

ספר הזוהר

שחבר התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי
עם לשון הקדש מנגד

לש"ס דף היומי מפסקת שבועות

והוא: זוהר המחולק לשבע שנים
לכמוד דף זוהר היומי עם דף גמרא היומי

זוהר ספר במדבר-דברים ברוך ו'
לפי ספר הזוהר 10 קריים (70-71 קריים) עמודים רכה-שב
[מפרשת פנחס דף רנה: עד פרישת עקב דף רעג.]

סדרנו בעזרת ה' כל ספר הזוהר על פי סדר מסכתות הש"ס לכמוד
דף היומי, לכמוד 2-3 דקות ביום, ובזאת ידע ויזמין כי כל דברי הזו"ר
הקדושים הם סודות נוראים (הקדמות המהרה"ו לעץ חיים), ובזה יזכה להכנס
לגן עדן העליון (זוהר החדש שיר השירים - כי בלי כמוד הזוהר חוזר בגלגול [זוהר, תרמ"ק,
והאר"י]). וכך יוכל לשמוע תורה מפי הקב"ה בישיבת כל מסכתות הש"ס
בעו"ם הבא (פסבאר בהקדמה), יכולים לכמוד גם את זוהר לשון הקדש (שיר
הסוד, ולשון הקדש היא לשון הקב"ה, זוהר תרמ"ה), וכך ישראל ילמדו ש"ס עם זוהר
ובזה יכנסו בתבת נח להנצל מדור המבול ומפצצת אטום. וזוהי חובה על
כל מגידי השיעורים בדף היומי, לצרף את הכמוד הקדוש הזה דף היומי
זוהר ביחד עם כמוד הש"ס, ובזה יקראו מצדיקי הרבים פמוכבים לעו"ם
ועד (תפיני זוהר הקדמה, זוהר נשא כ"ד).

יו"ר ע"י מפעל הזוהר העולמי - ט"ו מנחם אב תשע"ב
רח' נחל לכיש 24/8 - בית שמש תובב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

אלו שלא לומדים זוהר וש"ס בנחד הם מחריבים את העולם, כדברי המהר"ח וז"ל: "... כי בלי ספק בהיותם עוסקים בפשטיה ובספוריה לבדם היא לובשת בגדי אלמנותה ושק הושת פסותה וכל האמות יאמרו לישראל "מה דודך מדוד", מה תורתכם מתורתנו, הלא גם תורתכם ספורים בהכלי העולם. אין עלבון תורה גדול מזה, ולכן אוי להם לבגרות מעלבונה של תורה ואינם עוסקים בחכמת הקבלה שהיא נותנת כבוד לתורה, כי הם מארזים הגלות וכל הרעות המתרגשות לבוא בעולם, עכ"ל.

מפעל הזוהר העולמי

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש - ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

הקדמה

י'שמחו ה'לומדים ו'העוסקים ה'זוהרים, בהופעת דבר נשגב זה אשר תחזינה עיניכם, שיוצא עכשיו לאור, בעזרת ה' יתברך ויתעלה.

החיבור הזה, הינו חיבור גדול וקדוש, אשר בודאי יקרבת את הגאולה במהרה, בעת שהתחילו בעזרת ה' יתברך, אלפים ורבבות של כל קהל עדת ישראל, את לימוד הדף היומי, יחד שבטי ישראל, כולם כאחד יחד, ועת רצון הוא זה, להנחיל לאוהבי יש ואוצרותיהם אמלא, בעוד דבר קדוש ונשגב, והוא שכל אחד, ביחד עם דף היומי, ילמד גם קטע זוהר בכל יום, בנוסף לדף היומי, וכך יהיה מאותם שמחזיקים את העולם, ומאלו המגינים על ארצנו, מהרשעים ימ"ש שרוצים וחפצים מאוד עפ"ל, ברוחניות ובגשמיות.

התכנית היא, שכל אחד ילמד בנוסף לדף היומי ש"ס דף היומי זוהר בשתים שלוש דקות, ובסיימו את כל הש"ס, יסיים את כל הזוהר גם כן, ויעשה סיום על שניהם יחד, ודאי שיעשה נחת רוח לה' במאוד מאוד, ובזכות הלימוד הקדוש יקבל את תפילותינו ברחמים וברצון אמון כן יהי רצון.

המוציאים לאור

פתח דבר

ברוך ה' אלקי ישראל מהעולם ועד העולם ואמר כל העם אמן הללו-יה, כל הנשמה תהלל י-ה הללו-יה..

כל עם ישראל ששים ושמחים בשמחת התורה, בלימוד הש"ס בצירוף הזוהר, לאחר שנים שמפעל הזוהר העולמי, מנסה להחדיר בכלל ישראל את לימוד הזוהר, שכל אחד ילמד בקביעות את ספר הזוהר הקדוש, נפלה ההחלטה והיא לצרף ולאחד את לימוד הזוהר עם לימוד תלמוד בבלי, על ידי דפוסים חדשים גם ישנים שיאחדו את לימוד הגמרא והזוהר, שיהיה בבחינת וילכו שניהם יחדו, ועל ידי לימוד שניהם יזכו לערוך סיום הש"ס וסיום הזוהר יחדו, אז ויבואו אל המקום אשר אמר לו האלקים, שכל עם ישראל יזכו להגיע אל המקום אשר אמר האלוקים לאברהם בגאולה העתידה במהרה.

ועל כן, אנו קוראים לכל אחינו בני ישראל, החסידים הליטאים הספרדים התימנים, וכל המגזרים, יחד שבטי ישראל, כולנו כאחד יחד, להתחיל בלימוד קדוש זה דף היומי ביחד עם הזוהר הקדוש, בקביעות יום יום ידרשון, בהתמדה בשמחה באהבה, לעשות נחת רוח ליוצרנו, וכמו שבסיום הש"ס הנוכחי היו כמאה אברכים שיודעים את כל הש"ס בעל פה יהיה בעזרת ה' בסיום הבא עוד כמאה שיודעים גם ש"ס בעל פה וגם זוהר בעל פה,

ואז נעשה כולנו סיום ענק על הגמרא ועל הזוהר יחד, כולנו כאחד יחד נשמח בפה מלא, משה רעיא מהימנא ישמח עמנו, ור' שמעון בר יוחאי ישמח עמנו, וכל התנאים הקדושים שמוזכרים בזוהר ובגמרא ישמחו עמנו.

ידוע לכל מעלת הקביעות בלימוד התורה, שכל דבר הנלמד בקביעות יש לו סיעתא דשמיא, כמו קביעות מקום לתפלה, כמו כן קביעות מקום ללימוד גמרא וזוהר, שכל אחד יקבע לו מקום לגרוס הדף היומי והזוהר היומי, בזמן

קבוע ובמקום קבוע, שכן אז בטוח שלא ישכח ללמדו אף יום, ובטוח שיזכה לגמור בסיומם של כל ישראל.

וטוב ביותר שיהיה זה בבית המדרש, או בבית הכנסת וכדומה, שממנו יראו וכן יעשו, ועל ידי קנאת סופרים תרבה חכמה, ואחרים יתחילו לעשות כמותו, וירבו הלומדים בישראל.

איש את רעהו יעזורו ולאחיו יאמר חזק, צריכים הרבה חיזוק, כמו דאיתא דברי תורה צריכים חיזוק תמיד, וכל שכן לימוד שמגרה את השטן, והוא מנסה בכל כוחו למעט את לימוד הזוהר, כמו שהכל יודעים, והוא מלביש זאת באיצטלא דרבנן, ומביא ראיות שונות ומשונות, וכמו שכל אחד יודע את כל הטענות שהוא ממציא, אבל אף על פי כן אנו נתחזק איש את רעהו יעזורו ולאחיו יאמר חזק, האחד יעזור לשני, וכן הלאה, וכך נהיה כולנו מיוסדים וחזקים ונקרב את ביאת משיח צדקנו.

עתה בעת אשר אנחנו יוצאים עם התוכנית היחודית וכל הכלול בזה, הננו רוצים לקרוא גם כן לכל אלו שיש להם כבר סדר מיוחד לחזור על לימודם, הדף היומי שלומדים היום ומחר חוזרים, וכן לאחר שבוע וכדומה, כל סדרי החזרות, אנו קוראים לכל אלו שיחזרו גם כן על הזוהר שלמדו, שלא ישכחו את קטעי הזוהר שלמדו, ועל ידי שיחזרו יוכלו לזכור לתמיד, ויהיה לנגד עיניהם דברי הזוהר, וישאר בליבם כיתד שלא תימוט, ואם מתעוררים מקטע מסוים בזוהר ואחר מכן שוכחים, חבל על דאבדין, ולמה שלא יזכרו על ידי חזרה.

וכל אחד יערוך לעצמו חשבונותיו בזמנו הפנוי, וכן על זה הדרך ישתדל כל אחד לעשות את המקסימום שביכלתו לגמור ולסיים את הזוהר הקדוש גם כן, ויקויים בנו כי הם חיינו ואורך ימינו ובהם נהגה יומם ולילה ואהבתך אל תסיר ממנו לעולמים.

ויקויים בנו מקרא שכתוב כימי צאתכם ממצרים אראנו נפלאות ויקויים

בנו עוד ישבו זקנים וזקנות ברחובות ירושלים, בלע המות לנצח ומחה ה' אלקים דמעה מעל כל פנים, וערבה לה' מנחת יהודה וירושלים כמי עולם וכשנים קדמוניות, ותחזינה עינינו בשובך לציון במהרה בימינו, ונזכה לגאולה שלמה, בנין בית המקדש, קיבוץ נדחי ישראל, על ידי משיח צדקנו במהרה בימינו אמן ואמן.

ואלו הם התכניות שעושים למען דבר זה:

תכנית מספר 1: להדפיס את הזוהר הקדוש 64 דף במסכת ברכות שיהיה לכל הלומדים דף היומי במה ללמוד את הזוהר ביחד עם לומדי דף היומי, לחלקם חינם.

תכנית מספר 2: להדפיס מסכת ברכות עם הזוהר ביחד דף זוהר ודף גמרא ממסכת ברכות, וכך יחלקו רק ללומדי זוהר יחד עם ש"ס חינם.

תכנית מספר 3: לסדר לאלו שלומדים 7 דפים גמרא ביום לסדר להם גם לימוד 7 דפים זוהר ביום.

תכנית מספר 4: לוח ללומדי דף היומי ש"ס: לעשות לוח ללומדי דף היומי ש"ס שידעו בדיוק היכן ללמוד, בכמה הוצאות הזוהר שהוצאנו לאור עד עתה, וכך יוכלו ללמוד בלי שיהיה להם הספרים החדשים, רק כל אחד לוקח איתו את הזוהר של 10 כרכים או 70 כרכים ויכול ללמוד ביחד עם לומדי הש"ס או אצלו בבית.

ופשוט, שלכל התכניות האלו צריכים להשקיע הרבה ממון. לכן כל אחד יחשב לעצמו כמה הוא יכול לתת למפעל הקדוש הזה, כדי שיוכלו להוציא את כל התכניות לאור עולם.

בכבוד רב - המוציאים לאור

אות ג'. כְּמִין צְרִיף, מַצַּד אוֹת ד'.
וְשָׁבַע אוֹתִיּוֹת הֵן, בְּגַלְל זֶה
כַּפֶּרֶת: כ' - כְּבָשָׁן. ב' - בּוֹרְגָנִין.
וּשְׂאֵר סְפוֹת. וְכֻלָּם רְמָזִים אֲצִל
בְּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, וְאֵין לְהֵאָרִיף
בָּהֶם.

וְאֵלֶּי לְעַמְתָּם שְׁבַעַה כּוֹכְבֵי לֶכֶת,
וְהֵם זָכָר וּנְקֵבָה. וּמְשׁוּם זֶה
נִקְרָאִים שְׁבַע כְּפוֹלוֹת, כְּמוֹ
שְׁבַעַה קְנִים שֶׁל הַמְּנוֹרָה שְׁנֹאָמֵר
בָּהּ (תְּהִלִּים קיט) שְׁבַע בְּיוֹם הַלְּלִיתִיךָ.
כְּךָ (זְכַרְיָה ד) שְׁבַעַה וְשְׁבַעַה
מוֹצְקוֹת. כְּךָ שְׁבַע סְפִירוֹת
כְּפוֹלוֹת. וְשְׁבַעַה יְמֵי בְּרָאשִׁית
לְמִטָּה, שְׁבַעַה לְמַעְלָה, (קַהֲלַת א)

אֵין כָּל חֲדָשׁ תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ.
וְיֵרֵב זֶה צְדִיק, שְׁדוּמָה לְחוּט
הַשְּׂדֵרָה, שְׁבוּ שְׁמוּנָה עֲשָׂרָה
חֲלוֹת, כְּנֶגֶד שְׁמוּנָה עֲשָׂרָה
נְעֻנוּעִים שֶׁל הַלּוּלָב. וְהֵם כְּנֶגֶד
שְׁמוּנָה עֲשָׂרָה בְּרֻכּוֹת הַתַּפְּלָה,
כְּנֶגֶד שְׁמוּנָה עֲשָׂרָה שְׁמוֹת שֶׁל
(תְּהִלִּים כט) הָבוּ לָהּ בְּנֵי אֱלִים, כְּנֶגֶד
שְׁמוּנָה עֲשָׂרָה שְׁמוֹת שֶׁל קְרִיאַת
שְׁמַע. וְנְעֻנוּעַ לְשֵׁשׁ צְדָדִים,
בְּחֻשְׁבוֹן ו'. וְשִׁלְשָׁה נְעֻנוּעִים בְּכָל
צֶדֶד, הֵם שְׁמוּנָה עֲשָׂרָה.

וְיֵרֵב בְּמִין, כּוֹלָל שֵׁשׁ מִינִים
(שֶׁהֵם) שְׁלֹשֶׁה הַדְּסִים - גְּדֻלָּה
גְּבוּרָה תַּפְּאֲרָת. וְדוּמִים לְשִׁלְשַׁת
גּוּנֵי הַעֵין. שְׁנֵי בְּדֵי עֲרָבוֹת - נֶצַח
וְהוֹד, וְדוּמִים לְשֵׁשׁ שְׁפָתִים.
לּוּלָב - יְסוּד, דוּמָה לְשְׂדֵרָה, שְׁבוּ
קִיּוֹם שֶׁל כָּל הַעֲצָמוֹת, וְעֲלֵיו אָמַר
דָּוִד, (תְּהִלִּים לה) כָּל עֲצָמוֹתַי
תִּאֲמַרְנָה ה' מִי כְמוֹךָ. אֲתָרוּג -
מְלָכוֹת, דוּמָה לְלֵב, שְׁבוּ
הַהֲרָהוּרִים.

וְנְעֻנוּעֵי הַהֲלָל הֵם מְשַׁתְּפִים
בְּנְעֻנוּעִים שֶׁל נְטִילַת לּוּלָב, וְהֵם
שְׁמוּנָה עֲשָׂרָה עֲשָׂרָה שְׁמוּנָה עֲשָׂרָה
לּוּלָב - הָרֵי ע"ב. וּמִפְּנֵי זֶה לּוּלָב
בְּחֻשְׁבוֹן ח"ס, וְאַרְבַּעַה מִינֵי הַלּוּלָב -
הָרֵי חֶסֶד, זְרוּעַ יְמִין. וּמִפְּנֵי
זֶה תִּקְנוּ לּוּלָב בְּמִין, לְצַד הַחֶסֶד.
אֲתָרוּג לְצַד הַגְּבוּרָה, לְשִׁמְאֵל הַלֵּב.

כְּמִבּוּי, מַסְטְרָא דְאֵת ב', כְּמִין גַּא"ם,
מַסְטְרָא דְאֵת ג'. כְּמִין צְרִיף,
מַסְטְרָא דְאֵת ד'. וְשְׁבַע אֲתָנוּן
אֵינוּן, בְּגִין דָּא כַּפֶּרֶת. כ', כְּבָשָׁן.
ב', בּוֹרְגָנִין. וּשְׂאֵר סְפוֹת. וְכֻלָּהוּ
רְמִיזֵי לְגַבֵּי מְאָרֵי מִתְּנִיתִין.
וְלִית לְאַרְכָּא בְּהוּן.

וְאֵינוּן לְקַבְּלֵיהוּ שְׁבַעַה כְּכַבֵּי לְכֶת,
וְאֵינוּן דְּכַר וְנוּקְבָא. וּבְגִין
דָּא אֲתַקְרִיאוּ ז' כְּפוֹלוֹת. כְּגוֹן
שְׁבַעַה שְׂרָגִין דְּמִנְרֵתָא,
דְּאֲתַמַּר בָּהּ (תְּהִלִּים קיט) שְׁבַע בְּיוֹם
הַלְּלִיתִיךָ. הָכִי שְׁבַעַה וְשְׁבַעַה מוֹצְקוֹת.
הָכִי שְׁבַעַה סְפִירָאן כְּפוֹלוֹת.
וְשְׁבַעַה יוּמֵי בְּרָאשִׁית לְתַתָּא,
שְׁבַעַה לְעֵילָא, (קַהֲלַת א)

לּוּלָב דָּא צְדִיק. דְּדָמֵי לְחוּט הַשְּׂדֵרָה,
דְּבִיה ח"י חוּלְיִין, לְקַבְּלַת ח"י
נְעֻנוּעֵין דְּלוּלָב. וְאֵינוּן לְקַבְּלַת ח"י
בְּרַכָּאן דְּצִלוֹתָא. לְקַבְּלַת שְׁמוּנָה עֲשָׂרָה
אֲזַפְרוֹת, (תְּהִלִּים כט) דְּהָבוּ לִי
בְּנֵי אֱלִים. לְקַבְּלַת שְׁמוּנָה עֲשָׂרָה
אֲזַפְרוֹת דְּקְרִיאַת שְׁמַע. וְנְעֻנוּעַ
לְשֵׁשׁ סִיטְרִין, בְּחוּשְׁפָּן ו'. תַּלְת נְעֻנוּעֵין
בְּכָל סְטְרָא, אֵינוּן ח"י.

לּוּלָב בְּמִין, כּוֹלָל שֵׁשׁ מִינֵין
(דְּאֵינוּן) ג' (דף רנ"ו ע"א) הַדְּסִין,
גְּדוּלָּה גְּבוּרָה תַּפְּאֲרָת. וְדְמִיין לְתַלְת
גּוּנֵי עֵינָא. ב' בְּדֵי עֲרָבוֹת, נֶצַח וְהוֹד.
וְדְמִיין לְתַרִין שְׁפָוּן. לּוּלָב,
יְסוּד, דוּמָה לְשְׂדֵרָה. דְּבִיה קִיּוֹם
דְּכָל גְּרַמִּין. וְעֲלֵיהּ אָמַר דָּוִד,
(תְּהִלִּים לה) כָּל עֲצָמוֹתַי תִּאֲמַרְנָה
יְי מִי כְמוֹךָ. אֲתָרוּג, מְלָכוֹת. דוּמָה
לְלֵבָא. דְּבִיה הַהֲרָהוּרִין.

וְנְעֻנוּעֵין דְּהֲלָל, אֵינוּן מְשׁוּתְפִין
בְּנְעֻנוּעֵין דְּנְטִילַת לּוּלָב, וְאֵינוּן ח"י
בְּאֵנָא. ח"י ח"י, בְּהוּדוּ תַּחְלָה וְסוּף.
ח"י דְּנְטִילַת לּוּלָב, הָרֵי ע"ב. וּבְגִין
דָּא לּוּלָב בְּחוּשְׁפָּן ח"ס, וְד' מִינֵין
דְּלוּלָב, הָא חֶסֶד, דְּרוּעָא יְמִינָא. וּבְגִין
דָּא תִקְנוּ לּוּלָב בְּמִין, לְסְטְרָא דְּחֶסֶד.
אֲתָרוּג לְסְטְרָא דְּגְבוּרָה, לְשִׁמְאֵל
לְבָא. וּבְגִין דָּא אֲתָרוּג הַדוּמָה לְלֵב,
תִּקְנוּ לְמַהוּי בְּיַד שְׁמַאֲל. כְּמָה דְּאוּקְמוּהּ,
לּוּלָב בְּמִין,

שְׁמוּנָה עֲשָׂרָה עֲשָׂרָה שְׁמוּנָה עֲשָׂרָה
לּוּלָב - הָרֵי ע"ב. שְׁמוּנָה עֲשָׂרָה עֲשָׂרָה
שְׁמוּנָה עֲשָׂרָה עֲשָׂרָה לּוּלָב - הָרֵי ע"ב.
וּמִפְּנֵי זֶה לּוּלָב בְּחֻשְׁבוֹן ח"ס, וְאַרְבַּעַה
מִינֵי הַלּוּלָב - הָרֵי חֶסֶד, זְרוּעַ יְמִין.
וּמִפְּנֵי זֶה תִּקְנוּ לּוּלָב בְּמִין, לְצַד
הַחֶסֶד. אֲתָרוּג לְצַד הַגְּבוּרָה, לְשִׁמְאֵל
הַלֵּב. וּמִפְּנֵי זֶה אֲתָרוּג

הדומה ללב, תקנו להיות ביד שמאל. כמו שפירושו, לולב בימין, ואתרוג בשמאלו. והם כנגד זכור ושמור. ומי נטל שניהם? העמוד האמצעי. לולב בימינו, ואתרוג בשמאלו.

באו האבות, והרועה הנאמן, ואהרן ודוד ושלמה, וברכו אותו ואמרו לו, אתה המנורה הקדושה, והחברים שלך שהם ששה, כנגד אלו שהם שבעה. ואתה המנורה הקדושה, נר מערבי באמצע, שכל ששה נרות מאירים ממך. בכל אחד נאמר בו, (משלי כ) נר ה' נשמת אדם.

והרועה הנאמן מאיר בך, ואתה בחברים שלך, והכל אחד בלי פרוד כלל. ומשם ואילך מתפשטים ענפים לכל בעלי החכמה, השלם דברי החבורה הראשונה שלך לעטר אותם.

פתח המנורה הקדושה ואמר, (שיר השירים ח) מים לא יוכלו לכבות את האהבה וגו'. מהו בוז? יום שני ויום ששי ויום שביעי של סכות, שבהם היו מנסכים מים ויין.

שבעה ימי סכות בהם היו מקריבים ישראל שבעים פרים לכפר על שבעים ממנים כדי שלא ישאר העולם חרוב מהם. זהו שכתוב ובחמשה עשר יום והקרבתם עלה אשה לריח ניחח לה' פרים בני בקר שלשה עשר תמימים. וביום השני פרים שנים עשר. וביום השלישי אחד עשר. וביום הרביעי עשרה. וביום החמישי פרים תשעה. וביום הששי פרים שמונה. וביום

השביעי שבעה. וכלם שבעים. ובכל יום היו חסרים. מדוע חסרים?

אָאָא כּאן הוּא רְמוּז, (בראשית ח) וּתְנַח הַתֵּבָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי. ומה שם בימי המבול (שם) והמים היו הלוף וחסור - אף כף בתשרי, שהוא החודש השביעי, שבו כמה מצוות: ראש השנה, ויום הכפורים, סכה ולולב, אתרוג, מינים של הלולב, שופר - השכינה העליונה שורה על ישראל,

ואתרוג בשמאלו. אינון לקבל זכור ושמור. ומאן נטיל תרווייהו. עמודא דאמצעייתא. לולב בימיניה, ואתרוג בשמאליה.

אתו אבהן, ורעיא מהימנא, ואהרן ודוד ושלמה, וברכו ליה, ואמרו ליה, אנת בוצינא קדישא, וחבריאי דילך דאינון שית, לקבל אינון ז'. ואנת בוצינא קדישא נר מערבי באמצע, דכל שית נרות נהרין מנך. בכל חד אתמר ביה, (משלי כ) נר יי נשמת אדם. ורעיא מהימנא נהיר בך, ואנת בחבריאי דילך, וכלא חד, כלא פרוידיא כלל. ומתמן ואילך מתפשטין ענפין לכל מארי חכמתא, אשלים מלין דחבורא קדמאה דילך לאעטרא לון.

פתח בוצינא קדישא ואמר, בחבורא קדמאה אתמר (שיר השירים ח) מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה וגו'. מאי בוז. יומא תניינא, ויומא שתיתאה, ויומא שביעאה דסופות. דבהון הוּוּ מנסכים מים ויין.

דשבע יומין דסופות, בהון היו מקריבין ישראל שבעים פרים, לכפרא על שבעין ממנן, בגין דלא ישתאר עלמא חרוב מנייהו. הדיא הוא דכתיב, ובחמשה עשר יום והקרבתם עלה אשה לריח ניחח ליי פרים בני בקר שלשה עשר תמימים. וביום השני פרים י"ב. וביום השלישי י"א. וביום הרביעי עשרה. וביום החמישי פרים תשעה. וביום הששי פרים שמונה. וביום השביעי שבעה. וכלהו שבעין. ובכל יומא הוּוּ חסרים. אמאי חסרים.

אָאָא הָכָא קָא רְמִיז, (בראשית ח) וּתְנַח הַתֵּיבָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי. ומה התם בימי טופנא, (בראשית ח) והמים היו הלוף וחסור, אוף הכי בתשרי, דאיהו גרמא שביעאה, דביה כמה פקודין, ראש השנה ויום הכפורים, סכה ולולב אתרוג, מינין דלולב שופר. שכינתא עלאה שרייא

שְׁהִיא תְּשׁוּבָה, סִפָּה, אֶתְרוֹג, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא לְדוּלֵב. מִיָּד - וְהַמִּים הָיוּ הַלֹּחַף וְחֶסֶד. מִתְמַעֲטִין מִתְמַעֲטִים הַחֲטָאִים שֶׁל יִשְׂרָאֵל. אִף כִּן מִתְמַעֲטִים הַמְּנִינִים, שֶׁהֵם מִלְּאֲכֵי הַחֲבֻלָה שֶׁמְנִינִים עֲלֵיהֶם שְׂדוּמִים לְמִי הַמַּבּוּל. כְּמוֹ שֶׁפָּרְשׂוּהוּ, עָשָׂה עֲבָרָה אַחַת, קָנָה לוֹ קִטְיָגוֹר אַחַד. בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁמְתַמַּעֲטִים הַחֲטָאִים, מִתְמַעֲטִים הַפְּרִים שֶׁלָּהֶם, מִתְמַעֲטִים הַמְּנִינִים שֶׁל שְׂבָעִים אֲמוֹת, מִתְמַעֲטִים שְׂבָעִים אֲמוֹת, מִתְמַעֲטֵי הַטּוֹב שֶׁלָּהֶם.

תִּבְתַּת נַח, צִוָּה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַכְנִיֵס עִמּוֹ שְׁנַיִם שְׁנַיִם (בְּרֵאשִׁית) שְׂבָעָה שְׂבָעָה זָכָר וְנִקְבָּה, לְקַרְבָּן, לְהִגָּן עַל נַח וְעַל כָּל אֱלוֹ שְׁנַכְנָסִים עִמּוֹ לְתַבָּה. אִף כִּן אֱלוֹ שְׂשׂוּמָרִים חֲגִים וְזַמְנִים, שֶׁהֵם יָמִים טוֹבִים, שְׁנַיִם שְׁנַיִם שְׂבָעָה שְׂבָעָה. שְׁנַיִם שְׁנַיִם - שְׁנֵי יָמֵי רֵאשׁ הַשָּׁנָה וְשְׁנֵי יָמִים שֶׁל שְׂבָעוֹת. וּמִפְּנֵי שֶׁאֱלוֹ שְׁנַיִם מֵהֶם בְּסַפְקָא, הָרִי שְׁנֵי יָמֵי הַפּוֹרִים בְּמִקּוּמָם. שְׂבָעָה שְׂבָעָה - שְׂבָעַת יָמֵי הַפֶּסַח, שְׂבָעַת יָמֵי הַסִּכּוֹת. נַח פִּנְגָד יוֹם הַשַּׁבָּת, וְזֶהוּ (שֵׁם ו) מִכָּל הַחַי.

הַסִּפָּה מְגַנָּה עַל יִשְׂרָאֵל, זֶהוּ שְׂפָתוֹב (יִשְׁעִיהָ ד) וְסִפָּה תִּהְיֶה לְצַל יוֹמָם מִחֶרֶב. הַסִּפָּה הִיא מְגַנָּה. מֵה תִּבְתַּת נַח לְהִגָּן, אִף כִּן סִפָּה לְהִגָּן. וְעוֹד מִכָּל הַחַי - חַיִּי בְּרִכּוֹת הַתְּפִלָּה, וְהֵן תִּשְׁעַ תִּשְׁעַ. בְּרִכַּת הַמִּינִים בֵּה נִשְׁלָמוֹת עֶשֶׂר סְפִירוֹת מִמְעַלָּה לְמַטָּה וּמִמַּטָּה לְמַעַלָּה, וְהִיא פִּנְגָד נַח.

וְעוֹד מִכָּל הַחַי - הַשְּׂכִינָה מְגַנָּה עַל אֱלוֹ שְׂשׂוּמָרִים י', אוֹת שַׁבָּת בְּתַחוּם שְׁלוֹ, שֶׁהוּא שְׂמוֹנֵת אֲלָפִים, אֲלָפִים לְכָל צַד. וְעוֹד מִכָּל הַחַי - אֱלוֹ שְׂשׂוּמָרִים י', אוֹת בְּרִית, שֶׁהוּא בְּשִׁמּוֹנָה יָמִים, שְׁנַמְר עֲלֵיהֶם, (וּיְקָרָא יב) וּבִיּוֹם הַשְּׂמִינִי יְמוֹל בֶּשֶׂר עָרְלָתוֹ. וְעוֹד מִכָּל הַחַי - אֱלוֹ שְׂשׂוּמָרִים אוֹת י', תְּפִלִּין בְּשִׁמּוֹנָה פְּרָשִׁיּוֹת.

עַל יִשְׂרָאֵל, דְּאִיהִי תְּשׁוּבָה, סִפָּה, אֶתְרוֹג, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּאִיהוּ לְדוּלֵב. מִיָּד וְהַמִּים הָיוּ הַלֹּחַף וְחֶסֶד, מִתְמַעֲטִין חוֹבֵין דִּישְׂרָאֵל, אוֹף הָכִי מִתְמַעֲטִין מְמַנָּן דְּאִינוּן מִלְּאֲכֵי חֲבֻלָה, דְּמְמַנָּן עֲלֵיהוּ, דְּדַמְיִין לְמִי טוֹפְנָא. כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ, עָשָׂה עֲבָרָה אַחַת קָנָה לוֹ קִטְיָגוֹר אַחַד. בְּהִהוּא זְמַנָּא דְּמִתְמַעֲטִין חוֹבֵין, מִתְמַעֲטִין פְּרִים דְּלִהוּן, מִתְמַעֲטִין מְמַנָּן דְּע' אוּמִין, מִתְמַעֲטִין ע' אוּמִין, מִתְמַעֲטֵי טוֹבָא דְּלִהוּן.

תִּבְתַּת נַח, מְנִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְאֲעֵלָא עֲמִיה שְׁנַיִם שְׁנַיִם (בְּרֵאשִׁית) שְׂבָעָה שְׂבָעָה זָכָר וְנִקְבָּה, לְקַרְבָּנָא, לְאֲגָנָא עַל נַח, וְעַל כָּל אִינוּן דְּעֵאלִין עֲמִיה לְתִיבָה. אוֹף הָכִי אֲלִין דְּמְנוּטְרִין חֲגִין וְזַמְנִין, דְּאִינוּן יָמִים טוֹבִים, שְׁנַיִם שְׁנַיִם שְׂבָעָה שְׂבָעָה, שְׁנַיִם שְׁנַיִם תְּרִין יוּמִין דְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְתְרִין יוּמִין דְּשְׂבָעוֹת, וּבְגִין דְּאִינוּן תְּרִין מְנִיְהוּ בְּסַפְקָא, הָא אִית שְׁנֵי יָמֵי הַפּוֹרִים בְּאַתְרֵיהוּ. שְׂבָעָה שְׂבָעָה, ז' יוּמִין דְּפֶסַח, ז' יוּמִין דְּסוֹכּוֹת. נַח לְקַבֵּל יוֹם הַשַּׁבָּת, וְהִיא אִיהוּ מִכָּל הַחַי.

סִפָּה קָא אֲגִינַת עֲלֵיהוּ דִישְׂרָאֵל, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב, (יִשְׁעִיהָ ד) וְסִפָּה תִּהְיֶה לְצַל יוֹמָם מִחֶרֶב. סִפָּה קָא אֲגִינַת. מֵה תִּבְתַּת נַח לְאֲגָנָא, אוֹף הָכִי סִפָּה לְאֲגָנָא. וְעוֹד מִכָּל הַחַי, ח"י בְּרִכָּאן דְּצִלוֹתָא, מְאִינוּן ט' ט', בְּרִכְתָּא דְּמִינִין בֵּה אֲשְׁתְּלִימוּ י' סְפִירָאן מְעִילָא לְתַתָּא, וּמִתַּתָּא לְעִילָא. וְאִיהוּ לְקַבֵּל נַח.

וְעוֹד מִכָּל הַחַי, שְׂכִינַתָּא אֲגִינַת עַל אֲלִין דְּנֻטְרִין י', אוֹת שַׁבָּת בְּתַחוּמָא דִּילֵיה, דְּאִיהוּ ח' אֲלָפִים, תְּרִין אֲלָפִין לְכָל צַד. וְעוֹד, מִכָּל הַחַי, אֲלִין דְּנֻטְרִין י' אוֹת בְּרִית, דְּאִיהוּ בְּח' יוּמִין, דְּאַתְמַר עֲלֵיהוּ, (וּיְקָרָא יב) וּבִיּוֹם הַשְּׂמִינִי יְמוֹל בֶּשֶׂר עָרְלָתוֹ. וְעוֹד, מִכָּל הַחַי, אֲלִין דְּנֻטְרִין אוֹת י', תְּפִלִּין בְּתַמְנִיָּא פְּרָשִׁיּוֹן.

אֲלָפִים, אֲלָפִים לְכָל צַד. וְעוֹד מִכָּל הַחַי - אֱלוֹ שְׂשׂוּמָרִים י', אוֹת בְּרִית, שֶׁהוּא בְּשִׁמּוֹנָה יָמִים, שְׁנַמְר עֲלֵיהֶם, (וּיְקָרָא יב) וּבִיּוֹם הַשְּׂמִינִי יְמוֹל בֶּשֶׂר עָרְלָתוֹ. וְעוֹד מִכָּל הַחַי - אֱלוֹ שְׂשׂוּמָרִים אוֹת י', תְּפִלִּין בְּשִׁמּוֹנָה פְּרָשִׁיּוֹת.

השכינה, שהיא סְכָה, מגנה עליהם, ופורשת כנֶפֶשׁ עליהם כאמא על בנים, ומפני זה תקנו לברך הפורס סכת שלום עלינו. ומפני זה בחדש השביעי, שבו כל מצוות אלו, (שיר השירים ח) מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה, עם ישראל באביהם שבשמים. ואין מים רבים אלא כל האמות והממנים שלהם. אם יתן איש, שהוא סמאל, כל מה שיש לו בעולם הזה, כדי שישתתף באלו המצוות עם ישראל - בוז יבוזו לו.

וביום השמיני עצרת, פר אחד איל אחד. הרי פרשהו בעלי המשנה, למלך שזמן אורחים, לאחר ששלח אותם, אמר לאלו בני ביתו: אני ואתם נעשה סעודה קטנה. ומה עצרת? כמו שנאמר (שמואל א-ט) זה יעצר בעמי, ואין עצר אלא מלכות. מצד השכינה העליונה עושה סעודה גדולה, ומצד המלכות סעודה קטנה. ונהגין לעשות ישראל עמה שמחה, ונקראת שמחת תורה. ומעטרים לספר תורה בכתר שלו, רמז ספר תורה לתפארת, השכינה - עטרת תפארת.

אמר רבי אלעזר, אבא, מדוע מצד האמא העליונה מזמן כל הממנים של כל האמות, ומצד השכינה התחתונה לא מזמן אלא אמה יחידה, כנגד פר יחיד?

אמר לו, בני, טוב שאלת. מפני שמלכות היא רומזת לבת, שהיא צנועה בבית אביה ואמה. והיא ארוסה ולא נשואה. אין דרך ארץ לאכל עם אורחים. אבל אמא שהיא נשואה, דרך ארץ הוא (לאכל עם האורחים) אחר שמזמין בעלה אורחים לאכל על השלחן עם בעלה. ואם הם אורחים נכרים, לא אוכלים עמהם לא אבא ולא אמא, וכל שכן הבת. ומשום כך בסעודה של שבעים

שבִּינְתָא דַּאִיְהִי סְכָה, אַגִּינַת עֲלִיָּהּ, וּפְרִישַׁת גְּדַפְאָה עֲלִיָּהּ, כְּאִמָּא עַל בְּנִין, וּבְגִין דָּא תְקִינּוּ לְבְרָכָא, הַפּוֹרֵס סִכַּת שְׁלוֹם עָלֵינוּ. וּבְגִין דָּא בְּיַרְחָא שְׁבִיעָאָה, דְּבִיָּה כָּל פְּקוּדֵין אֵלֵין, (שיר השירים ח) מִיָּם רַבִּים לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת הָאֵהָבָה. עִם יִשְׂרָאֵל בְּאַבּוּהוֹן שְׁבַשְׁמַיִם. וְלִית מִיָּם רַבִּים, אֲלֵא כָּל אוֹמִין וּמִמְנָן דְּלֵהוֹן. אִם יִתֵּן אִישׁ, דַּאִיְהוּ סְמָאֵל, כָּל מָה דַּאִית לִיה בְּעֵלְמָא דִּין, בְּגִין (דף רנ"ו ע"ב) דִּישְׁתַּתֵּף בְּאֵלֵין פְּקוּדֵין עִם יִשְׂרָאֵל, בּוֹז יְבוֹזוּ לוֹ.

וביום השמיני עצרת פר אחד איל אחד, הא אוקמוהו מארי מתניתין, למלכא דזמין אושפיזין, לבתר דשלח לון, אמר לאלין בני ביתא דיליה, אנא ואתון נעביד סעודה קטנה. ומאי עצרת. כמה דאת אמר, (שמואל א כ ט) זה יעצר בעמי, ולית עצר אלא מלכות. מסטרא דשכינתא עלאה, עביד סעודתא רברבא, ומסטרא דמלכותא, סעודתא זעירא. ונהגין למעבד ישראל עמה חדוה, ואתקריאת שמחת תורה. ומעטרין לספר תורה בכתר דיליה, רמז ספר תורה לתפארת, שכינתא עטרת תפארת.

אמר רבי אלעזר, אבא, אמאי מסטרא דאמא עלאה, זמין לכל ממנן דכל אומין, ומסטרא דשכינתא תתאה, לא זמין אלא לאומה יחידה, לקבל פר יחידא.

אמר ליה ברי, שפיר שאילת. בגין דמלכות איהי רמיזא לברתא, דאיהי צנועה בבית אביה ואמה. ואיהי ארוסה ולא נשואה. לאו אורח ארעא, למיכל עם אושפיזין. אבל אימא דהיא נשואה, אורח ארעא איהו (למיכל עם אורח) בטר דמזמין בעלה אושפיזי, למיכל על פתורא עם בעלה. ואי אינון אושפיזין נכראין, לא אכלי עמהון, לא אבא, ולא אמא, וכל שכן ברתא. ובגין כך בסעודתא דשבעין ממנן, לא אשתתף למיכל עמהון, חד

(לאכל עם האורחים) אחר שמזמין בעלה אורחים לאכל על השלחן עם בעלה. ואם הם אורחים נכרים, לא אוכלים עמהם לא אבא ולא אמא, וכל שכן הבת. ומשום כך בסעודה של שבעים

הממנים לא משתתף לאכל עמהם אחד מבצעי המלך, מפני שהם נכרים. אמר לו, ודאי עתה יתישב הדבר בלבי על בריו.

עלת תמיד - זו השכינה, שעולה למעלה באותה דרגה, שנאמר בה ערב ובקר בכל יום תמיד אומרים פעמים שמע ישראל. והיא עולה בעמוד האמצעי, שהוא תדיר עמה בלי פרווד כלל.

וראן עולה? למקום שנגזרה משם, שהוא אין סוף, והוא גבוה מכל הספירות. ומפני זה פרשה, עולה - כלה לגבוה עולה. וכאשר הא עולה, אוחזות בה כל הספירות, והן עולות עמה. ומה העליה שלה? לריח נחת, לתת ריח טוב לפני ה', ואחר כך נאמר בה, (ויקרא ט) וירד מעשת החטאת והעלה. ורדה מלאה כפרה מכל חטאי ישראל.

והרי העליה שלה היא בעמוד האמצעי. ומפני כך הירדה שלה היא בו, וכל הצבאות שלה. ומפני זה נקרא סלם, שבו כל ההיות (הכנויים) עולות ויורדות, שהן תלויות מן יהוה. ומפני זה כל הקרבנות והעולות הם ליהוה. ונקראת קרבן על שם שמתקריבים בה כל הכנויים ליהוה.

ומפני זה נאמר עליה, (במדבר ז) קרבנו קצרת כסף אחת. אין דרגה נקרכת לגבי יהוה פחותה ממנה. ואין תפלה ומצוה מכל מצוות התורה, וכל קרבנות ועולות, שהם לחוץ ממנה. בכל דרגות הספירות לא מתקבלות לפני יהוה חוץ ממנה. ומפני זה נאמר עליה, (ויקרא טז) בזאת יבא אהרן אל הקדש. ומפני זה אמר הנביא, (ירמיה ט) כי אם בזאת יתהלל המתהלל.

היא שלמים, שלמות השם של יהוה, בכל דרגה ודרגה. היא ה'. אדני. י' של יהוה. היא ה' מאלהים. היא ה' מאהיה. י' משדי. סוף כל הויה וכנוי. ומפני זה נאמר בה, (קהלת יב) סוף דבר

מן מארי מלכא, בגין דאינון נוכראין. אמר ליה ודאי כען אתיישבת מלה בלבאי, על ברייה.

עולת תמיד, דא שכינתא, דסליקת לעילא בההוא דרגא, דאתמר בה ערב ובקר בכל יום תמיד, אומרים פעמים שמע ישראל. ואיהי סליקת בעמודא דאמצעייתא, דאיהו תדיר עמה בלא פרוודא כלל.

ולאן סליקת. לאתר דאתגזרת מתמן, דאיהו אין סוף, ואיהו גבוה מפל ספיראן. ובגין דא אוקמוה. עולה כלה לגבוה סלקא. וכד איהי סליקת, אחידן בה כל ספירן, ואינון סלקין עמה. ומאי סליקו דילה. לריח נחת, למיהב ריחא טבא קדם יי, ולבתר אתמר בה, (ויקרא ט) וירד מעשות החטאת והעולה. נחתת מליא כפרה מכל חובין דישראל.

והא סליקו דילה איהו, בעמודא דאמצעייתא. אוף הכי נחיתו דילה איהו ביה, וכל חילין דילה, ובגין דא אקרי סלם, דביה כל הויין (נ"א כנויין) סלקין ונחתין, דאינון תליין מן יהוה. ובגין דא, כל קרבנין ועלוון אינון ליהוה. ואתקריאת קרבן, על שם דאתקריבו בה כל כנויין ליהוה. ובגין דא אתמר עליה, (במדבר ז) קרבנו קצרת כסף אחת. לית דרגא דאתקריב לגבי יהוה, פחות מנה. ולית צלותא ופקודא מכל פקודין דאורייתא, וכל קרבנין ועלוון, דאינון לבר מנה. בכל דרגין דספיראן לא מתקבלן קדם יהוה, לבר מנה. ובגין דא אתמר עליה, (ויקרא טז) בזאת יבא אהרן אל הקדש. ובגין דא אמר נביא, (ירמיה ט) כי אם בזאת יתהלל המתהלל.

איהי שלמים, שלימו דשמא דיהוה, בכל דרגא ודרגא. איהי ה'. אדני. י' דיהוה. איהי ה' מן אלהים. איהי ה' מן אהיה. י' מן שדי. סוף דכל הויה וכנוי. ובגין דא אתמר בה, (קהלת יב) סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור. איהי סוף מעשר

הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור. היא סוף מעשר ספירות, ים סוף. שלמות עליונים ותחתונים. היא שער להכנס לכל חכמה, לכל פנוי והויה, ולהכנס בכל ספירה וספירה, ידיעה של הכל. ופחות ממנה אין רשות לשום בריה להשגיח לשום ידיעה בעולם. עליה נאמר, (תהלים קיח) זה השער לה' צדיקים יבאו בו.

היא שם של מ"ב אותיות, שבהן נבראו עליונים ותחתונים. (ואלו הן אותיות כפויים לאותיות הקריות שבהן נבראו עליונים). היא נקראת עין מצד הימין, (תהלים לג) הנה עין יהוה אל יראיו. ונקראת און מצד השמאל, (דניאל ט) הטה אלהי אונך ושמע. ונקראת ריח מצד העמוד האמצעי. ונקראת פה מעצמה. זהו שפתוב (במדבר יב) פה אל פה אדבר בו.

נקראת מצוה ראשונה אנכי, מצד הכתר, שהוא אי"ן מאלהינו. אנכי - בו כ', כתר. ובו אין. וכתר נקרא מצד האמא העליונה, שהזכיר אצלה חמשים פעמים יציאת מצרים בתורה. והיא ב"ת מבראשית, שכוללת עשר אמירות מצד החכמה, בת י', (משלי א) בחכמה יסד ארץ. באבא יסד הבת. והוא (איוב כח) נתיב לא ידעו עיט, שכולל ל"ב נתיבות, שהם ל"ב אלהים מצד האמא העליונה, שנקראת כבוד. וכאשר נכללים בבת, נקרא ל"ב. ומפני זה כבוד למעלה, ל"ב למטה.

ועשרה דברות נתנו חמשה בלוח אחד, וחמשה בלוח שני. היא כוללת אותו, חמשה מפתר עד גבורה, וחמשה מהעמוד האמצעי עד הבת. והם חמשה חמשה. וכי יש לדבר בעשרה פיות? אלא כולל אותם בבת יחידה י', ונעשו כלם אחד. אף כן ו' נקרא קול, ולא מכירים בו עד שמשפתף עד (עם) דבור. ומפני זה, (דברים ד) קול דברים אתם שמעים.

ספיראן, ים סוף. שלימו דעלאין ותמאין. איהו תרעא לאעלא לכל חכמתא, לכל פנוי והויה, ולאעלא בכל ספירה וספירה, ידיעה דכלא. ופחות מינה, לית רשו לשום בריה, לאשגחא לשום ידיעה בעולם. עליה אתמר, (תהלים קיח) זה השער ליי צדיקים יבאו בו.

איהו שם מ"ב אתון, דבהון אתבראו עלאין ותמאין. (ואלו אינו אתון כפויין לאתון דהוויין דבהון אתבראו עלאין) איהי אתקריאת עין מסטרא דימינא, (תהלים לג) הנה עין יהוה אל יראיו. ואתקריאת און מסטרא דשמאלא, (דניאל ט) הטה אלהי אונך ושמע. ואתקריאת ריח מסטרא דעמודא דאמצעיתא. ואתקריאת פה, מגרמה. הדיא הוא דכתיב, (במדבר יב) פה אל פה אדבר בו.

אתקריאת פקודא קדמאה אנכי, מסטרא דכתר, דאיהו אי"ן מאלהינו. אנכי ביה כ', כתר. וביה אין. וכתר אתקרי מסטרא דאימא עלאה. דאדבר לגבה חמשין זמנין יציאת מצרים באורייתא. ואיהי ב"ת מן בראשית, דכלילא עשר אמירן, מסטרא דחכמה בת י', (משלי א) בחכמה יסד ארץ. באבא יסד ברתא. ואיהו (איוב כח) נתיב לא ידעו עיט, דכליל ל"ב נתיבות, דאינון ל"ב אלהים מסטרא דאימא עלאה, דאתקרי כבוד. וכד אתפלילן בכרתא, אתקרי ל"ב. ובגין דא כבוד לעילא, ל"ב לתתא.

וי' דברן אתיהיבו. חמש בלוחא חדא, וחמש בלוחא תננינא. איהי כליל לון, ה' מפתר עד גבורה. וה' מעמודא דאמצעיתא, עד (דף רנ"ז ע"א) ברתא. ואינון ה' ה'. וכי אית למללא בעשרה פיות. אלא כליל לון בבת יחידה י' ואתעבידו כלהו חדא. אוף הכי ו', אתקרי קול, ולא אשתמודעין ביה, עד דאשתתף עד (כ"א עם) דבור. ובגין דא, (דברים ד) קול דברים אתם שמעים.

היא כוללת אותו, חמשה מפתר עד גבורה, וחמשה מהעמוד האמצעי עד הבת. והם חמשה חמשה. וכי יש לדבר בעשרה פיות? אלא כולל אותם בבת יחידה י', ונעשו כלם אחד. אף כן ו' נקרא קול, ולא מכירים בו עד שמשפתף עד (עם) דבור. ומפני זה, (דברים ד) קול דברים אתם שמעים.

היא מצוה שניה מצד הגבורה, יראת ב'חשבון. ורמוזה במלת בראשית, ירא בשת. ופרשוה, מי שאין לו בשת פנים, ודאי שלא עמדו אבותיו על הר סיני.

היא מצוה שלישית, שנקראת אהבת חסד. זהו שפתוב (ירמיה לא) אהבת עולם אהבתיו על פן משכתיך חסד. אהבה כלולה מהאבות, שנקרא בהם בכל מכל. כל. וסוד הדבר - (שם ב) זכרתי לך חסד נעורייך אהבת כלולתיך.

והיא מצוה רביעית, יחוד, מצד העמוד האמצעי, שמע ישראל. והיא כ"ה כ"ה אותיות עמו בשש תבות, שהן שמע ישראל (וכו'). ובגללה אמר אברהם, (בראשית כב) גלכה עד כ"ה ונשתתחה. (שמות ט) כ"ה תאמר לבית יעקב.

היא א"ח, עמוד האמצעי, והיא ד', שלמות היחוד שלו להשלים בו אחד. א"ח כולל תשע ספירות, שהן א' - אין סוף, ח' - שמונה ספירות, מחכמה עד יסוד. ד' - מלכות, הקוץ שלה, בה נשלמות לעשר, שהם יו"ד ה"א וא"ו ה"א. ד' כלולה מארבע אותיות יהוה. מצוה חמישית, (יהושע א) והגית בו יומם ולילה. היא תורה שבכתב מצד החסד, ותורה שבפעל פה מצד הגבורה, שבהן חכמה ובינה. כמו שפרשוה בעלי המשנה, הרוצה להחכים - ידרים. להעשיר - יצפין. והעמוד האמצעי כולל את שניהם, ומפני זה נקרא שמים, כולל אש ומים, אש של גבורה ומים של חסד.

ובמפני זה כתר, שהיא כף, (במדבר ז) עשרה עשרה הפך בשקל הקדש. שהם יה"ה, שלש אותיות, נעשות כף על ו'. והו כנגד כתר תורה. ו' זה ספר תורה. כף עטרה על ראשו. והכל יהו"ה, עשרים ושש בחשבון.

איהי פקודא תננא מסטרא דגבורה, יראת בחושבן. ורמיזא במלת בראשית, ירא בשת. ואוקמוה, מאן דלית ליה בשת פנים, ודאי דלא עמדו אבהתוי על טורא דסיני.

איהי פקודא תליתאה, דאתקרי אהבת חסד. הדא הוא דכתיב, (ירמיה לא) אהבת עולם אהבתיו על פן משכתיך חסד. אהבה כלילא מאבהן, דאתקרי בהון בכל מכל כל. ורזא דמלה, (ירמיה ב) זכרתי לך חסד נעורייך אהבת כלולתיך.

ואיהי פקודא רביעאה, יחוד, מסטרא דעמודא דאמצעייתא, שמע ישראל. ואיהי כ"ה כ"ה אתוון, עמיה בשית תיבין, דאינון שמע ישראל. ובגינה אמר אברהם (בראשית כב) גלכה עד כ"ה ונשתתחה. (שמות ט) כ"ה תאמר לבית יעקב.

איהו א"ח, עמודא דאמצעייתא, ואיהי ד', שלימו דיחודא דילה, לאשקמא ביה אחד. א"ח, כליל ט' ספיראן, דאינון א' אין סוף. ח' תמניא ספיראן, מחכמה עד יסוד. ד' מלכות, קוצא דילה, בה אשתלימו לעשרה, דאינון יו"ד ה"א וא"ו ה"א. ד' כלילא מד' אתוון יהוה.

פקודא חמישאה, (יהושע א) והגית בו יומם ולילה. איהי אורייתא דבכתב מסטרא דחסד. ואורייתא דבעל פה מסטרא דגבורה. דבהון חכמה ובינה. כמה דאוקמוה מארי מתניתין, הרוצה להחכים ידרים. להעשיר יצפין. ועמודא דאמצעייתא כליל תרווייהו, ובגין דא אתקרי שמים, כליל אש ומים, אש דגבורה, ומים דחסד.

ובגין דא כתר, דאיהי כף, (במדבר ז) עשרה עשרה הפך בשקל הקדש. דאינון יה"ה, תלת אתוון, אתעבידו כף, על ו'. והינו כנגד כתר תורה, ו' היינו ספר תורה, כף עטרה על רישיה. וכלא יהו"ה, כ"ו בחושבן.

כף עטרה על ראשו. והכל יהו"ה, עשרים ושש בחשבון.

מִצֹּה שְׁשִׁית הִיא תַּפְלָה שֶׁל יָד
בְּזוֹעַ שְׂמָאל. וּמִצַּד הַגְּבוּרָה ה'
שֶׁל יָד פְּהָה, מִכְּתָר וְעַד גְּבוּרָה,
חֲמֵשׁ סְפִירוֹת, וְהֵן תַּפְלִין שֶׁל
רֹאשׁ שֶׁל הָעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי. וְהִיא
קֶשֶׁר שֶׁלשׁ רְצוּעוֹת, שֶׁהֵן נִצַּח
הוֹד יְסוּד.

וְהִיא מִצֹּה שְׁבִיעִית, מִצֹּת
צִיצִית, כּוֹלֶלֶת תַּכְלֵת וְלִבָּן, דִּין
וְרוּחַמִּים. בְּאֵשׁ, אֵשׁ לִבְנָה לֹא
אוֹכֵלֶת. תַּכְלֵת אוֹכֵלֶת וּמְכַלָּה,
(מַלְכִים-א יח) וְתֹאכַל אֶת הָעֵלָה. לִבָּן
מִיָּמִין, תַּכְלֵת מִשְׂמָאל. הָעֲמוּד
הָאֲמֻצְעִי יְחוּד בֵּין שְׁנֵיהֶם, יָרֵק.
מִשׁוּם כִּף פְּרֻשׁוֹהוּ בְּעֵלֵי הַמְּשָׁנָה,
מֵאִמְתִּי קוֹרִין אֶת שְׁמַע
בְּשַׁחְרִית? מְשִׁיכִיר בֵּין תַּכְלֵת
לְלִבָּן. וּמִפְּנֵי זֶה תִּקְנֹנוּ פְּרֻשֶׁת
צִיצִית לְקָרָא אוֹתָהּ בִּיְחוּד.

וְהִיא מִצֹּה שְׁמִינִית, מְזוּזָה.
הַשְּׂכִינָה נִקְרָאת מְזוּזָה מִצַּד
הָעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי שֶׁל אוֹתִיּוֹת
יְהוָה. וּמִצַּד שֶׁל צְדִיק, סוּד
הַבְּרִית, נִקְרָאת שְׂדֵי חוֹתֶמֶת
הַמֶּלֶךְ, שֶׁהוּא יְהוָה.

מִצֹּה תְּשִׁיעִית, הַשְּׂכִינָה נִקְרָאת
אוֹת בְּרִית מִצַּד שֶׁל צְדִיק יְסוּד
עוֹלָם. (בְּרֵאשִׁית ט) זֹאת אוֹת הַבְּרִית.
(שְׁמוֹת לא) בִּינִי, הָעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי,
וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, נִצַּח וְהוֹד. אוֹת
- זֶה צְדִיק. הִיא - זוֹ הַשְּׂכִינָה. כִּי
שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה ה' אֶת הַשָּׁמַיִם
- מִכְּתָר עַד הָעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי.
שְׂאִין שֹׁשֶׁה בְּכָל מְקוֹם אֲלֵא מִצַּד
הָאוֹת ו'. וְאִין שְׁבִיעִי אֲלֵא מִצַּד
הָאוֹת י', עֲטָרָה עַל רֹאשׁוֹ חֲכָמָה
עֲלִיוֹנָה, אוֹת הוּא. חֲכָמָה

תַּחְתּוֹנָה, אוֹת הִיא.

וְתִקְנֹנוּ לְמוֹל לְשִׁמוּנָה, שְׁהֵם ח',
מִחֲכָמָה עַד יְסוּד. לְקַבֵּל בָּהֶם י'
קִטְנָה, לְהַעֲלוֹת אוֹתָהּ עַד כְּתָר, לְהִיּוֹת עֲטָרָה עַל רֹאשָׁם. וְתִקְנֹנוּ לְשִׁים הָעֲרֵלָה בְּכָלֵי עֶפְרָה, לְקַיֵּם

פְּקוּדָא שְׁתִּיתָא, אִיהִי תַּפְלָה שֶׁל יָד, בְּדוֹעַא שְׂמָאלָא.
וּמִסְטָרָא דְגְבוּרָה ה' דִּיד פְּהָה, מִכְּתָר וְעַד גְּבוּרָה,
ה' סְפִירָאן, וְאִינוּן תַּפְלִין דְּרִישָׁא דְעֲמוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא.
וְאִיהִי קֶשֶׁר תַּלְתֵּי רְצוּעוֹת, דְּאִינוּן נִצַּח הוֹד יְסוּד.

וְאִיהִי פְּקוּדָא שְׁבִיעָא, מִצֹּת צִיצִית, כְּלִיל תַּכְלֵת וְלִבָּן,
דִּינָא וְרוּחַמִּי. בְּנוּרָא, אֲשָׁא חוּרָא לֹא אֲכִיל. תַּכְלָא,
אֲכִיל וְשְׂעִי, (מַלְכִים א יח) וְתֹאכַל אֶת הָעֵלָה. חוּרָא מִיָּמִינָא,
תַּכְלֵת מִשְׂמָאלָא, עֲמוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא, יְחוּד בֵּין תְּרוּוֹיְהוּ,
יָרוּק. בְּגִין דָּא אוֹקְמוּהָ מְאִרִי מִתְנִיתִין, מֵאִמְתִּי קוֹרִין
אֶת שְׁמַע בְּשַׁחְרִין מְשִׁיכִיר בֵּין תַּכְלֵת לְלִבָּן. וּבְגִין דָּא
תִּקְנִינוּ פְּרֻשֶׁת צִיצִית, לְמִקְרִי לָהּ בִּיְחוּדָא.

וְאִיהִי פְּקוּדָא תְּמִינָא, מְזוּזָה. שְׂכִינְתָא אֲתַקְרִיאַת מְזוּזָה,
מִסְטָרָא דְעֲמוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא, דְּאֲתוּוֹן דִּיהוָה.
וּמִסְטָרָא דְצְדִיק, רְזָא דְבְּרִית, אֲתַקְרִי שְׂדֵי. שְׂדֵי חוֹתֶמֶת
דְּמִלְכָא, דְּאִיהוּ יְהוָה.

פְּקוּדָא תְּשִׁיעָא, שְׂכִינְתָא אֲתַקְרִיאַת אוֹת בְּרִית, מִסְטָרָא
דְּצְדִיק יְסוּד עוֹלָם. (בְּרֵאשִׁית ט) זֹאת אוֹת הַבְּרִית.
(שְׁמוֹת לא) בִּינִי, עֲמוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא, וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, נִצַּח
הוֹד. אוֹת, דָּא צְדִיק. הִיא, דָּא שְׂכִינְתָא. כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים
עָשָׂה יי אֶת הַשָּׁמַיִם, מִכְּתָר עַד עֲמוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא. דְּלִית
שִׁית בְּכָל אֲתָר, אֲלֵא מִסְטָרָא דָּאֵת ו'. וְלִית שְׁבִיעִי, אֲלֵא
מִסְטָרָא דָּאֵת י', עֲטָרָה עַל רֹשֵׁיהָ חֲכָמָה עֲלִיָּא. אוֹת
הוּא. חֲכָמָה תַּתָּא, אוֹת הִיא.

וְתִקְנֹנוּ לְמַגְזֵר לְתַמְנָא, דְּאִינוּן ח', מִן חֲכָמָה עַד יְסוּד.
לְקַבֵּלָא בְּהוּן י' זְעִירָא, לְסַלְקָא לָהּ עַד כְּתָר,
לְמַהוּי עֲטָרָה עַל רֹאשֵׁיהוּן. וְתִקְנֹנוּ לְשׁוּיָא לְעֲרֵלָה בְּמָנָא
דְּעֶפְרָא, לְקַיֵּים (ישעיה סה) וְנַחֲשׁ עֶפְרָ לְחַמוּ.

פְּקוּדָא עֲשִׂירָא, (שְׁמוֹת לא) וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשֶּׁבֶת.
שְׂכִינְתָא אֲתַקְרִיאַת שֶׁבֶת, מִסְטָרָא דְתַלְתֵּי דְרִגִין
קִטְנָה, לְהַעֲלוֹת אוֹתָהּ עַד כְּתָר, לְהִיּוֹת עֲטָרָה עַל רֹאשָׁם. וְתִקְנֹנוּ לְשִׁים הָעֲרֵלָה בְּכָלֵי עֶפְרָה, לְקַיֵּים

(ישעיה סה) וְנַחֲשׁ עֶפְרָ לְחַמוּ.

מִצֹּה עֲשִׂירִית, (שְׁמוֹת לא) וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשֶּׁבֶת. הַשְּׂכִינָה נִקְרָאת שֶׁבֶת מִצַּד שֶׁלשׁ דְּרָגוֹת

עֲלֵינוֹת שֶׁהֵן ש', שְׁלֹשָׁה כְּתָרִים : כְּתָר, חֲכָמָה, בִּינָה. וְהִיא בַת, רְבִיעִית לָהֶם. שְׁשֵׁה יָמִים, מִחֲסֵד עַד יְסוֹד, בָּהֶם תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה, מִפְּנֵי שֶׁהַבְּנֵן מִתְחִיל מִחֲסֵד. זֶהוּ שְׁפָתוֹב (תהלים פט) עוֹלָם חֲסֵד יִבְנֶה. אֲבָל מִבִּינָה וּלְמַעַלָּה הִיא מְנוּחָה וְעִנְג וּשְׁבִיתָה לְכָל מַעֲשֶׂה.

מִצְוָה אַחַת עֲשֶׂה הִיא נִקְרָאת תְּפִלָּה שֶׁל שְׁחָרִית, מְנוּחָה וְעִרְבִית, מִצַּד שְׁלֹשֶׁת הָאָבוֹת, וְהִיא תְּפִלַּת כָּ"ל פֿ"ה. אֵין כָּל אֶלָּא צְדִיק, שְׁפָתוֹב (דברי הימים א-כט) כִּי כָל בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ, וְתִרְגָּם יוֹנְתָן בֶּן עֲזִיָּאל, שְׁאוּחֵז בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ. פֿ"ה כְּחֻשְׁבוֹן מִלָּה. וְמָה בְּרִית בֵּה מִתְנַחֲדִים זָכָר וְנִקְבָּה שְׁלֹמֹה - אֵף בְּיְסוֹד מִתְנַחֲד חֲתָן וְכֻלָּה שְׁלֹמֹעֲלָה, הוּא חֵי הָעוֹלָמִים כּוֹלָל ח"י בְּרָכוֹת, זֶהוּ שְׁפָתוֹב (משלי י) בְּרָכוֹת לְרֹאשׁ צְדִיק.

וּמִפְּנֵי זֶה, כָּל הַכּוֹרֵעַ - כּוֹרֵעַ בְּכּוֹרֵעַ, וְכָל הַזּוֹקֵף - זּוֹקֵף בְּשָׁם. זֶה הַשְּׁכִינָה. בְּשָׁם יְהו"ה, בּוֹ צְרִיף לְזֻקָּף הַשְּׁכִינָה, הִיא שְׁנֵאֲמַר בֵּה, (עמוס ה) נִפְלָה לֹא תוֹסִיף קוּם בְּתוֹלַת יִשְׂרָאֵל, עַל יְדֵי דְרָגָה אַחֲרָת. וּמִפְּנֵי זֶה, (שם ט) בְּיוֹם הַהוּא אָקִים אֶת סִפְתַּי דְּיוֹד הַנִּפְלָת. אוֹתוֹ שְׁנֵאֲמַר בּו, (תהלים קמו) יְהו"ה זּוֹקֵף כְּפוֹפִים.

מִצְוָה שְׁתֵּים עֲשֶׂרֶה, הִיא נִקְרָאת חֲגַ הַמִּצְוֹת וְחֲגַ הַשְּׁבוּעוֹת וְחֲגַ הַסְּפּוֹת, מִצַּד שְׁלֹשֶׁת הָאָבוֹת. וְרֹאשׁ הַשְּׁנָה מִהַצַּד שְׁלָה, דִּין הַמְּלָכוֹת - דִּין. וְיֵשׁ שְׁיֵאֲמַר, פֶּסַח זְרוּעַ יְמִין. שְׁבוּעוֹת, מִתַּן תּוֹרָה, שְׁנִתְּנָה בְּמִדְבָּר, שֶׁהוּא מְמַנָּה עֲלֵיו שׁוֹר, מִצַּד הַגְּבוּרָה. סְפּוֹת, (בראשית לג) וַיַּעֲקֹב נָסַע סְכָתָה.

מִצְוָה שְׁלֹשׁ עֲשֶׂרֶה, קְרִיאַת שְׁמַע. וְיֵשׁ לְדַעַת שֶׁהוּא נִקְרָא חֲכָם כָּל מִינֵי חֲכָמוֹת, וּמִבִּין כָּל מִינֵי תְּבוּנוֹת, וְחֲסִיד כָּל מִינֵי חֲסִידִים, וְגִבּוֹר כָּל מִינֵי גִבּוֹרוֹת, וְיוֹעֵץ כָּל מִינֵי עֲצוֹת, וְצְדִיק כָּל מִינֵי מְלָכוֹת. עַד אֵין סוּף. עַד (בְּתָר) אֵין חֲקָר. וּבְכָל אֵלוֹ הַדְּרָגוֹת,

עֲלֵאֵין דְּאֵינוֹן ש', ג' כְּתָרִין : כְּתָר, חֲכָמָה, וּבִינָה. וְאִיהִי בַת, רְבִיעֲאָה לּוֹן. שֵׁית יוֹמִין, מִחֲסֵד עַד יְסוֹד, בְּהוֹן תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה, בְּגִין דְּבִנְיָנָא מִתְחִיל מִחֲסֵד, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (תהלים פט) עוֹלָם חֲסֵד יִבְנֶה. אֲבָל מִבִּינָה וּלְעִילָא, אִיהִי מְנוּחָה וְעִנְג וּשְׁבִיתָה לְכָל עוֹבְדָא.

פְּקוּדָא חַד סָר, אִיהִי אֲתִקְרִיאַת צְלוֹתָא דְשְׁחָרִית מְנוּחָה עִרְבִית, מִסְטָרָא דְתִלְתֵּי אֲבָהוֹן, וְאִיהִי תְּפִלַּת כָּ"ל פֿ"ה, לִית כָּל, אֶלָּא צְדִיק דְכְּתִיב, (דברי הימים א כט) כִּי כָל בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ, וְתִרְגָּם יוֹנְתָן בֶּן עֲזִיָּאל, דְּאֲחִיד בְּשָׁמַיָא וּבְאָרְעָא. פֿ"ה כְּחֻשְׁבוֹן מִלָּה. וְמָה בְּרִית בֵּיה מִתְנַחֲדִין דְּכָר וְנוֹקְבָא דְלִתְמָא, אוֹף בְּיְסוֹד, מִתְנַחֲד חֲתָן וְכֻלָּה דְלְעִילָא, הוּא חֵי עֲלָמִין כָּלִיל ח"י בְּרָכָאן, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (משלי י) בְּרָכוֹת לְרֹאשׁ צְדִיק.

וּבְגִין דָּא, כָּל הַכּוֹרֵעַ כּוֹרֵעַ בְּכּוֹרֵעַ וְכָל הַזּוֹקֵף זּוֹקֵף בְּשָׁם. דָּא שְׁכִינְתָא, בְּשָׁם דִּיהו"ה, בֵּיה צְרִיף לְזֻקָּפָא שְׁכִינְתָא. הִיא דְאֲתִמַּר בֵּה, (עמוס ה) נִפְלָה לֹא תוֹסִיף (ד' רנ"ז ע"ב) קוּם בְּתוֹלַת יִשְׂרָאֵל, עַל יְדֵי דְרָגָא אַחֲרָא, וּבְגִין דָּא (עמוס ט) בְּיוֹם הַהוּא אָקִים אֶת סִפְתַּי דְּיוֹד הַנִּפְלָת. הִיא דְאֲתִמַּר בֵּיה, (תהלים קמו) יְהו"ה זּוֹקֵף כְּפוֹפִים.

פְּקוּדָא תְּרִיסָר, אִיהִי אֲתִקְרִיאַת חֲגַ הַמִּצְוֹת, וְחֲגַ הַשְּׁבוּעוֹת, וְחֲגַ הַסְּפּוֹת, מִסְטָרָא דְג' אֲבָהוֹן. וְרֹאשׁ הַשְּׁנָה מִסְטָרָא דִלָּה, דִּינָא דְמְלָכוֹתָא דִינָא. וְאִית דְּיִימָא, פֶּסַח דְרוּעָא יְמִינָא. שְׁבוּעוֹת, מִתַּן תּוֹרָה, דְאִתְיְהִיבַת בְּמִדְבָּרָא, דְאִיהוּ מְמַנָּא עֲלֵיה שׁוֹר, מִסְטָרָא דְגְבוּרָה. סְפּוֹת (בראשית לג) וַיַּעֲקֹב נָסַע סְכָתָה.

פְּקוּדָא תְּלִיסָר, קְרִיאַת שְׁמַע. וְאִית לְמַנְדַּע, דְאִיהוּ אֲתִקְרִי חֲכָם כָּל מִינֵי חֲכָמוֹת. וּמִבִּין, כָּל מִינֵי תְּבוּנוֹת. וְחֲסִיד, כָּל מִינֵי חֲסִידִים. וְגִבּוֹר, כָּל מִינֵי גִבּוֹרוֹת. וְיוֹעֵץ, כָּל מִינֵי עֲצוֹת. וְצְדִיק, כָּל מִינֵי צְדִיקוֹת. וּמְלָךְ, כָּל מִינֵי מְלָכוֹת. עַד אֵין סוּף. עַד (בְּתָר) אֵין חֲקָר. וּבְכָל

מִצְוָה שְׁלֹשׁ עֲשֶׂרֶה, קְרִיאַת שְׁמַע. וְיֵשׁ לְדַעַת שֶׁהוּא נִקְרָא חֲכָם כָּל מִינֵי חֲכָמוֹת, וּמִבִּין כָּל מִינֵי תְּבוּנוֹת, וְחֲסִיד כָּל מִינֵי חֲסִידִים, וְגִבּוֹר כָּל מִינֵי גִבּוֹרוֹת, וְיוֹעֵץ כָּל מִינֵי עֲצוֹת, וְצְדִיק כָּל מִינֵי מְלָכוֹת. עַד אֵין סוּף. עַד (בְּתָר) אֵין חֲקָר. וּבְכָל אֵלוֹ הַדְּרָגוֹת,

באמת נקרא רחמן, ובאמת נקרא
 דין. וכך בכמה דרגות עד אין
 סוף. אם כך, שנוי יש בין רחמן
 לדין. אלא קדם שברא העולם
 נקרא הוא בכל אלו הדרגות, על
 שם בריות שהיו עתידות
 להבראות. שאם לא בריות
 העולם, מדוע נקרא רחום, דין?
 אלא על שם הבריות העתידות.
 ומפני זה כל השמות הם פנויים
 שלו, על שם המעשים שלו. כמו
 כן ברא הנשמה בדרמות שלו,
 שנקראת על שם פעולות שלה
 בכל איבר ואיבר של הגוף,
 שנקרא עולם קטן. כמו שאדון
 העולם נוהג בכל הבריות ובכל
 דור כפי מעשיו, כך הנשמה כפי
 מעשיו של כל איבר ואיבר. אותו
 איבר שעושה בו מצוה, נקראת
 הנשמה לגביו חמלה וחסד ורח
 ורחמים. ובאותו איבר שעושה
 בו עברה, נקראת הנשמה לגביו
 דין וחמה וכעס. אבל לחוץ מן
 הגוף, למי תהיה חמלה או
 אכזריות?

אף כך אדון העולם, קדם שברא
 את העולם וברא בריותיו, למי
 נקרא רחום וחנון או דין? אלא
 כל השמות שלו הם פנויים, ולא
 נקרא בהם אלא על שם בריות
 העולם. ומפני זה, כאשר בעלי
 הדור הם טובים, הוא נקרא
 אצלם יהו"ה, במדת הרחמים.
 וכאשר בעלי הדור הם רשעים,
 נקרא אדנ"י, במדת הדין. לכל
 דור ולכל כן אדם כפי מדתו. אבל
 לא שיש לו מדה ולא שם ידוע.
 כמו הספירות, שכל ספירה יש
 לה שם ידוע ומדה וגבול ותחום.
 ובאלו השמות אדון העולם הוא
 מתפשט, ומולך בהם, ונקרא
 בהם, ונתכסה בהם, וגר בהם, כנשמה אצל אברי הגוף. ומה רבון העולמים אין לו שם ידוע,
 ולא מקום ידוע, אלא בכל צד שלטונו - אף כך אין לה לנשמה שם ידוע, ולא מקום ידוע בכל
 הגוף, אלא בכל צד שלטונה, ואין איבר פנוי ממנה.

אלין דרגין, בחד אקרי רחמן. ובחד אקרי דין. והכי
 בכמה דרגין, עד אין סוף. אי הכי שנוי אית, בין רחמן
 לדין. אלא קודם דברא עלמא, אתקרי הוא בכל אלין
 דרגין, על שם ברין דהוו עתידין להבראות, דאי לאו
 ברין דעלמא, אמאי אתקרי רחום דין, אלא על שם
 ברין דעתידין.

ובגין דא, כל שמחן, אינון פנוין דיליה. על שם עובדין
 דיליה. פגוונא דא, ברא נשמחא, בדיוקנא דיליה,
 דאתקריאת על שם פעולות דילה, בכל אבר ואבר דגופא,
 דאתקרי עלמא זעירא. פגוונא דמארי עלמא, אתנהיג
 בכל ברין. ובכל דרא, כפום עובדוי. כפום נשמחא, כפום
 עובדוי דכל אבר ואבר. ההוא אבר דעביד ביה פקודא,
 אתקרי נשמחא, לגבי חמלה וחסדא חנא ורחמי. ובההוא
 אבר דעביד ביה עבירה, אתקרי נשמחא לגבי, דינא
 וחימה וכעס. אבל לבר מן גופא, למאן תהא חמלה, או
 אכזריות.

אוף הכי מארי עלמא, קדם דברא עלמא, וברא ברין
 דיליה, למאן אתקרי רחום וחנון או דין. אלא כל
 שמחן דיליה, אינון פנוין, ולא אתקרי בהון, אלא על
 שם ברין דעלמא, ובגין דא, כד מארי דרא אינון טבין,
 איהו אתקרי לגבייהו, יהו"ה במדת רחמים. וכד מארי
 דרא אינון חייבין, אתקרי אדנ"י במדת הדין. לכל דרא,
 ולכל בר נש, כפום מדה דיליה. אבל לאו דאית ליה
 מדה ולא שם ידוע.

פגוונא דספיראן, דכל ספירה אית לה שם ידוע, ומדה,
 וגבול, ותחום. ובאלין שמחן מארי עלמא איהו
 אתפשט, ואמליך בהון, ואתקרי בהון, ואתפסי בהון,
 ודר בהון, כנשמחא לגבי אברים דגופא. ומה רבון עלמין,
 לית ליה שם ידוע ולא אתר ידוע, אלא בכל סטרא
 שולטנותיה. אוף הכי לית לה לנשמחא שם ידוע, ולא
 אתר ידוע, בכל גופא אלא בכל סטר שולטנותיה, ולית
 אבר פנוי ממנה.

בהם, ונתכסה בהם, וגר בהם, כנשמה אצל אברי הגוף. ומה רבון העולמים אין לו שם ידוע,
 ולא מקום ידוע, אלא בכל צד שלטונו - אף כך אין לה לנשמה שם ידוע, ולא מקום ידוע בכל
 הגוף, אלא בכל צד שלטונה, ואין איבר פנוי ממנה.

ומפני זה אין לצייר אותה במקום אחד, שאם לא הרי חסר השלטון בשאר האיברים. ולא לקרא לה בשם אחד, או בשנים, או בשלשה, לומר שהיא חכמה מבינה ויש לה דעת, ולא יותר. שאם עושה כן, הרי חסר לה משאר דרגות.

כל שכן לאדון העולם שאין לצייר אותו במקום ידוע, או לקרא לו בשמות, או לשנות לו בהם, או (לשלו) להשליט לו כמו דרגת המרפכה שנאמר בה קדשה לה ישלשו. שכל הדרגות של המרפכות שלו הן משלשות, כמו האבות הן הן המרפכה, שהם דמות אריה שור נשר, שהם מרפכה לאדם, שנאמר עליו (יחזקאל א) ודמות פניהם פני אדם. ומצד הנקבה הם שולטים על אדם, והנקבה היא מרפכה לגביהם. ומפני זה נאמר עליה, קדשה לה ישלשו.

ואף כן האותיות, שהן פני החיות, משלשות, כמו זה: יה"ו. הו"י. וה"י. ה' רביעית - קדשה לה ישלשו. היא שלמים של כלם, להשלים בכלם שם יהו"ה. אבל לאדון הכל אין לשלש בו בשמות ולא באותיות, אלא הוא נקרא בכל השמות, ואין לו שם ידוע, וכל שם ושם מעיד עליו שהוא אדון כל העולמות. מעיד עליו אדני.

ואין שיודעים שיש בן אדם שירש שלש מאות ועשרה עולמות, זהו שכתוב (משלי ח) להנחיל אהבי יש. כפי הדרגה שלו, שנקראת יש מאין. וזו חכמה עליונה. ויש בן אדם שלא יורש אלא עולם אחד, כפי הדרגה שלו, כמו שפרשהו, כל צדיק וצדיק יש לו עולם בפני עצמו. וכך יורש עולמות כל אדם מישראל כפי הדרגה שלו למעלה. אבל לאדון העולם אין לצייר לו עולמות בחשבון, אלא אדון כל העולמות, ואדני הוא מעיד עליו.

ובגין דא, לית לרשמא לה בחד אתר, דאי לאו הא חסר שולטנותא בשאר אברים. ולא לאתקרי לה בשמא חד, או בתרין, או בג'. למימר דאיהי חכמה מבינה, ואית לה דעת, ולא נתיר. דאי עביד הכי, הא חסר לה משאר דרגין.

כל שכן למארי עלמא, דלית לרשמא ליה באתר ידיע, או לאתקרי ליה בשמהו, או לשנאה ליה בהון, או (ס"א לשלשא) לשלטאה ליה כגון דרגא דמרפכתא, דאתמר בה קדשה לה ישלשו, דכל דרגין דכל מרפכות דיליה, אינון משולשים, כגון האבות הן הן המרפכה, דאינון דמות אריה שור נשר, דאינון מרפכה לאדם. דאתמר עליה, (יחזקאל א) ודמות פניהם פני אדם. ומסטרא דנוקבא, אינון שלטין על אדם, ונוקבא איהי מרפכה לגביהו. ובגין דא אתמר עליה, קדשה לה ישלשו.

ואורח הכי אתוון, דאינון אנפין דחיון, משולשין, כגוונא דא: יה"ו. הו"י. וה"י. ה' רביעאה, קדשה לה ישלשו. איהי שלמים דכלהו, לאשלמא בכלהו שם יהו"ה. אבל למאריה דכלא, לית לשלשא ביה בשמהו, ולא באתוון, אלא איהו אתקרי בכל שמהו, ולית ליה שם ידיע. וכל שם ושם אסהיד עליה, דאיהו אדון כל עלמין. אסהיד עליה אדני.

ולית דידיעין דאית בר נש, דירית ג' מאה ועשר עלמין, הדא הוא דכתיב, (משלי ח) להנחיל אהבי יש. כפום דרגא דיליה, דאתקרי יש מאין. ודא חכמה עלאה. ואית בר נש דלא גרית אלא עלמא חד, כפום דרגא דיליה, כמה דאוקמוהו, כל צדיק וצדיק יש לו עולם בפני עצמו. והכי גרית עלמין כל בר נש מישראל, כפום דרגא דיליה לעילא. אבל למארי עלמא, לית לרשמא ליה עלמין בחושבון, אלא אדון כל עלמין, ואדני קא סהיד עליה.

הדרגה שלו, כמו שפרשהו, כל צדיק וצדיק יש לו עולם בפני עצמו. וכך יורש עולמות כל אדם מישראל כפי הדרגה שלו למעלה. אבל לאדון העולם אין לצייר לו עולמות בחשבון, אלא אדון כל העולמות, ואדני הוא מעיד עליו.

אִתְּךָ כִּי יִהְיֶה, מִמֶּנּוּ תִּלְוִיֹת כָּל הַתְּלוֹת, וְהוּא וְכָל הַתְּלוֹת שְׁלוֹ מְעִידִים עַל אֲדוֹן הָעוֹלָם, שֶׁהוּא הֵיחָד קֹדֶם כָּל הַתְּלוֹת, וְהוּא בְּתוֹךְ כָּל הַתְּלוֹת, וְהוּא לְאַחַר כָּל הַתְּלוֹת. וְזֶה סוּד שְׁמַעֲדוֹת הַתְּלוֹת עֲלָיו - הֵיחָד, הַתְּלוֹת, וְיִהְיֶה.

דִּינָא בְּהַפּוֹךְ אוֹתִיּוֹת - אֲדַנְיָ. וּמִפְּנֵי זֶה אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוּם לְבִרְכָה, דִּין הַמַּלְכוּת - דִּין. שֵׁם א"ל מְעִיד עַל אֲדוֹן הַכֹּל, שְׁאִין יִכָּלֵת לְכָל שֵׁם וְהוּיָה וְדַרְגָּה. כָּל שְׁפָן לְשָׂאָר בְּרִיּוֹת פְּחוֹת מִמֶּנּוּ. זֶהוּ שְׁפָתוֹב (דְּנִיאל ד) כֹּלָּא נְחֻשְׁבִים וְכַרְצוֹנוֹ עוֹשֶׂה בְּצַבָּא הַשְּׁמַיִם וְגו'. אֱלֹהִיִּם מְעִיד עַל אֱלֹהוֹת שְׁלוֹ, שֶׁהוּא אֱלֹהִיִּם וְאֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים, וְהוּא אֱלֹהֵי עַל הַכֹּל, וְאִין אֱלֹהֵי עֲלָיו. צְבָאוֹת מְעִיד עֲלָיו כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (שם) וְכַרְצוֹנוֹ עוֹשֶׂה בְּצַבָּא הַשְּׁמַיִם. שְׁדִי מְעִיד עֲלָיו, שְׁכַפְאֶשֶׁר הוּא אָמַר לְעוֹלָם דִּי, עֲמַד בְּתַחוּמֵי, וְלֹא הִתְפַּשֵּׁט יוֹתֵר. וְגַם לְמִים, וְרוּחַ וְאֵשׁ.

וְאִתְּךָ כִּי, כָּל הַתְּלוֹת וְשֵׁם מְעִידִים עֲלָיו. שְׁכַפְאֶשֶׁר הֵיחָד הוּא יְחִיד קֹדֶם שְׁבָרָא הָעוֹלָם, מַדּוּעַ הֵיחָד הוּא צְרִיף לְהַקְרָא בְּשִׁמוֹת אֱלוֹ, אוֹ בְּשָׂאָר כְּנֻיִים, כְּגוֹן (שְׁמוֹת לד) רַחוּם וְחַנּוּן אַרְףּ אִפִּים וְגו', דִּין, אֲמִין, חֲזַק. וְרַבִּים בְּכָל אֱלוֹ שְׁמוֹת וְכְנֻיִים. אֲלֹא נִקְרָא עַל שֵׁם כָּל עוֹלָמוֹת וּבְרִיּוֹת שְׁלֵהֶם, לְהַקְרָאוֹת שְׁלִטוֹנוֹ עֲלֵיהֶם.

אִתְּךָ כִּי הַנְּשֻׁמָּה, עַל שְׁלִטוֹן כָּל אֲבָרֵי הַגּוּף הַמְשִׁיל אוֹתָהּ אֲצִלוֹ. לֹא שְׁהִיא דוּמָה לוֹ הִיא בְּעֲצָמָה, שֶׁהוּא בְּרָא אוֹתָהּ, וְאִין לוֹ אֱלֹהֵי עֲלָיו שְׁבָרָא אוֹתוֹ. וְעוֹד, הַנְּשֻׁמָּה יֵשׁ לָהּ כְּמֵה שְׁנוּיִים וּמְקָרִים

דוּמָה בְּשְׁלִטוֹן שְׁלָהּ עַל כָּל אֲבָרֵי הַגּוּף, אֲבָל לֹא בְּדַבְרֵי אַחֵר.

וְעוֹד, (דְּבָרִים ו) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל - שֵׁם ע' רַבְתִּי, ד' מִן אַחַד רַבְתִּי, וְזֶה ע'ד, בֵּין ש"ם מִן שְׁמַע, א"ח

אוֹתְךָ הִכִּי יִהְיֶה, מִגִּיּוֹת תִּלְוִיָא כָּל הַתְּלוֹת, וְאִיהוּ וְכָל הַתְּלוֹת דִּילִיָּה, סְהַדִּין עַל מְאָרֵי עֲלָמָא, דְּאִיהוּ הָהּ קֹדֶם כָּל הַתְּלוֹת. וְאִיהוּ בְּתוֹךְ כָּל הַתְּלוֹת. וְאִיהוּ לְאַחַר כָּל הַתְּלוֹת. וְדָא רַזָּא, דְּסְהַדִּין הַתְּלוֹת עֲלֵיהּ, הֵיחָד, וְיִהְיֶה.

דִּינָא, בְּהַפּוֹךְ אֲתוֹן אֲדַנְיָ. וּבְגִין דָּא אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוּם לְבִרְכָה, דִּינָא דְּמַלְכוּתָא דִּינָא. שֵׁם א"ל סְהַדִּין עַל מְאָרֵי דְכֹלָּא, דְּלִית יְכוּלָּת לְכָל שֵׁם, וְהוּיָה וְדַרְגָּא. כָּל שְׁפָן לְשָׂאָר בְּרִיּוֹת, פְּחוֹת מִגִּיּוֹת. הִדָּא הוּא דְכַתִּיב, (דְּנִיאל ד) כֹּלָּה (דף רנ"ח ע"א) חֲשִׁבִין וּכְמַצְבִּיָּה עַבְדֵּי בְּחִיל שְׁמִיָּא וְגו'. אֱלֹהִיִּם, סְהַדִּין עַל אֱלֹהוֹת דִּילִיָּה, דְּאִיהוּ אֱלֹהִיִּם וְאֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים, וְאִיהוּ אֱלֹהֵי עַל כֹּלָּא, וְלִית אֱלֹהֵי עֲלֵיהּ. צְבָאוֹת, סְהַדִּין עֲלֵיהּ כְּדַכְתִּיב, וּכְמַצְבִּיָּה עַבְדֵּי בְּחִיל שְׁמִיָּא. שְׁדִי, סְהַדִּין עֲלֵיהּ, דְּכַד אִיהוּ אָמַר לְעוֹלָם דִּי, עֲמַד בְּתַחוּמֵי, וְלֹא אֲתַפְּשֵׁט יוֹתֵר. וְאוּף לְמִיָּא וְרוּחָא וְאֵשָׁא.

וְאוֹתְךָ הִכִּי, כָּל הַתְּלוֹת, וְשֵׁם, סְהַדִּין עֲלֵיהּ. דְּכַד הוּא אִיהוּ יְחִיד קוֹדֶם דְּבָרָא עֲלָמָא, אֲמִאי הוּא אִיהוּ צְרִיף לְאַתְקָרִי בְּשִׁמְהוֹן אֲלִין, אוֹ בְּשָׂאָר כְּנֻיִין, כְּגוֹן (שְׁמוֹת לד) רַחוּם וְחַנּוּן אַרְףּ אִפִּים וְגו', דִּין אֲמִין חֲזַק. וְסִגִּיאִין בְּכָל אֵינוֹן שְׁמָהוֹן וְכְנֻיִין, אֲלֹא אֲתַקְרִי עַל שֵׁם כָּל עֲלָמִין וּבְרִיּוֹת דְּלֵהוֹן, לְאַחֲזָאָה שׁוּלְטָנוּתִיָּה עֲלֵיהּוּ.

אוֹתְךָ הִכִּי נְשֻׁמָּתָא, עַל שׁוּלְטָנוּתָא דְכָל אֲבָרִים דְּגוּפָא, אֲמַתִּיל לָהּ לְגַבִּיָּה. לֹא דְּאִיהִי אֲדַמְיָא לִיָּה אִיהִי בְּעֲצָמָה, דְּהוּא בְּרָא לָהּ, וְלִית לִיָּה אֱלֹהֵי עֲלֵיהּ דְּבָרָא לִיָּה. וְעוֹד, נְשֻׁמָּתָא אִית לָהּ כְּמֵה שְׁנוּיִים וּמְקָרִים וְסַבּוֹת, דְּאַתְקָרִיאוּ לָהּ. מַה דְּלָאוּ הִכִּי לְמְאָרֵי כֹלָּא. וּבְגִין דָּא הִיא אֲדַמְיָא בְּשְׁלִטְנוּתָא דִּילָהּ עַל כָּל אֲבָרֵי גוּפָא, אֲבָל לֹא כְּמֵלָה אַחֵרָא.

וְעוֹד, (דְּבָרִים ו) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, שֵׁם ע' רַבְתִּי, ד' מִן אַחַד רַבְתִּי

וְסַבּוֹת שְׁקוֹרִים לָהּ, מַה שְׁאִין כִּי לְאֲדוֹן הַכֹּל. וּמִפְּנֵי זֶה הִיא הַגּוּף, אֲבָל לֹא בְּדַבְרֵי אַחֵר.

וְעוֹד, (דְּבָרִים ו) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל - שֵׁם ע' רַבְתִּי, ד' מִן אַחַד רַבְתִּי, וְזֶה ע'ד, בֵּין ש"ם מִן שְׁמַע, א"ח

מן אַח"ד. (שמואל א-יב) עד ה' בָּכֶם. ועל כל אֶחָד וְאֶחָד שְׁמִיחַד אוֹתוֹ בְּעוֹלָם. ועל כֵּן אָמַר דָּוִד, (תהלים קד) אֲנֹכִי אֲשַׁמַּח בִּינִי. ש"מ מן שְׁמַע, א"ח מן אַח"ד, הָרִי אֲשַׁמַּח.

וְעוֹד, ד' רַבְתִּי - אַרְבַּעַה בְּתֵי תַפְלִינְ, שְׁמִינִח אוֹתָם א"ח וּמִתְעַטֵּר בָּהֶם, וְהֵם פָּאָר עַל רֵאשׁוֹ. וְהֵם יְהוֹ"ה (יהו"ה), וְעֵטְרָה עַל ה', וְזוּהִי בַת, וְזָהוּ (משלי א) יְהוֹ"ה בַּחֲכָמָה יִסַּד אֶרֶץ. אָבָא יִסַּד בַּת. ה', אָמָא עֲלִיוֹנָה, עֵטְרָה עַל ו', שְׁהוּא בֵן, וְזָהוּ (משלי א) כּוֹנֵן שָׁמַיִם בַּתְּבוּנָה. בְּאָמָא כּוֹנֵן בֵּן. וְזָהוּ שְׁעוֹלָם הֵבָא אֵין בּוֹ לֹא אֲכִילָה וְלֹא שְׁתִּיָּה, אֲלֵא צַדִּיקִים יוֹשְׁבִים. וְכַתּוּבָה יֵשׁוּבָה שְׁלֹו יְהוֹ"ה, שְׁהוּא: קִדְשׁ לִי. וְהִנֵּה כִי יִבְאֵךְ. שְׁמַע. וְהִנֵּה אִם שְׁמַע. אֲבָל בְּעוֹלָם הֵבָא הַיּוֹי"ת בְּאֲמַצְעַ, שְׁהֵם ה' ה'. וּמִפְּנֵי זֶה אָמַר הַנְּבִיא, (ירמיה ט) בְּזֹאת יִתְהַלֵּל הַ"מִּתְהַלֵּל הַ"שְּׁכַל וְיִדְעֵ אוֹתִי כִי אֲנִי יְהוֹ"ה. וְהִנֵּה אִם שְׁמַע. אֲבָל בְּעוֹלָם הֵבָא הַיּוֹי"ת בְּאֲמַצְעַ, שְׁהֵם ה' ה'. וּמִפְּנֵי זֶה אָמַר הַנְּבִיא, (ירמיה ט) בְּזֹאת יִתְהַלֵּל הַ"מִּתְהַלֵּל הַ"שְּׁכַל וְיִדְעֵ אוֹתִי כִי אֲנִי יְהוֹ"ה. וּמִפְּנֵי זֶה פִּרְשׁוּהוּ בְּעַלִי הַמְּשֻׁנָה, שִׁישׁ בְּרֵאשׁ מְקוֹם לְהַנִּיחַ שְׁנֵי זִגְזוֹת תַּפְלִינְ. וְזָה זִכָּה לְשִׁתִּי מְצוֹת שְׁפָרְשׁוּ עֲלֵיהֶן, לֹא כָּל אָדָם זִכָּה לְשִׁנֵי שְׁלַחְנוֹת.

י' - חֲכָמָה, ה' - בִּינָה. ו' - הַעֲמוּד הָאֲמַצְעִי. ה' - מַלְכוּת קְדוּשָׁה. הָרֵאשׁ שְׁמִתְעַטֵּר בְּאַרְבַּע אוֹתוֹת זֶה כְּתוּב הַקֶּף הָרֵאשׁ שְׁמִסּוּבָב אוֹתָם וּמְכַסֶּה אוֹתָם. אֲהָבָה חֶסֶד קְרִיאַת שְׁמַע, שְׁשִׁקוּלָה לְתוֹרָה שְׁנַתְנָה מִיְמִינְ. תַּפְלִינְ עֵז, מְשַׁמָּל שֶׁל גְּבוּרָה. הַעֲמוּד הָאֲמַצְעִי כּוֹלֵל הַפֶּל, כְּנִפְי הַמְּצוּה, נִצַּח וְהוֹד, תַּכְלַת וְלִכְן. בְּמִזוּנָה רְשׁוּם שְׁדִי, צַדִּיק. וְהַשְּׁכִינָה שְׁעַר הַמְּזוּזָה, זֶה הַשְּׁעַר לָהּ.

וְעוֹד, ש' - שְׁלֵשׁ רְצוּעוֹת. ד' - קִשְׁר שֶׁל תַּפְלִינְ מְאַחֲרוּי. י' - קִשְׁר שֶׁל תַּפְלִינְ שֶׁל יָד. וּמִפְּנֵי

רַבְתִּי, הִינֵנו ע"ד, בֵּין ש"ם מן שְׁמַע, א"ח מן אַח"ד. (שמואל א יב) עד יי בָּכֶם. ועל כל אֶחָד וְאֶחָד דְּמִיחַד אוֹתוֹ בְּעוֹלָם. ועל כֵּן אָמַר דָּוִד, (תהלים קד) אֲנֹכִי אֲשַׁמַּח בִּינִי. ש"מ מן שְׁמַע, א"ח מן אַח"ד, הָרִי אֲשַׁמַּח.

וְעוֹד. ד' רַבְתִּי, ד' בְּתֵי תַפְלִינְ, דְּמִנַּח לְהוֹן א"ח, וְאַתְעַטֵּר בָּהוּ, וְאִינוֹן פָּאָר עַל רִישִׁיָּה. וְאִינוֹן יְהוֹ"ה (ס"א יחה"ו), וְעֵטְרָא עַל ה', דְּאִיְהִי בְּרַתָּא, וְהִינֵנו (משלי ג) יְהוֹ"ה בַּחֲכָמָה יִסַּד אֶרֶץ, אָבָא יִסַּד בְּרַתָּא. ה', אָמָא עֲלָאָה, עֵטְרָה עַל ו', דְּאִיְהוּ בְּרָא, וְהִינֵנו (משלי ג) כּוֹנֵן שָׁמַיִם בַּתְּבוּנָה. בְּאָמָא כּוֹנֵן בְּרָא. וְהִיא אִיְהוּ דְּעוֹלָם הֵבָא אֵין בּוֹ לֹא אֲכִילָה וְלֹא שְׁתִּיָּה, אֲלֵא צַדִּיקִים יוֹשְׁבִים. וְעַטְרוֹתֵיהֶם בְּרֵאשֵׁיהֶם.

וּבְרַתָּא אִיְהִי תַפְלָה שֶׁל יָד, כְּה"ה. י' קִשְׁר דִּילִיָּה. ה' עֲלָאָה אִימָא, תַּפְלִינְ דְּרִישָׁא עַל רֵאשׁ תַּפְּאָרַת. תַּפְלִינְ דִּילִיָּה, כְּסִדֵּר יְהוֹ"ה, דְּאִיְהוּ קִדְשׁ לִי. וְהִנֵּה כִי יִבְאֵךְ. שְׁמַע. וְהִנֵּה אִם שְׁמַע. אֲבָל בְּעֵלְמָא דְּאִתִּי, הַיּוֹי"ת בְּאֲמַצְעַ, דְּאִינוֹן ה' ה'. וּבְגִינְ דָּא אָמַר הַנְּבִיא, (ירמיה ט) בְּזֹאת יִתְהַלֵּל הַ"מִּתְהַלֵּל הַ"שְּׁכַל וְיִדְעֵ אוֹתִי כִי אֲנִי יְהוֹ"ה. וּבְגִינְ דָּא אוֹקְמוּהָ מְאִרִי מְתַנִּיתִין, דְּאִית בְּרִישָׁא אַתָּר, לְאַנְחָא תְּרִי זִיגִי דְּתַפְלִי. וְדָא זְכִי לְתַרִין פְּקוּדִין, דְּאוֹקְמוּהָ עֲלֵיהוּ, לֹא כָּל אָדָם זִכָּה לְשִׁתִּי שׁוּלְחָנוֹת.

י' חֲכָמָה. ה' בִּינָה. ו' עֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא. ה' מַלְכוּת קְדִישָׁא. רִישָׁא דְּאַתְעַטֵּר בְּאַרְבַּע אַתְוּוֹן, דָּא כְּתוּב רִיהֲטָא דְּרִישָׁא דְּאַסְחַר לוֹן, וְכַסִּי לוֹן. אֲהָבָה חֶסֶד קְרִיאַת שְׁמַע, דְּשִׁקוּלָא לְאוּרִייתָא, דְּאַתִּיְהִיבַת מִימִינָא. תַּפְלִינְ עֵז, מְשַׁמָּלָא דְּגְבוּרָה. עֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא, כְּלִיל כְּלָא, כְּנִפְי דְּמְצוּהָ, נִצַּח וְהוֹד, תַּכְלַת וְלִכְן. מְזוּזָה רְשִׁים שְׁדִי, צַדִּיק. וְשְׁכִינְתָא תְּרַעָא דְּמְזוּזָה, זֶה הַשְּׁעַר לִיהוֹ"ה.

וְעוֹד ש' תֵּלַת רְצוּעוֹת. ד' קִשְׁר שֶׁל תַּפְלִינְ מְאַחֲרוּי. י' קִשְׁר שֶׁל תַּפְלִינְ שֶׁל יָד. וּמִפְּנֵי הַפֶּל, כְּנִפְי הַמְּצוּהָ, נִצַּח וְהוֹד, תַּכְלַת וְלִכְן. בְּמִזוּנָה רְשׁוּם שְׁדִי, צַדִּיק. וְהַשְּׁכִינָה שְׁעַר הַמְּזוּזָה, זֶה הַשְּׁעַר לָהּ.

וְעוֹד, ש' - שְׁלֵשׁ רְצוּעוֹת. ד' - קִשְׁר שֶׁל תַּפְלִינְ מְאַחֲרוּי. י' - קִשְׁר שֶׁל תַּפְלִינְ שֶׁל יָד. וּמִפְּנֵי

זֶה שְׂדֵי מִבְּחוּץ, יְהוֹ"ה מִבְּפָנִים, שְׁהִיא אַרְבַּע פְּרָשִׁיּוֹת. שֶׁל אַרְבַּעַה רֵאשִׁים רָמַז לְאַרְבַּעַה בְּתֵי הַתְּפִלִּין. שְׂדֵי, אֹת שְׁלוֹ עוֹלָה מִטְטְרוֹן.

וְעוֹד, י' חֲכָמָה קִדְשׁ לִי. ה' בִּינָה - וְהָיָה כִּי יִבְאֶרְךָ. ו' - שְׁמַע, שֶׁשׁ תְּבֹרֹת, רֹמַז לְשֵׁשׁ סְפִירוֹת, שֶׁשֶׁה עֲנֵפֵי הָאֵלֶּן, שְׁכוּלֶלֶת אוֹתָם תִּפְאָרֶת. ה' - וְהָיָה אִם שְׁמַע, מִלְכוּת. אֵלֶּוּ הֵם שֶׁל הָרֵאשׁ, שְׁהוּא כְּתָר, כ', (שְׁמוּאֵל א ב) אֵין קִדְשׁ כְּה' כִּי אֵין בְּלִתְךָ.

שְׂדֵי, רָמוּז רְצוּעוֹת וּבְתֵי וּקְשָׁרֵי הַתְּפִלִּין מִבְּחוּץ. אָף כֶּף בְּמִזְוֵנָה, יְהוֹ"ה מִבְּפָנִים, שְׂדֵי מִבְּחוּץ, שֶׁל אַרְבַּעַה רֵאשִׁים עִם ד', רָמַז לְאַרְבַּעַה בְּתֵים וּלְקָשֶׁר תְּפִלִּין מֵאַחֲרֵי. ד' כְּפֹלָה, אָף כֶּף ש' כְּפֹלָה, י' קָשֶׁר שֶׁל יָד כְּהָה, שְׁהוּא בֵּית חֲמִישִׁי. ד' (י) שֶׁל שְׂדֵי הוּא מֵחַ, שֶׁפְּרָשִׁיּוֹהוּ עֲלִיו, בְּמִקּוֹם שְׁמַחֲוֹ שֶׁל תִּינּוֹק רֹפֶס בּוֹ, וְהוּא תִינּוֹק יוֹנֵק מִשְׂדֵי אִמּוֹ, שְׂדֵי.

הַפְּדִין שֶׁל אֲדוֹן הָעוֹלָם - כְּתָר. וּמַהוּ הַכְּתָר שֶׁל אֲדוֹן הָעוֹלָם? שֵׁם יְהוֹ"ה, שְׁהוּא: י' - חֲכָמָה. ה' - בִּינָה. ו' - תִּפְאָרֶת, כּוֹלֶלֶת שֵׁשׁ סְפִירוֹת. ה' - מִלְכוּת. וּמִפְנֵי זֶה, (שְׁמוּאֵל-ב) וּמִי כְּעַמְךָ פִּישְׂרָאֵל. (דְּבָרִים ד) כִּי מִי גוֹי גְדוֹל אֲשֶׁר לוֹ אֱלֹהִים קְרִבִים אֵלָיו פֶּה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל קְרָאנוּ אֵלָיו. אַרְבַּעַה פְּסוּקִים, כְּלָם רְשׁוּמִים בְּכ'. סוּד הָאוֹת כ' - י' י'. שְׁהוּא י' מִן יֵאֱהוּדְוֵנְהִי, (בְּמִדְבָּר ז) עֲשֶׂה עֲשֶׂה הַכֶּף בְּשֶׁקֶל הַקִּדְשׁ, כ' מִן כְּתָר, כְּלוּלָה מְעַשֵׁר סְפִירוֹת, כְּלוּלוֹת מִמְעָלָה לְמַטָּה, וּמְעַשֵׁר סְפִירוֹת מִמַּטָּה לְמַעְלָה.

וְאֵלֶּוּ הֵם: (תְּהִלִּים קמח) וְהַמִּים אֲשֶׁר מְעַל הַשָּׁמַיִם, מִים עֲלִיוֹנִים - זְכָרִים, מִים תַּחְתּוֹנִים - נְקִבּוֹת. וְעֲלִיָּהוּ אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא לְתַלְמִידָיו: כְּשֶׁתִּגִּיעוּ לְאֲבְנֵי שֵׁשׁ טְהוֹר, אֵל תֵּאמְרוּ מִים מִים, שְׁמָא תִּסְתַּפְּנוּ בְּנַפְשְׁכֶם. דְּלֹא אֵינוֹן

קָשֶׁר דִּתְפִלִּין דִּיד. וּבְגִין דָּא שְׂדֵי מִלְבָּר, יְהוֹ"ה מִלְגּוֹ, דְּאֵיְהִי ד' פְּרָשִׁיּוֹן. דְּד' רֵאשִׁין רָמַז לְד' בְּתֵי דִתְפִלִּין, שְׂדֵי אֹת דִּילְיָה עוֹלָה מִטְטְרוֹן.

וְעוֹד. י' חֲכָמָה קִדְשׁ לִי. ה' בִּינָה, וְהָיָה כִּי יִבְאֶרְךָ. ו' שְׁמַע, שִׁית תִּיבִין, רָמִיזָא לְשִׁית סְפִירָן, שִׁית עֲנֵפִין דְּאֵילָנָא, דְּכָלֵל לוֹן תִּפְאָרֶת. ה' וְהָיָה אִם שְׁמַע מִלְכוּת. אֵלֶּין אֵינוֹן דְּרִישָׁא, דְּאֵיְהוּ כְּתָר, כ', (שְׁמוּאֵל א ב) אֵין קִדְשׁ כִּי אֵין בְּלִתְךָ.

שְׂדֵי, רָמִיז רְצוּעֵי וּבְתֵי וּקְשָׁרֵי דִתְפִלִּין מִלְבָּר. אוֹף הַכִּי בְּמִזְוֵנָה, יְהוֹ"ה מִלְגּוֹ, שְׂדֵי מִלְבָּר, דְּאַרְבַּע רֵאשִׁין עִם ד' רָמִיז

לְד' בְּתֵי וּלְקָשֶׁר תְּפִלִּין מֵאַחֲרֵי ד' כְּפֹלָה אוֹף הַכִּי ש' כְּפֹלָה, י' קָשֶׁר דִּיד כְּהָה דְּאֵיְהוּ בֵּיתָא חֲמִישָׁא ד' (ס"א) (י) דְּשְׂדֵי אֵיְהוּ מוֹחָא דְּאוּקְמוּהָ עֲלֵיהָ, בְּמִקּוֹם שְׁמַחֲוֹ שֶׁל תִּינּוֹק רֹפֶס בּוֹ, וְדָא תִינּוֹק יוֹנֵק מִשְׂדֵי אִמּוֹ שְׂדֵי.

תְּפִלִּין דְּמֵאֵרִי עֲלָמָא, כְּתָר. וּמֵאֵי נִיְהוּ כְּתָר דְּמֵאֵרִי עֲלָמָא. יְהוֹ"ה. דְּאֵיְהוּ: י' חֲכָמָה. ה' בִּינָה. ו'

תִּפְאָרֶת. כְּלִיל שִׁית סְפִירָן. ה' מִלְכוּת. וּבְגִין דָּא (שְׁמוּאֵל ב ז) וּמִי כְּעַמְךָ פִּישְׂרָאֵל, (דְּבָרִים ד) כִּי מִי גוֹי גְדוֹל אֲשֶׁר לוֹ אֱלֹהִים קְרִבִים אֵלָיו, כִּי אֱלֹהֵינוּ בְּכָל קְרָאנוּ אֵלָיו. אַרְבַּע קְרָאֵי, כְּהוּ רְשִׁימִין בְּכ', רָזָא דָּאֵת כ': י' י'. דְּאֵיְהִי י' מִן יֵאֱהוּדְוֵנְהִי, (בְּמִדְבָּר ז) עֲשֶׂה עֲשֶׂה הַכֶּף בְּשֶׁקֶל הַקִּדְשׁ, כ' מִן כְּתָר, כְּלִילָא מְעַשֵׁר סְפִירָן, כְּלִילָן מְעִילָא לְתַתָּא, וּמְעַשֵׁר סְפִירָן מִתַּתָּא לְעִילָא.

וְאֵלֶּין אֵינוֹן, (תְּהִלִּים קמח) וְהַמִּים אֲשֶׁר מְעַל הַשָּׁמַיִם, מִים עֲלִיוֹנִים זְכָרִים, מִים תַּחְתּוֹנִים נְקִבּוֹת. וְעֲלִיָּהוּ אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא לְתַלְמִידָיו, כְּשֶׁתִּגִּיעוּ לְאֲבְנֵי שֵׁשׁ טְהוֹר, אֵל תֵּאמְרוּ מִים מִים, שְׁמָא תִּסְתַּפְּנוּ בְּנַפְשְׁכֶם. דְּלֹא אֵינוֹן

מִמְעָלָה לְמַטָּה, וּמְעַשֵׁר סְפִירוֹת מִמַּטָּה לְמַעְלָה.

וְאֵלֶּוּ הֵם: (תְּהִלִּים קמח) וְהַמִּים אֲשֶׁר מְעַל הַשָּׁמַיִם, מִים עֲלִיוֹנִים - זְכָרִים, מִים תַּחְתּוֹנִים - נְקִבּוֹת. וְעֲלִיָּהוּ אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא לְתַלְמִידָיו: כְּשֶׁתִּגִּיעוּ לְאֲבְנֵי שֵׁשׁ טְהוֹר, אֵל תֵּאמְרוּ מִים מִים, שְׁמָא תִּסְתַּפְּנוּ בְּנַפְשְׁכֶם. שְׁאִינִם מִים כְּמִשְׁמַעִם, אֵלָא הוּא אוֹר נוֹבֵעַ, וּמִפְנֵי זֶה נִדְמוּ לְמִים נוֹבְעִים,

וזה האור אין לו הפסק, ולא קצוץ ופרוד. ומפני שהם מפתר, נקראו שאין להם סוף, שפתר נקרא אין סוף. (עי"כ רעיא מהימנא).

והקרבתם עולה לריח ניחח לה' (במדבר כח). בא וראה, בפסח פתוב והקרבתם אשה עלה לה. וכאן לא כתוב אשה (שהרי ביום זה אשה לא כתוב בו), אלא והקרבתם עולה. מה הטעם? יום זה, יום שנכנסת פלה לחפה הוא, וישראל מונים ימי טהרה, ימים ושבועות, ונקללים ונכנסים בימי הטהרה. והיא יוצאת מפל צד רע, ושומרת ימי טהרה כמו שראוי. וסוד זה, המלך טעם בתולה טועם. משום כך לא כתוב בו אשה, שהרי אחר לא קרב למשכן, והרי מתרחק משם. ועל פן אשים לא כאן, ולא צריכים לכאן, וישראל מרחקים הם מצד רע (ומונים ימי טהרה, ימים ושבועות, ונקללים ונכנסים בימי הטהרה). אמר רבי אבא, עדין צריכים אנחנו לפתח זה לפתח.

אמר רבי שמעון, הרמתי ידי בתפלה למי שפרא העולם, וסוד זה מצאנו בספרי הראשונים. אשים הם באמצע, ובאים בצד זה ובצד זה, נדבקים בעץ הדעת טוב ורע. נדבקים ברע ונדבקים בטוב. ומשום כך בשאר הימים פתוב בהם אשה עולה, אבל באלו הימים שעץ החיים קיים ולא אחר, אין אנחנו צריכים לאשה, ולא צריך להיות שם. ויום זה של יום של עץ החיים הוא, ולא של דעת טוב ורע. ומפני זה, והקרבתם עולה לריח ניחח לה, ולא אשה לה עולה. ועולה לשון (לשם) עולה, כמו שנאמר, והרי הערנו דברים של פרים בני בקר, וכל אותו קרבן.

ובחדש השביעי (במדבר כט), כמו שנאמר, יום של ראש השנה דין

מים כמשמען. אלא איהו אור נובע. ובגין דא, אדמו למים נובעים. והאי נהורא לית ליה פסק, ולא קצוץ, ופרוד. ובגין דאינון מפתר, אתקריאן שאין להם סוף, דכתר אין סוף אתקרי. (עי"כ רעיא מהימנא). (דף רנ"ח ע"ב).

והקרבתם עולה לריח ניחח ליי. (במדבר כח) תא חזי, בפסח פתיב, והקרבתם אשה

עלה ליי. והכא לא כתיב אשה, (דהא ביומא דא אשה לא כתיב ביה) אלא והקרבתם עולה. מאי טעמא. יומא דא, יומא דעיילת פלה לחפה איהו. וישראל מנו יומין דדכיו. יומין ושבועין, ואתפלילו ועאלו ביומין דדכיו. והיא נפקת מפל סטרא בישא, ונטרת יומי דכיו בדקא חזי. ורזא דא, מלכא טעם בתולה טעים. בגין כך לא כתיב ביה אשה, דהא אתרא לא קריב למשכנא, והא אתרחק מתמן. ועל דא אשים לאו הכא, ולא אצטריכו להכא, וישראל מרחקן אינון מן סטרא בישא. (ומנו יומין דדכיו, יומין ושבועין, ואתפלילו ועאלו ביומין דדכיו). אמר רבי אבא, עדיין צריכין אנן לפתחא דא למפתח.

אמר רבי שמעון, ארימית ידי בצלו למאן דברא עלמא, ורזא דא, אשפחן בספרי קדמאי, אשים אינון באמצעיתא, ואתיין בסטרא דא ובסטרא דא, אדבקו באילנא דדעת טוב ורע, אדבקן ברע, ואדבקן בטוב. ובגין כך, בשאר יומין פתיב בהו אשה עולה. אבל בהני יומא, דאילנא דחיי קיימא, ולא אתרא, לית אנן צריכין לאשה, ולא אצטריכו למהוי תמן. ויומא דא, יומא דאילנא דחיי איהו, ולא דדעת טוב ורע. ובגין דא, והקרבתם עולה לריח ניחח ליי, ולא אשה ליי עולה. ועולה, לשון (נ"א לשם) עולה, כמה דאתמר, והא אתערנא מלי דפרים בני בקר, וכל ההוא קרבן. ובחדש השביעי, (במדבר כט) כמה דאתמר, יומא

דראש השנה, דינא דכל עלמא, דינא תקיפא, ודינא רפיא. ועשיתם עולה, והקרבתם מיבעי ליה, כשאר כל יומין, מאי ועשיתם. אלא ביומא דא, (בראשית כז) ועשה לי מטעמים כתיב. כמה מטעמים ותבשילים עבדו ישראל בהני יומי, בעוד דמקטרגא אזיל לפשפשא בחובין דעלמא. ועל דא לא כתיב והקרבתם, אלא ועשיתם עולה. ולא אשה עולה. וכן בכל שאר יומין, (ס"א בקרבניו) לא כתיב אשה, דלית לון חולקא בכל הני יומי. כל שפן בהאי יומא, דאנן עבדין מטעמים ותבשילים בלא דעתא דסטרא אחרא, דהא יצחק משדר ליה לצוד צידה דחובין דבני עלמא, ולאיייתאה לגביה. ובעוד דאיהו אזיל, ישראל נטלי עיטא ברבקה, ועבדין כל אינון פולחנין, כל אינון צלותין, מזמני שופר ותקעין ליה, בגין לאתערא רחמי. והא אוקימנא, (בראשית כז) ויבא לו יין וישת, דאתי (ס"א דאכל) מרחוק, מגו אתר דחמרא עתיקא, ושתי. ואטעים ליה, וחדי. ואחר כן מברך ליה בכמה ברכאן, ואעבר על חובוי. מה כתיב, (בראשית כז) ויהי אף יצא יצא יעקב, ועשו אחיו בא מצידו, טעין מכמה טועני כמה דאתמר, והא אוקימנא מלה.

ובגין כן איהו יומא דיבבא, וקרבנא איהו עולה. איל אחד, כמה דאתמר, בגין אילו דיצחק. ושעיר עזים אחד לחטאת, שוחד לסמאל לכפרה (לתברא) אנפוי, בההוא בכיה דאיהו בכי בהאי יומא, פיון דחמי דלא אתעביד רעותיה, והא למגנא צד צידה. כמה דאתמר. כגוונא דא יומא דכפורי, והא כתיב בפרשת אמר.

ובחמשה עשר יום וגו'. (במדבר כט) רפי אבא

של כל העולם, דין חזק ודין רפה. ועשיתם עולה? ! והקרבתם היה צריך לו, כשאר כל הימים! מהו ועשיתם? אלא ביום זה כתוב (בראשית כז) ועשה לי מטעמים. כמה מטעמים ותבשילים עושים ישראל באלו הימים, בעוד שהמקטרג הולך לפשפש בחטאי העולם. ועל כן לא כתוב והקרבתם, אלא ועשיתם עולה, ולא אשה עלה. וכן בכל שאר הימים (בקרבתו) לא כתוב אשה, שאין להם חלק בכל אלו הימים. כל שפן בזה היום, שאנחנו עושים מטעמים ותבשילים בלי דעת הצד האחר, שהרי יצחק שולח אותו לצוד צידה של חטאי בני העולם ולהביא אצלו.

ובעוד שהוא הולך, ישראל לוקחים עצה מרבקה ועושים כל אלו העבודות, כל אלו התפלות, מזמנים שופר ותוקעים בו כדי לעורר רחמים. והרי בארנו, (שם) ויבא לו יין וישת, שבא (שאכל) מרחוק, מתוך מקום היין העתיק, ושותה. וטועם אותו, ושמח. ואחר כך מברך אותו בכמה ברכות, ומעביר על חטאיו. מה כתוב? (שם) ויהי אף יצא יצא יעקב, ועשו אחיו בא מצידו. טעון מכמה משאות כמו שנתבאר, והרי בארנו הדבר.

ומשום כך הוא יום של יבבה, והקרובן הוא עולה. איל אחד, כמו שאמר, מפני אילו של יצחק. ושעיר עזים אחד לחטאת, שחד לסמאל לכפר (לשבור) פניו באותה בכיה שהוא בוכה בזה היום פיון שרואה שלא נעשה רצונו והרי לחנם צד צידה, כמו שנתבאר. כמו כן יום הכפורים, והרי כתוב בפרשת אמר.

ובחמשה עשר יום וגו' (במדבר כט). רבי אבא פתח, (בראשית ח) ותנח

התבכה בחדש השביעי וגו'. בא וראה, כל אלו הימים הולכת אָמָא על הבנים כְּדִי שְׁלֵא יִשְׁלַט הַצַּד הָאֲחֵר עֲלֵיהֶם וּבְכַדִּי לְהַצִּיל אוֹתָם. כִּיּוֹן שְׁנַצְלוּ בְּנֵיהּ וְהָרִי יוֹשְׁבִים בְּסִכּוֹת, שְׁמוּרִים בְּשִׁמְרָה, יוֹם רֵאשׁוֹן וְיוֹם שְׁנֵי צוּתָהּ לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת סְעוּדָה לְמַמְנֵי שְׁאֵר הָעַמִּים, וְהִיא לֹא שׁוֹרָה שֵׁם. כִּיּוֹם שְׁלִישִׁי, שְׁהוּא י"ז לַחֲדָשׁ, מִתְחִילָה לְשׁוֹרָת עֲלֵיהֶם. זֶהוּ שְׁפָתוֹב וְתַנַּח הַתְּבָכָה בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּשַׁבְעָה עֶשֶׂר יוֹם לַחֲדָשׁ עַל הָרִי אֲרָרֵט. הָרִים שְׁכָל קָלְלוֹת וְיִסּוּרִים שְׁרוּיִים בְּתוֹכָם.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, יוֹם רֵאשׁוֹן שֶׁל חַג לֹא שׁוֹרָה עֲלֵיהֶם, וְלֹא יוֹם שְׁנֵי, אֶלֶּא יוֹם שְׁלִישִׁי, שְׁמוּסִיף וְגוֹרַע שׁוֹרָה עֲלֵיהֶם. מוּסִיף אוֹתִיּוֹת וְגוֹרַע קֶרְבָּנוֹת, שְׁפָתוֹב עֲשִׂיתִי עֶשֶׂר וְגו'. וְכַף רֵאשִׁי לְרַע עֵינַי, מִפְּנֵי שְׁיוֹם רֵאשׁוֹן וְיוֹם שְׁנֵי שְׁמַחַת בְּנֵיהּ, וְהֵם מְחַלְקִים שְׁלָלָם לָהֶם. מִיּוֹם שְׁלִישִׁי וְהִלָּאָה, שְׁהִיא שׁוֹרָה עֲלֵיהֶם, מַה פְּתוּב? (ס) וְהַמִּים הֵיוּ הַלּוֹף וְחִסּוֹר עַד הַחֲדָשׁ הָעֶשְׂרִי בְּעֶשְׂרֵי הַקְּרָרִים. וְהַמִּים הֵיוּ הַלּוֹף וְחִסּוֹר - אֵלּוּ הַקְּרָבָנוֹת שֶׁהוֹלְכִים וּמְתַמְעָטִים. וְכִמוֹ שֶׁהֵם מְתַמְעָטִים, כִּף גַּם מְתַמְעָט הַטּוֹב שְׁלָהֶם.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֶלְעָזָר, בֵּא וְרֵאָה, מִיּוֹם שְׁנֵי מִתְחִילִים הַמִּים לְהִרְאוֹת. כִּיּוֹן שֶׁהִתְחִילוּ הַמִּים - מִיּוֹם שְׁלִישִׁי הִיא שׁוֹרָה עֲלֵיהֶם, וְאֵלּוּ הַמִּים לֹא הֵיוּ יוֹדְעִים הַבְּכָלִים (בבלי) מִדּוּעַ רְשׁוּמִים כָּאֵן, שְׁהָרִי הַטּוֹב שֶׁל יִשְׂרָאֵל אֵינּוּ בְּמִקּוֹם הַמְּעוּט, אֶלֶּא בְּמִקּוֹם הַרְבִּיבִי. וּמִפְּנֵי שְׁאֵלּוּ הַמִּים

פְּתַח, (בראשית ח) וְתַנַּח הַתְּבָכָה בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי וְגו'. תָּא חֲזִי, כָּל הַנִּי יוֹמִין, אֲזֵלַת אִימָא עַל בְּנֵיִיא, בְּגִין דְּלֹא יִשְׁלוּט סְטָרָא אַחְרָא עֲלֵיהוּ, וּבְגִין לְשַׁזְבָּא לוֹן. כִּיּוֹן דְּאִשְׁתַּזִּיבוּ בְּנֵהָא, וְהָא יִתְבִּין בְּסִפּוֹת, מִתְנַטְרִין בְּנִטּוּרָא. יוֹמָא קַדְמָאָה, וְיוֹמָא תַנְיָנָא, פְּקֻדַת לוֹן לְיִשְׂרָאֵל, לְמַעַבְד סְעוּדָתָא לְמַמְנֵן דְּשְׁאֵר עַמִּין, וְאִיהִי לֹא שְׁרִיא תַמָּן. כִּיּוֹמָא תְּלִיתָאָה, דְּאִיהוּ י"ז לַחֲדָשׁ, שְׁרִיאַת לְמַשְׁרֵי עֲלֵיהוּ. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, וְתַנַּח הַתְּבָכָה בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּשַׁבְעָה עֶשֶׂר יוֹם לַחֲדָשׁ עַל הָרִי אֲרָרֵט, טוּרִין דְּכָל לְוֹטִין וּמְרַדִּין שְׁרָאן בְּגוּוּיָהּוּ.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, יוֹמָא קַדְמָאָה דְּחַג, לֹא שְׁרִיא עֲלֵיהוּ, וְלֹא יוֹמָא תַנְיָנָא, אֶלֶּא יוֹמָא תְּלִיתָאָה, דְּאוּסִיף וְגַרַע שְׁרִיא עֲלֵיהוּ, אוּסִיף אַתּוּון, וְגַרַע קֶרְבָּנִין. דְּכְּתִיב עֲשִׂיתִי עֶשֶׂר וְגו'. וְהִכִּי אַתְחַזִּי לְרַע עֵינַי, בְּגִין דְּיוֹמָא קַדְמָאָה וְיוֹמָא תַנְיָנָא חֲדָוָה דְּכְּנֵהָא, וְאֵינּוֹן מְפַלְגִי עַדָּאן לוֹן. מִיּוֹמָא תְּלִיתָאָה וְלִהְלָאָה, דְּאִיהִי שְׁרִיא עֲלֵיהוּ, מַה פְּתִיב. (בראשית ח) וְהַמִּים הֵיוּ הַלּוֹף וְחִסּוֹר עַד הַחֲדָשׁ הָעֶשְׂרִי בְּעֶשְׂרֵי בְּאֶחָד לַחֲדָשׁ נִרְאוּ רֵאשֵׁי הַקְּרָרִים. (דף רנ"ח ע"ב) וְהַמִּים הֵיוּ הַלּוֹף וְחִסּוֹר, אֵלּוּן קֶרְבָּנִין, דְּאֲזֵלִין וּמְתַמְעָטִין. וְכִמָּה דְּאֵינּוֹן מְתַמְעָטִין, הִכִּי נָמִי אַתְמַעַט טוֹבָא דְּלֵהוֹן.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֶלְעָזָר, תָּא חֲזִי, מִיּוֹמָא תַנְיָנָא שְׁרִיאָו מִיָּא לְאַתְחַזָּאָה, כִּיּוֹן דְּשְׁרִיאָו מִים, מִיּוֹמָא תְּלִיתָאָה אִיהִי שְׁרַת עֲלֵיהוּ, וְאֵינּוֹן מִים לֹא הוּוּ יוֹדְעֵי בְּבִלְאִי (ס"א בבבלי), אִמָּאֵי רְשִׁימִין הָבָא, דְּהָא טוֹבָא דְּיִשְׂרָאֵל לֹא הוּוּ בְּאַתֵּר דְּמַעוּטָא, אֶלֶּא בְּאַתֵּר דְּרַבּוּיָא. וּבְגִין דְּאֵלּוּן מִיּוֹן דְּרְשִׁימִין הָבָא אַתְמַעָטִין, אִתִּי קָרָא לְאַשְׁמַעִינָן דְּכְּתִיב, וְהַמִּים אֵינּוֹן

דִּידֵיעַן בְּיוֹמֵי דְחַג, אֵינּוּן דְּרִשְׁמִין גּוֹ קְרַבְנִין, דְּאֵינּוּן טוּרֵי לְלוּטִין, הֵיוּ הַלוֹף וְחֶסֶר טוּבָא דְלַהוֹן, וּנְגִידוּ דְאֲנְגִיד עֲלֵיהוּ, הֵיוּ הַלוֹף וְחֶסֶר, וּבְגִין דְּאֵינּוּן מִים דְּלַהוֹן הוּא, לֹא אֶתְחַבְּרַן אֶתְוּן, דְּלֹא יִתְחַבֵּר טוּבָא דְלַהוֹן, אֶלָּא זְעִיר זְעִיר.

שְׂרֻשׁוּמִים כָּאֵן מִתְמַעֲטִים, כָּא הַפְסוּק לְהַשְׁמִיעֵנוּ, שְׁכַתוּב וְהַמִּים, אֵלוּ שְׂדֵרוּעִים בְּיַמֵי הַחַג, אֵלוּ שְׂרֻשׁוּמִים תוֹף הַקְרַבְנוֹת, שְׁהִם הָרִי קָלְלוֹת, הֵיוּ הַלוֹף וְחֶסֶר הַטוּב שְׁלָהֶם. וּמְשִׁיכָה שְׁנַמְשַׁכְת עֲלֵיהֶם הֵיוּ הַלוֹף וְחֶסֶר. וּמִפְּנֵי שְׁאֵלוּ הַמִּים שְׁלָהֶם הוּא, לֹא מִתְחַבְּרוֹת אוֹתִיּוֹת, שְׁלֹא יִתְחַבֵּר הַטוּב שְׁלָהֶם אֶלָּא מְעַט מְעַט.

אֲבָרָ לְיִשְׂרָאֵל, שְׁהִם מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, מַה פְּתוּב? (תְּהִלִּים ל"ד) וְדַרְשֵׁי ה' לֹא יִחְסְרוּ כָל טוּב. רֹאשׁ הַפְסוּק - כְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעְבוּ - אֵלוּ הַמְּמַנִּים שֶׁל שְׁאֵר הָעַמִּים. וְדַרְשֵׁי ה' - אֵלוּ יִשְׂרָאֵל - לֹא יִחְסְרוּ כָל טוּב. אֵלוּ הוֹלְכִים וְעוֹלִים לְמַעְלָה לְמַעְלָה. וּמִשׁוּם כֶּף הַטוּב שְׁלָהֶם, שְׁהִם מִים, הֵיוּ הַלוֹף וְחֶסֶר, עַד הַחֲדָשׁ הָעֶשְׂרִי, זֶה טַבַּת, שְׁהָרִי אִזְ יַמֵי הַרְעָה הִם, וּמִתְעוֹרְרַת אוֹתָהּ רָעָה וּמִתְחַזְּקַת, וְהַפְלָה הַקְדוּשָׁה לֹא מְאִירָה מִתוֹף הַשְׁמֵשׁ. אִזְ נִרְאוּ רֹאשֵׁי הַהָרִים, אֵלוּ הִם הָרִי הַחֲשֵׁף, הָרִי הַקָּלְלוֹת נִרְאִים וּמִתְחַזְּקִים וְעוֹשִׂים רְעוֹת בְּעוֹלָם.

בְּיָמִים אֵלוּ אִשָּׁה בְּזוֹ הָעוֹלָה, שְׁהָרִי אִזְ אֵלוּ הָאִשִּׁים אוֹכְלִים חֲלָקִים. שְׁבַעִים פָּרִים אֵלוּ הִם כְּנֶגֶד שְׁבַעִים מְמַנִּים שְׁשׁוּלְטִים עַל שְׁבַעִים עַמִּים, וְעוֹלִים בְּיוֹם רֹאשׁוֹן, וְיוֹרְדִים בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְנִקְרָאִים פָּרִים מְנַגְחִים בְּיָמִים שְׁלָהֶם. אֵילִם אַרְבַּעַה עֶשֶׂר, שְׁנַיִם בְּכָל יוֹם הִם י"ד יְהוָה. יָד שְׁשׁוּלְטַת עֲלֵיהֶם תְּדִיר, בְּכָל יוֹם וְיוֹם. כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה, הַמְּנִיֵן שְׁלָהֶם ח"ץ.

וְאִם תֹּאמַר, אִם כֶּף, רַע עֵין אָנוּ אֶצְלָם - כֶּן, שְׁהָרִי פְתוּב (מְשַׁלִּי כ"ה) כִּי גִחְלִים אֶתָּה חֲתָה עַל רֹאשׁוֹ.

אֲבָרָ לְיִשְׂרָאֵל, דְּאֵינּוּן מִקְדָּשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מַה כְּתִיב. (תְּהִלִּים ל"ד) וְדַרְשֵׁי יי לֹא יִחְסְרוּ כָל טוּב. רִישִׁיה דְקָרָא, כְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעְבוּ, אֵלִין מְמַנֵן דְשְׁאֵר עַמִּין. וְדַרְשֵׁי יי, אֵלִין יִשְׂרָאֵל, לֹא יִחְסְרוּ כָל טוּב, אֵלִין אֶזְלִין וְאֶסְתַּלְקוּ לְעֵילָא לְעֵילָא. וּבְגִין כֶּף, טוּבָא דְלַהוֹן דְּאֵינּוּן מִים, הֵיוּ הַלוֹף וְחֶסֶר. עַד הַחֲדָשׁ הָעֶשְׂרִי. דָּא טַבַּת, דְּהָא כְּדִין יַמֵי הַרְעָה הוּוּ, וְאֶתְעַרַת הֵהִיא רָעָה וְאֶתְתַקַּפַת, וְכַלָּה קְדִישָׁא לֹא אֲנַהִירַת מִגּוּ שְׁמֵשָׁא, כְּדִין נִרְאוּ רֹאשֵׁי הַהָרִים, אֵלִין אֵינּוּן הָרִי חֲשׁוּכָא, טוּרִין דְּלוּטִין אֶתְחַזְּזוּן וְאֶתְתַקְפוּ, וְעַבְדִּין בִּישִׁין בְּעַלְמָא. בְּיוֹמִין אֵלִין, אִשָּׁה בְּהַאי עוֹלָה, דְּהָא כְּדִין הֵנִי אִשִּׁים אֶכְלִי חוֹלְקִיהוֹן. שְׁבַעִים פָּרִים אֵלִין, אֵינּוּן לְקַבֵּל שְׁבַעִים מְמַנֵן, דְּשִׁלְטוּ עַל שְׁבַעִין עַמִּין. וְסַלְקִין בְּיוֹמָא קְדָמָא, וְנַחְתִּי בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא, וְאֶקְרוּן פָּרִים מְנַגְחִין בְּיוֹמִין דְּלַהוֹן. אֵילִם, אַרְבִּיסָר, תְּרִין בְּכָל יוֹמָא אֵינּוּן י"ד יְהוָה. יָדָא דְשְׁלִיטָא עֲלֵיהוּ תְּדִיר, בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא. אֶמְרִין בְּנֵי שָׁנָה, מְנִינָא דְלַהוֹן ח"ץ.

וְאִי תִימָא אִי הָכִי, רַע עֵין הוֹינֵן לְגַבִּייהוּ. אֵין, דְּהָא פְתִיב, (מְשַׁלִּי כ"ה) כִּי גִחְלִים אֶתָּה חֲתָה עַל רֹאשׁוֹ. אֲבָל אֲנֵן לֹא יְהִינֵן אֶלָּא בְּחֲדוּתָא, דְּלִית בְּיוֹמֵי שְׁתָּא, חֲדוּתָא, כָּאֵלִין יוֹמִין. וּבְגִין דְּאֲנֵן יְהִינֵן בְּטוּב לְבָא, וּבְחֲדוּתָא דְרַעוּתָא, אֲבָל אֲנַחְנוּ לֹא נוֹתְנִים אֶלָּא בְּשִׁמְחָה, שְׁאִין בְּיַמֵי הַשָּׁנָה שְׁמַחָה כְּאֵלוּ הַיָּמִים. וּמִפְּנֵי שְׁאֲנַחְנוּ

נותנים בטוב לב ובשמחה של רצון - מתהפף עליהם גחלים על ראשיהם, גחלים לוהטות של השמחה שלנו עושות להם רע. י"ד (ה), ע', וח"ץ, כף עולים בחשבון שלהם.

וכר זה אם תאמר מי נתן לנו להקריב עליהם, אולי הם לא רוצים את כל זה? אלא אין שמחה לכל אלו הממנים בכל אלו התורים, האילים, והכבשים כאלו, בשעה שישראל נתנו להם סעודות אלו. ועם כל זה לא קרב הפל אלא להקדוש ברוך הוא בלבדו, והם מתקריבים שם והוא מחלק להם. ועל זה כתוב, (ש) אם רעב שנאף האכלהו לחם - אלו הם קרבנות החג. ואם צמא השקהו מים - אלו מים שרשומים כאן בימי החג, וביום שני, וביום ששי ושביעי, וסימן - (שיר השירים ח) בו"ז יבוזו לו.

מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה - אלו הם מים אשר מנסכים ישראל בשמחה ובאהבת הקדוש ברוך הוא, שכתוב (ישעיה יב) ושאבתם מים בששון. ונהרות לא ישטפוה - אלו הם נהרות אפרסמון טהור, שכלם דבוקים ומתקשרים באהבה זו. אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בוז יבוזו - זה סמאל, באהבת ישראל, להיות לו חלק אתם באלו המים שרשומים כאן בפרשה, שכתוב אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בוז יבוזו, סימן של אלו המים בו"ז - יבוזו לו ודאי, שהרי כלם נחשבים אצלנו חרש נשבר, שאין לו תקנה לעולמים.

המים שלהם נחלקים בימי בו"ז. נשארו שאר מים, שהם ג' ד' ה' (נוטריקון) חמישי רביעי שלישי, אפנו ולא לעולמים. ואם תאמר,

אתהפף עליהו גחלים על רישיהון, גומרין מלהטן, דחדוותא דילן, עבדי לון ביש. י"ד, (מ"א ה) ע', וחץ. כף סלקין בחושפנא דילהון. וכר דא אי תימא מאן יהיב לן לאקרבא עלייהו, דלמא אינון לא בעאן פל דא. אלא לית חדווה לכל אינון ממנן, בכל אינון תורים אילים ואמרין כהני, בשעתא דישראל יהבי לון סעודתין אלין. ועם פל דא לא מתקרבו כלא, אלא לקודשא בריך הוא בלחדוי, ואינון מתקרבי תמן, ואיהו פליג לון. ועל דא כתיב, (משלי כה) אם רעב שנאף האכלהו לחם, אלין אינון קרבנין דחג. ואם צמא השקהו מים, אלין מים דרשימין הכא ביומי דחג. וביומא תניינא, וביומא שתיתאה ושביעאה, וסימן (שיר השירים ח) בו"ז יבוזו לו.

מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה, אלין אינון מים, די מנסכי ישראל, בחדווה וברחימו דקודשא בריך הוא, דכתיב, (ישעיה יב) ושאבתם מים בששון. ונהרות לא ישטפוה, אלין אינון נהרי דאפרסמונא דכיא, דכלהו דבקי ומתקשרי ברחימו דא. אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בוז יבוזו, דא סמאל, באהבה דישראל, למהוי ליה חולקא בהדייהו, באינון מים דרשימין הכא בפרשתא, דכתיב אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בוז יבוזו, סימנא דאינון מים בו"ז, יבוזו לו ודאי, דהא כלהו אתחשיבו לגבן, חרש נשבר, דלית ליה תקנה לעלמין. מים דלהון אתפליגו ביומין בו"ז, אשתארו שאר יומין, דאינון ג' ד' ה' (נוטריקון) חמישי

רביעי שלישי, וסימן, (ישעיה מה) חר"ש את חרשי [ה]אדמה, ולא וסימן - (ישעיה מה) חר"ש את חרשי [ה]אדמה, ואין להם תקון

לְעֵלְמִין. וְאִי תִימָא בּוּז יְבוּזוּ לּוֹ כְּתִיב. הֵתָם
(תהלים כב) כִּי לֹא כָזָה וְלֹא שִׁקָּץ עֲנוּת.

יִזְמָא קְדַמָּאָה מְאִי עֶבִיד לִיה. אָלֵא לָא אֶקְרִי
רֵאשׁוֹן, וְלֹא אֶקְרִי אֶחָד, אָלֵא חֲמִשָּׁה
עֶשֶׂר סֵתָם, בְּלֹא רְשׁוּמָא כָּלִל. אֲבָל שִׁירוּתָא
דְרִשִׁימוּ דְמִיין, מִיּוֹם שְׁנֵי הוּי. וְהִכִּי אֲתַחֲזִי,
בְּגִין דְלִית טוֹב בְּשַׁנִּי, וּבְגִין כְּף, לָא רִשִׁים
רֵאשׁוֹן וְלֹא אֶחָד כָּלִל, וְהוּי בְּסֵתָם, וְשָׂרִי
רִשִׁימוּ דִיּוֹמִין, בְּיּוֹם שְׁנֵי. וְאֲתַפְּלְגוּ מִים
בְּבוֹ"ז, וְאֲשַׁתְּאֲרוּ בְּיּוֹמִין חַר"ש, כְּמָה
דְּאֲתַמַּר, וְכִלְא כְּדָקָא יֵאוּת.

וּבָאָה חוּלְקִיהוֹן דִּישְׂרָאֵל, דִּינְדַעִי (דף תנ"ט ע"ב)
לְאֵעֲלָאָה לְגוּ מוּחָא דְאַגּוּזָא. וּבְגִין
לְמִיעָאֵל לְגוּ מוּחָא, מְתַבְרִין קְלִיפִין אֲלִין,
וְעֵאֲלִין. מַה כְּתִיב לְבַתֵּר כָּל הָאִי. בְּיּוֹם הַשְּׁמִינִי
עֲצַרְתָּ תְהִיָּה לָכֶם. לְבַתֵּר דִּתְבַּרוּ כָּל הַנִּי קְלִיפִין,
וְתַבְרוּ כְּמָה גְזִיזִין, וְכְמָה נְחֻשִׁים קְטָלוּ, וְכְמָה
עֲקַרְבִּים דִּהוּוּ לֹזֶן בְּאִינוּן טוּרִי דְחֻשׁוֹכָא, עַד
דְּאֲשַׁכְּחוּ אֶתֶר דִּישׁוּבָא, וְקִרְתָּא קְדִישָׁא, מְקַפָּא
שׁוּרִין סְחוּר סְחוּר, כְּדִין עֵאלוּ לְגַבְהָ, לְמַעַבְד
נְיִחָא תַמָּן, וְלְמַחְדֵי בַּה. וְהָא אוּקִימְנָא מְלָה.
וְדָא אִיהוּ עֲצַרְתָּ, כְּנִישׁוּ. אֶתֶר דְּמִתְכַּנְּשׁ כְּלָא
לְגַבְהָ. תְהִיָּה לָכֶם, וְלֹא לְאַחֲרָא, לְמַחְדֵי
אֲתוּן בְּמֵאֲרִיכוֹן, וְאִיהוּ בְּהַדְרִיכוֹ. וְעַל דָּא
כְּתִיב, (תהלים לב) שְׂמַחוּ בֵּינִי וּגְיִילוּ צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ
כָּל יִשְׂרָאֵל לֵב.

פְּרִשְׁתָּ רֵאשֵׁי הַמְטוֹת

וְכָרְ הַטַּף בְּנָשִׁים אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ מִשְׁכָּב זָכָר.
(במדבר לא) תַמָּן תְּנִינָן, אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אִין
הַעוֹלָם מִתְנַהֵג אֲלֵא בְתַרִי גּוֹוִינִין, דְּאֲתוּ מִסְטֵר
אֲתַתָּא דְאֲשַׁתְּכַחַת חִפְיַמַת לְבָא. הַדָּא הוּא
דְכְתִיב, (שמות לה) וְכָל אִשָּׁה חֲכַמַת לֵב בִּידֶיהָ טוֹו וַיְבִיאוּ מִטּוֹה אֶת הַתְּכֵלֶת

בּוּז יְבוּזוּ לּוֹ כְּתוּב שָׁם, (תהלים כב)
כִּי לֹא כָזָה וְלֹא שִׁקָּץ עֲנוּת.

יּוֹם רֵאשׁוֹן מַה עוֹשֶׂה לּוֹ? אֲלֵא
לֹא נִקְרָא רֵאשׁוֹן וְלֹא נִקְרָא אֶחָד,
אֲלֵא חֲמִשָּׁה עֶשֶׂר סֵתָם, בְּלִי
רְשׁוּם כָּלִל. אֲבָל הַתְּחֵלֶת רְשׁוּם
הַמִּים מִיּוֹם שְׁנֵי הוּא. וְכַף רֵאוּי,
מִפְּנֵי שְׂאִין טוֹב בְּשַׁנִּי, וּמִשׁוּם כְּף
לֹא רְשׁוּם רֵאשׁוֹן וְלֹא אֶחָד כָּלִל,
וְהוּא בְּסֵתָם, וּמִתְחִיל רְשׁוּם
הַיָּמִים בְּיּוֹם שְׁנֵי. וְנַחֲלִקוּ מִים
בְּבוֹ"ז, וְנִשְׁאָרוּ בִימֵי חַר"ש, כְּמוֹ
שְׂנַאֲמַר, וְהַכֵּל כְּמוֹ שְׂצָרִיף.

אֲשֶׁרִי חֲלַקְסָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל
שִׁיּוּדַעִים לְהַכְּנִס לְתוֹף מַח הָאֲגוּזָא,
וְכַדִּי לְהַכְּנִס לְתוֹף הַמַּח מִשְׁפָּרִים
קְלָפוֹת אֵלּוּ וּנְכַנְסִים. מַה כְּתוּב
לְאַחַר כָּל זֶה? בְּיּוֹם הַשְּׁמִינִי
עֲצַרְתָּ תְהִיָּה לָכֶם. לְאַחַר שְׂשַׁבְרוּ
כָּל אֵלּוּ הַקְּלָפוֹת, וְשַׁבְרוּ כְּמָה
חֲתִיכוֹת, וְכְמָה נְחֻשִׁים הַרְגוּ,
וְכְמָה עֲקַרְבִּים שְׁהִיוּ לָהֶם בְּאֵלּוּ
הַרִי הַחֻשָּׁף, עַד שְׂמַצְאוּ מְקוֹם
יֵשׁוּב וְעִיר קְדוּשָׁה מְקַפַּת חוּמוֹת
סְבִיב סְבִיב - אִזּוּ נְכַנְסִים אֲצִלָּה,
לְעֻשׂוֹת מְנוּחָה שָׁם וְלִשְׂמַח בַּה.
וְהָרִי בְּאֲרָנוּ הַדְּבָר.

וְזוֹהוּ עֲצַרְתָּ, אֲסִיפָה, מְקוֹם
שְׂנַאֲסָף הַכֵּל אֲצִלָּה. תְהִיָּה לָכֶם,
וְלֹא לְאַחַר, לִשְׂמַח אֲתָם
בְּאֲדוֹנְכֶם, וְהוּא אֲתָכֶם. וְעַל כֵּן
כְּתוּב, (תהלים לב) שְׂמַחוּ בַּה' וּגְיִילוּ
צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לֵב.

רֵאשֵׁי הַמְטוֹת

וְכָרְ הַטַּף בְּנָשִׁים אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ
מִשְׁכָּב זָכָר. שָׁם שְׁנִינוּ, אָמַר רַבִּי
יְהוּדָה, אִין הַעוֹלָם מִתְנַהֵג אֲלֵא
בְשַׁנִּי גּוֹוִינִים שְׂבָאוּ מִצַּד אִשָּׁה
שְׂנַמְצָאָה חֲכַמַת לֵב. זֶהוּ שְׂכַתוּב
(שמות לה) וְכָל אִשָּׁה חֲכַמַת לֵב
בִּידֶיהָ טוֹו וַיְבִיאוּ מִטּוֹה אֶת

וְכָל אִשָּׁה חֲכַמַת לֵב בִּידֶיהָ טוֹו וַיְבִיאוּ מִטּוֹה אֶת הַתְּכֵלֶת

וְאֵת הָאֲרָגְמָן. וּמֵאֵי מִתְיִין. אֵת הַתְּכֵלֶת וְאֵת הָאֲרָגְמָן, גְּוֹנִין דְּכִלְיָן בְּגוּ גְּוֹנִי.

הָרָא הוּא דְכְתִיב, (משלי לא) דְרָשָׁה צְמֹר וּפְשָׁתִים וּתְעַשׂ בַּחֲפִץ כַּפִּיהָ. וּכְתִיב בְּיַדֶּיהָ טָווּ, מֵאֵי טָווּ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, טָווּ בְדִינָא, טָווּ בְרַחֲמֵי. אָמַר רַבִּי יֶצְחָק, אָמַי אֶתְקַרֵּי אִשָּׁה. אָמַר לִיה דְּכִלְיָא בְדִינָא, וּכְלִילָא בְרַחֲמֵי. תָּא חֲזִי, דְאָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, כָּל אֶתְתָא בְדִינָא אֶתְקַרֵּי, עַד דְאֵטְעֵמָא טְעֵמָא דְרַחֲמֵי. דְתַנֵּי, מִסְטָרָא דְבַר נֶשׁ, אֶתִי חוּרָא. וּמִסְטָרָא דְאֶתְתָא, אֶתִי סוּמְקָא. טְעֵמָא (ס"א אֶתְתָא) דְאֶתְתָא מַחוּרָא, וְחוּרָא עֲדִיף.

וְתָא חֲזִי אָמַי אָסִירָן נָשִׁי שְׂאָר עַמִּין עוֹבְדֵי כּוֹכְבִים וּמִזְלוֹת, דִּידְעֵי מִשְׁכְּבֵי דְכוּרָא. מִשׁוּם דְתַנֵּינָן, אֵית יְמִינָא, וְאֵית שְׂמָאלָא. יִשְׂרָאֵל, וְשְׂאָר עַמִּין עוֹבְדֵי כּוֹכְבִים וּמִזְלוֹת. וְגַן עֵדֶן, וְגִיְהֵנָם. עֶלְמָא דָּא, וְעֶלְמָא דְאֶתִי. יִשְׂרָאֵל לְקַבְלֵי דְרַחֲמֵי, וְשְׂאָר עַמִּין עוֹבְדֵי כּוֹכְבִים וּמִזְלוֹת לְקַבְלֵי דְדִינָא. וְתַנֵּן, אֶתְתָא דְאֵטְעֵמָא טְעֵמָא דְרַחֲמֵי, רַחֲמֵי נְצַחָא. אֶתְתָא דְטְעֵמָא טְעֵמָא דְדִינָא, דִּינָא בְדִינָא אֶתְדַבְּקַת, וְעֲלִייהוּ אֶתְקַרֵּי (ישעיה נז) וְהַפְּלְבִים עֲזִי נֶפֶשׁ לֹא יִדְעוּ שְׁבַעָה.

וְעַל דָּא תַנִּינָן, הַנְּבַעְלַת לְעוֹבְדֵי כּוֹכְבִים וּמִזְלוֹת קְשׁוּרָה בּוּ כַּכְּלָב. מַה כְּלָבָא תְקִיפָא בְרוּחִיהָ חֲצִיפָא. אוּף הָכָא דִינָא בְדִינָא, חֲצִיפָא בְכֻלָּא. הַנְּבַעְלַת לְיִשְׂרָאֵל, תַנִּינָן, כְּתִיב (דברים ד) וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּה' אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים פְּלִכֶם הַיּוֹם. מֵאֵי טְעֵמָא. מִשׁוּם דְנִשְׁמַתָּא דְיִשְׂרָאֵל, אֶתְיִיא מְרוּחָא דְאֱלֹהִים חַיִּים. דְכְתִיב (ישעיה נז) כִּי רוּחַ מִלְּפָנַי יַעֲטוּף, מִשְׁמַע דְכְתִיב מִלְּפָנַי. וּבְגִין כֵּן, אֶתְתָא דְהִיא כְתוּלְתָא, וְלֹא אֶתְדַבְּקַת

הַתְּכֵלֶת וְאֵת הָאֲרָגְמָן. וּמֵאֵי הָאֲרָגְמָן. הַבִּיאָו? אֵת הַתְּכֵלֶת וְאֵת הָאֲרָגְמָן, גְּוֹנִים שְׁפֹלוּלִים בְּתוֹף גְּוֹנִים.

וְהוּוּ שְׁכַתוּב (משלי לא) דְרָשָׁה צְמֹר וּפְשָׁתִים וּתְעַשׂ בַּחֲפִץ כַּפִּיהָ. וּכְתוּב בְּיַדֶּיהָ טָווּ, מַה זֶה טָווּ? אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, טָווּ בְדִין, טָווּ בְרַחֲמִים. אָמַר רַבִּי יֶצְחָק, לְמַה נְקָרְאָה אִשָּׁה? אָמַר לוֹ, שְׁפֹלוּלָה בְדִין, וּכְלוּלָה בְרַחֲמִים.

בֵּא וְרָאָה, שְׂאָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, כָּל אִשָּׁה נְקָרְאָת בְּדִין עַד שְׁטוּעֵמַת טַעַם הַרַחֲמִים. שְׁלַמְדֵנוּ, מִצַּד הָאִישׁ בֵּא הַלְכֵן, וּמִצַּד הָאִשָּׁה בֵּא הָאָדָם. טַעַם אִשָּׁה מַלְכָן, וְלִכְן עֲדִיף.

וּבֵא וְרָאָה, לְמַה נִשְׁוֹת שְׂאָר עַמִּים עוֹבְדֵי כּוֹכְבִים וּמִזְלוֹת שִׁידְעוּ מִשְׁכְּב זָכָר אֲסוּרוֹת? מִשׁוּם שְׁשַׁנִּינוּ, יֵשׁ יְמִין וְיֵשׁ שְׂמָאל, יִשְׂרָאֵל וְשְׂאָר הָעַמִּים עוֹבְדֵי כּוֹכְבִים וּמִזְלוֹת, וְגַן עֵדֶן וְגִיְהֵנָם, עוֹלָם הַזֶּה וְעוֹלָם הַבָּא. יִשְׂרָאֵל כְּנֶגֶד הַרַחֲמִים, וְשְׂאָר הָעַמִּים עוֹבְדֵי כּוֹכְבִים וּמִזְלוֹת כְּנֶגֶד הַדִּין. וְשַׁנִּינוּ, אִשָּׁה שְׁטַעֲמָה טַעַם הַרַחֲמִים - הַרַחֲמִים מְנַצְחִים. וְאִשָּׁה שְׁטַעֲמָה טַעַם הַדִּין - דִּין בְּדִין נִדְבָק, וְעֲלִיהֶם קְרָאוּ, (ישעיה נז) וְהַפְּלְבִים עֲזִי נֶפֶשׁ לֹא יִדְעוּ שְׁבַעָה.

וְעַל זֶה לְמַדְנּוּ, הַנְּבַעְלַת לְעוֹבְדֵי כּוֹכְבִים וּמִזְלוֹת קְשׁוּרָה בּוּ כַּכְּלָב. מַה הַכְּלָב תְקִיף בְרוּחוֹ, חֲצוּף - גַּם כֵּן דִּין בְּדִין, חֲצוּפָה בְּכָל. הַנְּבַעְלַת לְיִשְׂרָאֵל, שְׁנִינוּ, כְּתוּב (דברים ד) וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּה' אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים פְּלִכֶם הַיּוֹם. מַה הַטַּעַם? מִשׁוּם שְׁנִשְׁמַת יִשְׂרָאֵל בְּאֵה מְרוּחַ אֱלֹהִים חַיִּים, שְׁכַתוּב (ישעיה נז) כִּי רוּחַ מִלְּפָנַי יַעֲטוּף. מִשְׁמַע שְׁכַתוּב מִלְּפָנַי. וּמִשׁוּם

בְּדִינָא קְשִׁיָא דְשָׂאָר עֲמִין, וְאִתְדַבְּקַת בְּיִשְׂרָאֵל,
רַחֲמֵי נִצְחָא וְאִתְנַשְׂרַת.

וְהָא חֲזִי, כְּתִיב (תהלים פט) אֲמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד
יִבְנֶה. מָאִי חֶסֶד. הוּא חַד מִכְתָּרֵי עֲלָאִי
דְּמִלְפָא, דְּנִשְׁמַתָּא דְיִשְׂרָאֵל קָרָא לָהּ קְדָשָׁא
בְּרִיךְ הוּא חֶסֶד. עַל תְּנַאי דְיִתְבַּנֵּי, וְלֹא יִשְׁתַּיְצִי
חֶסֶד מִעֲלָמָא. מִשְׁמַע דְכְּתִיב יִבְנֶה. בְּגִין כֶּף
תְּנִינָן, מָאֵן דְשִׁיְצִי חֶסֶד מִעֲלָמָא, אֲשִׁתַּיְצִי הוּא
לְעֲלָמָא דְאֲתִי. וְעַל דָּא כְּתִיב, (דברים כה) לֹא תִהְיֶה
אֲשֶׁת הַמֵּת הַחוּצָה, בְּגִין לְמַעַבְד חֶסֶד עִם
מִיתָא. וְאִתְעַבִּיד בְּנִינָא, דְכְּתִיב, (תהלים פט) עוֹלָם
חֶסֶד יִבְנֶה.

זֶה, אֲשֶׁה שְׁהִיא בְּתוֹלָה, וְלֹא
נִדְבָקָה בְּדִין הַקְּשָׁה שֶׁל שָׂאָר
הָעַמִּים, וְנִדְבָקַת בְּיִשְׂרָאֵל -
הַרְחַמִּים מִנִּצְחָא, וְנִכְשְׂרַת.
בֵּא וְרָאָה, כְּתוּב (תהלים פט) אֲמַרְתִּי
עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה. מַה זֶה חֶסֶד?
הוּא אֶחָד מִכְתָּרִים עֲלִיּוֹנִים שֶׁל
הַמַּלְאָךְ, שֶׁנִּשְׁמַת יִשְׂרָאֵל קָרָא לָהּ
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חֶסֶד, עַל תְּנַאי
שֶׁיִבְנֶה, וְלֹא יִשְׁמַד חֶסֶד מִהָעוֹלָם,
מִשְׁמַע שְׁכָתוּב יִבְנֶה. וּמִשּׁוּם כֶּף
שְׁנִינָן, מִי שֶׁמִּשְׁמִיד חֶסֶד
מִהָעוֹלָם, יִשְׁמַר הוּא לְעוֹלָם
הַבָּא. וְעַל זֶה כְּתוּב, (דברים כה) לֹא
תִהְיֶה אֲשֶׁת הַמֵּת הַחוּצָה, בְּשִׁבִיל
לְעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם הַמֵּת. וְיַעֲשֶׂה
הַבְּנִין, שְׁכָתוּב עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה.

הַדְרֵן לְסִיּוּם סֵפֶר בְּמַדְבַּר מִסְפֵּר הַזוּהַר

הַדְרֵן עֲלֵךְ סֵפֶר בְּמַדְבַּר מִסְפֵּר הַזוּהַר. וְהַדְרֵךְ עֲלֵךְ. דַּעְתֵּן עֲלֵךְ סֵפֶר בְּמַדְבַּר מִסְפֵּר הַזוּהַר. וְדַעְתֵּךְ
עֲלֵךְ. לֹא נִתְנָשִׂי מִנְּךָ סֵפֶר בְּמַדְבַּר מִסְפֵּר הַזוּהַר. וְלֹא תִתְנָשִׂי מִנּוּן. לֹא בְעֲלָמָא הַדִּין וְלֹא בְעֲלָמָא דְאֲתִי:

(ב"ב)

הַעֲרַב נָא יי אֱלֹהֵינוּ אֶת דְּבָרֵי תוֹרַתְךָ בְּפִינוּ וּבְפִיפוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ
וְצִאֲצֵאֵי צִאֲצֵאֵינוּ, וְצִאֲצֵאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. כְּלָנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תוֹרַתְךָ לְשִׁמְחָה. מֵאוֹיְבֵי תַחֲכַמְנוּ
מִצּוֹתֶיךָ, כִּי לְעוֹלָם הוּא לִי. יְהִי לְבִי תָמִים בְּחֻקֶיךָ לְמַעַן לֹא אֲבוּשׁ. לְעוֹלָם לֹא אֲשַׁכַּח פְּקוּדֶיךָ כִּי
בָם חִיִּיתִנִּי. בְּרוּךְ אַתָּה יי לְמַדְנִי חֻקֶיךָ. אֲמֵן אֲמֵן אֲמֵן סֵלָה וְעַד. מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁשְׁמַת חֲלָקְנוּ מִיוֹשְׁבֵי בֵּית הַמִּדְרָשׁ וְלֹא שְׁמַת חֲלָקְנוּ מִיוֹשְׁבֵי קְרִנּוֹת. שְׂאֵנוּ
מִשְׁכִּימִים וְהֵם מִשְׁכִּימִים. אֲנִי מִשְׁכִּימִים לְדְבָרֵי תוֹרָה וְהֵם מִשְׁכִּימִים לְדְבָרִים בְּטָלִים. אֲנִי עֹמֵלִים
וְהֵם עֹמֵלִים, אֲנִי עֹמֵלִים וּמְקַבְּלִים שְׂכָר, וְהֵם עֹמֵלִים וְאִינָם מְקַבְּלִים שְׂכָר. אֲנִי רְצִים וְהֵם רְצִים,
הֵם רְצִים לְבָאָר שַׁחַת, וְאֲנִי רְצִים לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֹאֲמַר וְאַתָּה אֱלֹהִים תוֹרִידִם לְבָאָר שַׁחַת.
אֲנִישֵׁי דְמִים וּמְרַמָּה לֹא יִחַצּוּ יְמֵיהֶם, וְאֲנִי אֲבַטַח בְּךָ.

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, כְּשֵׁם שֶׁעֲזַרְתָּנוּ לְסוּם סֵפֶר בְּמַדְבַּר. כֶּךָ תַעֲזֹרְנִי לְהַתְחִיל
סְפָרִים אַחֲרֵים וְלִסְיָמָם. לְלַמֵּד וְלִלְמַד מִתּוֹךְ הַרְחֵבָה. לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תַלְמוּד
תוֹרַתְךָ בְּאַהֲבָה. וְזִכּוֹת כָּל הַתְּנָאִים (וְהַנְּבִיאִים) וְתַלְמוּדֵי חֲכָמִים הַנּוֹזְכִּים בְּסֵפֶר תְּקוּנֵי הַזוּהַר, יַעֲמֹד
לִי וְלִזְרַעִי וְלִזְרַע זְרַעִי, שְׁלֹא תִמוּשׁ הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה מִפִּי וּמִפִּי זְרַעִי וְזַרְע זְרַעִי מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם.
וּיְקַיֵּם בְּנוּ מִקְרָא שְׁכָתוּב, בְּהַתְחַלְּכֶךָ תִּנְחָה אֶתְךָ בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ, וְהַקִּיצוֹת הִיא תִּשְׁיַחֵךְ. כִּי
כִּי יִרְבוּ יְמֶיךָ וְיִוָּסְפוּ לְךָ שְׁנוֹת חַיִּים. אֶתְךָ יָמִים בְּיַמִּינֶךָ, עוֹשֵׁר וְכָבוֹד בְּשִׁמְאֵלָה. יי עוֹ לַעֲמוֹ יִתֵּן יי
יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם.

פרשת "אלה הדברים" הוא בפרשת בלק דף קפ"ו ע"א ושם ביתו וכך הסכימו הקדמונים

פרשת ואתחנן (דף ר"ט ע"א)

וְאַתְחַנֵּן אֶל יְיָ בָּעֵת הַהִיא לֵאמֹר. (דברים
ג) אֲדַנְיִי יְהוָה אַתָּה הַחֲלוֹת
לְהִרְאוֹת אֶת עַבְדְּךָ וְגו'. רבי יוסי פתח, (ישעיה
 לח) **וַיִּסַּב חֲזַקְיָהוּ פָּנָיו אֶל הַקִּיר וַיִּתְפַּלֵּל אֶל**
יְיָ. תָא חֲזִי, פָּמָה הוּא חִילָא תְקִיפָא
דְּאוּרִייתָא, וְכַמָּה הוּא עֲלָאָה עַל פְּלָא. דְּכָל
מָאן דְּאַשְׁתַּדֵּל בְּאוּרִייתָא, לָא דְחִיל מְעֻלָּאי
וְתַתָּאי. וְלֹא דְחִיל מְעַרְעוּרִין בִּישִׁין דְּעֻלְמָא.
בְּגִין דְּאִיהוּ אֶחִיד בְּאִילָנָא דְּחַיִּי, וְאַכִּיל מִנֶּיהָ
בְּכָל יוֹמָא.

דְּהָא אוּרִייתָא אוּלִיף לִיה לְבַר נֶשׁ, לְמִיּהוּ
בְּאַרְח קְשׁוּט. אוּלִיף לִיה עֵיטָא הֵיךְ
יְתוּב קָמִי מְאַרְיָה (לְבַטְלָה לְהֵיא גְּרָח). וְאַפִּילוּ
יְתַגְזֹר עֲלֶיהָ מוֹתָא, פְּלָא יְתַבְטַל וְיִסְתַּלַּק
מִנֶּיהָ, וְלֹא שְׂרִיא עֲלוּי. (עֵיטָא דְּבַר נֶשׁ כְּהֵא
עֻלְמָא) וְעַל דָּא בְּעֵי לְאַשְׁתַּדֵּלָא בְּאוּרִייתָא
יִמָּא וְלִילִי, וְלֹא יְתַעְדֵי מְנָה, הַדָּא הוּא
דְּכַתִּיב, (יְהוֹשֻׁעַ א) וְהִגִּית בּוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה. וְאִי
אַעְדֵי מִינֶיהָ אוּרִייתָא, אוּ אַתְפָּרֵשׁ מִנֶּיהָ, כְּאֵלוּ
אַתְפָּרֵשׁ מִן חַיִּי.

תָּא חֲזִי, עֵיטָא דְּבַר נֶשׁ כַּד אִיהוּ סָלִיק
בְּלִילְיָא עַל עַרְסִיָּה, בְּעֵי לְקַבְּלָא עֲלֶיהָ
עוֹל מְלֻכוּתָא דְּלַעֲיֻלָּא, בְּלִבָּא שְׁלִים.
וְלֹאֲקַדְמֵי לְמִימְסַר גְּבִיָּה פְּקֻדוֹנָא דְּנַפְשֵׁיהָ.
וְהָא אוּקְמוּהָ, בְּגִין דְּכָל עֻלְמָא טַעֲמִין טַעֲמָא
דְּמוֹתָא, דְּהָא אִילָנָא דְּמוֹתָא שְׂרִיא בְּעֻלְמָא,

וְכָל רוּחֵי דְּבַנֵי נֶשְׁא נִפְקִין, וְסֻלְקִין וְאַתְטַמְרִין (ס"א וְאַתְמַסְרִין) גְּבִיָּה. וּבְגִין
דְּאֵינּוּן בְּפְקֻדוֹנָא, כְּלֵהוּ תִּיבִין לְאַתְרֵיהוּ.

תָּא חֲזִי, כַּד אַתְעַר רוּחַ צְפוֹן בְּפִלְגוֹת לִילְיָא, וְכַרוּזָא נְפִיק. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ

וְאַתְחַנֵּן אֶל ה' בָּעֵת הַהִיא
לֵאמֹר. אֲדַנְיִי יְהוָה אַתָּה
הַחֲלוֹת לְהִרְאוֹת אֶת עַבְדְּךָ וְגו'.
 רבי יוסי פתח, (ישעיה לח) **וַיִּסַּב**
חֲזַקְיָהוּ פָּנָיו אֶל הַקִּיר וַיִּתְפַּלֵּל
אֶל ה'. בא וראה פמה הוא
 הכח החזק של התורה וכמה
 הוא עליון על הכל, שכל מי
 שמשתדל בתורה, לא פוחד
 מעליונים ותחתונים, ולא פוחד
 ממקרים רעים של העולם,
 משום שהוא אוחז בעץ החיים
 ואוכל ממנו בכל יום.

שהרי התורה מלמדת את האדם
 ללכת בדרך אמת, מלמדת אותו
 עצה איך ישוב לפני רבונו (לבטל
 לאותה הגדרה), ואפלו שתגזר עליו
 מיתה - הכל יתבטל ויסתלק
 ממנו ולא ישרה עליו. (עצה של אדם
 בעולם הזה) ועל כן צריך להשתדל
 בתורה יומם ולילה ולא יזוז
 ממנה, זהו שכתוב (יהושע א)
 והגית בו יומם ולילה. ואם מזוז
 ממנו את התורה או נפרד ממנה,
 פאלו נפרד מן החיים.

בא וראה, עצה של האדם,
 כשהוא בלילה על מטו, צריך
 לקבל עליו על מלכות של
 מעלה בלב שלם, ולהקדים
 למסר אליו פקדון נפשו. והרי
 פרשוה, משום שכל העולם
 טועמים טעם המות, שהרי
 עץ המות שרוי בעולם, וכל
 רוחות בני אדם יוצאות ועולות
 ומתחבאות (נמסרה) אצלו. ומשום
 שהן בפקדון, כלן שבות
 למקומותיהן.

בא וראה, כשמתעוררת רוח

והגין דאינון בפקדוֹנָא, כְּלֵהוּ תִּיבִין לְאַתְרֵיהוּ.

תָּא חֲזִי, כַּד אַתְעַר רוּחַ צְפוֹן בְּפִלְגוֹת לִילְיָא, וְכַרוּזָא נְפִיק. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ

הוא אתי לגנתא דעדן לאשתעשעא ברוחיהון דצדיקיא, כדין מתכווני (נ"א מתערי) כל בני מטרוניתא, וכל בני היכלא, לשבחה ליה למלכא קדישא. וכדין כל אינון פקדונין דרוחין דאתמסרן בידה, כלהו אתיב למאריהון. ורופא דבני עלמא מתערין בהיא שעתא, והא פקדוניה דכלהו אתיב לגבייהו.

אינון דבני היכלא עלאה קיימי בקיומיהו, מתערי משתדלי בתושבחתא דאורייתא, ומשתתפי בכנסת ישראל, עד דנהיר ימא. פד אתי צפרא, היא, וכל בני היכלא (דמלכא) כלהו אתיין לגבי מלכא קדישא, ואינון אקרון בנין דמלכא ומטרוניתא. והא אוקמוה.

בר אתי צפרא, בעי לנקאה גרמיה בכלא, ולמיזן זייניה, לאשתדלא עם מלכא קדישא, דהא בליליא אשתדל במטרוניתא. השתא אתיא עם מטרוניתא, לזוגא לה עם מלכא.

אתי לבי כנישתא, מדפי גרמיה בקרבנין, משבח בתושבתיהו דדוד מלכא. אחיד תפילין ברישיה, (ס"א בדיה וברישיה) וציצית בגדיה, אומר תהלה לדוד. והא אוקמוה, צלי צלותא קמי מאריה, בצלותא בעי למיקם, פגוונא (ס"א בווונא) דמלאכי עלאי, לאתחברא בהדייהו, דאינון אקרון העומדים, פמה דאת אמר, (זכריה א) ונתתי לך מהלכים בין העומדים. ולכוונא רעותיה קמי מאריה, ויתבע בעותיה.

תא חזי, בשעתא דבר נש קאים בפלגות ליליא מערסיה, לאשתדלא באורייתא, פרוזא קארי עליה ואמר, (תהלים קלד) הנה ברכו

צפון בחצות הלילה, וכרוז יוצא, והקדוש ברוך הוא בא לגן עדן להשתעשע ברוחות הצדיקים, אז מתכוונים (מתעוררים) כל בני המלכה וכל בני ההיכל לשבח את המלך הקדוש. ואז כל אותם פקדונות של הרוחות שנמסרו בידה, את כלם משיב לבעליהם. ורב בני העולם מתעוררים באותה שעה, והרי פקדון של כלם משיב אליהם.

אותם שבני ההיכל העליון עומדים בעמדם מתעוררים, משתדלים בתשבחות התורה, ומשתתפים בכנסת ישראל עד שמאיר היום. כשמגיע הבקר, היא וכל בני ההיכל (המלך), כלם באים למלך הקדוש, והם נקראים בני המלך והמלכה, והרי פרשה.

כשמגיע הבקר צריך לנקות עצמו בכל ולחגר כלי מלחמתו להשתדל עם המלך הקדוש, שהרי בלילה השתדל במלכה. כעת בא עם המלכה לזוג אותה עם המלך.

בא לבית הכנסת, מטהר עצמו בקרבנות, משבח בתשבחות דוד המלך, אוחז תפלין בראשו (פ"ד ובראשו) וציצית בכנפיו, אומר "תהלה לדוד". והרי פרשה, מתפלל תפלה לפני רבונו, בתפלה צריך לעמד, כמו (בזוהר) מלאכים העליונים, להתחבר עמם, שהם נקראים העומדים, כמו שנאמר (זכריה א) ונתתי לך מהלכים בין העומדים, ולכוון רצונו לפני רבונו, ויתבע בקשתו.

בא וראה, בשעה שאדם קם בחצות הלילה ממטתו להשתדל בתורה, הפרוז קורא עליו ואומר: (תהלים קלד) הנה ברכו את ה' כל עבדי ה' העומדים בבית ה'

בלילות. עכשו כשהוא עומד בתפלה לפני רבונו, אותו כרוז קורא עליו ואומר: ונתתי לך מהלכים בין העמדים האלה.

אחר שמסיים תפלה ברצון (ועומד בעצה) לפני רבונו, הרי פרשוהו שצריך למסר נפשו ברצון הלב לאותו מקום שצריך. וכמה עצות יש לאדם בפל. ובשעה שהתפלה קיימת (הסתלקה), כל אותם דבורים שמוציא אדם מפיו באותה תפלה, כלם עולים למעלה ובוקעים אוררים ורקיעים, עד שמגיעים לאותו מקום שמגיעים, ומתעטרים בראש המלך ועושים מהם עטרה. והרי פרשוהו החברים, תפלה שצריך לקדוש-ברוך-הוא, לכוון שתהיה תפלת תחנונים. מנין לנו? ממש, שפתוב ואתחנן אל ה'. זוהי תפלה מעלה.

בא וראה, מי שעומד בתפלה, צריך לכוון רגליו, ופרשוהו וצריך לכסות ראשו כמי שעומד לפני המלך, וצריך לכסות (לכסות) (לסתם) עיניו כדי שלא יסתכל בשכינה. ובספרו של רב המנונא סבא אמר, מי שפוקח עיניו בשעת התפלה או שלא מנמיה את עיניו לארץ, מקדים עליו מלאך המות, וכשתצא נפשו לא יסתכל באור השכינה ולא ימות בשכינה. מי שמזלזל בשכינה הוא מתזלזל באותה שעה שהוא צריך אותה, זהו שפתוב (שמואל א-א

ב) כי מכבדי אכבד ובזי יקלו. זה מי שמסתכל בשכינה בשעה שהוא מתפלל. ואיך יכול להסתכל בשכינה? אלא לדעת שודאי השכינה עומדת לפניו. זהו שפתוב ויסב חזקיהו פניו אל הקיר, ששם שורה השכינה.

את יי' כל עבדי יי' העמדים בבית יי' בלילות. השתא כד איהו קאים בצלותא קמי מאריה, ההוא כרוזא קארי עליה ואמר, ונתתי לך מהלכים בין העמדים האלה.

בתר דמסיים צלותא ברעו (וקאים בעימא) קמי מאריה, הא אוקמוה, דבעי למימסר נפשיה ברעותא דלבא, לההוא אתר דאצטריך. וכמה עיטין אית ליה לבר נש בכלא. (דף ר"ס ע"ב) ובשעתא דצלותא קיימא (ס"א ס"ב), כל אינון מלין דאפיק בר נש מפומיה בהיא צלותא, פלהו סלקין לעילא, ובקעין אורין ורקיעין, עד דמטו לההוא אתר דמטו ומתעטרו ברישא דמלכא, ועביד מנייהו עטרה. והא אוקמוה חברייא, צלותא דבעי בר נש לקודשא בריך הוא, לכוונא דיהא צלותא תחנונים. מנלן. ממש, דכתיב ואתחנן אל יי'. דא איהו צלותא מעליא.

תא חזי, מאן דקאים בצלותא, בעי לכוונא רגליו, ואוקמוה. ובעי לחפא רישיה, כמאן דקאים קמי מלכא. ובעי למכסיה (למכסיה) (ס"א לאסתמא) עינוי, בגין דלא יסתכל בשכינתא. ובספרא דרב המנונא סבא אמר, מאן דפקח עינוי בשעתא דצלותא, או דלא מאיה עינוי בארעא, אקדים עליה מלאך המות, וכד תיפוק נפשיה, לא יסתכל בנהירו דשכינתא, ולא ימות בנשיקה. מאן דמזלזל בשכינתא מתזלזל הוא בההוא שעתא דאצטריך ביה, הדא הוא דכתיב, (שמואל א ב) פי מכבדי אכבד ובזי יקלו.

האי מאן דאסתכל בשכינתא, בשעתא דאיהו מצלי. והיה יכול לאסתכלא בשכינתא. אלא לינדע דודאי שכינתא קיימא קמיה, הדא הוא דכתיב, (ישעיה לח) ויסב חזקיהו פניו

אֶל הַקִּיר, דִּתְמֹן שְׂאֲרֵי שְׂכִינְתָּא. בְּגִין כֶּף לֹא
 בַּעֲיָא לְמַהוּי חוּצָץ בֵּינוּ וּבֵין הַקִּיר, וְאוּקְמוּהָ.
 מֵאֵן דְּקָאִים בְּצִלוֹתָא, בְּעֵי לְסִדְרָא שְׂבָחָא
 דְּמֵאֲרִיָּה בְּקִדְמִיתָא, וּלְבַתֵּר יִתְבַּע
 בְּעוֹתִיָּה. דְּהָא מִשָּׁה הָכִי אָמַר בְּקִדְמִיתָא,
 אֲתָה הַחֲלוֹת וְגו' . וּלְבִסוּף אָעֲבַרְהָ וְגו' . רַבִּי
 יְהוּדָה אָמַר, מָאִי שְׁנָא הָכָא דְכָתִיב אֲדַנְיָ
 בְּקִדְמִיתָא, בְּאֶלְיָף דְּלִ"ת נו"ן יו"ד, וּלְבִסוּף
 יְהו"ה, וְקָרִינָן אֱלֹהִי"ם. אֶלָּא סִדְרָא הָכִי
 הוּא מִתְפָּא לְעֵילָא, וּלְאֶכְלָלָא מִדַּת יוֹם
 בְּלִילָה, וּמִדַּת לֵילָה בַּיּוֹם וּלְזוּגָא כֻּלָּא כְּחֻדָּא
 כְּדָקָא יָאוּת.

אֲתָה הַחֲלוֹת לְהִרְאוֹת אֶת עֲבָדְךָ. (דברים ג) מָאִי
 שִׁירוּתָא הָכָא. אֶלָּא וְדָאִי מִשָּׁה שִׁירוּתָא
 הָוָה בְּעֵלְמָא, לְמַהוּי שְׁלִים בְּכֻלָּא. וְאִי תִימָא
 יַעֲקֹב שְׁלִים הָוָה, וְאִילְנָא אֲשֶׁתְּלִים לְתַתָּא
 כְּגוּוֹנָא דְלְעֵילָא. הָכִי הוּא וְדָאִי, אֲבָל מַה
 דְּהָוָה לְמִשָּׁה, לֹא הָוָה לְבַר נָשׁ אַחְרָא, דְּהָא
 אֲתַעְטָר בְּשְׁלִימוֹ יִתִּיר, בְּכַמְהָ אֶלְף וּרְבָבָן
 מִיִּשְׂרָאֵל, בְּאוּרֵייתָא, בְּמִשְׁפָּנָא, בְּכַהֲנִין,
 בְּלִיּוֹאֵי, בְּתַרִּיסַר שְׁבַטִין, רַבְרַבִּין מְמַנָּן
 עַלְיֵיהוּ, בְּשַׁבְעִין סְנֵהֲדָרִין. הוּא אֲשֶׁתְּלִים
 בְּגוּפָא שְׁלִים. אֲהָרָן לִימִינָא, נַחֲשׁוֹן
 לְשְׂמָאלָא, הוּא בִּינְיָיָהוּ.

בְּגִין כֶּף אֶת גְּדֻלָּךְ, מִימִינָא, דָּא אֲהָרָן. וְאֶת
 יָדְךָ הַחֲזֹקָה, מְשֻׁמָּאלָא, דָּא נַחֲשׁוֹן. וְהָא
 אֲתַמַּר. בְּגִין כֶּף מִשָּׁה שִׁירוּתָא בְּעֵלְמָא הָוָה.
 וְאִי תִימָא מֵאֵן הָוָה סִיּוּמָא (דְּהָא מִשָּׁה שִׁירוּתָא הָוָה).
 סִיּוּמָא מְלָכָא מְשִׁיחָא הוּא, דְּהָא כְּדִין יִשְׁתַּפַּח
 שְׁלִימוֹ בְּעֵלְמָא, מַה דְּלֹא הָוָה כֵּן לְדַרְי דְרִין.
 בְּהִהוּא זְמַנָּא יִשְׁתַּפַּח שְׁלִימוֹ לְעֵילָא וְתַתָּא,
 וְיַהוֹן עַלְמִין כְּלָהוּ בְּזוּגָא חַד, כְּדִין כְּתִיב (זכריה
 י) בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְי' אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד.

משום כף לא צריך להיות חוצץ
 בינו ובין הקיר, ופרשוהו.
 מי שעומד בתפלה צריך לסדר
 שבת רבונו בתחלה, ואחר כך
 יבקש בקשתו. שהרי משה כף
 אמר בתחלה, אתה החלות וגו',
 ולבסוף אעברה וגו'. רבי יהודה
 אמר, מה שונה כאן שכתוב אדנ"י
 בהתחלה, באל"ף דל"ת נו"ן
 יו"ד, ולבסוף יהו"ה, וקוראים
 אלהים? אלא הסדור כך הוא -
 מלמטה למעלה, ולהכליל מדת
 יום בלילה ומדת לילה ביום,
 ולנוג הכל כאחד פראוי.

אתה החלות להראות את עבדך.
 מה הראשית כאן? אלא ודאי
 משה ראשית הנה בעולם להיות
 שלם בכל. ואם תאמר, יעקב
 הנה שלם, והאילן השתלם
 למטה כמו למעלה - כך זה
 בודאי, אבל מה שהיה למשה
 לא היה לאדם אחר, שהרי
 התעטר בשלמות יתרה בכמה
 אלפים ורכבות מישראל,
 בתורה, במשכן, בכהנים,
 בלויים, בשנים עשר שבטים,
 גדולים ממנים עליהם, בשבעים
 סנהדרין. הוא השתלם בגוף
 שלם. אהרן לימין, נחשון
 לשמאל, והוא ביניהם.

משום זה את גדלך, מימין, זה
 אהרן. ואת ידך החזקה,
 משמאל, זה נחשון. והרי
 נתבאר. משום כך משה היה
 ראשית בעולם. ואם תאמר, מי
 היה הסיים (שהרי משה היה הראשית)?
 הסיים הוא מלך המשיח, שהרי
 אז תמצא שלמות בעולם מה
 שלא היה כן לדורי דורות.
 באותו זמן תמצא שלמות
 למעלה ולמטה, ויהיו העולמות
 כלם בזווג אחד, ואז כתוב (זכריה
 י) ביום ההוא יהיה ה' אחד
 ושמו אחד.

וַיֹּאמֶר ה' אֵלַי רַב לָךְ אֵל תּוֹסֵף וְגו' (דברים ד)
 אָמַר רַבִּי חֲזִי, אָמַר רַבִּי חֲזִי, אָמַר לֹו
 הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ- הוּא לְמֹשֶׁה,
 מֹשֶׁה, רַב לָךְ שֶׁהַזְדוּגְתָּ בְּשִׁכְנֵה,
 מִכַּאֲן וַאִילָף אֵל תּוֹסֵף. רַבִּי
 יִצְחָק אָמַר, רַב לָךְ בְּאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ
 שֶׁהִיָּה לָךְ, אֵל תּוֹסֵף, שֶׁהָרִי זְמַן
 הַלְבָנָה הַגִּיעַ, וּלְבָנָה לֹא יְכוּלָה
 לְהֵאִיר עַד שִׁיתְכַּנֵּס הַשֶּׁמֶשׁ.
 אָבֵל, וְצוֹ אֵת יְהוֹשֻׁעַ וְחִזְקִיָּהוּ
 וְאַמְצָהוּ. אֵתָה, שֶׁהוּא הַשֶּׁמֶשׁ,
 צָרִיף לְהֵאִיר לְלְבָנָה, וְהָרִי
 נִתְבָּאָר.

וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בֵּה' אֱלֹהֵיכֶם
 וְגו' רַבִּי יוֹסִי אָמַר, (תהלים קמד)
 אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁכָּכָה לֹו וְגו'. אֲשֶׁרִי
 הָעַם שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בָּחַר
 בָּהֶם מִכָּל עַמִּים עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים
 וּמִזְלוֹת, וְהַעֲלָה אוֹתָם לְגוּרְלוֹ
 וּבְרַכָּם בְּבְרָכְתּוֹ, בְּבְרַכְתָּ שְׁמוֹ,
 זֶהוּ שֶׁכְּתוּב (ישעיה סא) כִּי הֵם זָרַע
 בְּרַךְ ה', בְּרַךְ יי' מִמֶּשׁ.

בֹּא וּרְאֵה, אֵת כָּל שְׂאֵר עַמֵּי
 הָעוֹלָם נִתְּן הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 לְמַמְנִים גְּדוֹלִים שְׁשׁוּלְטִים
 עֲלֵיהֶם, וְאֵת יִשְׂרָאֵל אֲחִזּוּ
 הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְגוּרְלוֹ
 וּלְחַלְקוֹ, לְהֵאֲחִזּוּ בּוֹ מִמֶּשׁ. וְנִתְּן
 לָהֶם תּוֹרָה קְדוּשָׁה כְּדִי לְהֵאֲחִזּוּ
 בְּשִׁמּוֹ, וְעַל זֶה וְאַתֶּם הַדְּבָקִים
 בֵּה', וְלֹא בְּמַמְנָה אַחַר כִּשְׂאֵר
 הָעַמִּים, וְהָרִי פְּרֻשׁוֹהָ בְּכַמָּה
 מְקוֹמוֹת.

וַיְדַבֵּר ה' אֵלֵיכֶם מִתּוֹךְ הָאֵשׁ
 קוֹל דְּבָרִים אֲתֶם שֹׁמְעִים וְגו' (דברים ד)
 אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר,
 בְּפִסּוּק זֶה יֵשׁ לְהִסְתַּפֵּל. קוֹל
 דְּבָרִים, מֵה זֶה קוֹל דְּבָרִים?
 אֶלָּא קוֹל שֶׁנִּקְרָא דְבוּר, שֶׁכָּל
 דְבוּר תְּלוּי בּוֹ. וְעַל זֶה כְּתוּב
 וַיְדַבֵּר ה' אֵלֵיכֶם, שֶׁהָרִי דְבוּר
 בְּמִקּוֹם זֶה תְּלוּי, לְזֶה נִקְרָא קוֹל
 דְּבָרִים.

אֲתֶם שֹׁמְעִים, שֶׁשְּׂמִיעָה לֹא

וַיֹּאמֶר יי' אֵלַי רַב לָךְ אֵל תּוֹסֵף וְגו' (דברים ד)
 אָמַר רַבִּי חֲזִי, אָמַר לִיָּה קְדָשָׁא בְּרִיף
 הוּא לְמֹשֶׁה, מֹשֶׁה, רַב לָךְ דְּאִזְדוּגְתָּ
 בְּשִׁכְנֵתָא, מִכַּאֲן וּלְהֵלָאָה אֵל תּוֹסֵף, רַבִּי
 יִצְחָק אָמַר, רַב לָךְ בְּנֵהִירוֹ דְּשִׁמְשָׁא דְהָהוּ
 גְבַף, אֵל תּוֹסֵף, דְּהָא זְמַנָּא דְּסִיְהָרָא מְטָא,
 וְסִיְהָרָא לָא יְכִיל לְאַנְהָרָא, עַד דִּיתְכַּנֵּישׁ
 שִׁמְשָׁא. אָבֵל וְצוֹ אֵת יְהוֹשֻׁעַ וְחִזְקִיָּהוּ
 וְאַמְצָהוּ. אֲנָתָּה הוּא שִׁמְשָׁא, בְּעֵי לְאַנְהָרָא
 לְסִיְהָרָא, וְהָא אֲתָמַר.

וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בֵּינִי אֱלֹהֵיכֶם וְגו' (דברים ד)
 יוֹסִי אָמַר (תהלים קמד) אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁכָּכָה
 לֹו וְגו'. זְכָאָה עֲמָא, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא בָּחַר
 בָּהוּ מִכָּל עַמִּין עֲבוּדַת כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת,
 וְסִלִּיק לֹון לְעַדְבֵיָּה, וּבְרִיף לֹון בְּבְרָכְתָּא
 דִּילִיָּה בְּבְרָכְתָּא דְשִׁמְיָה, הָדָא הוּא דְכְּתִיב,
 (ישעיה סא) כִּי הֵם זָרַע בְּרַךְ יי', בְּרַךְ יי' מִמֶּשׁ.

תָּא חֲזִי, כָּל שְׂאֵר עַמִּין דְּעֲלָמָא, יְהִב לֹון
 קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא לְרַבְרַבֵּי מְמַנָּן, דְּשִׁלְטִין
 עֲלֵיָּהוּ. וַיִּשְׂרָאֵל אֲחִיד לֹון קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא
 לְעַדְבֵיָּה, לְחוּלְקֵיָּה, לְאַתְאַחְדָּא בֵּיה מִמֶּשׁ.
 וַיְהִיב לֹון אוּרִייתָא קְדִישָׁא, בְּגִין לְאַתְאַחְדָּא
 בְּשִׁמְיָה, (דף רס"א ע"א) וְעַל דָּא וְאַתֶּם הַדְּבָקִים
 בֵּינִי, וְלֹא בְּמַמְנָא אַחְרָא כְּשְׂאֵר עַמִּין, וְהָא
 אוּקְמוּהָ בְּכַמָּה אֲתָר.

וַיְדַבֵּר יי' אֵלֵיכֶם מִתּוֹךְ הָאֵשׁ קוֹל דְּבָרִים אֲתֶם
 שֹׁמְעִים וְגו' (דברים ד) אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר,
 הָאֵי קָרָא אֵית לְאַסְתַּפְּלָא בֵּיה, קוֹל דְּבָרִים,
 מֵאֵי קוֹל דְּבָרִים. אֶלָּא קוֹל דְּאִקְרִי דְבוּר, דְּכָל
 דְבוּרָא בֵּיה תְּלִיא. וְעַל דָּא כְּתִיב, וַיְדַבֵּר ה'
 אֵלֵיכֶם, דְּהָא דְבוּר בְּאַתָּר דָּא תְּלִיא, לְהָאֵי
 אִקְרִי קוֹל דְּבָרִים.

אֲתֶם שֹׁמְעִים, דְּשְׂמִיעָה לֹא תְּלִיא אֶלָּא

בְּהַאי. בְּגִין דְּשְׁמִיעָה בְּדְבוּר תְּלִיא. וּבְגִין כֶּף
אַתֶּם שׁוֹמְעִים. (כ"א אַתֶּם שׁוֹמְעִים, דְּשְׁמִיעָה בְּדְבוּר תְּלִיא)
וְהָא אֻקְמוּהָ, (שמות כא) וְרָצַע אֲדָנְיוּ אֶת אֲזָנוּ
בַּמְרָצַע, בְּגִין דְּפָגִים אַתְרָא דְּאֶקְרִי שְׁמִיעָה,
וְהוּא דְּבוּר וְהוּא שְׁמִיעָה.

קוּל דְּבָרִים אַתֶּם שׁוֹמְעִים וְתַמוּנָה אֵינְכֶם
רוֹאִים. מָאֵי וְתַמוּנָה. כְּמָה דְּאֶת אֶמְר
(במדבר יב) וְתַמוּנַת יְיָ יִבִּיט. דְּבָר אַחַר וְתַמוּנָה,
דָּא קוּל פְּנִימָאָה, דְּלֹא הָוָה מִתְחַזֵּי כְּלָל.
זוּלְתֵי קוּל, דָּא קוּל אַחְרָא דְּקֶאמְרֵן. וְתַמוּנָה,
אַמְאֵי אֶקְרִי הָכִי. בְּגִין דְּכָל תְּקוּנָא דְּגוּפָא
מִינֵיהּ נִפְקָא.

וְאִי תִימָא אַחְרָא אֶקְרִי הָכִי נְמִי. אֵין. דְּהַאי
אַחְרָא תְּקוּנָא דְּלְתַתָּא מִינֵיהּ נִפְקָא,
וּבְגִין כֶּף, ה' עֲלָאָה ה' תַּתָּאָה, ה' עֲלָאָה,
קוּל גְּדוּל וְלֹא יִסָּף, דְּלֹא פְּסָקִי מִבּוּעֵי
לְעֲלָמִין, וְכָל אֵינוּן קוּלוֹת תַּמָּן אֲשַׁתְּכַחוּ כַּד
אֲתִייהִיבַת אוּרִייתָא לְיִשְׂרָאֵל. וְכֹלָא נִפְקָא
מֵהָהוּא קוּל פְּנִימָאָה דְּכֹלָא, בְּגִין דְּבִיָּה תְּלִיא
מִלְתָּא.

הַאי דְּאֶקְרִי מִשְׁנָה תוֹרָה, מִשְׁנָה מְפִי עֲצָמו
אַמְרֵן. וְהָא אוּקִימָנָא מְלָה. אַמְאֵי הָכִי.
אַלֵּא חֲכָמָה עֲלָאָה, כְּלָלָא דְּאוּרִייתָא אַתְקִרִי,
וּמְנָה נִפְקָא כְּלָא, בְּהָהוּא קוּל פְּנִימָאָה.
לְבַתָּר מִתְיַשְׁבָּא כְּלָא וְאַתְאַחַד, בְּאַתָּר דְּאֶקְרִי
עֵץ הַחַיִּים, וּבִיָּה תְּלִיא כְּלָל וּפְרָט, תוֹרָה
שְׁבַכְתָּב וְשְׁבַעֲל פְּהַ, וְהוּא אֶקְרִי תוֹרָה
וּמִשְׁנָה תוֹרָה. בְּקֶדְמִיתָא גְבוּרָה דְּלֹא פְּסִיק,
וְהַשְׁתָּא כְּלָא כְּחֶדָא. בְּגִין כֶּף הָכָא בְּאֵלִין
עֲשֵׂרַת הַדְּבָרוֹת, כְּלָא רְשִׁים בְּוֹא"ו, וְלֹא
תְּנָאָה, וְלֹא תְּגָנוּב, וְלֹא תְּעַנֶּה, וְלֹא תַחְמוּד,
וְלֹא תַתְּאוּהַ, וְהָא אוּקְמוּהָ.

אַמְר רַבִּי יוֹסִי, מָאֵי וְלֹא תַתְּאוּהַ, כִּינּוּן דְּכַתְּיב

תְּלוּיָה אֵלֵּא בְּזָה, מִשׁוּם
שְׁשִׁמִיעָה תְּלוּיָה בְּדְבוּר, וּמִשׁוּם
כֶּף אַתֶּם שְׁמִיעִים. (אתם שמעים,
שהשמיעה תלויה בדבור) וְהִרִי פְּרִשׁוּהַ,
(שמות כא) וְרָצַע אֲדָנְיוּ אֶת אֲזָנוּ
בַּמְרָצַע, מִשׁוּם שְׁפָגַם מְקוּם
שְׁנִקְרָא שְׁמִיעָה, וְהוּא דְּבוּר וְהוּא
שְׁמִיעָה.

קוּל דְּבָרִים אַתֶּם שְׁמִיעִים וְתַמוּנָה
אֵינְכֶם רֹאִים. מַה זֶה וְתַמוּנָה?
כְּמוֹ שְׁנֶאמַר (במדבר יב) וְתַמוּנַת ה'
יִבִּיט. דְּבָר אַחַר וְתַמוּנָה - זֶה קוּל
פְּנִימִי שְׁלֵא הִיָּה נְרָאָה כְּלָל.
זוּלְתֵי קוּל, זֶה קוּל אַחַר שְׁאֲמְרֵנוּ.
וְתַמוּנָה, לְמַה נִּקְרָא כֶּף? מִשׁוּם
שְׁכַל תְּקוּן הַגּוּף יוֹצֵא מִמֶּנָּה.

וְאִם תֵּאמְרוּ, אַחַר נִקְרָא גַם כֶּף -
כֵּן. שְׁנֵה אַחַר הַתְּקוּן שְׁלִמְטָה
מִמֶּנּוּ יוֹצֵא. וּמִשׁוּם זֶה ה' עֲלִיוּנָה
ה' תַּחְתּוּנָה. ה' עֲלִיוּנָה - קוּל
גְּדוּל וְלֹא יִסָּף (דברים ה), שְׁלֵא
פּוֹסְקִים הַמְּבּוּעִים לְעוֹלָמִים, וְכָל
אוּתֶם קוּלוֹת נִמְצָאִים שָׁם
כְּשֶׁנִּתְּנָה תוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל, וְהַכֵּל
יוֹצֵא מֵאוּתוֹ קוּל פְּנִימִי שֶׁל הַכֵּל,
מִשׁוּם שְׁבוּ תְּלוּי הַדְּבָר.

זֶה שְׁנִקְרָא מִשְׁנָה תוֹרָה, מִשְׁנָה
מְפִי עֲצָמו אֶמְרו אוּתֶם, וְהִרִי
בְּאַרְנוּ אֶת הַדְּבָר. לְמַה כֶּף? אֵלֵּא
חֲכָמָה עֲלִיוּנָה, כְּלָל הַתּוֹרָה
נִקְרָאת, וּמִמֶּנָּה הַכֵּל יוֹצֵא בְּאוּתוֹ
קוּל פְּנִימִי. אַחַר כֶּף הַכֵּל מִתְיַשְׁב
וּמִתְאַחַד בְּמְקוּם שְׁנִקְרָא עֵץ
הַחַיִּים, וּבוּ תְּלוּי כְּלָל וּפְרָט,
תוֹרָה שְׁבַכְתָּב וְתוֹרָה שְׁבַעֲל פְּהַ,
וְהוּא נִקְרָא תוֹרָה וּמִשְׁנָה תוֹרָה.
בְּהַתְּחֵלָה גְבוּרָה שְׁלֵא פּוֹסְקַת,
וְעַכְשָׁו הַכֵּל כְּאַחַד. מִשׁוּם כֶּף
כָּאן בְּאוּתֶם עֲשֵׂרַת הַדְּבָרוֹת, הַכֵּל
רְשִׁים בְּוֹא"ו, וְלֹא תְּאָנְף, וְלֹא
תְּגַנֵּב, וְלֹא תְּעַנֶּה, וְלֹא תַחְמוּד,
וְלֹא תַתְּאוּהַ, וְהִרִי פְּרִשׁוּהַ.

אַמְר רַבִּי יוֹסִי, מַה זֶה וְלֹא
תַתְּאוּהַ, כִּינּוּן שְׁכַתוּב וְלֹא תַחְמוּד,

שְׁהָרִי בְּזֶה מִסְפִּיק? אָמַר לוֹ, אֲשֶׁרִי בְּעֲלֵי הָאֲמַת, חֲמִידָה דְרָגָה אַחַת, תְּאֹהֶה דְרָגָה אַחֶרֶת. חֲמִידָה - שְׂאֵם יְכוּל, הוֹלֵף לְקַחַת אֶת שְׁלוֹ מִשּׁוּם אוֹתָהּ חֲמִידָה שְׁלֶקַח, הוֹלֵף לַעֲשׂוֹת מַעֲשֶׂה. תְּאֹהֶה לֹא כֶּף, שְׁהָרִי אִפְלוּ שְׁלֹא יִקַּח דְרָף לְלַכֵּת אַחֲרֵי זֶה, וְהָרִי פְרֻשָׁה הַחֲבָרִים.

אָמַר לוֹ רַבִּי יוֹסִי, לְמַה לֹּא כְתוּב וְלֹא תִרְצַח, כְּמוֹ הָאֲחֵרִים הִלְלוּ? אָמַר לוֹ, מִשּׁוּם שְׁדַרְגַת הַדִּין תְּלוּיָהּ בְּגִבּוֹרָה, וְלֹא בְּמִקּוּם הַרְחָמִים, וּמִשּׁוּם זֶה לֹא כְתוּב וְא"ו בְּלֹא תִרְצַח. וּמִשּׁוּם שְׁצָרִיכִים חֲמֵשׁ וַי"ס, הַתּוֹסֵף וְא"ו וְלֹא תִתְאֹהֶה, שְׁהָרִי בְּלֹא תִרְצַח לֹא צָרִיף לְשֵׁים וְא"ו, וְהַתּוֹסֵף כָּאן.

שָׁמַע רַבִּי פְנַחֵס שֵׁיִשֵּׁב אַחֲרָיו וּנְשָׁקוּ. בְּכָה וְחָיָה. אָמַר, גּוֹר אֲרִיָּה, אֵין מִי שֵׁיַעֲמַד לְפָנֶיהֶם, מִי יְכוּל לַעֲמַד לְפָנָיו וְאָבִיו בְּעוֹלָם. אֲשֶׁרִי חֲלָקָם שֶׁל הַצְּדִיקִים, וְאֲשֶׁרִי חֲלָקִי בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא שְׁזָכִיתִי לְזֶה. עַל זֶה כְּתוּב, (אִיּוֹב כב) יִרְאוּ צְדִיקִים וַיִּשְׁמְחוּ.

רַבִּי אֶלְעָזָר פֶּתַח וְאָמַר, קָרַב אִתָּה וּשְׁמַע וּגו'. בֵּא וּרְאֵה, בְּשַׁעֲרֵי שְׁנֵתְנָה תּוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל, כָּל הַקּוֹלוֹת נִמְצְאוּ, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יֹשֵׁב עַל הַכִּסֵּא, וְזֶה מִתּוֹךְ זֶה נִרְאָה, וְדַבּוּר שֶׁל זֶה יֵצֵא מִתּוֹךְ הַעֲלִיּוֹן שְׁמַעְלִיו. וְזֶהוּ סוּד הַפְּתוּב פְּנִים בְּפָנִים דְּכָר ה' עִמָּכֶם בְּהַר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ. שְׁדַבּוּר יֵצֵא, וְדַבַּר מִתּוֹךְ אֵשׁ וְשִׁלְהֵבֶת שְׁדַחָה אוֹתוֹ הַחוּצָה בְּדַפְקֵי שֶׁל רוּחַ וּמִים שְׁנוֹתָנִים כַּח. שְׂאֵשׁ וְרוּחַ וּמִים מִתּוֹךְ שׁוֹפָר שְׁכוֹלֵל אֶת כָּלֶם יוֹצְאִים, וַיִּשְׂרָאֵל הַתְּרַחֲקוּ מִפְּסָד זֶה.

וְלֹא תִחַמּוּד, דְּהָא בְּהָאֵי סָגִי. אָמַר לִיָּה, זְכָאִין אֵינּוֹן מְאָרִי קְשׁוּט. חֲמִידָה חַד דְּרָגָא. תְּאֹהֶה דְרָגָא אַחֶרָא. חֲמִידָה, דְּאֵי יְכוּל, אֲזִיל לְמִיסַב דִּילִיָּה בְּגִין הֵהִיא חֲמִידָה דְנִקְט, אֲזִיל לְמַעַבַּד עוֹבְדָא. תְּאֹהֶה, לָאו הָכִי. דְּהָא אִפְלוּ דְלֹא יִנְקוּט אוֹרְחָא לְמַהֵךְ אֲבַתְרִיָּה, וְהָא אוֹקְמוּהָ חֲבָרִיָּא.

אָמַר לִיָּה רַבִּי יוֹסִי, אֲמָאֵי לָא כְתִיב וְלֹא תִרְצַח, פְּהֵנִי אַחֲרֵינִי. אָמַר לִיָּה בְּגִין דְּדִרְגָא דְרִינָא בְּגִבּוֹרָה תְּלִיא, וְלֹא בְּאִתְרֵי דְרַחֲמֵי, בְּגִין כֶּף לֹא תִרְצַח לֹא כְתִיב בִּיה וְא"ו. וּבְגִין דְּבַעֲיִין חֲמֵשָׁה וַיִּין אֲתוּסָף וְא"ו וְלֹא תִתְאֹהֶה, דְּהָא בְּלֹא תִרְצַח לֹא בְּעֵי לְמִשְׁרֵי וְא"ו, וְאֲתוּסָף הֵכָא.

שָׁמַע רַבִּי פְנַחֵס דִּיתִיב אֲבַתְרִיָּה, וּנְשָׁקִיָּה. בְּכָה וְחָיָה. אָמַר גּוֹר אֲרִיָּה, לִית מְאֵן דְקָאִים קְמִיָּהוּ, מְאֵן יְכוּל לְקִיָּמָא קְמִיָּה וְאָבִיָּה בְּעֵלְמָא. זְכָאֵה חוֹלְקִיָּהוֹן דְּצַדִּיקָא, וְזְכָאֵה חוֹלְקִי בְּהָאֵי עֵלְמָא, וּבְעֵלְמָא דְאִתִּי, דְּזָכִינָא לְהָאֵי. עַל דָּא כְתִיב, (אִיּוֹב כב) יִרְאוּ צְדִיקִים וַיִּשְׁמְחוּ.

רַבִּי אֶלְעָזָר פֶּתַח וְאָמַר, (דְּבָרִים ה) קָרַב אִתָּה וּשְׁמַע וּגו'. תָּא חֲזִי, בְּשַׁעֲרֵי דְאִתְיָהִיבֶת אוֹרִיָּיתָא לְיִשְׂרָאֵל, כְּלֵהוֹן קוֹלוֹת אֲשַׁתְּכָחוּ. וְקוֹדֶשׁא בְרִיךְ הוּא יִתִּיב עַל פּוֹרְסִיָּא, וְדָא מְגוֹ דְדָא אֲתַחֲזִי, וּמְלוּלָא דְדָא נְפִיק מְגוֹ עֵלְאָה דְעֵלִיָּה, וְדָא הוּא רְזָא דְכְתִיב, (דְּבָרִים ה) פְּנִים בְּפָנִים דְּכָר יִי עִמָּכֶם בְּהַר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ, דְּמְלוּלָא נְפָקָא, וּמְלִיל מְגוֹ אֲשָׁא וְשִׁלְהוּבָא, דְדַחֲי לִיָּה לְבַר, בְּדַפְיָקוּ דְרוּחָא וּמְיָא, דִּיהִבִּין חִילָא. דְאֲשָׁא וְרוּחָא וּמְיָא, מְגוֹ שׁוֹפָר, דְאִיָּהוּ כְלִיל לְכֵלְהוּ נְפִיק. וַיִּשְׂרָאֵל אֲתַרְחִיקוּ מִדְּחִילוּ דָא.

וּמְשׁוּם כֶּן, וְאֵת תְּדַבֵּר אֲלֵינוּ, לֹא רוֹצִים בְּכַח עֲלִיּוֹן שְׁלֹמְעֵלָה, אֲלֵא מִמְקוֹם שֶׁל הַנִּקְבָּה וְלֹא יוֹתֵר, וְאֵת תְּדַבֵּר אֲלֵינוּ וְגו'.

אָמַר מֹשֶׁה, וְדַאי הִחְלַשְׁתֶּם אֶת כַּחֲוֵי, הִחְלַשְׁתֶּם כַּח אַחֵר, שְׁאֵלְמֵלֵא לֹא הִתְרַחֲקוּ יִשְׂרָאֵל וְיִשְׁמְעוּ כָּל אוֹתוֹ דְּבַר כְּמוֹ בַּתְּחִלָּה, לֹא הָיָה יְכוֹל הָעוֹלָם לִהְיוֹת חֹרֵב אַחֵר כֶּן, וְהֵם הָיוּ קַיְמִים לְדוֹרֵי דוֹרוֹת.

שְׁהָרִי בְּשַׁעַר רֵאשׁוֹנָה מִתּוֹ. מַה הַטַּעַם? מְשׁוּם שֶׁכֶּן צָרִיף, שְׁהָרִי עֵץ הַמָּוֶת גָּרַם. אַחֵר שְׁחִיו וְקָמוּ וְהִתְרַבּוּ וְרָצָה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהַכְנִיֵס לְעֵץ הַחַיִּים שְׁעוֹמֵד עַל אוֹתוֹ עֵץ הַמָּוֶת כְּדֵי לִהְיוֹת קַיְמִים לְעוֹלָמִים, הִתְרַחֲקוּ וְלֹא רָצוּ, וְאֵז נִחְלַשׁ כַּח מֹשֶׁה עֲלֵיהֶם וְנִחְלַשׁ כַּח אַחֵר. אָמַר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲנִי רָצִיתִי לְקַיֵּם אֶתְכֶם בְּמִקְוִים עֲלִיּוֹן וְלִהְדָּבֵק בַּחַיִּים - אֶתֶם רָצִיתֶם מְקוֹם שְׁשֵׁרוּיָהּ הַנִּקְבָּה, וְלִכְנֹן לָךְ אָמַר לָהֶם וְגו'. כָּל אֶחָד יִלָּךְ לְנִקְבָּה שְׁלוֹ וְיִתְיַחַד עִמָּה.

וְעַם כָּל דָּא, פִּינּוֹן דִּישְׂרָאֵל לֹא עָשׂוּ אֲלֵא בְּפִתְחֵי עֲלִיּוֹן שְׁהָיָה עֲלֵיהֶם, לֹא נֶאֱמַר עֲלֵיהֶם, אֲלֵא מִי יִתֵּן וְהָיָה לְבַבְכֶם זֶה לָהֶם וְגו'. מִכָּאֵן לְמִדְנֹה, כָּל מִי שְׁעוֹשֶׂה דְבַר, וְלִבּוֹ וְרָצוֹנוֹ לֹא שֵׁם בְּצַד הַרָע, אֵף עַל גַּב שְׁהוּא רַע - הוּאִיל וְלֹא עֲשֶׂה בְּרָצוֹן, לֹא שׁוֹרֶה עֲלָיו עֲנֵשׁ, וְלֹא כְּאֵדָם אַחֵר, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא דָן אוֹתוֹ לְרַע.

וְאֵתָה פַּה עֲמוּד עֲמָדִי. מִכָּאֵן נִפְרַד מִכָּל וְכָל מְאֻשְׁתּוֹ, וְנִדְבַק וְעָלָה בְּמִקְוִים אַחֵר שֶׁל הַזִּכָּר, וְלֹא בְּנִקְבָּה. אֲשֶׁרִי חִלְקוֹ שֶׁל מֹשֶׁה, נִבְיֵא הָאֲמַת, שְׁזָכָה לְדַרְגּוֹת עֲלִיּוֹנוֹת, מַה שְׁלֹא זָכָה אֲדָם אַחֵר לְעוֹלָמִים. וְעַל זֶה

וּבְגִין כֶּן, וְאֵת תְּדַבֵּר אֲלֵינוּ, לֹא בְּעִינָן בְּתוֹקְפָא עֲלָאָה דְלְעִילָא, אֲלֵא מְאֵתֵר דְנוֹקְבָא וְלֹא יִתֵּר, וְאֵת תְּדַבֵּר אֲלֵינוּ וְגו'.

אָמַר מֹשֶׁה וְדַאי חִלְשְׁתוֹן חִילָא דִּילִי, חִלְשְׁתוֹן חִילָא אַחְרָא, דְאֵלְמֵלֵא לֹא אִתְרַחֲקוּ יִשְׂרָאֵל, וְיִשְׁמְעוּן כָּל (דף רס"א ע"ב) הֵיכִי מְלָה כַּד בְּקַדְמִיתָא, לֹא הָוָה יְכִיל עֲלֵמָא לְמַהוּי חֹרֵיב לְבַתֵּר, וְאֵינּוֹן הָוּוּ קַיְמִין לְדַרְי דְרִין.

דְּהָא בְּשַׁעַתָּא קְדָמִיתָא מִיתּוּ. מָאִי טַעְמָא. בְּגִין דְּהָכִי אֲצַטְרִיף, דְּהָא אֵילְנָא דְמוֹתָא גָרִים. לְבַתֵּר דְּחִיו וְקָמוּ וְקָא סָגוּ, וּבְעָא קְדָשָׁא בְרִיף הוּא לְאֵעֲלָא לֹוֹן לְאֵילְנָא דְחִי, דְקָאִים עַל הַהוּא אֵילְנָא דְמוֹתָא, בְּגִין לְמַהוּי קַיְמִין לְעֵלְמִין, אִתְרַחֲקוּ וְלֹא בְּעוּן, כְּדִין אִתְחַלְשׁ חִילָא דְמֹשֶׁה עֲלֵיהוּ, וְאִתְחַלְשׁ חִילָא אַחְרָא. אָמַר קְדָשָׁא בְרִיף הוּא, אֲנָא בְּעִינָא לְקַיְמָא לְכוּ בְּאַתֵּר עֲלָאָה, וְלֹאִתְדַבְּקָא בַּחַיִּים, אִתּוֹן בְּעִיתוֹן אַתֵּר דְנוֹקְבָא שְׂרִיא. וּבְגִין כֶּן, לָךְ אָמַר לָהֶם וְגו'. כָּל חַד יִהְיֶה לְנוֹקְבִיָּה, וְיִתְיַחַד בָּהּ.

וְעַם כָּל דָּא, פִּינּוֹן דִּישְׂרָאֵל לֹא עָבְדוּ, אֲלֵא בְּדַחֲלוֹ עֲלָאָה דְהָוָה עֲלֵיהוּ, לֹא אִתְמַר עֲלֵיהוּ, אֲלֵא מִי יִתֵּן וְהָיָה לְבַבְכֶם זֶה לָהֶם וְגו'. מִכָּאֵן אוֹלִיפְנָא, כָּל מָאֵן דְּעָבִיד מְלָה, וְלִבָּא וְרַעוּתִיָּה לֹא שׁוּי לְסַטְרָא בִישָׁא, אֵף עַל גַּב דְּאִיהוּ בִישׁ, הוּאִיל וְלֹא עָבִיד בְּרַעוּתָא, עוֹנֵשָׁא לֹא שְׂרִיא עֲלֵיהּ. וְלֹא כְּבַר נֶשׁ אַחְרָא. וְקוֹדְשָׁא בְרִיף הוּא לֹא דַאִין לִיָּה לְבִישׁ.

וְאֵתָה פַּה עֲמוּד עֲמָדִי. (דברים ה) מְהֵכָא, אִתְפָּרַשׁ מִכָּל וְכָל, מְאִתְתִּיָּה, וְאִתְדַבֵּק וְאִסְתַּלַּק בְּאַתֵּר אַחְרָא דְדְכוּרָא, וְלֹא בְּנוֹקְבָא. זְכָאָה חוֹלְקָא דְמֹשֶׁה נִבְיֵאָה מְהֵימְנָא, דְזָכָה לְדַרְגִין עֲלִיּוֹן, מַה דְלֹא זָכָה בְּרַעוּתָא לְעֵלְמִין.

כְּתוּב, (קהלת ז) טוֹב לִפְנֵי הָאֱלֹהִים יִמְלֹט מִמְּנָה. מֵה זֶה טוֹב? זֶה מִשֶּׁה, שְׁכַתוּב (שמות ב) כִּי טוֹב הוּא. וּמִשׁוּם שֶׁהִיא טוֹב, עָלֶיהָ לְדַרְגָּה אַחֲרַת עֲלִיּוֹנָה. וְעַל זֶה כְּתוּב (שם א) כִּי הַמְּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עָלָיו אֲדַמַּת קֹדֶשׁ הוּא. עוֹמֵד עָלָיו דּוֹקֵא. מֵה הַטַּעַם? מִשׁוּם כִּי טוֹב הוּא, וְטוֹב הוּא זָכָר.

וְאִם תֹּאמַר שֶׁהָרִי אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, הָרִי דָּוִד שְׁכַתוּב בּוֹ טוֹב, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שמואל א טז) וְטוֹב רָאִי, לְמַה לֹּא הִיָּה יוֹתֵר? אָמַר לוֹ, כְּתוּב וְטוֹב רָאִי. טוֹב רָאִי זֶה שֶׁהוּא מֵרָאֵה לְהִסְתַּכֵּל, כִּפּוּ הִיָּה דָּוִד. טוֹב רָאִי - הִיָּה טוֹב שֶׁהוּא מֵרָאֵה. וּבְמִשֶּׁה כְּתוּב טוֹב הוּא, מִמֶּשׁ וְכֵאֵן טוֹב רָאִי, וְעַם כָּל זֶה בְּשִׁנְיָהֶם הִיָּה אַחֲזוּ, שֶׁהָרִי זֶה בְּזֶה אַחֲזוּ. וּמִשֶּׁה, אַחַר שֶׁהִיָּה טוֹב, עָלֶיהָ לְהִיּוֹת גּוֹפֵּי אִישׁ. (דברים א) אִישׁ הָאֱלֹהִים. (במדבר יב) וְהָאִישׁ מִשֶּׁה עָנּוּ מָאֵד.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, בְּכָל מַעֲשֵׂי צִרְיָה הָאָדָם לְשִׁים כְּנִגְדּוֹ אֵת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהָרִי בְּאַרְנוֹ אֵת הַדְּבָר. רַבִּי יְהוּדָה לְטַעֲמוֹ. שֶׁאָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מִי שֶׁהוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ יְכוּן לְשַׁלֵּשׁ דְּבָרִים, וְעֲלִיּוֹן מִכָּלֶם זֶה הַתַּפְּלָה. וְאֵף עַל גַּב שְׁתַּפְּלָה יוֹתֵר עֲלִיּוֹנָה מֵהַפֵּל, שְׁנֵי חֲבָרִים אוֹ שְׁלֹשָׁה שְׁעוֹסְקִים בְּדַבְּרֵי תוֹרָה, שֶׁהָרִי לֹא יִפְחָדוּ, כִּי הַשְּׂכִינָה (ולְמַעַל מֵהֶם תַּפְּלָה, וְעֲלִיּוֹנָה מִכָּלֶם, חֲבָרִים בְּדַבְּרֵי תוֹרָה. שֶׁהָרִי הַשְּׂכִינָה) מִשְׁתַּתְּפֵת עִמָּם.

(כמו זה ש) רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי חִיָּיא הָיוּ הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, כְּתוּב (בראשית א) וַיַּעַשׂ ה' אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתַנּוֹת עוֹר. וְכִי עַד עֲכָשׁוּ מִפְּשָׁטִים הָיוּ מְאוֹתוֹ הָעוֹר? כֵּן. אֲלֵא כְּלֵי לְבוּשֵׁי כְבוֹד הָיוּ. אָמַר לוֹ רַבִּי

עַל דָּא כְּתִיב, (קהלת ז) טוֹב לִפְנֵי הָאֱלֹהִים יִמְלֹט מִמְּנָה. מָאִי טוֹב. דָּא מִשֶּׁה. דְּכְתִיב, (שמות ב) כִּי טוֹב הוּא. וּבְגִין דְּהוּה טַב, סְלִיק לְדַרְגָּא אַחֲרָא עֲלָאָה. וְעַל דָּא כְּתִיב, (שמות ג) כִּי הַמְּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עָלָיו אֲדַמַּת קֹדֶשׁ הוּא, עוֹמֵד עָלָיו דִּיִּיקָא. מָאִי טַעֲמָא. בְּגִין כִּי טוֹב הוּא, וְטוֹב הוּא דְּכוּרָא.

וְאִי תִימָא, דְּהָא אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, הָא דָּוִד דְּכְתִיב בֵּיה טוֹב, כְּמָה דְּאֵת אָמַר (שמואל א טז) וְטוֹב רָאִי, אָמַי לָא הָוָה יְתִיר. אָמַר לִיה וְטוֹב רָאִי כְּתִיב. טוֹב רָאִי, דָּא דְּאִיהוּ חִיזוּ לְאִסְתַּפְּלָא, הִכִּי הָוָה דָּוִד. טוֹב רָאִי, הָוָה טוֹב דְּאִיהוּ חִיזוּ. וּבְמִשֶּׁה כְּתִיב טוֹב הוּא מִמֶּשׁ, וְהָא טוֹב רָאִי. וְעַם כָּל דָּא, בְּתַרְוּוּיָהוּ הָוָה אַחִיד, דְּהָא דָּא בְּדָא אַחִיד. וּמִשֶּׁה לְבַתֵּר דְּהוּה טַב, סְלִיק לְמַהוּי גּוֹפֵּא אִישׁ. (דברים כ"א) אִישׁ הָאֱלֹהִים, (במדבר יב) וְהָאִישׁ מִשֶּׁה עָנּוּ מָאֵד. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, בְּכָל עוֹבְדוּי, בְּעֵי בַר נֶשׁ לְשׁוּאָה לְקַבְּלִיהָ לְקוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא, וְהָא אוֹקִימָנָא מְלָה. רַבִּי יְהוּדָה לְטַעֲמִיהָ, דְּאָמַר רַבִּי יְהוּדָה, הָאִי מָאֵן דְּאָזִיל בְּאַרְחָא, יְכוּיִן לְתַלַּת מַלְיִן, וְעֵילָא מְנַהוֹן צְלוֹתָא, וְאֵף עַל גַּב דְּצְלוֹתָא יְתִיר עֲלָאָה מִכָּלֶם, תְּרִי חֲבָרִי אוֹ תַלְתָּא דְּלַעָאן בְּמַלְי דְּאוּרִייתָא. דְּהָא לָא מִסְתַּפִּי, בְּגִין דְּשְׂכִינְתָּא (ס"א וְעֵילָא מְנַהוֹן צְלוֹתָא, וְעֵילָא מִכָּלֶם, חֲבָרִיא בְּמַלְי דְּאוּרִייתָא. דְּהָא שְׂכִינְתָּא) אֲשַׁתְּתַּפָּא בְּהַדִּייהוּ.

(כִּי הָא ד) רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי חִיָּיא הָיוּ אֲזִלִּי בְּאַרְחָא, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר (ס"א ה"א) כְּתִיב, (בראשית ג) וַיַּעַשׂ יי' אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתַנּוֹת עוֹר. וְכִי עַד הַשְּׁתָּא פְּשִׁיטֵי הָיוּ מֵהָהוּא עוֹר. אִין. אֲלֵא מָאֵנִי לְבוּשֵׁי יְקָר הָיוּ. אָמַר לִיה רַבִּי חִיָּיא, אִי הִכִּי לָא אֲתַחֲזוּן לְהוּ אֶפִּילוּ

חַיִּיא, אִם כֶּף לֹא רֵאוי לָהֶם אֶפְלוּ
 פְּתוּנֹת עוֹר. וְאִם תֹּאמַר שְׁעַד
 שְׁלֹא חֲטָאוּ הַלְבִּישׁוּ אוֹתָם - לֹא.
 אֲלֵא אַחַר שְׁחַטְאוּ כְּתוּב (בראשית
 א) וַיַּעַשׂ ה' אֱלֹהִים לְאָדָם
 וּלְאִשְׁתּוֹ פְּתוּנוֹ עוֹר וַיִּלְבָּשֵׁם וְגו' .
 אָמַר לוֹ, כֶּף זֶה בּוֹדְאִי. בְּהַתְחִלָּה
 הָיָה כְּמוֹ שְׁלֹמְעֵלָה, וּמִפְּשָׁטִים
 מֵהַגְּנוּנִים שְׁלֹמְטָה, וְהָיָה הָאֹר
 הַעֲלִיּוֹן סוֹכֵב עֲלֵיהֶם. אַחַר
 שְׁחַטְאוּ הַחַזִּירִים בְּצוּרוֹת הָעוֹלָם
 הַזֶּה, וְהַעֲבִיר מֵהֶם הַצּוּרוֹת
 שְׁלֹמְעֵלָה. מַה כְּתוּב? וַיַּעַשׂ ה'
 אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ פְּתוּנֹת
 עוֹר וַיִּלְבָּשֵׁם, מִצּוּרֹת הָעוֹלָם
 הַזֶּה. כְּתוּב (שמות כט) וְאֵת
 בְּנֵי תִקְרִיב וְהַלְבַּשְׁתֶּם פְּתוּנֹת.
 שֵׁם כְּגוֹן עֲלִיּוֹן, כָּאֵן כְּגוֹן
 תַּחְתּוֹן. שֵׁם פְּתוּנֹת שֵׁשׁ, כָּאֵן
 פְּתוּנֹת עוֹר. וְאֵף עַל גֵּב שְׁכָף
 הוּא, הַיְפִי שֶׁל אוֹתָם לְבוּשִׁים
 עֲלֵה עַל הַכֹּל.

וְהַתְּבַקְחָנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם (בראשית א).
 (בְּצוּרֹת) (בְּדֹפּוֹס) הָעוֹלָם הַזֶּה, מַה
 שְׁלֹא הָיָה קִדְּם שֶׁהָיוּ מִשְׁגִּיחִים
 וּפּוֹקְחִים לְמַעְלָה, לְעֵתִיד לְבֹא
 כְּתוּב (ישעיה מב) וְהוֹלַכְתִּי עוֹרִים
 בְּדֶרֶךְ לֹא יָדְעוּ וְגו' . עֵתִיד
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לִפְקֹחַ עֵינַיִם
 שֶׁל אַנְשִׁים לֹא חֲכָמִים,
 וְלַהֲסַתֵּפֵל בְּחֻכְמָה עֲלִיוֹנָה
 וְלַהֲדַבֵּק בְּמַה שְׁלֹא נִדְבְּקוּ
 בְּעוֹלָם הַזֶּה, כְּדֵי שִׁדְעוּ אֶת
 רַבּוֹנָם. אֲשֶׁרִי הַצְּדִיקִים שִׁזְכּוּ
 לְאוֹתָהּ חֻכְמָה, שְׂאִין חֻכְמָה
 כְּאוֹתָהּ חֻכְמָה, וְלֹא יָדִיעָה
 כְּאוֹתָהּ יָדִיעָה, וְלֹא דְבִקוֹת
 כְּאוֹתָהּ דְבִקוֹת.

עַד שֶׁהָיוּ הוֹלְכִים רְאוּ אוֹתָם
 לִיסְטִים הוֹלְכִים אַחֲרֵיהֶם לְקַפֵּחַ
 אוֹתָם. הַסְּתַפֵּל בְּהֶם רַבִּי אֶלְעָזָר.
 כְּאוּ שְׁתֵּי חַיּוֹת שָׂדֵה וְהָרֹגוּ
 אוֹתָם. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, בְּרוּךְ
 וְאִם תְּרוּץ לֹא תִפְשַׁל, וְכְתוּב (תהלים

כְּתוּנֹת עוֹר. וְכִי תִימָא דְעַד לֹא חָאבוּ אֶלְבִּישׁוּ
 לָהּ, לֹא. אֲלֵא לְבַתֵּר דְּחָבוּ כְּתִיב, וַיַּעַשׂ יי'
 אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ פְּתוּנֹת עוֹר וַיִּלְבִּישֵׁם
 וְגו' .

אָמַר לֵיהּ, הָכִי הוּא וְדָאִי, בְּקַדְמִיתָא הוּוּ
 כְּגוּוֹנָא דְלַעֲיִלָא, וּמִתְפְּשָׁטִין מִן גּוּוֹנֵי
 דְלַתְתָּא, וְהוּוּ נְהוּרָא דְלַעֲיִלָא אֶסְחַר עֲלֵיהּ.
 וּלְבַתֵּר דְּחָבוּ, אֶהְדֵּר לוֹן בְּגוּוֹנֵי דְהָאִי עֲלֵמָא,
 וְאֶעְפֵּר מִנֵּיהּ גּוּוֹנֵי דְלַעֲיִלָא. מַה כְּתִיב. וַיַּעַשׂ
 יי' אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ פְּתוּנֹת עוֹר
 וַיִּלְבִּישֵׁם מִגּוּוֹנָא דְהָאִי עֲלֵמָא. כְּתִיב (שמות כט)
 וְאֵת אֶהְרֹן וְאֵת בְּנָיו תִּקְרִיב וְהַלְבַּשְׁתֶּם פְּתוּנֹת,
 הֵתָם כְּגוּוֹנָא דְלַעֲיִלָא. הֵכָא כְּגוּוֹנָא דְלַתְתָּא.
 הֵתָם פְּתוּנֹת שֵׁשׁ, הֵכָא פְּתוּנֹת עוֹר. וְאֵף עַל
 גֵּב דְּאִיהוּ הָכִי, שְׁפִירָא דְאִינוּן לְבוּשִׁין סְלִיק
 עַל פְּלָא.

וְהַתְּבַקְחָנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם (בראשית ג) (כְּמִיפְסָא) (בְּעוֹפְשָׂא)
 דְהָאִי עֲלֵמָא, מַה דְלֹא הָוָה קוּדְם,
 דְהוּוּ מִשְׁגַּחֲחִין וּפְקַחֲחִין לְעֵילָא. לְזַמְנָא דְאִתִּי
 כְּתִיב, (ישעיה מב) וְהוֹלַכְתִּי עוֹרִים בְּדֶרֶךְ לֹא יָדְעוּ
 וְגו' . זְמִין קִדְשָׁא בְרִין הוּא לְאַפְקָחָא עֵינִין
 דְלֹא חִפְמִין, וְלֹא סְתַפְלָא (דף רס"ב ע"א) בְּחֻכְמָתָא
 עֲלֵאָה, וְלֹא תִדְבְּקָא בְּמָאִי דְלֹא אֶתְדְּבְּקוּ בְּהָאִי
 עֲלֵמָא, בְּגִין דִּינִדְעוּן לְמֵאֲרִיהוּן. זְכָאִין אִינוּן
 צְדִיקָא, דִּיזְכּוּן לְהֵיָא חֻכְמָתָא, דְלֹא
 חֻכְמָתָא כְּהֵיָא חֻכְמָתָא, וְלֹא יָדִיעָה כְּהֵיָא
 יָדִיעָה, וְלֹא דְבִקוֹתָא כְּהֵיָא דְבִקוֹתָא.

עַד דְהוּוּ אֶזְלִי, חֲזוּ אִינוּן לְסְטִים אֶזְלִי
 בְּתַרְיָהּ, לְאַקְפָּחָא לוֹן. אֶסְתַּפֵּל בְּהוּ רַבִּי
 אֶלְעָזָר, אֶתוּ תְרִין חִיוֹן בְּרָא וְקִטְלִי לוֹן. אָמַר
 רַבִּי אֶלְעָזָר, בְּרִין רַחֲמָנָא דְשִׁזְכּוּן, קִרָא
 עֲלֵיהּ, (משלי ד) בְּלִכְתָּךְ לֹא יִצַר צַעֲדָךְ וְאִם

הַרְחַמֵן שֶׁהֲצִילָנוּ. קִרָא עֲלֵיהֶם, (משלי ד) בְּלִכְתָּךְ לֹא יִצַר צַעֲדָךְ

תרוץ לא תפשל, וכתוב (תהלים צא) **פי מלאכי**
יצוה לך וגו'. וכתוב (שם) **פי בי חשק**
ואפלוטהו.

לא) **פי מלאכיו יצוה לך וגו',**
וכתוב (שם) פי בי חשק
ואפלוטהו.

תאנא ברזא עלאה בספרא דצניעותא, ג'
חללין דאתוון רשימין, אתגליין בה
בגולגלתא דזעיר אנפין. ותנינן, ג' מוחי
אינון, דסתימו באינון חללין. ומשירותא
(וממשיכותא) דמוחא עלאה סתימאה דעתיקא
קדישא דאתמשיך בהווא זעיר אנפין,
אשתכחו ארבע מוחי. ואלין ארבע מוחין,
(ס"א דינא לית פתרא מכל פתרי מלכא) משתפחין
ומתפשטין (ס"א בכלא ואינון) בכל גופא ואינון
ארבע ריהטי, דארבע בתי דתפלין, דאנח
קדשא בריה הוא.

דמדנו בסוד עליון בספרא
דצניעותא, שלשה חללים של
אותיות רשומות התגלו בגלגלת
של זעיר אנפין. ושנינו, שלשה
מחות הם שנסתרים באותם
חללים. ומראשית (וממשיכות) המוח
העליון הנסתר של העתיק
הקדוש שנמשך באותו זעיר
אנפין נמצאו ארבעה מחות.
וארבעה המחות הללו (דיו אין פתח
מכל פתרי המלך) נמצאים
ומתפשטים (בכל והם) בכל הגוף,
והם ארבע פרשיות של ארבעה
בתי התפלין שמניח הקדוש
ברוך הוא.

ובגין כך בעי בר נש לאנחא בכל יומא, בגין
דאינון שמא קדישא עלאה באתווי
רשימן, דכתיב, (דברים כח) וראו כל עמי הארץ
פי שם יי' נקרא עליך. ותנן, שם יי' ממש,
ואלין תפלין דרישא. (מוחא עלאה דאתמשיך במוחא תתאה
אקרון תרי מוחין ואינון דכתיב חכמות, ומתפרשן בחד).

ורבן צריף האדם להניח בכל
יום, משום שהן שם קדוש עליון
באותיותיו רשומות, שכתוב
(דברים כח) וראו כל עמי הארץ פי
שם ה' נקרא עליך. ושנינו שם
ה' ממש, ואלו תפלין של ראש.
(מח עליון שנמשך במח תחתון נקראו שני מחין,
והם שכתוב חכמות, והתפרשו באחד).

רבי יצחק אמר, הוא דכתיב, (שמות יג) קדש לי
כל בכור, דא היא כתרא דכליל ואסתים
כל אינון אחרנין. (כל בכור כל בכור סתם, לעלאה)
משיכותא (ס"א משחייתא) דלעילא סתימא ביה.
(דכלא) ודא אקרי פטר כל רחם, פתיחותא דכל
משיכותא דרחמי, ויסודא (נ"א ונתיב) דלעילא.
אמר רבי שמעון, וסתים ביו"ד דשמא
קדישא. ודא (ס"א יו"ד) חד ביתא דתפלין,
דהוא קדש לי כל בכור סתם. מוחא (נ"א אבא)
עלאה, חכמה.

רבי יצחק אמר, הוא שכתוב
(שמות יג) קדש לי כל בכור. זהו
פתח שכלול ומסתיר כל אותם
האחרים. (כל בכור, כל בכור סתם, לעליון)
משיכות (מחנה) שלמעלה נסתרת
בו. (של הכל) וזה נקרא פטר כל
רחם, פתיחות של כל משיכות
הרחמים ויסוד (ואור) עליון.
אמר רבי שמעון, ונסתר ביו"ד
של השם הקדוש. וזה (יו"ד) בית
אחד של תפלין, שהוא קדש לי
כל בכור סתם. מח (אבא) עליון,
חכמה.

ביתא תננינא, והיה כי יביאך יי' (אלהיך). אמר
רבי יהודה מוחא דתרעוי נפקין
לחמשין תרעין. תרעין סגיאין, ואינון לקבל

בית שני - והיה פי יביאך ה'
(אלהיך). אמר רבי יהודה, מח
ששערי יוצאים לחמשים
שערים, שערים גדולים, והם
כנגד זמנים רבים, שכתוב (שם כ)

אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם.
 (שם יג) הוֹצִיאָךְ ה' מִמִּצְרַיִם. וְנִזְכָּר
 פְּעָמִים רַבּוֹת זְכוֹרֹן מִצְרַיִם, וְהֵם
 חֲמִשִּׁים פְּנֵגֵד חֲמִשִּׁים.

וְשָׁנִינוּ בְּסִפְרוֹ שֶׁל רַב הַמְּנוּנָא
 סָבֵא שְׁאָמַר, שְׁעָרִים רַבִּים
 שְׁלֹמֶעֱלָה וְשְׁלֹמֶטָה שָׁבַר הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהָיוּ גִסְתָּרִים
 וְקִשּׁוּרִים בְּשִׁלְשָׁלוֹתֵיהֶם כְּדִי
 לְהוֹצִיא אֶת יִשְׂרָאֵל (לחרי), שֶׁהָרִי
 מֵהַשְּׁעָרִים הִלְלוּ שֶׁל אוֹתוֹ הַמַּחַ
 גִּפְתָּחִים וּמִתָּרִים כָּל שְׂאֵר
 הַשְּׁעָרִים, וְאֵלְמָלֵא שֶׁהִתְעוֹרְרוּ
 וּנְפָתְחוּ אוֹתָם שְׁעָרִים שֶׁל הַמַּחַ
 הַזֶּה, לֹא הָיוּ גִפְתָּחִים אוֹתָם
 הָאֲחֵרִים לְעִשׂוֹת דִּין וְלְהוֹצִיא
 אֶת יִשְׂרָאֵל מִן הָעֲבָדוֹת.

וְהִכָּל גִּסְתָּר בְּזֵה שְׁנִקְרָאת אִם
 הָעֲלִינָה, שֶׁמִּמֶּנָּה מִתְעוֹרֵר כַּח
 לְאִם הַתַּחְתּוּנָה. וּמַהוּ? שְׁכַתוּב
 בָּהּ, (ישעיה נא) וְלֹאֹמְי אֵלֵי הָאֲזִינוּ.
 אֵל תִּקְרִי לְאֹמְי אֵלֵא לְאֹמִי.
 שְׁלֵא זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 מִלְחַבֵּב אֶת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל עַד
 שְׁקָרָא לֵה אֹמִי. וְזֵה יוֹצֵא מִקְּאָם
 הָעֲלִינָה, שֶׁהִיא בֵּית שְׁנִי,
 שְׁנִקְרָאת ה' שֶׁל הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ,
 שְׁנִפְתַּחַת לְחֲמִשִּׁים שְׁעָרִים,
 וּמִזֵּה יוֹצֵא רוּחַ לְנֶקֶב אֶחָד שֶׁל
 חוֹר הַחֹטֵם.

וְשָׁנִינוּ, הַיּוֹבֵל שְׁיוֹצְאִים בּוֹ
 הָעֲבָדִים לְחֵרוֹת, בְּמַחַ הַזֶּה
 גָּאָחוֹ, וְהֵם חֲמִשִּׁים שְׁנוֹת הַיּוֹבֵל,
 וְהֵם חֲמִשִּׁים יְמֵי סְפִירַת הָעֵמֶר
 בּוֹ גָאָחוֹזִים, שֶׁבָּהֶם גַּחוֹת רוּחוֹת
 הָעֲבָדִים וּמוֹצִיאִים רוּחָם (ומוציא
 רוּחַ) לְמְנוּחָה, כְּמוֹ שְׁכַתוּב (שם יד)
 בְּיּוֹם הַגִּיט ה' לָךְ מֵעֲצָבְךָ וּמִרְגָזְךָ
 וּמִן הָעֲבֹדָה וְגו'. וּמִשּׁוֹם זֶה, ה'
 מְנוּחַת הַרוּחַ, וְלְהוֹצִיא רוּחַ
 לְחֵרוֹת. וּבְכִיּוֹת זֶה תְלוּיָה יִצִיאַת
 מִצְרַיִם, וּבְאוֹת ה' שֶׁל הַשֵּׁם
 הַקְּדוֹשׁ, כְּמוֹ שְׁנִתְבָּאָר. עַד כָּאֵן
 כָּלֵל שֶׁל י"ה שֶׁל הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ.

זְמַנֵּן סְגִיאֵין דְּכִתִּיב, אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. (שמות יג) הוֹצִיאָךְ יי' מִמִּצְרַיִם.
 וְאִדְּכַר זְמַנֵּן סְגִיאֵין דְּיוֹכְרָנָא דְּמִצְרַיִם. וְאֵינוֹן
 חֲמִשִּׁין לְקַבֵּל חֲמִשִּׁין.

וְתַנִּינֵן בְּסִפְרָא דְּרַב הַמְּנוּנָא סָבֵא, דְּאָמַר
 תְּרַעִין סְגִיאֵין דְּלְעִילָא וְתַתָּא, תְּבַר
 קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּהוּוּ סְתִימִין וּמִתְקַטְרִין
 בְּשִׁלְשָׁלִיהוּן, בְּגִין לְאַפְקָא לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל (לבר).
 דְּהָא מֵאֲלִין תְּרַעִין דְּהָהוּא מוּחָא, מִתְּפַתְחִי
 וּמִשְׁתַּרוּ כָּל שְׂאֵר תְּרַעִין. וְאֵלְמָלֵא דְּאִתְעַרוּ
 וְאִתְּפַתְחוּ אֵינוֹן תְּרַעִין דְּהָאֵי מוּחָא, לָא הוּוּ
 מִתְּפַתְחִין אֵינוֹן אֲחֵרִין לְמַעַבְד דִּינָא,
 וְלְאַפְקָא לוֹן לְיִשְׂרָאֵל מִן עֲבָדוֹתָא.

וּבְרָא סְתִים בְּהָאֵי דְּאִקְרִי אֵימָא עֲלָאָה, דְּמִנָּה
 אִתְעַר חִילָא לְאֵימָא תַתָּאָה. וּמֵאֵי
 אִיהוּ. דְּכִתִּיב בָּהּ (ישעיה נא) וְלֹאֹמְי אֵלֵי הָאֲזִינוּ.
 אֵל תִּקְרִי לְאֹמְי, אֵלֵא לְאֹמִי. דְּלֹא זֶה קַדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא מִחֻבְבָּה לְכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, עַד דְּקָרָאָה
 אֹמִי. וְהָאֵי נְפָקָא מֵאֵימָא עֲלָאָה, דְּהִיא בֵּיתָא
 תְּנַיִנָא, דְּאִקְרִי ה' דְּשָׂמָא קַדִּישָׁא, דְּאִתְּפַתְחָא
 לְחֲמִשִּׁין תְּרַעִין. וּמֵהָאֵי גַּפְק רּוּחָא לְחַד
 נוֹקְבָא דְּפְרִדְשָׁקָא דְּחוּטְמָא.

וְתַנִּינֵן, יוֹבֵלָא דְּנִפְקִין בֵּיה עֲבָדִין לְחֵירוֹ,
 בְּהָאֵי מוּחָא אֲתַאֲחַד. וְאֵינוֹן חֲמִשִּׁין
 שְׁנִין דְּיוֹבֵלָא. וְאֵינוֹן חֲמִשִּׁין יוֹמִין דְּחוּשְׁבָּנָא
 דְּעוֹמְר, בֵּיה אֲתַאֲחַדוּ. דְּבָהוּ גִיחִין רוּחִי
 דְּעֲבָדִין, וּמִפְקִי רוּחִיהוּן (ג"א וּמִפְקִי רוּחִיהוּ) לְגִיחִיא.
 כְּמָה דְּכִתִּיב, (ישעיה יד) בְּיּוֹם הַגִּיט יי' לָךְ מֵעֲצָבְךָ
 וּמִרְגָזְךָ וּמִן הָעֲבֹדָה וְגו'. וּבְגִין כֵּן, ה' גִּיחִיא
 דְּרוּחָא, וְלְאַפְקָא רוּחָא לְחֵירוֹ. וְהָאֵי בֵּיתָא
 יִצִיאַת מִצְרַיִם בָּהּ תְלוּיָא, וּבְאֵת ה' דְּשָׂמָא
 קַדִּישָׁא, כְּמָה דְּאִתְמַר. עַד כָּאֵן כָּלֵלָא דִּי"ה
 דְּשָׂמָא קַדִּישָׁא.

בא ורָאָה, מַצֵּד אַבָּא יוֹצֵא חֶסֶד,
מַצֵּד אַמָּא יוֹצֵאת גְבוּרָה, וְהַכֵּל
אוּחוּז הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמְתַעֲטֵר
בְּהֵם אוֹת וְא"ו.

בֵּית שְׁלִישִׁי - שְׁמַע יִשְׂרָאֵל,
יִשְׂרָאֵל סָבָא. וְאַהֲבַת אֵת ה' ^{ה'}
אֱלֹהֵיךָ. שְׁנָה רַבִּי שְׁמַעוֹן, זְהוּ
סוּד עֲלִיּוֹן שְׁיִשְׂרָאֵל הַעֲלִיּוֹן
הַתַּעֲטֵר בְּצַד הָאָבָא, וּמַהוּ?
אַבְרָהָם. וְהַתַּעֲטֵר בְּצַד הָאָמָא,
וּמַהוּ? יִצְחָק.

שְׁנִינוּ, וְאַהֲבַת - מִי שְׂאוּהֵב אֵת
הַמְּלָךְ, עוֹשֶׂה יוֹתֵר טוֹב חֶסֶד עִם
הַכֵּל. וְחֶסֶד יוֹתֵר, אוֹתוֹ שְׁנִקְרָא
חֶסֶד שֶׁל אֲמַת, שְׁלֹא רוֹצֶה עֲלִיו
שְׂכָר, אֶלָּא בְּשִׁבִיל אַהֲבַת הַמְּלָךְ
שְׂאוּהֵב אוֹתוֹ יוֹתֵר, וּבְאַהֲבַת
הַמְּלָךְ תְּלוּי הַחֶסֶד. וְעַל זֶה נִקְרָא
(ישעיה מא) אַבְרָהָם אוֹהֵבִי. וּמִשּׁוּם
שְׂאוּהֵב אוֹתוֹ יוֹתֵר, מְגַדִּיל חֶסֶד
בְּעוֹלָם. וְעַל זֶה פֶּאֶן וְאַהֲבַת.
וּבְאַהֲבַת תְּלוּי הַחֶסֶד, וְזֶהוּ הַבֵּית
הַשְּׁלִישִׁי.

הַבֵּית הַרְבִּיעִי - (דברים יא) וְהָיָה
אִם שְׁמוּעַ. הַשְּׁמֵרוּ לָכֶם. וְחָרָה
אֵף ה'. גְבוּרָה חֲזָקָה וְדִין קֶשֶׁה
הִיא, וְיוֹצֵאת מַצֵּד הָאָמָא
הַעֲלִיּוֹנָה. וְשְׁנִינוּ, אֵף עַל גַּב
שְׁהִיא אֵינָה דִין, מַצֵּדָה יוֹצֵא דִין,
(שופטים) גְבוּרָה עֲלִיּוֹנָה. וְאִם
תֹּאמֵר, וְהָיָה אִם שְׁמוּעַ שְׂאִינְנוּ
דִין, אֵין כְּתוּר בְּכֹל כְּתוּרֵי הַמְּלָךְ
שְׁלֹא יִכְלְלוּ בּוֹ דִין וְרוּחַמִים, כֹּל
שֶׁכֶּן גְבוּרָה שְׁנִכְלָל טוֹב וְרַע.

וְאַרְבָּעָה אֵלֶּה לּוֹקֵחַ אוֹתָם וְא"ו
וּמְתַעֲטֵר בְּהֵם, וְאֵלוֹ הֵן תְּפִלִּין
שְׁמַנִּים הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.
שְׁנִינוּ, הַזֶּה הַזֶּה עוֹלָה
וּמְתַעֲטֵר בְּעֵטְרוֹתָיו, וְאוּחוּז אֵת
זֶה וְאֵת זֶה וּמְתַעֲטֵר בְּכֻלָּם, וְעַל
זֶה וְא"ו אֲמַצְעַת הַכֵּל, שְׁלַמְעֵלָה
וּלְמַטָּה, לְהַרְאוֹת חֻכְמָה שְׁלָמָה
מִכָּל צְדָדָיו.

(שנה רבי אבא, כתוב (דברים י) רק

תָּא חֲזִי, מַסְטָרָא דְאַבָּא נְפִיק חֶסֶד. מַסְטָרָא
דְאַמָּא נְפִיק גְבוּרָה. וְכֻלָּא אֶחֱיד קִדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, וּמְתַעֲטֵר בְּהוּ, אֵת וְא"ו. (דפרס"ב ע"ב)

בֵּיתָא תְּלִיתָאָה שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יִשְׂרָאֵל סָבָא.
וְאַהֲבַת אֵת יי' אֱלֹהֵיךָ. תֵּאנָא רַבִּי
שְׁמַעוֹן, דָּא הוּא רְזָא עֲלָאָה, דִּישְׂרָאֵל עֲלָאָה
אֲתַעֲטֵר בְּסִטְרָא דְאַבָּא. וּמַאי אִיהוּ. אַבְרָהָם.
וְאֲתַעֲטֵר בְּסִטְרָא דְאִמָּא. וּמַאי אִיהוּ. יִצְחָק.
תְּנִינָן, וְאַהֲבַת מָאן דְּרַחִים לִיה לְמַלְכָּא, עֶבֶיד
נִתִיר טִיבוֹ חֶסֶד עִם כֻּלָּא. וְחֶסֶד יִתִירָא,
הֵהוּא דְאַקְרִי חֶסֶד דְאַמַת, דְלָא בְעִי אַגְר
עֲלִיה, אֶלָּא בְּגִין רַחֲמֵימוֹתָא דְמַלְכָּא, דְרַחֲמִים
לִיה נִתִיר, וּבְרַחֲמֵימוֹתָא דְמַלְכָּא תְּלִיא חֶסֶד.
וְעַל דָּא אַקְרִי (ישעיה מא) אַבְרָהָם אוֹהֵבִי. וּבְגִין
דְרַחֲמִים לִיה נִתִיר, אֲסַגִּי חֶסֶד בְּעַלְמָא. וְעַל
דָּא, הָכָא וְאַהֲבַת. וּבְרַחֲמֵימוֹתָא תְּלִיא חֶסֶד,
וְדָא הִיא בֵּיתָא תְּלִיתָאָה.

בֵּיתָא רַבִּיעָאָה, וְהָיָה אִם שְׁמוּעַ. הַשְּׁמֵרוּ
לָכֶם. וְחָרָה אֵף יי'. גְבוּרָה תְּקִיפָא,
וְדִינָא קֶשֶׁתָּא הִיא, וְנִפְקַת מַסְטָרָא דְאִמָּא
עֲלָאָה. וְתְנִינָן, אֵף עַל גַּב דְלִית הִיא דִינָא,
מַסְטָרָהּ נִפְקָא דִינָא, (דנפס) גְבוּרָה עֲלָאָה. וְאִי
תִימָא, וְהָיָה אִם שְׁמוּעַ דְלָאו הִיא דִינָא. לִית
כְּתָרָא מִכָּל כְּתוּרֵי מַלְכָּא, דְלָא יִתְפַּלִּיל דִינָא
וְרַחֲמֵי, כֹּל שֶׁכֶּן גְבוּרָה דְאַתְפַּלִּיל טַב וּבִישׁ.
וְאֲרִין אַרְבָּעָה נְטִיל לּוֹן וְא"ו, וְאֲתַעֲטֵר בְּהוּ.
וְאֲרִין אֵינּוֹן תְּפִלִּין דְאַנַח קִדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא. תְּנִינָן, הֵאִי וְא"ו סְלִיק וְאֲתַעֲטֵר
בְּעֵטְרוֹי, וְאַחִיד לְהֵאִי וְלְהֵאִי, וְאֲתַעֲטֵר
בְּכֻלָּהוּ, וְעַל דָּא וְא"ו, אֲמַצְעִיתָא דְכֻלָּא,
דְעִילָא וְתַתָּא, לְאַחֲזָאָה חֻכְמָתָא שְׁלִימָתָא
מִכָּל סִטְרוֹי.

(תאני רבי אבא, כתיב (דברים י) רק באבותיך חשק יי'.

בְּאַבְתִּיךָ חֶשֶׁק ה'. מִכָּאן אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הָאֲבוֹת הֵם מְרַכְּבֵה קְדוּשָׁה עֲלֵינוּהָ, וְכָתוּב חֶשֶׁק ה'. בֹּא וּרְאֵה, כְּמוֹ שֵׁישׁ מְרַכְּבֵה קְדוּשָׁה לְמִטָּה, כִּף יֵשׁ מְרַכְּבֵה קְדוּשָׁה לְמַעְלָה. וּמָה הִיא? זֶה שְׁאֲמַרְנוּ, מְרַכְּבֵה קְדוּשָׁה הַכֹּל נִקְרָא, וְהַכֹּל נִקְשָׁר זֶה בְּזֶה, וְנַעֲשֶׂה הַכֹּל אֶחָד.

רַק בְּאַבְתִּיךָ - שְׁלֹשָׁה, וּמְרַכְּבֵה - אַרְבָּעָה. אַרְבָּעָה מִזֵּינֵי לָנוּ? שְׁפָתוֹב וַיִּבְחַר בְּזָרְעִים אַחֲרֵיהֶם. מָה מְשַׁמֵּיעַ? לְהַכְלִיל בְּהֶם אֶת דָּוִד הַמֶּלֶךְ, שֶׁהוּא רַבִּיעִי לְהַתְפַּקֵּן בְּמְרַכְּבֵה הַקְּדוּשָׁה. שְׁשִׁנְיָנוּ, הָאֲבוֹת תְּקוּן שְׁלָמוֹת הַכֹּל, וְהַגּוֹף מְשַׁתְּכָלֵל בְּהֶם וּנְבִנָּה, וּבְהֶם נֶאֱחָז. בֹּא דָוִד הַמֶּלֶךְ וְשִׁכְלָל הַכֹּל, וְהַתְקִין הַגּוֹף וְהַשְׁלִימָם בְּהֶם. וְאָמַר רַבִּי יִצְחָק, כְּמוֹ שֶׁזָּכְרוּ הָאֲבוֹת לְהַתְעַטֵּר בְּמְרַכְּבֵה הַקְּדוּשָׁה, כִּף זָכָה דָוִד לְהַתְפַּקֵּן בְּעַמּוּד הַרְבִּיעִי שֶׁל הַמְּרַכְּבֵה.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, כְּתוּב בְּדוֹד (שְׁמוּאֵל א טז) וְהוּא אֲדַמּוּנִי עִם יְפֵה עֵינַיִם וְטוֹב רֹאֵי. עֵינַיִם וְטוֹב רֹאֵי. מָה הַטַּעַם אֲדַמּוּנִי? מִשּׁוּם שֶׁחֶלֶק גּוֹרְלוֹ גָּרַם לוֹ. אֲדַמּוּנִי, דִּין וְדָאֵי. עִם יְפֵה עֵינַיִם, דִּין בְּרַחֲמִים, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (יִשְׁעִיָּה נה) חֲסָדֵי דָוִד הַנְּאֻמָּנִים.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, חֲסָדֵי דָוִד, בְּמִקּוּמוֹ בְּאַרְנוֹ. אֵלֶּא וְהוּא אֲדַמּוּנִי, כְּמוֹ שְׁאֲמַרְנוּ. עִם יְפֵה עֵינַיִם - אֵלֶּוּ הָאֲבוֹת. בֹּא וּרְאֵה, יְרוּשָׁלַיִם וְצִיּוֹן - דִּין וְרַחֲמִים, וְאַף עַל פִּי כֵן כְּתוּב (מַלְכִים א-ח) [מ]עִיר דָּוִד הִיא צִיּוֹן, וְכָתוּב (הוֹשֵׁעַ יא) בְּקִרְבֶּךָ קְדוֹשׁ וְלֹא אָבוּא בְּעִיר. נִשְׁפַּע הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁלֹּא יִכְנַס בִּירוּשָׁלַיִם שֶׁל מַעְלָה וְכוּ'. אֵימְתִי? אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מְלָכוֹת בֵּית דָּוִד לְמִקּוּמָה לְמִטָּה.

מִכָּאן אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֲבָהֶתָּא אֵינוֹן רְתִיכָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, וְכָתִיב חֶשֶׁק יי'. תָּא חֲזִי, כְּמָה דְאִית רְתִיכָא קְדִישָׁא לְתַתָּא, כִּף אִית רְתִיכָא קְדִישָׁא לְעִילָא. וּמֵאֵי נִיהוּ, הָא דְאִמְרָן, רְתִיכָא קְדִישָׁא כֹּלָא אֶקְרִי, וְכֹלָא אֶתְקַשֵּׁר דָּא בְּדָא, וְאֶתְעַבִּיד כֹּלָא חַד.

רַק בְּאַבְתִּיךָ תִּלְתָּא, וּרְתִיכָא אַרְבָּעָה, ד' מִנְלָן. דְּכָתִיב (דְּבָרִים י) וַיִּבְחַר בְּזָרְעִים אַחֲרֵיהֶם. מֵאֵי מְשַׁמֵּעַ. לְאֶכְלָלָא בְּהוּ דָוִד מִלְּפָא, דְּאִיהוּ רַבִּיעֵאָה, לְאֶתְתַּקְנָא בְּרְתִיכָא קְדִישָׁא. דְּתַנִּינָן, אֲבָהֶתָּא תְּקוּנָא וְשְׁלִימוּתָא דְכֹלָא, וְגוֹפָא בְּהוּ אֶשְׁתְּכָלֵל וְאֶתְבְּנִי, וּבְהוּ אֶתְאַחִיד. אֶתָּא דָוִד מִלְּפָא, וְשְׁכָלִיל כֹּלָא, וְאֶתְקִין גּוֹפָא, וְאֶשְׁלַמִּיה בְּהוּ. וְאָמַר רַבִּי יִצְחָק, כְּמָה דְזָכוּ אֲבָהֶתָּא לְאֶתְעַטֵּרָא בְּרְתִיכָא קְדִישָׁא, כִּף זָכָה דָוִד לְאֶתְתַּקְנָא בְּסַמְכָא רַבִּיעֵאָה דְרְתִיכָא.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, כְּתִיב בֵּיהּ בְּדוֹד, (שְׁמוּאֵל א טז) וְהוּא אֲדַמּוּנִי עִם יְפֵה עֵינַיִם וְטוֹב רֹאֵי. מֵאֵי טַעְמָא אֲדַמּוּנִי. מִשּׁוּם דְּחוּלְקָא דְעַדְבִּיָּה גָרַמָּא לִיָּה. אֲדַמּוּנִי דִינָא וְדָאֵי. עִם יְפֵה עֵינַיִם, דִּינָא בְּרַחֲמֵי. כְּמָה דְכָתִיב, (יִשְׁעִיָּה נה) חֲסָדֵי דָוִד הַנְּאֻמָּנִים.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, חֲסָדֵי דָוִד, בְּאַתְרֵיהָ אוּקִימָנָא. אֵלֶּא וְהוּא אֲדַמּוּנִי, כְּדְאִמְרָן. עִם יְפֵה עֵינַיִם, אֵלֶּיךָ אֲבָהֶתָּא. תָּא חֲזִי, יְרוּשָׁלַיִם וְצִיּוֹן, דִּינָא וְרַחֲמֵי. וְאַף עַל פִּי כֵן כְּתִיב, (מַלְכִים א ח) עִיר דָּוִד הִיא צִיּוֹן. וְכָתִיב (הוֹשֵׁעַ יא) בְּקִרְבֶּךָ קְדוֹשׁ וְלֹא אָבֵא בְעִיר, נִשְׁפַּע קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא שֶׁלֹּא יִכְנַס בִּירוּשָׁלַיִם שֶׁל מַעְלָה וְכוּ'. אֵימְתִי. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, כִּד אֶתְהַדָּר מְלָכוֹ בֵּית דָּוִד לְאַתְרֵיהָ לְתַתָּא.

כְּשֶׁתַּחֲזוֹר

רבי יצחק אמר, ש' שמצירת בשלש הקשרים, (של ארבעה קשרים, רמוזה היא לשלשה, ורמוזה לארבעה. שלשה זה שאמרנו, ארבעה, להיות מרובה קדושה באחד, שהרי הוא בכל התקון העליון. ומכאן נפרדים ונמשכים התחתונים בדרכיהם ברצועותיהם, שתלויים בשערות הללו של הראש שתלויים בהם, ונמשכים מהם כל אותם אחרים, עד שנקשרים במקומם).

שנינו, ו' נוטל אותם עליונים שאמרנו, ואלו תפלין שמניח הקדוש ברוך הוא. משום כף צריך אדם להתפאר בהם, עליהם כתוב וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך, שם ה' ממש. ואלו אותם תפלין של ראש. תפלין של זרוע היא שמאל, שנקרא עז, וירשה מעז, זהו שכתוב (שמות יג) והיה לאות על ידכה, בה"א, והיא ה"א שבארנו. אשרי חלקם של ישראל. ועל זה ה"א אחרונה לקחה תפלין, שהיא שמאל.

למי הם ארבע אלה, שהם גוף אחד, ועל זה כלולים באחד, ומי הם? תפארת נצח הוד יסוד. והיא ה"א של ידכה, וכלם אחוזים בה בשביל להתברך מהם, וכלולה מכלם.

אמר רבי חייא, אם כף, הרי כתוב (שמות לב) וראית את אחרי, ושנינו, זה קשר של תפלין. אמר לו, הרי פשוטה, ויפה הוא, והכל ברור הדבר. ועל זה מזה תלויה רצועה אחת למטה, שהרי ממנה תלויים התחתונים ונזונים ממנה. ועל זה נקרא אות, כמו שנקרא (בראשית ט) זאת אות הברית. וכתוב והיה לאות על ידכה, בה"א, והרי פשוטה.

שמע ישראל. אמר רבי ייסא, ישראל סבא. רבי יצחק אמר ע' רברבא, לאכללא שבעין שמחן, סהדותא דכלא שמע ישראל, כמה דכתיב, (ישעיה א) שמעו שמים.

עדות הכל שמע ישראל, כמו שכתוב (ישעיה א) שמעו שמים. וכתוב (דברים לב) האזינו השמים גם

רבי יצחק אמר, ש' דרשימא בתלת קשרי, (ד' קשרין רמזא היא לתלתא ורמזיא לארבעה, תלת הא דאמרן.

ארבעה למחני רתיבא קדישא בחדא. דהא הוא כללא דתקונא עלאה ומהבא מתפרשן ואתמשכון תתאי באורחיהו ברצועיהון דתליון בהני שערי דרישא דתליון בהו ואתמשכון מנייהו כל אינון אחרניו עד דאתקשרן באתרייהו).

תנינן, ו' נטיל אינון עלאי דאמרן, ואלין תפלין דאנח קדשא ברוך הוא. בגין כף בעי בר נש לאתפארא בהו, עליה כתיב (דברים כח) וראו כל עמי הארץ כי שם יי' נקרא עליך, שם יי' ממש. ואלין אינון תפלין דרישא, תפלין דדרועא היא שמאלא, דאקרי עז, וירתא מעז, הדא הוא דכתיב, (שמות יג) והיה לאות על ידכה בה"א, והיא ה"א דאוקימנא. ופאה חולקיהון (ד' רס"ג ע"א) דישראל. ועל דא, ה"א בתראה נטלא תפלין, דהיא שמאלא.

למאן אינון אלין ארבעה, דאינון חד גופא, ועל דא פלילן בחד, ומאן אינון. תפארת נצח הוד יסוד. והיא ה"א דידכה, וכלהו אחידא בה, בגין לאתברכא מנייהו, וכלילא מכלהו.

אמר רבי חייא, אי הכי הא כתיב (שמות לג) וראית את אחורי, ותנינן דא קשר של תפלין. אמר ליה, הא אוקמוה, ושפיר הוא, וכלא ברירא דמלה. ועל דא מהאי תלייא רצועה חד לתתא, דהא מנה תליין תתאי, ואתזנו מנה. ועל דא איתקרי אות. כמה דאת אמר (בראשית ט) זאת אות הברית. וכתוב (שמות יג) והיה לאות על ידכה בה' והא אוקמוה.

שמע ישראל. (דברים ו) אמר רבי ייסא, ישראל סבא. רבי יצחק אמר ע' רברבא, לאכללא שבעין שמחן, סהדותא דכלא שמע ישראל, כמה דכתיב, (ישעיה א) שמעו שמים.

עדות הכל שמע ישראל, כמו שכתוב (ישעיה א) שמעו שמים. וכתוב (דברים לב) האזינו השמים גם

כַּאֲשֶׁר שָׁמַע יִשְׂרָאֵל. וְהִכָּל דְּבַר אֶחָד
הוא. יְהוָה - ראש הפל באור
העתיק הקדוש, וְזֶהוּ שְׁנֵי אָ"ב.
אֱלֹהֵינוּ - עִמָּךְ הַנְּחָלִים וְהַמְבוּעִים
שְׂיֻצָאִים וְשׁוֹפְעִים לְכֹל.

יְהוָה - גּוֹף הָאֵילָן, שְׁלֵמוֹת
הַשָּׁרָשִׁים. אֶחָד - כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל.
וְהִכָּל שְׁלֵמוֹת אַחַת, וְנִקְשָׁר זֶה בְּזֶה,
וְלֹא נִמְצָא פְרוּד, אֲלֹא הִכָּל אֶחָד.
שְׁנָה רַבִּי יִצְחָק, מְרַכְבֵּה קְדוּשָׁה
עֲלִיוֹנָה, אֲרַבְעָה בְּתֵי תַפְלִין שְׁמִינִיח
ו', כְּמוֹ שְׁנֵי אֲמָר. מְרַכְבֵּה קְדוּשָׁה
אַחֲרָת, אֲרַבְעָה אַחֲרִים שְׁכֹלִילִים
בְּאֶחָד, שְׁמִינִיח ה' הַאֲחֻרֹנָה, כְּמוֹ
שֶׁבְּאֻרֵּי.

רַעִיָא מְהִימָנָא

שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יי' אֱלֹהֵינוּ יי' אֶחָד.
מִצְוָה זוֹ לִיחַד שֵׁם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוא בְּכֹל יוֹם, שֶׁהָרִי כְּמוֹ שְׁמִינִיחִים
שֵׁם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוא לְמַטָּה, כִּי
מִתְיַחַד שְׁמוֹ לְמַעְלָה. נִמְצָא
שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוא יַחֲדֵי מַעְלָה
וּמַטָּה. מִי שְׁמִינִיחֵי שֵׁם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוא, יֵשִׁים לְבוֹ וְרִצּוֹנוֹ בְּאוֹתוֹ יַחֲדֵי
שְׁאֲמָרָנוּ, וְיַחֲבֵר כָּל אֵיבָרָיו בְּאוֹתוֹ
יַחֲדֵי לְהִיּוֹת כֻּלָּם אֶחָד. כְּמוֹ שֶׁשֵּׁם
כָּל אֵיבָרָיו בְּסוּד אֶחָד, כִּי לְמַעְלָה
מִחֵבֵר כָּל הָאֵיבָרִים הָעֲלִיוֹנִים
בְּאוֹתוֹ יַחֲדֵי לְהִיּוֹת כֻּלָּם אֶחָד.

בְּשַׁעֲרָה שְׂבָא אָדָם לִיחַד אֵת שֵׁם
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוא, כָּל חֵילוֹת
הַשָּׂמַיִם עוֹמְדִים שׁוֹרֹת שׁוֹרֹת כְּדִי
לְהִתְתַּקֵּן וּלְהַכְּלִל כֻּלָּם בְּאוֹתוֹ יַחֲדֵי,
לְעַמֵּד בְּסוּד אֶחָד בְּיַחֲדֵי אֶחָד. כֻּלָּם
מִתְתַּקְּנִים בְּתַקְוֵיהֶם כְּרָאוּי.
בְּאוֹתָהּ שַׁעֲרָה עוֹמֵד מִמְּנָה אֶחָד
שֶׁשֵּׁם שְׁעוֹמֵד תַּחַת מְאֻתִּים
אֲרַבְעִים וּשְׁמוֹנֵה עוֹלָמוֹת, וְכֻלָּם
נִקְרָאִים אֵיבָרֵי הַגּוּף. וְזֶה נִקְרָא
הַלְנִי"ו, עוֹמֵד וּמְחַפֵּה לְאוֹתוֹ יַחֲדֵי,
וְזֶהוּ מְלַקֵּט שׁוֹשְׁנִים, כְּמוֹ שְׁנֵי אֲמָר
(שִׁיר הַשִּׁירִים 1) וְלִלְקֹט שׁוֹשְׁנִים, שֶׁהֵם
אֵיבָרֵי הַגּוּף.

וְכַתִּיב (דְּבָרִים לב) הָאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם. אוֹף הָכָא
שָׁמַע יִשְׂרָאֵל. וְכֹלָא חַד מְלָה הוּא. יְהוּה,
רִישָׁא דְכֹלָא, בְּנִהִירוֹ דְעִתִּיקָא קְדִישָׁא.
וְהָאֵי הוּא דְאֶקְרִי א"ב. אֱלֹהֵינוּ, עִמִּיקְתָּא
דְנַחְלִין וּמְבוּעִין, דְנִפְקִין וְנִגְדִין לְכֹלָא.

יְהוּה, גּוֹפָא דְאֵילָנָא שְׁלִימוֹ דְשָׁרְשִׁין.
אֶחָד, כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. וְכֹלָא חַד
שְׁלִימוֹתָא, וְאֶתְקַשְׁר דָּא בְדָא, וְלֹא אֶשְׁתַּכַּח
פְרוּדָא, אֲלֹא כֹלָא חַד.

תְּנִי רַבִּי יִצְחָק, רְתִיכָא קְדִישָׁא עֲלָאָה,
אֲרַבְעֵ בְּתֵי דְתַפְלִין דְאֲנַח ו'. כְּמָה
דְאֶתְמַר. רְתִיכָא קְדִישָׁא אַחְרָא, אֲרַבְעֵ
אַחְרָנִין דְכִלְיָן בְּחַד, דְאֲנַח ה' בְּתַרְאָה
כְּמָה דְאוֹקְמוּהָ.

רַעִיָא מְהִימָנָא

שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יי' אֱלֹהֵינוּ יי' אֶחָד, (דְּבָרִים 1) פְּקוּדָא דָּא,
לִיחַדָּא שְׁמִיָּה דְקוּדְשָׁא בְרוּךְ הוא בְּכֹל יוֹמָא,
דְהָא כְּמָה דְמִינִיחֵי שְׂמָא דְקוּדְשָׁא בְרוּךְ הוא לְתַמָּא,
הָכִי אֶתְיַחַד שְׁמִיָּה לְעִילָא. אֶשְׁתַּכַּח קְדִישָׁא בְרוּךְ
הוא יַחֲדָאֵי עִילָא וְתַמָּא. מֵאֵן דְמִינִיחֵי שְׁמִיָּה
דְקוּדְשָׁא בְרוּךְ הוא, יִשְׁוִי לְבֵיָּה וְרַעוּתִיהָ בְּהוּא
יַחֲדָא דְקְאֻמְרָן, וְיַחֲבֵר כָּל שְׁיִפּוּי בְּהוּא יַחֲדָא
בְּהוּא רַעוּתָא לְמַהוּי כְּלֵהוּ אֶחָד. כְּמָה דְשׁוּי כָּל
שְׁיִפּוּי בְרוּזָא דְחַד, הָכִי לְעִילָא מְחַבֵּר כָּל שְׁיִפּוּי
עֲלָאִין בְּהוּא יַחֲדָא, לְמַהוּי כְּלֵהוּ חַד.

בְּשַׁעֲרָתָא דְאֵתִי בַר נָשׁ לִיחַדָּא שְׂמָא דְקוּדְשָׁא בְרוּךְ
הוא, כָּל חֵילֵי שְׂמִיָּה כְּלֵהוּ, קְיָיִמִין שׁוֹרִין
שׁוֹרִין, בְּגִין לְאֶתְתַּקְּנָא וּלְאֶתְפַּלְלָא כְּלֵהוּ בְּהוּא
יַחֲדָא, לְמִיקָם בְּרוּזָא דְחַד בְּיַחֲדָא חַדָּא. כְּלֵהוּ
מִתְתַּקְּנִין בְּתַקְוֵיהוֹן כְּדָקָא יָאוּת. בְּהָאֵי שַׁעֲרָתָא קְיָיִמָא
חַד מְמָנָא שְׂמִיָּשָׁא, דְקְיָיִמָא תַּחוּת מְאֻתִּים וְאֲרַבְעִים
וּשְׁמֹנֵה עֲלָמִין, וְכֹלָהוּ אֶקְרוּן שְׁיִפּוּי דְגּוֹפָא. וְדָא
אֶקְרִי הַלְנִי"ו, קְיָיִמָא מְחַפֵּה לְהוּא יַחֲדָא, וְדָא
אִיהוּ מְלַקֵּט שׁוֹשְׁנִים, כְּמָה דְאֶתְ אֲמָר (שִׁיר הַשִּׁירִים 1)
וְלִלְקוֹט שׁוֹשְׁנִים. דְאֵינוֹן שְׁיִפּוּי דְגּוֹפָא.

הַאִיבָרִים הַעֲלִיּוֹנִים לֹקֵט אוֹתָם הַשֵּׁם הַעֲלִיּוֹן בְּסוּד הַיַּחֲוֹד שֶׁהַיַּחֲוֹד בְּסוּד אַרְבָּעִים וּשְׁנַיִם שְׁמוֹת, וְלֹקֵט כָּל אוֹתָם שׁוֹשְׁנִים עֲלִיּוֹנִים, וְשֵׁם זֶה לֹקֵט כָּל אוֹתָם הַתַּחְתּוֹנִים, שְׁכֵלֶם מִמֵּנִים בְּכָלֵל שֶׁל שְׁבַעִים וּשְׁנַיִם שְׁמוֹת, וְנִלְקָטִים כָּלֶם בְּאוֹתוֹ הַיַּחֲוֹד, וְנִעְשִׂים כָּלֶם גּוֹף אֶחָד בְּסוּד אֶחָד. וְאוֹתוֹ הַיַּחֲוֹד עוֹלָה, וּמִיַּחֲוֹד הַכָּל בְּשְׁנֵי צְדָדִים בְּיַחֲוֹד אֶחָד. בְּאוֹתָהּ שְׁעָה מִתְלַקְטִים כָּל הַאִיבָרִים וּמִתַּחֲבָרִים בְּחִבּוּר אֶחָד, לְהִיּוֹת כָּלֶם בְּסוּד אֶחָד, לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה, בְּסוּד שֶׁל ה' אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד.

וְעַל כֵּן מְאָרִיכִים בְּאֶחָד בְּשֵׁמֵי אוֹתִיּוֹת, לְלַקֵּט שׁוֹשְׁנִים, לְהַתִּיחַד בְּסוּד שֶׁל אֶחָד בְּיַחֲוֹד שָׁלֶם. כִּי כָּל הַאִיבָרִים מִתִּיחַדִּים בְּסוּד אֶחָד שֶׁל יַחֲוֹד אֶחָד, אֲזַי נִקְרָא הַכָּל קְרִבָּן שָׁלֶם, וְעַל סוּד זֶה הַכְּנִיס הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת אָדָם הַרְאֵשׁוֹן לְגַן עֵדֵן, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (בְּרַאשִׁית ב) לְעֵבֶדָה וּלְשִׁמְרָהּ. וְשִׁנְיָנוּ שְׁאֵלָה אוֹתָם קְרִבְנוֹת שְׁנַיִם, סוּד שֶׁל ה' אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד. שְׁבָאֵלוֹ קְרִבְנוֹת כְּתוּב וְלִלְקֵט שׁוֹשְׁנִים. (שְׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹקֵט שׁוֹשְׁנִים, לֹקֵט כָּל אוֹתָם אִיבָרִים שְׁלֹמְעֵלָה וּמִסָּה לְחַבֵּר אוֹתָם בְּיַחֲוֹד בְּאוֹתוֹ שְׁאֵמְרוּנוּ. אֲזַי מִתְעוֹרֵר מִי שְׁמִתְעוֹרֵר לְלַקֵּט שׁוֹשְׁנִים) אֵלּוֹ הַאִיבָרִים שֶׁל שְׁנֵי צְדָדִים שֶׁהֵם אֶחָד.

שׁוֹשְׁנִים, סוּד הוּא. שְׁכַשְׁמֵתְחַבְּרִים כָּל (אוֹתָם) אִיבָרִים בְּאֶחָד, לְהִיּוֹת כָּלֶם בְּיַחֲוֹד אֶחָד, סוּד הַקְּרִבָּן, אֲזַי מִתְעַטֵּר הַקְּדוֹשׁ

בְּרוּךְ הוּא בְּעֵטְרָה בְּרֵאשׁ שֶׁל כְּתָם פֹּז, לְהִיּוֹת בְּכִבּוּדוֹ מִתְעַטֵּר. וְסוּד זֶה הִיָּה, שֶׁכְּתוּב שׁוֹשְׁנִים, סוּד שֶׁל כָּל אוֹתָם אִיבָרִים שְׁלֹמְעֵלָה וּלְמַטָּה. וְסוּד שֶׁל אוֹתוֹ פֹּז, עֵטוּר שְׁמִתְעַטֵּר וְעוֹלָה מִבִּינְיָהֶם, וְהַכָּל נִמְצָא בּוֹ.

בְּשׁוֹשְׁנִים הִלְלוּ יֵשׁ שֵׁשׁ מְאוֹת וּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מְצוּוֹת, שֶׁהֵם אִיבָרִים שֶׁל שְׁנֵי צְדָדִים, סוּד שֶׁל יְהוָה אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד. וְיֵשׁ בּוֹ עֲלֵיהָ שֶׁל אוֹתוֹ פֹּז שְׁעוֹלָה מִבִּינְיָהֶם. וּבְכָל מְקוֹם שֶׁהֵם נִמְצָאִים,

שְׁיִיפִין עֲלֵאִין לְקִיט לֹון שְׁמָא עֲלֵאָה, בְּרִזָּא דִּיחֻדָּא דְקָא אֲתִיחַד בְּרִזָּא דְאַרְבַּעִין וּתְרִין שְׁמָהֵן. וְלְקִיט כָּל אֵינּוֹן שׁוֹשְׁנִים עֲלֵאִין, וְשֵׁםֶּשׁא דָא לְקִיט כָּל אֵינּוֹן תְּתַאִין, דִּי כְּלֵהוּ מְמַנָּן בְּכָלֵלָא דְשְׁבַעִין וּתְרִין שְׁמָהֵן. וְאֲתִלְקִיטוּ כְּלֵהוּ בְּהֵהוּא יַחֲוֹדָא, וְאֲתַעֲבִידוּ כְּלֵהוּ גּוּפָא חָדָא. בְּרִזָּא חָדָא. וְהֵהוּא יַחֲוֹדָא סְלָקָא, וְקָא מִיַּחֲוֹד כְּלָא כְּתָרִין סְטָרִין בְּיַחֲוֹדָא חָדָא. בְּהֵהוּא שְׁעַתָּא מִתְלַקְטִין שְׁיִיפִין כְּלֵהוּ, וּמִתַּחֲבָרָן בְּחִבּוּרָא חָדָא, לְמַהוּי כְּלֵהוּ בְּרִזָּא דְחָד, עֵילָא וְתַתָּא, בְּרִזָּא דִּיהוּהָ אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד.

וְעַל דָּא מְאָרִיכִין בְּאֶחָד, בְּתַרִי אֲתוּוֹן. לְמַלְקֵט שׁוֹשְׁנִים, לְאֲתִיחַדָּא בְּרִזָּא דְאֶחָד בְּיַחֲוֹדָא שְׁלִים. כִּי כָּל דְאֲתִיחַדָּן שְׁיִיפִין כְּלֵהוּ, בְּרִזָּא חָדָא דִּיחֻדָּא חָדָא, כְּדִין אֲתַקְרִי כְּלָא קְרִבָּן שְׁלִים. וְעַל רִזָּא דָא, אָעִיל לִיהָ קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא כְּגַן עֵדֵן לְאָדָם קְדָמָאָה, כְּמָה דְכְּתִיב, (בְּרַאשִׁית ב) לְעֵבֶדָה וּלְשִׁמְרָהּ. וְתַגִּינּוּ, דְאֵלִין אֵינּוֹן קְרִבְנִין תְּרִין, רִזָּא דִּיהוּהָ אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד. דְאֵינּוֹן קְרִבְנִין כְּתִיב, וְלִלְקוֹט שׁוֹשְׁנִים. (ד"א וְקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא אִיהוּ לְקִיט שׁוֹשְׁנִים לְקִיט כָּל אֵינּוֹן שְׁיִיפִין דְעֵילָא וְתַתָּא לְחַבְרָא לֹון בְּיַחֲוֹדָא כְּהֵהוּא דְקָאמְרוּ. כְּדִין אֲתַעֵר מֵאֵן דְאֲתַעֵר לְלִקוֹט שׁוֹשְׁנִים) אֵלִין שְׁיִיפִין דְתְרִין סְטָרִין, דְאֵינּוֹן חָד.

שׁוֹשְׁנִים רִזָּא אִיהוּ. דְכַד מִתַּחֲבָרָן כָּל (אֵינּוֹן) שְׁיִיפִין בְּחָדָא, לְמַהוּי כְּלֵהוּ בְּיַחֲוֹדָא חָדָא, רִזָּא דְקְרִבָּן, כְּדִין מִתְעַטֵּר קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא בְּעֵטְרָה בְּרִישָׁא דְכְּתָם פֹּז, לְמַהוּי בִּיקְרוּי מִתְעַטֵּרָא. וְרִזָּא דָא הוּי דְכְּתִיב שׁוֹשְׁנִים, רִזָּא דְכָל אֵינּוֹן שְׁיִיפִין דְעֵילָא וְתַתָּא. וְרִזָּא דְהֵהוּא פֹז, עֵטוּרָא דְמִתְעַטֵּרָא וְסְלָקָא מִבִּינְיָהוּ, וְכָלֵל אִיהוּ בִּיהָ.

בְּהַגִּי שׁוֹשְׁנִים אִית בְּהָ שִׁית מְאָה וּתְלִיֶסֶר פְּקוּדִין, דְאֵינּוֹן שְׁיִיפִין דְתְרִין סְטָרִין, רִזָּא דִּיהוּהָ אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד. (דף רס"ג ע"ב) וְאִית בִּיהָ סְלִיקוּ דְהֵהוּא פֹז, דְקָא סְלִיק מִבִּינְיָהוּ. וּבְכָל אֲתַר דְאֵינּוֹן מְשַׁתְּכַחִין,

בְּשׁוֹשְׁנִים הִלְלוּ יֵשׁ שֵׁשׁ מְאוֹת וּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מְצוּוֹת, שֶׁהֵם אִיבָרִים שֶׁל שְׁנֵי צְדָדִים, סוּד שֶׁל יְהוָה אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד. וְיֵשׁ בּוֹ עֲלֵיהָ שֶׁל אוֹתוֹ פֹּז שְׁעוֹלָה מִבִּינְיָהֶם. וּבְכָל מְקוֹם שֶׁהֵם נִמְצָאִים,

אותה עליה עליונה נמצאת
מביניהם לעלות. וסוד זה (שיר
השרים ב) תפוח בעצי היער,
ושושנה בין החוחים. זה וזה
צריכים לעלות כאחד ביחוד
שלם. אשרי מי שמקריב קרבנות
אלו, ודאי לרצון לו בעולם הזה
ובעולם הבא.

מצוה ליראה (ח) בדרך כלל
ובדרך פרט. והרי יראה בארנו,
משום שיש על האדם לפחד
מלפני הקדוש ברוך הוא תמיד,
כמו שנאמר (דברים כח) ליראה את
השם הנכבד והנורא הזה את ה'
אלהיך. ובשכיל יראה זו ישמר
בדרךיו. ויראה, מקום הוא
שנקרא יראה, משום ששם
נמצאת יראת הקדוש ברוך הוא,
היא יראת ה' לירא ממנו, וזהו
סוד הפתוב (ויקרא ט) ומקדשי
תיראו. ביראה הזו שרויה מפת
אש, להלקות את הרשעים שלא
שומרים מצוות התורה, ועל זה
בדרך כלל יש לירא.

ואחר כך בדרך פרט, כשיודע
האדם מהי יראת ה', וזוהי יראה
של חביבות, שהיא עקר ויסוד
לאהב את הקדוש ברוך הוא.
(אחר) יראה זו עושה כדי לשמר
כל מצוות התורה, להיות אדם
עבד נאמן לקדוש-ברוך-הוא
כראוי. (יראה)

מצוה (ו) לאהבה, והרי בארנו
אהבת הקדוש ברוך הוא, שצריך
האדם לאהב אותו אהבה רבה
כמו אברהם שאהב את הקדוש
ברוך הוא בכמה אהבות ומסר
אליו גופו ונפשו. מכאן למדנו,
מי שאהב את הקדוש ברוך

הוא, מקיים עשר אמירות מעלה ומטה. ועל זה כל אותם עשרה נסיונות שהתנסה אברהם ועמד
בכלם, כנגד עשר אמירות, כל נסיון היא אמירה, והתנסה באותה אמירה ועמד בה.
ועל זה אותם עשרה נסיונות, ובכלם עמד אברהם, משום שהתקשר ונדבק בימינו של הקדוש
ברוך הוא, שהיא אהבה רבה. מה הטעם נקראת אהבה רבה? משום מי שעומד באהבה הזו,
מתקשר בעולם העליון. אהבת עולם, זה סוד העולם התחתון, שהתקשר בו אהבתו, והכל

ההוא סליקו עלאה אשתכח מביניהו לאסתלקא. ורזא
דא (שיר השרים ב) תפוח בעצי היער. ושושנה בין
החוחים. דא ודא אצטריך לאסתלקא כחדא ביחודא
שלים. זפאה איהו מאן דקריב קרבנין אליו, ודאי
לרעוא ליה בהאי עלמא ובעלמא דאתי.

פקודא ליראה (ח) בארץ כלל, ובארץ פרט. והיא יראה
אוקימנא, בגין דאית עליה דבר נש לדחלא
מקמי קדשא בריך הוא תדיר. כמה דאת אמר, (דברים כח)
ליראה את השם הנכבד והנורא הזה את יי' אלהיך.
ובגין יראה דא, יסתמר בארחוי. ויראה, אתר הוא
דאקרי יראה, בגין דתמן שריא דחלא דקודשא בריך
הוא, איהו יראת יי' לדחלא מגיה, ודא איהו רזא
דכתיב, וממקדשי תיראו בהאי יראה שריא פולסא
דנורא, לאלקאה לון לחייביא, דלא נטרין פקודי
אורייתא ועל דא בארץ כלל, אית לדחלא.

ובתר בארץ פרט, כד ידע בר נש מאן איהי יראת יי',
ודא איהו דחלא דחביבותא, דאיהי עיקר ויסודא
למרחם ליה לקודשא בריך הוא. (בתר) האי יראה עביד
לנטרא כל פקודי דאורייתא, למחוי בר נש עבד נאמן
לגבי קדשא בריך הוא פדקא יאות. (יראה)

פקודא (ו) לאהבה, והיא אוקימנא רחימו דקודשא
ברוך הוא, דבעי בר נש לרחמא ליה רחימו
סגי כאברהם, דרחים ליה לקודשא בריך הוא בכמה
רחימו, ומסר גופיה ונפשיה לגביה. מכאן אוליפנא,
מאן דרחים ליה לקודשא בריך הוא, איהו מקיים עשר
אמירן עילא ותתא. ועל דא כל אינון עשר נסיוני
דאתנסא אברהם, וקאים בכלהו לקבל עשר אמירן, כל
נסיונא אמירא היא, ואתנסא בההוא אמירא, וקאים
ביה.

ועל דא אינון עשר נסיוני, וכלהו קאים בהו אברהם,
בגין דאתקשר ואתדבק בימינא דקודשא בריך
הוא, דאיהי אהבה רבה. מאי טעמא אקרי אהבה רבה.

סוד אחד בלי פרווד. והרי נתבאר סוד האהבה, אהבה זו עולה על כל עבודות העולם, בזה נכבד שם הקדוש ברוך הוא יותר מהכל ומתברך. ברוך הוא לעולם ולעולמי עולמים, וסוד האהבה נתבאר.

מצוה (י) לקרא קריאת שמע פעמים בכל יום, אחת פנגד דרגת יום, ואחת פנגד דרגת לילה, להכליל ביום דרגת הלילה, ולהכליל בלילה דרגת יום, והרי נתבאר. ועל זה פעמים בכל יום, אחד ביום ואחד בלילה.

מצוה שיקבע אדם מזוזה לשערו, להיות כל אדם שמור מעם הקדוש ברוך הוא כשיוצא וכשנכנס. והסוד - (תהלים קכא) ה' ישמר צאתך ובאך מעתה ועד עולם. משום שסוד המזוזה עומד תמיד לפתח, וזהו פתח שלמעלה, וזהו דרגה שנקראת שומר, להמציא בשמירה.

שאדם אינו שמור, רק משמירת הקדוש ברוך הוא שהוא תמיד שומר, ועומד לפתח, והאדם בפנים. ועוד, שלא ישפח אדם זכרון הקדוש ברוך הוא לעולמים. וזהו כמו הציצית, כמו שנאמר (במדבר טו) וראיתם אתו וזכרתם את וגו'. פיון שרואה האדם את הזכרון הזה, נזכר בעצמו לעשות מצות רבוננו. וסוד האמונה, מזוזה כלל של זכר ונקבה כאחד.

בספרו של שלמה, סמוך לפתח, כנגד שתי דרגות, מזדמן שד אחד (יהו) ויש לו רשות לחבל, והוא עומד לצד שמאל. מרים האדם את עיניו, ורואה את סוד

בגין מאן דקאים בהאי אהבה, אתקשר בעלמא עלאה. אהבת עולם, דא רזא דעלמא תתאה, דאתקשר ביה רחימו דיליה, וכלא רזא חדא, בלא פרוודא, והא אתמר רזא דאהבה, רחימו דא סליק על כל פולחנין דעלמא, בהאי אתיקר שמייה דקודשא בריך הוא ותייר מפלא, ואתברך. בריך הוא לעולם ולעלמי עלמין, ורזא דאהבה אתמר. ע"כ.

פקודא (י) למקרי קריאת שמע ב' זמנין בכל יומא. חד, לקבל דרגא דיממא. וחד, לקבל דרגא דליליא. ולאכללא ביממא דרגא דליליא, ולאכללא בליליא דרגא דיממא, והא אתמר. ועל דא תרין זמנין בכל יומא, חד ביממא וחד בליליא.

פקודא למקבע בר נש מזוזה לתרעיה, למהוי כל בר נש נטיר מעם קדשא בריך הוא, כד נפיק וכד עייל. ורזא (תהלים קכא) יי' ישמר צאתך ובאך מעתה ועד עולם. בגין דרזא דמזוזה איהו קאים תדיר לפתחא. ודא איהו פתחא דלעילא, ודא איהו דרגא דאקרי שומר, לאשתכחא בנטירו.

דבר נש לאו איהו נטיר, בר נטירו דקודשא בריך הוא, דאיהו נטיר תדיר, וקאים לפתחא, ובר נש לגו. ותו, דלא ינשי בר נש דוכרנא דקודשא בריך הוא לעלמין. ודא איהו כגוונא דציצית, כמה דאת אמר (במדבר טו) וראיתם אותו וזכרתם את וגו'. פיון דחמי בר נש להאי דוכרנא, אדפר בגרמיה למעבד פקודא דמאריה. ורזא דמהימנותא, מזוזה כללא דכר ונוקבא פחדא.

בספרא דשלמה, סמיה לפתחא, לקבל תרין דרגין, אדדמן חד שינדא (ודא איהו) ואית ליה רשו לחבלא. ואיהו קאים לסטר שמאלא. זקיף בר נש עינוי, חמי ליה לרזא דשמא דמאריה, ואדפר ליה, ולא יכיל ליה לאבאשא. ואי תימא, אי הכי כי נפיק בר נש מתרעיה לבר, הא ההוא שינדא קאים לימיניה, ומזוזה לשמאליה, והיאך אתנטיר בר נש, אי איהו שארי לשמאליה.

שם רבוננו, ונזכר בו, ולא יכול להרע לו. ואם תאמר, אם כן, כשהאדם יוצא מהשער החוצה הרי אותו שד עומד לימינו, ומזוזה לשמאלו, ואיך נשמר האדם כשהוא שורה לשמאלו?

אֵלָא כָּל מַה דְּעֵבַד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כָּל מְלָה וּמְלָה אֲתַמְשֵׁף בְּתַר זִיגְיָה. בְּכַר נֶשׁ קִיּוּמִין תְּרִין דְּרַגְיִין, חַד מִימִינָא, וְחַד מִשְׁמַאלָא. הַהוּא דִּימִינָא אַקְרִי יַצָּר הַטּוֹב, וְהַהוּא דִּשְׁמַאלָא אַקְרִי יַצָּר הָרַע. פִּינּוֹן דְּנַפְקַּב בַּר נֶשׁ מִתְרַעָא דְּבִיתִיה, הַהוּא שִׂידָא זְקִיף עֵינּוּי, וְחַמִּי לִיַצָּר הָרַע, דְּשִׂאֲרֵי לְשְׁמַאלָא, אֲתַמְשֵׁף לְהַהוּא סְטָרָא וְאֲתַעְדִּי מִימִינָא. וּבַהַהוּא סְטָרָא, קָאִים שְׁמָא דְּמֵאֲרִיָּה, וְלֹא יְכִיל לְקַרְבָּא וּלְאֲבֹאֲשָׁא לִיה, וְנַפִּיק בַּר נֶשׁ (דף רס"ד ע"א) וְאֲשַׁתְּזִיב מִנִּיה. כַּד עֵייל, הָא שְׁמָא קִדְשָׁא לִימִינָא קָאִים, וְלֹא יְכִיל לְקַטְרָגָא בַּהֲדִיָּה.

וְעַל דָּא אַצְטְרִיף בַּר נֶשׁ, דְּלֹא יַעֲבִיד (ס"א יעביר) טְנוּפָא וְלַכְלוּכָא בְּתַרְעָא דְּבִיתִיה, וְלֹא יוֹשִׁיד מִיין עֲכוּרִין. חַד, דְּלֹא יַעֲבִיד קִלְנָא לְגַבֵּי שְׁמָא דְּמֵאֲרִיָּה. וְחַד, דְּאִית לִיה רְשׁוּ לְהַהוּא מְחַבְּלָא לְחַבְּלָא. וּבְגִין כֶּף יַזְדַּהֵר בַּר נֶשׁ מֵהָא, וְיַזְדַּהֵר בַּר נֶשׁ דְּלֹא יִמְנַע מִתְרַעָא דְּבִיתִיה שְׁמָא דְּמֵאֲרִיָּה.

וְכַד בַּר נֶשׁ אֲתַקִּין מְזוּזָה לְפַתְחִיה, כַּד עֵייל (ס"א הווא בר נש), הַהוּא יַצָּר הָרַע וְהַהוּא שִׂידָא בְּעַל פְּרִחִיָּהוּ נְטִירֵי לִיה, וְאִמְרֵי (תהלים קיח) זֶה הַשַּׁעַר לִינִי צְדִיקִים יְבֹאוּ בוּ. וְכַד לֹא קָאִים מְזוּזָה לְפַתְחִיה דְּבַר נֶשׁ, יַצָּר הָרַע וְהַהוּא שִׂידָא מִתְתַּקְנִין בְּחַדָּא, שׁוּוּ יַדִּיָּהוּ עַל רִישִׁיָּה בְּזַמְנָא דְּעֵייל, פַּתְחֵי וְאִמְרֵי, וּוִי לִיה לְפִלְנִיָּא, דְּהָא נַפְק מִרְשׁוּתָא דְּמֵאֲרִיָּה, מֵהַהוּא זְמַנָּא קָאִים בְּלֹא נְטִירוּ, דְּלִית מָאן דְּנְטִיר עֲלֵיה, רַחֲמֵנָא לִישְׁזָבֵן.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד, (דברים ו) דָּא אִיהוּ יְחֻדָּא חַד. בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, הָא יְחֻדָּא אֶחָדָא, לְמַהוּי שְׁמִיָּה רְזָא חַד. וְרְזָא דָא, (מלכים א יח) יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים, דָּא כְּתִיב, כַּד אֵינוֹן בִּיחֻדָּא חַד.

וְאִי תִימָא, אִי הָכִי כְּגוּוֹנָא דְּכְתִיב, (זכריה יד) יְיָ אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד, לָאו אִיהוּ יְיָ הָאֱלֹהִים, דְּאִי כְּתִיב יְיָ וְשְׁמוֹ הוּא אֶחָד, הַוּוּנָא אִמְרֵי הָכִי, לֹא כְּתִיב אֵלָא יְיָ אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד, וְאַצְטְרִיף לִוְמַר בְּגוּוֹנָא דָא, יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים הוּא, וְיַתְחַזִּי יְיָ אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד.

אֲרָא כָּל מַה שְׁעֲשֵׂה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כָּל דְּבַר וְדְבַר נִמְשָׁף אַחַר מִינוּ. בְּאָדָם יֵשׁ שְׁתֵּי דְרָגוֹת, אַחַת מִימִין וְאַחַת מִשְׁמַאל. אוֹתוֹ שְׁמִימִין נִקְרָא יַצָּר הַטּוֹב, וְאוֹתוֹ שֶׁל הַשְּׁמַאל נִקְרָא יַצָּר הָרַע. פִּינּוֹן שְׂיַצָּא אָדָם מִשְׁעַר בֵּיתוֹ, אוֹתוֹ שֶׁד מְרִים עֵינָיו, וְרוֹאֶה אֶת הַיַּצָּר הָרַע שְׁשׁוּרָה לְשְׁמַאל, נִמְשָׁף לְאוֹתוֹ צַד וְזוֹ מִימִין. וּבְאוֹתוֹ צַד עוֹמֵד שֵׁם שֶׁל רְבוּנוֹ, וְלֹא יְכוּל לְהַתְקַרֵּב וְלִהְרַע לוֹ, וְיוֹצֵא הָאָדָם וְנִצּוֹל מִמֶּנּוּ. כְּשֶׁנִּכְנַס, הָרִי הַשֵּׁם הַקְדוּשׁ עוֹמֵד לִימִין וְלֹא יְכוּל לְקַטְרָג עִמוֹ.

וְעַל זֶה צְרִיף הָאָדָם שְׁלֹא יַעֲשֵׂה (יעביר) טְנוּפָא וְלַכְלוּפָא בְּשַׁעַר בֵּיתוֹ וְלֹא יִשְׁפֹךְ מַיִם עֲכוּרִים. אֶחָד, שְׁלֹא יַעֲשֵׂה קִלּוֹן לְשֵׁם רְבוּנוֹ. וְאַחַד, שְׂיֵשׁ רְשׁוּת לְאוֹתוֹ הַמְחַבֵּל לְחַבְּלָא. וְלִכֵּן יַזְדַּהֵר הָאָדָם מִזֶּה, וְיַזְדַּהֵר הָאָדָם שְׁלֹא יִמְנַע מִשְׁעַר בֵּיתוֹ שֵׁם רְבוּנוֹ.

וּבְשִׁאָדָם מִתְקִין מְזוּזָה לְפַתְחוֹ, כְּשֶׁנִּכְנַס (אוֹתוֹ הָאָדָם), אוֹתוֹ יַצָּר הָרַע וְאוֹתוֹ שֶׁד בְּעַל כְּרַחֵם שׁוּמְרִים אוֹתוֹ, וְאוֹמְרִים (תהלים קיח) זֶה הַשַּׁעַר לַה' צְדִיקִים יְבֹאוּ בוּ. וּכְשֶׁלֹּא עוֹמְדֵת מְזוּזָה בְּפַתַּח הָאִישׁ, יַצָּר הָרַע וְאוֹתוֹ שֶׁד מִתְתַּקְנִים כְּאַחַד, שְׁמִים יַדִּיָּהם עַל רִאשׁוֹ בְּזַמֵּן שְׁנִכְנַס, פּוֹתְחִים וְאוֹמְרִים: אוֹי לוֹ לְפִלוֹנִי שְׂיַצָּא מִרְשׁוּת רְבוּנוֹ! מְאוֹתוֹ זְמַן הוּא עוֹמֵד בְּלֵי שְׁמִירָה, שְׂאִין מִי שְׂיִשְׁמַר עֲלָיו. הַרְחֵק מִן צִילָנוּ.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד, זֶהוּ יְחֻדָּא אֶחָד. בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, זֶהוּ יְחֻדָּא אֶחָד. לַהֲיוֹת שְׁמוֹ סוּד אֶחָד. וְסוּד זֶה - ה' הוּא הָאֱלֹהִים, זֶה כְּתִיב כְּשֶׁהֵם בִּיחֻדָּא אֶחָד. וְאִם תֵּאמַר, אִם כֶּף כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (זכריה יד) ה' אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד, לֹא הִיא ה' הוּא הָאֱלֹהִים. שְׂאִם כְּתוּב ה' וְשְׁמוֹ הוּא אֶחָד, הִיִּתִי אוֹמֵר כֶּף. לֹא כְּתוּב אֵלָא ה' אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד, וְצְרִיף לִוְמַר בְּגוּוֹן זֶה, ה' הוּא הָאֱלֹהִים הוּא, וְיִרְאֶה ה' אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד.

אֵלָא כְּלָא חַד, דְּכַד אַתְאַחַדְן תְּרִין שְׁמֵהּ אֵלִין, דָּא
 בִּיחֻדָּא חַד, וְדָא בִּיחֻדָּא חַד, וְדָא בִּיחֻדָּא חַד, וְדָא בִּיחֻדָּא חַד,
 וְהוּי כְּלָא שְׁמָהּ אֵלִין אַתְעַבִּידוּ חַד, וְאַתְפְּלִילְן דָּא כְּדָא, וְהוּי כְּלָא שְׁמָהּ
 שְׁלִים בִּיחֻדָּא חַדָּא, וּכְדִין יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים, דְּהָא כְּדִין
 אַתְפְּלִיל כְּלָא דָּא כְּדָא לְמַהוּי חַד, וְעַד דְּאַתְיַיְחַדוּ כָּל חַד
 דָּא בְּלַחֻדוּי וְדָא בְּלַחֻדוּי, לָא אַתְפְּלִילוּ דָּא כְּדָא,
 לְמַהוּי כְּלָא חַד.
 בְּלָלָא דְכָל אֹרִייתָא, הָכִי הוּא וְדָאִי, דְּהָא אֹרִייתָא
 אִיהִי תוֹרָה שְׁבַכְתָּב, וְאִיהִי תוֹרָה שְׁבַעַל פֹּה.
 תוֹרָה שְׁבַכְתָּב, דָּא הוּא דְכְּתִיב יְיָ. תוֹרָה שְׁבַעַל פֹּה,
 דְכְּתִיב הָאֱלֹהִים. וּבְגִין דְּאֹרִייתָא אִיהִי רְזָא דְשְׁמָא
 קְדִישָׁא, אַקְרִי הָכִי.
 תוֹרָה שְׁבַכְתָּב וְתוֹרָה שְׁבַעַל פֹּה, דָּא כָּלְל, וְדָא פְּרַט.
 כָּלְל אַצְטְרִיף לְפָרְט, וּפְרַט אַצְטְרִיף לְכָלְל,
 וְאַתְיַיְחַדוּ דָּא כְּדָא, וְהוּי כְּלָא חַד. וְעַל דָּא כְּלָלָא
 דְּאֹרִייתָא, אִיהוּ כְּלָלָא דְלַעֲיִלָּא וְתַמָּא, בְּגִין דְשְׁמָא דָּא
 לַעֲיִלָּא, וּשְׁמָא דָּא לְתַמָּא. דָּא רְזָא דְעַלְמָא עַלְמָה. וְדָא
 רְזָא דְעַלְמָא תַמָּאה. וְעַל דָּא כְּתִיב אַתָּה הָרֵאָת לְדַעַת פִּי
 יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים, דָּא כְּלָלָא דְכָלְלָא, וְכָל דָּא דְאַמְרֵן,
 אַצְטְרִיף בְּרַשׁ לְמַנְדַּע בְּהַאי עַלְמָא.
 וְאִי תִימָא, פְּקוּדֵי אֹרִייתָא אֵן אִינוּן הָכָא, בְּכָלְלָא דָּא.
 אֵלָא דָּא אִיהוּ זְכוּר. וְדָא אִיהוּ שְׁמוּר. וְכָל פְּקוּדֵי
 אֹרִייתָא בְּהִי כְּלִילְן, בְּרְזָא דְזְכוּר, וּבְרְזָא דְשְׁמוּר, וְכָלְלָא
 אִיהוּ חַד.

פְּתַח רַבִּי יוֹסִי וְאָמַר, הָא דְתַגְיִנֵּן צְלוֹתָא דְעַרְבִית חוּבָה
 אִיהוּ, וְדָאִי בְּגִין דְקָרִיאַת שְׁמַע דְעַרְבִית חוּבָה,
 וְקוּדְשָׁא בְרִיף הוּא אַתְיַיְחַד בְּלִילָא, פְּמָה דְאַתְיַיְחַד
 בִּימְמָא. וּמִדַּת לִילָה אַתְפְּלִיל בִּימְמָא, וּמִדַּת ימְמָא
 אַתְפְּלִיל בְּלִילָא, וְאַתְעַבִּיד יחֻדָּא. וּמֵאַן דְאָמַר רְשׁוּת,
 בְּגִין אִימּוּרִין וּפְדָרִין דְּמַתְעַפְלִי בְּלִילָא. וְהָא אוּקִימְנָא.
 דְכְּתִיב וְאַהֲבַת אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ, הַאי קָרָא אוּקִימְנָא,
 וְאוּקִימוּהָ חֲבָרְיָא. אֲבָל אֵית לְשְׁאַלָא, אִי בְּהַאי

וְאָם תֹּאמַר, מִצְוֹת הַתּוֹרָה אִיפּה
 הֵן פְּאֵן בְּכָלְל הֵזֶה? אֵלָא זְהוּ
 זְכוּר וְזֶהוּ שְׁמוּר. וְכָל מִצְוֹת
 הַתּוֹרָה בְּאַלָּה פְּלוּלִים, בְּסוּד שֶׁל
 זְכוּר וּבְסוּד שֶׁל שְׁמוּר, וְהַכֵּל
 הוּא אֶחָד.

פְּתַח רַבִּי יוֹסִי וְאָמַר, זֶה שְׁשִׁנְיֵנוּ
 שְׁתַּפְּלַת עַרְבִית הִיא חוּבָה, וְדָאִי
 מִשׁוּם שְׁקָרִיאַת שְׁמַע שֶׁל עַרְבִית
 חוּבָה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּף הוּא מִתְיַחַד בְּלִילָה כְּמוֹ שְׁמִתְיַחַד בְּיוֹם. וּמִדַּת
 יוֹם נְכַלְלַת בְּלִילָה, וְנַעֲשֶׂה יחֻדָּא. וּמִי שְׁאָמַר רְשׁוּת, מִשׁוּם אִמּוּרִים וּפְדָרִים
 שְׁמַתְעַפְלִים בְּלִילָה, וְהָרִי בְּאַרְנוֹ.

שְׁכָתוּב וְאַהֲבַת אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ. פְּסוּק זֶה בְּאַרְנוֹ, וּפְרָשׁוּהוּ הַחֲבָרִים. אֲבָל יֵשׁ לְשְׁאַל, אִם בִּיחֻד

הזה של שמע ישראל נכלל הכל, ימין ושמאל, למה פתוב אחר כך ואהבת, והיה אם שמוע, שהרי ביחוד נכללו? אלא שם בכלל, כאן בפרט, וכף צריך. ובסוד היחוד שהרי התעוררנו בו, יחוד הוא כמו תפלין של ראש ותפלין של זרוע. בתפלין של ראש יש ארבע פרשיות, והרי נתבאר. וכאן שלשה שמות הם. שם ארבע פרשיות, וכל אחת ואחת בלבדה. וכאן שלש שמות. מה בין זה לזה?

אלא באותן ארבע פרשיות הרי התעוררו בהן, אחת נקדה (עליונה) ראשונה, ואחת סוד העולם הבא, ואחת ימין, ואחת שמאל. אלה סוד תפלין של ראש. וכאן בסוד זה, יחוד זה שלשה שמות עליונים הם כמו אותן ארבע פרשיות. ה' הראשון זו נקדה עליונה, ראשית הכל. אלהינו, סוד העולם הבא. ה' האחרון, כלל של ימין ושמאל כאחד, בכלל אחד, ואלה הם תפלה של ראש, וזהו יחוד ראשון.

תפלין של זרוע כלל (תוך תפלין של זרוע) של כל האלה כאחד, וזהו סוד ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. כאן כלל של אותן תפלין של ראש שנקללו בתוך תפלין של זרוע.

וסוד זה, ברוך - זה סוד של נקדה עליונה, שהוא ברוך, שכל הברכות נובעות משם. ואם תאמר, העולם הבא נקרא ברוך - לא כך, שהרי נקדה עליונה היא זכר, עולם הבא נקבה. הוא ברוך והיא ברכה. ברוך זכר, ברכה נקבה. ועל זה ברוך הוא נקדה עליונה. שם - זה העולם

הבא, שהוא שם גדול, כמו שגאמר (יהושע ז) ומה תעשה לשמך הגדול. כבוד - זה כבוד עליון, שהוא ימין ושמאל, וכלם כוללים בתפלה זו של יד, שהיא מלכותו. ולוקח הכל לתוכה, וכזה נכללים במלכות הזאת כל העולמות לזון אותם ולהננות אותם במה שהצטרכו.

יחודא דשמע ישראל, אתפליל כלא, ימינא ושמאלא, אמאי כתיב לבתר ואהבת, והיה אם שמוע, דהא ביחודא אתפלילו. אלא התם בכלל. הכא בפרט. והכי אצטרף.

וברוא דיחודא דהא אתערנא ביה, יחודא איהו כגוונא דתפלין דרישא, ותפלין דדרועא, בתפלין

דרישא ד' פרשיין, והא אתמר. והכא ג' שמיהן אינון. התם ארבע פרשיין, וכל חד וחד בלחודוי. והכא ג' שמיהן, מה בין האי להאי.

אלא אינון ארבע פרשיין הא אתערנו בהו, חד נקודה (כ"א עלאה) קדמאה. וחד רזא דעלמא דאתי. וחד ימינא (דף רס"ד ע"ב) וחד שמאלא. אלין רזא דתפלין דרישא. והכא ברזא דא, יחודא דא תלת שמיהן עלאין, אינון כגוונא דאינון ארבע פרשיין. יי' קדמאה, דא נקודה עלאה, ראשיתא דכלא. אלהינו, רזא דעלמא דאתי. יי' בתראה, פללא דימינא ושמאלא כחדא, בכללא חדא ואלין אינון תפלה דרישא, ודא איהו יחודא קדמאה.

תפלין דדרועא, פללא (גו תפלין דדרועא כללא) דכל הגני כחדא, ודא איהו רזא, ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. הכא כללא דאינון תפלין דרישא, דאתפלילו גו תפלין דדרועא.

ורזא דא, ברוך: דא רזא דנקודה עלאה, דאיהו ברוך, דכל ברכאן נבעין מתמן. ואי תימא, עלמא דאתי אקרי ברוך. לאו הכי. דהא נקודה עלאה איהו דכר, עלמא דאתי נוקבא, איהו ברוך, ואיהו ברכה, ברוך דכר, ברכה נוקבא. ועל דא ברוך איהו נקודה עלאה. שם: דא עלמא דאתי, דאיהו שם גדול. כמה דאת אמר (יהושע ז) ומה תעשה לשמך הגדול. כבוד: דא כבוד עלאה, דאיהו ימינא ושמאלא, וכלהו כלילין בהאי תפלה של יד, דאיהו מלכותו. ונטיל פלא בגויה, ובהאי אתפלילין בהאי מלכות, עלמין פלהו, למיזן לזון, ולספקא לזון, בכמה דאצטרכו.

תפלין	תפלין	תפלין	תפלין
תפלין	תפלין	תפלין	תפלין
תפלין	תפלין	תפלין	תפלין
תפלין	תפלין	תפלין	תפלין

וְדָא אִיהוּ יְחֻדָּא דְתַפְלִין דְרִישָׁא וְתַפְלִין דְדְרוּעָא, כְּגֹוּנָא דְרָזָא דִיחֻדָּא דְתַפְלִין, הִכִּי הוּא יְחֻדָּא דְכָלָא. וְדָא אִיהוּ בְרִירוּ דְמַלְהָ. וְהָא סְדִרְנָא יְחֻדָּא דָא קָמִי בּוּצִינָא קְדִישָׁא, וְאָמַר לִי דְהָא בְּאַרְבְּעָה גְּוֹוִינִין אֶסְתַּדֵּר יְחֻדָּא, וְדָא בְרִירָא דְכָלְהוּ. וְהִכִּי אִיהוּ וְדָא, וְכָלְהוּ רָזָא דִיחֻדָּא, אֲבָל סְדִרְנָא דְתַפְלִין, דָּא הוּא יְחֻדָּא עֲלָאָה כְּדָקָא יְאוּת.

וּמַגְוֹ דְאֶתְכִלְלוּ יְמִינָא וּשְׂמָאלָא בְרָזָא דְשְׂמָא חַד בְּאַרְחָא פְּלָל, אֶצְטְרִיף לְבַתֵּר לְאַפְקָא לֹוּן. בְּאַרְחָא פֶּרְט, אֲבָל לָאוּ בְאַרְחָא יְחֻדָּא, דְהָא יְחֻדָּא בְקָרְאִי קְדָמָאִי אִיהוּ, לְמַהוּי יְיָ אֶחָד, בְּתַפְלִין דְרִישָׁא. וּשְׂמוּ אֶחָד, בְּתַפְלִין דְדְרוּעָא. וְהוּי כְלָא חַד. פִּינֹן דִיחֻדָּא אֶתְסַדֵּר כְּלָא בְכָלְלָא, מְרִישָׁא דְנִקְוֵדָה עֲלָאָה, אֶצְטְרִיף לְבַתֵּר לְאַתְעַטְרָא מְרִישָׁא דְנִהוּרָא קְדָמָאָה, דְאִיהוּ רִישָׁא דְכָלָא. (ע"כ רעיא מהימנא).

והר:

גְּלִירָא וְאַתְקִין מִשָּׁה, כ"ה אֶתְוֹן בְּרָזָא דְפֶסוּקָא דִיחֻדָּא, דְכְּתִיב שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד. וְאִינוּן כ"ה אֶתְוֹן גְּלִיפִין, מְחַקְקִין בְּרָזָא דְלְעִילָא. יַעֲקֹב בָּעָא לְאַתְקִנָּא לְתַתָּא, בְּרָזָא דִיחֻדָּא, וְאַתְקִין בְּכ"ד אֶתְוֹן, וְאִינוּן בְּרוּף שֵׁם כְּבוֹד מְלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעַד. וְלָא אֲשֵׁלִים לְכ"ה אֶתְוֹן, בְּגִין דְעַד לָא אֶתְתַקֵּן מִשְׁכְּנָא. פִּינֹן דְאַתְתַּקֵּן מִשְׁכְּנָא, וְאַשְׁתְּלִים מְלָה דְהוּהוּ נְפִיק מְנִיָּה, כַּד אֲשְׁתְּלִים, לָא מְלִיל אֲלָא בְכ"ה אֶתְוֹן, לְאַחֲזָאָה דְהָא אֲשְׁתְּלִים דָּא, כְּגֹוּנָא דְלְעִילָא, דְכְּתִיב, (ויקרא א) וַיְדַבֵּר יְיָ אֵלָיו מֵאֵהָל מוֹעֵד לֵאמֹר, הָא כ"ה אֶתְוֹן.

וְעַר דָּא כ"ה זִינִין, לְאַשְׁלָמָא תְקוּנָא דְמִקְדָּשָׁא, וְכָל הַנִּי אֶתְוֹן אוֹקִימָנָא

חֲקֵק וְהִתְקִין מִשָּׁה כ"ה אוֹתִיּוֹת בְּסוּד שֵׁל פֶּסוּק שֵׁל הַיְחֻד, שְׁפָתוֹב שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד. וְהֵן כ"ה אוֹתִיּוֹת חֲקוּקוֹת מְחַקְקוֹת בְּסוּד שְׁלַמְעֵלָה. יַעֲקֹב רָצָה לְהִתְקִין לְמַטָּה בְּסוּד הַיְחֻד, וְהִתְקִין בְּכ"ד אוֹתִיּוֹת, וְהֵן: בְּרוּף שֵׁם כְּבוֹד מְלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעַד. וְלָא הַשְּׁלִים לְכ"ה אוֹתִיּוֹת, מִשּׁוּם שְׁעַדִּין לָא הִתְתַּקֵּן הַמִּשְׁכָּן. פִּינֹן שְׁנַתְתַּקֵּן הַמִּשְׁכָּן וְהַשְּׁתַּלֵּם דְּבַר שְׁהִיָּה יִצְאָא מְמַנּוּ, כְּשֶׁהַשְּׁתַּלֵּם לָא דְבַר אֲלָא בְכ"ה אוֹתִיּוֹת, לְהִרְאוּת שְׁהִרִי זֶה הַשְּׁלֵם כְּמוֹ שְׁלַמְעֵלָה, שְׁפָתוֹב (ויקרא א) וַיְדַבֵּר ה' אֵלָיו מֵאֵהָל מוֹעֵד לֵאמֹר. הִרִי כ"ה אוֹתִיּוֹת.

וְעַר זֶה כ"ה מִינִים לְהַשְּׁלִים תְקוּנֹן הַמִּקְדָּשׁ, וְכָל הַאוֹתִיּוֹת הִלְלוּ בְּאַרְנוּ בְּאוֹתֵן אוֹתִיּוֹת חֲקוּקוֹת

שְׁלֹמֹדְנוּ מִמֶּר. וּמִשׁוּם שֶׁהַמִּשְׁכָּן הִשְׁתַּלֵּם בְּסוּדוֹת הַלֵּל, נִקְרָא כ"ה בַּיְחוד שֶׁל שְׁלֹמֹת הַמִּשְׁכָּן, וְעַל זֶה כְּתוּב (תהלים קמה) וַחֲסִידֶיךָ יִבְרַכּוּכָה, סוּד הַשְּׁלֹמֹת שֶׁל כָּל הַמִּשְׁכָּן וְתִקְוֹנוֹ.

כ"ה פִּנְגָד כ"ב אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה, וְתוֹרָה וּנְבִיאִים וּכְתוּבִים, שֶׁהֵם כָּלֵל אֶחָד, סוּד אֶחָד. בְּשַׁעַר שִׁישׁ־אֶל מִיְחָדִים יְחוּד בְּפִסּוּק זֶה בְּסוּד כ"ה אוֹתִיּוֹת, שֶׁהֵם שָׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד, וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, שֶׁהֵם כ"ד אוֹתִיּוֹת, וַיְכּוּן כָּל אֶחָד בָּהֶם, הָאוֹתִיּוֹת כִּלְוֵן מִתְחַבְּרוֹת כְּאַחַת, וְעוֹלוֹת לְחַבּוּר אֶחָד, אַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה שְׁעָרִים בְּסוּד הַיּוֹבֵל. וְאֵז צָרִיךְ לְעֹלוֹת וָעֶד, לֹא יוֹתֵר. וְאֵז נִפְתָּחִים הַשְּׁעָרִים, וּמְחַשְׁבֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאוֹתוֹ אֲדָם כְּאֵלוֹ קִים אֵת כָּל הַתּוֹרָה, שֶׁהִיא בָּאָה בְּמ"ט פָּנִים בְּכָל.

וְעַל זֶה צָרִיךְ לְכוּן רְצוֹן בְּעִשְׂרִים וְחֲמֵשׁ וּבְעִשְׂרִים וְאַרְבַּע לְהַעֲלוֹתָן בְּרְצוֹן הַלֵּב בְּאַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה שְׁעָרִים שְׁאַמְרֵנוּ. פִּיּוֹן שֶׁהַתְּכוּן בְּזֶה, יִתְּכוּן בְּאוֹתוֹ יְחוּד שְׁאַמֵּר מֶר, שָׁמַע יִשְׂרָאֵל וְגו' בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, כָּלֵל שֶׁל כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה. אֲשֶׁרִי חִלְקוֹ שֶׁל מִי שִׁיתְּכוּן בְּהֵן, וְדַאי כָּלֵל הוּא שֶׁל כָּל הַתּוֹרָה שְׁלֹמְעֵלָה וּמִטָּה. וְזֵהוּ סוּד שֶׁל אֲדָם, שְׁלֹמֹת שֶׁל זְכַר וּנְקֵבָה,

וְסוּד כָּל הָאֲמוּנָה. (עד כאן)

רַבִּי אֲבָא שְׁלַח לוֹ לְרַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר לוֹ, זֶה שְׁבָאֵר מֶר, בְּתַפְלִין שֶׁל רַבּוֹן הָעוֹלָם אַרְבַּע פְּרָשִׁיּוֹת הֵן קִדְשׁ הַקְּדוּשִׁים - יְפָה. עוֹר שְׁעַל הַתְּפִלִּין, וְאוֹתָן רְצוּעוֹת נִקְרְאוֹת קִדְשָׁה, אֲסַמְכְתָּא מִנֵּן

בְּאֵינּוֹן אֲתוּוֹן גְּלִיפִין דְּאוֹלִיפְנָא מִמֶּר. וּבִגִּין דְּמִשְׁפָּנָא אֲשַׁתְּלִים בְּרִזִּין אֵלִין, אֲקָרִי כ"ה, בַּיְחודָא דְשְׁלִימוֹ דְּמִשְׁפָּנָא. וְעַל דָּא (תהלים קמה) וַחֲסִידֶיךָ יִבְרַכּוּכָה כְּתִיב, רִזָּא דְשְׁלִימוֹ דְכָל מִשְׁפָּנָא, וְתִקְוֵנָא דִּילֵיהּ.

כ"ה: לְקַבֵּל כ"ב אֲתוּוֹן, וְתוֹרָה וּנְבִיאִים וּכְתוּבִים, דְּאֵינּוֹן כָּלֵלָא חֲדָא, רִזָּא חֲדָא. בְּשַׁעַתָּא דִּישְׂרָאֵל קָא מִיְחָדִי יְחוּדָא בְּהַאי קָרָא, בְּרִזָּא דְכ"ה אֲתוּוֹן, דְּאֵינּוֹן שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יי' אֱלֹהֵינוּ יי' אֶחָד, וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, דְּאֵינּוֹן כ"ד אֲתוּוֹן, וַיְכּוּיִן כָּל חַד בְּהוּ, כְּלֵהוּ אֲתוּוֹן מִתְחַבְּרָן כְּחֲדָא, וְסִלְקִין לְחַבּוּרָא חַד, תִּשְׁעָה וְאַרְבָּעִים תְּרַעִין, בְּרִזָּא דִּיּוֹבֵלָא. וּכְדִין אֲצִטְרִיךְ לְסִלְקָא וָעֶד, לֹא יִתִּיר. וּכְדִין אֲתַפְתְּחוּ תְרַעִין, וְחַשְׁבֵי קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְהַהוּא בְר נָשׁ, כְּאֵילוֹ קִיִּים אוֹרִייתָא כְּלָה, דְּאֵיהִי אֲתֵיָא בְּמ"ט פָּנִים בְּכָלָא.

וְעַל דָּא אֲצִטְרִיךְ לְכוּנָא רְעוּתָא בְּכ"ה וּבְאַרְבַּע וְעִשְׂרִין, לְסִלְקָא לוֹן בְּרְעוּתָא דְלְבָא, בְּתִשְׁעָה וְאַרְבָּעִין תְּרַעִין דְקָאמְרָן, פִּיּוֹן דְּאֲתְּכוּוֹן בְּהַאי, יִתְּכוּוֹן בְּהַהוּא יְחוּדָא דְאָמַר מֶר, שָׁמַע יִשְׂרָאֵל וְגו' בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, כָּלֵלָא דְכָל אוֹרִייתָא כְּלָא. זְכָאָה חוֹלְקִיָה מְאֵן דִּיתְּכוּוֹן בְּהוּ, וְדַאי כָּלֵלָא אֵיהוּ דְכָל אוֹרִייתָא דְעִילָא וְתַתָּא. וְדַאי אֵיהוּ רִזָּא דְאָדָם, שְׁלִימוֹ דְדְכַר וְנוֹקְבָא, וְרִזָּא דְכָל מְהִימְנוּתָא. (עד כאן). (דף רס"ה ע"א)

רַבִּי אֲבָא שְׁלַח לֵיהּ לְרַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר לֵיהּ, הַאי דְאוּקְמִיה מֶר בְּתַפְלִין דְמְאָרִי עֲלֵמָא, ד' פְּרָשִׁין אֵינּוֹן קִדְשָׁא דְקוּדְשִׁין, שְׁפִיר. מִשְׁכָּא דְעַל תְּפִלִּין, וְאֵינּוֹן רְצוּעִין אֲקָרוּ קִדְשָׁה, אֲסַמְכְתָּא מִנְלָן. שְׁלַח לֵיהּ (בראשית א)

לנו? שלח לו, (בראשית א) ויעש ה' אלהים לאדם ולאשתו וגו' דוקא, וכך בארו רב המנונא סבא. ואלה אותם של ראש, וזרוע ידכה בה"א, והרי פרשוה. אמר רבי שמעון, יש מי ששונה בצורה זו: והיה - זרוע שמאל של הקדוש ברוך הוא, ונקראת גבורה, אם כן לא נשארו בראש אלא שלש, והן ארבע. אבל שתי מרכבות קדושות הן, זה נקשר בלב וזה נקשר במח. והלב והמח נקשרו זה בזה, וזווג אחד להם, ויפה אמרו החברים. והיה לאות על ידכה, כמו שנאמר, ולא נקרא אלא אות.

אמר רבי שמעון, בשעה שהאדם מקדים בחצות הלילה וקם ומשתדל בתורה עד שמאיר הבקר, בבקר מניח תפלין בראשו ותפלין ברשם קדוש בזרועו ומתעטף בעטוף של מצוה וכן לצאת משער ביתו, פוגש את המזוזה, רשם הקדוש בשער ביתו, ארבעה מלאכים קדושים מזדווגים עמו ויוצאים עמו משער ביתו ומלוים אותו לבית הכנסת, ומכריזים לפניו: תנו כבוד לדמות המלך הקדוש! תנו כבוד לבן המלך, לפרצוף היקר של המלך הקדוש! רוח קדושה שורה עלי, מכריזה ואומרת: (ישעיה מט) ישראל אשר בך אתפאר.

השלמה מההשממות סימן יד

אחר כך יש לו לקרא פרושת בראשית, עד ויהי ערב ויהי בקר יום אחד. שהיא מעלה ושבח של הכל. אחר כך יתעסק בפרשת הקרבנות לכפר עליו. ויאמר, צו את אהרן, עד תוקד

ולאשתו וגו', דייקא והכי אוקמיה רב המנונא סבא. ואלין אינון דרישא, ודרועא ידכה בה"א, והא אוקמוה.

אמר רבי שמעון, אית מאן דמתני בהאי גוונא, והיה דרועא שמאלא דקודשא בריך הוא, ואקרי גבורה. אי הכי לא אשתארן ברישא אלא תלת. ואינון ארבע. אבל תרין רתיכין קדישין אינון, דא אתקשר בלבא, ודא אתקשר במוחא. ולבא ומוחא, אתקשר דא בדא. וזווגא חד להו, ושפיר קאמרו חבריאי. והיה לאות על ידכה, כמה דאתמר, ולא אקרי אלא אות.

אמר רבי שמעון, בשעתא דבר נש אקדים בפלגות ליליא, וקם ואשתדל באורייתא, עד דנהיר צפרא. בצפרא אנח תפילין ברישיה, ותפילין ברשימא קדישא בדרועיה, ואתעטף בעטופא דמצוה, ואתי לנפקא מתרעא דביתיה. אערע במזוזה, רשימא דשמא קדישא בתרעא דביתיה. ארבע מלאכין קדישין מזדווגין עמיה ונפקין עמיה מתרעא דביתיה, ואוזפי ליה לבי כנישתא. ומכריזי קמיה, הבו יקרא לדיוקנא דמלפא קדישא, הבו יקרא לבריה דמלפא, לפרצופא יקרא דמלפא. רוחא קדישא שריא עליה, אכריזו ואמר (ישעיה מט) ישראל אשר בך אתפאר.

השלמה מההשממות (סימן י"ד)

בתר הכי אית ליה למקרי פרושת בראשית, עד ויהי ערב ויהי בקר יום אחד. דאיהי עלויא ותושבחתא דכולא. לבתר יתעסק בפרשת הקרבנות לכפרא עלוי. ויימא, צו את אהרן, עד תוקד בו. בגין דכל הרהורין

ומחשבין דליליא יתכפרו. לבתר ישבח תושבחתא דדוד, ובגין כך ייעול

בו, כְּדֵי שְׁכַל הַרְהוּרִים
וּמַחְשָׁבוֹת שֶׁל הַלֵּילָה יִתְכַפְּרוּ.
אֲחֵר כֶּף יִשְׂבַח בַּתְּשֻׁבוֹת שֶׁל
דָּוִד, וּמִשׁוֹם זֶה יִכְנָס אָדָם
בַּשְּׁעָרִים שְׂבָהֵם הַכֵּל, וְהוּא
מִתְנַן הַמְּדַרְגּוֹת.

בֵּינָן שֶׁהֵגִיעַ לְיוֹצֵר אֹר, שֶׁהוּא
תַּחֲלַת הַתְּפִלָּה דְּמִיִּשְׁב, אֲזַי כָּל
אוֹתָן הַמְּדַרְגּוֹת פּוֹתְחוֹת שְׁעָרִים,
וְאֲזַי (שִׁיר הַשִּׁירִים א) כְּתִימְרוֹת עֲשֵׂן
כְּתוּב. מֵהַ תִּימְרוֹת עֲשֵׂן שֶׁל
קְטָרֶת עוֹלָה וּמִתְחַבְּרִים מְדַרְגּוֹת
אֵלּוֹ בְּאֵלּוֹ, אִפְּי כָּאֵן הִיא תְּפִלָּה,
שֶׁהִיא כְּתִימְרוֹת עֲשֵׂן
שֶׁמִּתְחַבְּרִים וּמִתְקַשְּׂרִים אֵלּוֹ
בְּאֵלּוֹ. שֶׁהָרִי הוּא קוֹשֶׁר לָהֶם
וְאוֹמֵר, כָּלֶם אֲהוּבִים כָּלֶם
קְדוּשִׁים וְכוּ'.

אֲחֵר כֶּף אֲהַבָּה רַבָּה, לְעֵלוֹת
וּלְהַתְּקַשֵּׁר בְּמִין וַיְחוּד שֶׁל
שְׁמַע. ע' גְּדוּלָּה, ד' גְּדוּלָּה,
וְהַסִּימֵן - ע"ד. זֶה שְׁכָתוּב
(שְׁמוּאֵל-א יב) ע"ד ה' בְּכֶם. נִשְׁאָרוּ
אוֹתִיּוֹת ש"מ בְּמ' פְּתוּחָה. לְפִי
שְׁמ' פְּתוּחָה מְלֶךְ תְּחִתּוֹן, מ"ם
סְתוּמָה מְלֶךְ עֲלִיוֹן. נִשְׁאָרוּ
אוֹתִיּוֹת ש"מ א"ח, מֵהַצַּד הַזֶּה
ש"מ, וּמֵהַצַּד הַזֶּה א"ח.

אֲמַר רַב הַמְּנוּנָא סְבָא, כָּל מִי
שֶׁמִּיחַד זֶה בְּכָל יוֹם, שְׁמַחָה
מְזַמְּנָת לוֹ מְלַמְעָלָה מְאוֹתִיּוֹת
אֵלּוֹ. ש"מ מְצַד זֶה, א"ח מְצַד
זֶה. וּמְצַרְף אוֹתִיּוֹת אֵלּוֹ - בַּסּוּף
מִתְחִיל וּבִיִּשֶׁר סִיִּם. וְסִימְנָף -
אֲשַׁמַּח, שְׁכָתוּב (תְּהִלִּים קד) אֲנֹכִי
אֲשַׁמַּח בְּה'. בְּה' מִמֶּשׁ. וְכֶף
נִמְצָא בַּסְּפָרָה שֶׁל חֲנוּף.

עוֹד, יֵשׁ בּוֹ אוֹת ע' גְּדוּלָּה, רְמֵז
לְאֵלּוֹ שְׁבָעִים שְׁמוֹת, סוּד שֶׁל
הָאֲבוֹת הַקְּדוּשִׁים. יִשְׂרָאֵל ה'
אֲלֵהֵינוּ ה' - אֵלּוֹ אַרְבָּעָה כְּתִיב
שֶׁל הַתְּפִלִּין שֶׁמֵּאֲחַד לָהֶם (א"ח).
ד' גְּדוּלָּה זֶה קוֹשֶׁר שֶׁל תְּפִלִּין
שֶׁהִיא אַחֲזוּהָ בָּהֶם, וְהוּא סוּד לְחֻכְמִים, וְלֹא נִמְסַר לְגִלוֹת. וְשִׁתִּי רְצוּעוֹת יוֹצְאוֹת מְצַד זֶה וּמְצַד

בַּר נֶשׁ בְּתַרְעִין דְּבַהוֹן כְּלָא וְאִיהוּ אֲתַתְּקַנַּת
דְּרַגִּין.

בֵּינָן דְּמִטִּי לְיוֹצֵר אֹר דְּאִיהוּ שִׁירוֹתָא
דְּצִלוֹתָא דְּמִיּוֹשֵׁב, כְּדִין כָּל אֵינוֹן דְּרַגִּין
פְּתַחֲחִין תְּרַעֲיִין וּכְדִין (שִׁיר הַשִּׁירִים א) כְּתִימְרוֹת עֲשֵׂן
כְּתִיב. מֵהַ תִּימְרוֹת עֲשֵׂן דְּקְטוֹרֶת, סְלֶקָא
וּמִתְחַבְּרָאן דְּרַגִּין אֵלּוֹן בְּאֵלּוֹן אוּף הָכָא אִיהִי
צִלוֹתָא דְּאִיהִי כְּתִימְרוֹת עֲשֵׂן דְּמִתְחַבְּרָאן
וּמִתְקַשְּׂרָאן אֵלּוֹן בְּאֵלּוֹן. דְּהָא אִיהוּ מְקַשֵּׁר
לוֹן וְאוֹמֵר, כָּלֶם אֲהוּבִים כָּלֶם קְדוּשִׁים וְכוּ'.
לְבַתֵּר אֲהַבָּה רַבָּה, לְסֶלְקָא וּלְאֲתַקְשְׂרָא
בְּמִינָא וַיְחוּדָא דְּשְׁמַע. ע' רַבְרָבָא,

ד' רַבְרָבָא. וְסִימְנָא ע"ד. הֵינּוּ דְּכְתִיב (שְׁמוּאֵל א
י"ב) ע"ד יי בְּכֶם. אֲשַׁתְּאָרוּ אֲתוֹן ש"מ בְּמ'
פְּתוּחָה. לְפִי שְׁמ' פְּתוּחָה מְלֶךְ תְּתָאָה, מ"ם
סְתוּמָה מְלֶךְ עֲלָאָה. אֲשַׁתְּאָרוּ אֲתוֹן ש"מ
א"ח, מֵהֵאֵי סְטָרָא ש"מ, וּמֵהֵאֵי סְטָרָא א"ח.
אֲמַר רַב הַמְּנוּנָא סְבָא כָּל מָאן דְּמִיחַד דָּא
בְּכָל יוֹמָא, חֲדוּהָ זְמִין לִיהַ מְלַעֲיִלָא
מֵאֲתוֹן אֵלּוֹן. ש"מ מֵהֵאֵי סְטָרָא, א"ח מֵהֵאֵי
סְטָרָא. וּמְצַרְף אֲתוֹן אֵלּוֹן לְמַפְרַע שְׂרִי
וּבְמִיִּשֶׁר סִיִּים. וְסִימֵן אֲשַׁמַּח דְּכְתִיב (תְּהִלִּים ק"ד)
אֲנֹכִי אֲשַׁמַּח בִּי. בִּי מִמֶּשׁ, וְהִכִּי אִיתָא
בַּסְּפָרָא דְּחֲנוּף.

תו, אִית בִּיהַ עִי"ן רַבְרָבָא, רְמֵז לְאֵלּוֹן שְׁבָעִין
שְׁמַהֲן רְזָא דְּאֲבָהֵן קְדִישִׁין. יִשְׂרָאֵל ה'
אֲלֵהֵינוּ ה', אֵלּוֹן אַרְבַּע כְּתִיב דְּתַפִּילִין דְּאֲחִיד
לוֹן (א"ח). ד' רַבְרָבָא דָּא קוֹשֶׁר שֶׁל תְּפִילִין
דְּאִיהִי אֲחִידַת בְּהוּ, וְהוּא רְזָא לְחַפְּימִין וְלָא
אֲתַמְסַר לְגַלְאָה. וְתַרִּין רְצוּעִין נִפְקִין מִסְטָרָא
דָּא וּמִסְטָרָא דָּא, רְזָא דְּתַרִּין יִרְכִּין דְּהֵאֵי א"ח

שֶׁהִיא אַחֲזוּהָ בָּהֶם, וְהוּא סוּד לְחֻכְמִים, וְלֹא נִמְסַר לְגִלוֹת. וְשִׁתִּי רְצוּעוֹת יוֹצְאוֹת מְצַד זֶה וּמְצַד

זֶה - סוּד שֶׁל שְׁתֵּי יָרְכִים שֶׁל זֶה
א"ח שְׁנֵיבֵי אִמַּת אַחֲזִיזִים בּוֹ.
וְעוֹד א"ח, רָמַז לְפִסּוּק שְׁאֵמֵר
(שִׁיר הַשִּׁירִים ה) פִּתְחֵי לִי אַחֲתִי,
וְאַחַר כֵּן אִמַּת וְיִצִיב. וּמִדּוּעַ
וְיִצִיב זֶה תְּרַגְמוּ? אֵלֶּא זֶה יַעֲקֹב
וְזֶה יוֹסֵף, וְצָרִיף לְהַתְּדַבֵּק
בְּשֵׁנֵיהֶם.

וְאַחַר כֵּן תְּפִלָּה שֶׁל עֲמִידָה.
שְׁלֵשָׁה רֵאוּנוֹת שֶׁהֵן מְגוֹן,
וּמְחִיָּה, וְהָאֵל הַקְּדוֹשׁ. מְגוֹן יֵשׁ
בָּהּ אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם תְּבוּת, סוּד
שֶׁל שֵׁם הַקְּדוֹשׁ שֶׁל אַרְבָּעִים
וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת. וְיֵשׁ לְכָלֵּל לוֹ
כָּלֵּב וְלִהְיוֹת שֶׁר כְּשֶׁלֵּהֲבִיב בְּגִזְלֵת
בְּאַהֲבָה. וְזוֹ הִיא בְּרָכָה שֶׁל
הַיָּמִין.

מְחִיָּה - יֵשׁ בָּהּ מ"ט תְּבוּת, בְּסוּד
שֶׁל חֲמִשִּׁים שְׁעָרִים חֶסֶר אֶחָד.
וְיֵשׁ שֵׁם בְּגִבּוֹרָה ה', וְהוּא
אֲתָ"ה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדִנְיָ,
וְסוּד שֶׁלּוֹ אֲגִל"א, וְכִסּוּד אֶחָד
יֲגִל"א. וְהִפֵּל סוּד אֶחָד מִגְּבוּרֹת
שֶׁל הַבְּרָכוֹת שֶׁל יְהוּדָה (בְּרֵאשִׁית
מט): אֲתָ"ה יוֹדוּךָ אֶחֱיָךְ, גִּבּוֹר
אֲרִיָּה יְהוּדָה, לִ"א יְסוּר שְׁבֹט
מִיְהוּדָה, אֲסִרִי לְגַפְּנָן עִירָה. בְּזֶה
מִתְעוֹרֵר יְהוּדָה בְּגִבּוֹרָה קְדוּשָׁה,
וְזוֹ הִיא בְּרַכַּת הַשְּׂמָאל.

בְּקִדּוּשָׁה יֵשׁ אַרְבַּע עֲשָׂרֵה תְּבוּת,
עֲשָׂרֵה אֲמִירוֹת וְאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת.
וְזֶה כּוֹלֵל לְכָל הַצְּדָדִים וּמֵאֶחָד
מִסּוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּף הָעוֹלָם.
שְׁלֹשׁ אַחֲרוֹנוֹת אֵינָן בְּחֻשְׁבוֹן זֶה
שֶׁל הַתְּבוּת, וְהֵן רְצָה וּמוֹדִים,
שְׁנֵי עֲמוּדִים תּוֹמְכֵי הַתּוֹרָה.

שִׁים שְׁלוֹם - עֵץ הַחַיִּים שֶׁהוּא
שְׁלוֹם הַבַּיִת, שְׁלוֹם שֶׁל הַפֶּל.
וּבִינֵיהֶם בְּאִמְצָעֵיהֶם אֵלוֹ
הַבְּרָכוֹת שֶׁתְּקַנּוּ הַקְּדוּמוֹנִים, וְכֵן
בְּאֵרוּחָה.

לְאַחַר שְׁפִיִם תְּפִלְתוֹ וְהוּדָה עַל
חֲטָאֵיו - נְפִילַת אֲפִיִם. שְׁכַף

דְּנִבְיָאֵי קְשׁוּט אַחֲזִיךְ בֵּיהּ. וְעוֹד א"ח רָמַז
לְפִסּוּק דְאֵמֵר (שִׁיר הַשִּׁירִים ה) פִּתְחֵי לִי אַחֲתִי,
וּלְבַתֵּר אִמַּת וְיִצִיב. וְאַמְאֵי וְיִצִיב, דָּא
תְּרַגְמוּ. אֵלֶּא דָּא יַעֲקֹב וְדָא יוֹסֵף וְאַצְטְרִיף
לְאַתְדַּבְּקָא בְּתַרוּוֹיֵיהוּ.

וּלְבַתֵּר צְלוֹתָא מְעוּמָד. תְּלַת קְדָמָאִין דְאֵינּוּן
מְגוֹן, וּמְחִיָּה, וְהָאֵל הַקְּדוֹשׁ. מְגוֹן, אֵית
בֵּיהּ מ"ב תִּיבִין, רְזָא דְשְׁמָא קְדִישָׁא דְמ"ב
אַתּוּן. וְאֵית לְאַכְלָלָא לִיהּ בְּלִפְא וּלְאַתְקַשְׂרָא
כְּשֶׁלְהוּבָא בְּגַחְלָתָא בְּרַחֲמֵיהוּ. וְדָא אִיהוּ
בְּרַכְתָּא דִּימִינָא.

מְחִיָּה, אֵית בֵּיהּ מ"ט תִּיבִין בְּרְזָא דְחֲמִשִּׁין
תְּרַעִין חֶסֶר חָד. וְאֵית שְׁמָא בְּגִבּוֹרָה
ה', וְאִיהוּ אֲתָ"ה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדִנְיָ. וְרְזָא
דִּילִיָּה אֲגִל"א וּבְרְזָא אֲחֶרָא יֲגִל"א. וְכוּלָּא
רְזָא חָדָא מִגְּבוּרָתָא דְבְּרַכְאָן דִּיהוּדָה, (בְּרֵאשִׁית
מט) אֲתָ"ה יוֹדוּךָ אֶחֱיָךְ, גִּבּוֹר אֲרִיָּה יְהוּדָה,
לִ"א יְסוּר שְׁבֹט מִיְהוּדָה, אֲסִרִי לְגַפְּנָן עִירָה.
בְּדָא אַתְעָר יְהוּדָה בְּגִבּוֹרָתָא קְדִישָׁא וְדָא
אִיהִי בְּרַכְתָּא דְשְׂמָאֵלָא.

קְדוּשָׁה אֵית בָּהּ אַרְבִּיסָר תִּיבִין, עֲשָׂרֵה אֲמִירוֹן
וְאַרְבַּע אַתּוּן. וְדָא כְּלִיל לְכָל סְטָרִין
וְאַחֲזִיד מְסִיפֵי עֲלֵמָא עַד סִיפֵי עֲלֵמָא. תְּלַת
בְּתַרְאֵי לָאו אֵינּוּן בְּחוּשְׁבָּן דָּא בְּתִיבִין, וְאֵינּוּן
רְצָה וּמוֹדִים תְּרִין עֲמוּדִים תְּמַכֵּי דְאִוְרִיָּתָא.
שִׁים שְׁלוֹם אֵילְנָא דְחִיֵּי דְאִיהוּ שְׁלֵמָא דְבֵיתָא,
שְׁלֵמָא דְכָלָא. וּבִינֵיהוּ בְּאִמְצָעֵיתָא
אֵינּוּן בְּרַכְאָן דְתְּקִינּוּ קְדָמָאֵי וְהָכֵי אוּקְמוּהָ.

בְּבַתֵּר דְסִיִּים צְלוֹתִיהּ וְאוּדֵי עַל חוּבִיָּה,
נְפִילַת אַנְפִּין. דְהָכֵי אוּקְמוּהָ דִיעֲבִיד
כָּל מָה דְעֵבֵד מְשָׁה רַבִּינוּ עֲלֵיו הַשְּׁלוֹם

בְּאֵרוּחָה, שִׁיעֲשֵׂה כָּל מָה שִׁיעֲשֵׂה מְשָׁה רַבִּנוּ, עֲלֵיו הַשְּׁלוֹם, תְּפִלוֹת וְתַחֲנוּנִים וּבִקְשׁוֹת וּנְפִילַת

צְלוֹתֶיךָ וְתַחֲנוּנֶיךָ וּבְעוֹתֶיךָ וּנְפִילַת אַנְפִּיךָ,
 דְּכַתִּיב (דברים ט) וְאֶתְנַפֵּל לְפָנֶי ה'. וְכִיּוֹן דְּעָאל
 בְּכָל אֵינוֹן דְּרָגִין עֲלָאִין וְאֶתְקַשֵּׁר כְּלָא
 בְּכֻלְהוֹ, אֵית לְנַחְתָּא לְתַתָּא. הוֹאִיל וְנַחֲתָא
 לְתַתָּא, אֵיצְטְרִיךְ נְפִילַת אַנְפִּיךָ בְּאַלְפָּא בֵּיתָא.
 מָאִי טַעְמָא, כִּיּוֹן דְּצִלִּי צְלוֹתֶיךָ וְאוּדֵי עַל
 חוּבֵיךָ מִכָּאֵן וּלְהִלָּאָה אַחְזִי גְרַמְיָה
 דְּמָסַר נְפִשְׁיָה לְמַאֲרִיָּה בְּרַחֲמֵיךָ דְּכַתִּיב (תהלים
 כ"ה) אֱלֹהֶיךָ ה' נִפְשִׁי אֶשָּׂא. וְנִיחָא לִיָּה לְהֵהוּא
 סְטָרָא דְשָׂרְיָא בֵּיה מוֹתָא עֵבִיד לִיָּה נִיחָא.
 וְעַל דָּא בְּאַלְפָּא בֵּיתָא דָּא, לִית בָּהּ, לֹא וְאִי
 וְלֹא קוּ"ף וְלֹא בִי"ת, וְאֵית בֵּיה פ' בְּאַתְרֵיָּה
 (ס"א בְּסוּפֵיהּ). מָאִי דְּמָסַר טַעְמָא, בְּגִין דְּנְפִילָה דָּא
 דְּמָסַר בְּר נֶשׁ נְפִשְׁיָה לְמוֹתָא אֵיצְטְרִיךְ לְכוּוֹנָא
 רַעוּתֵיךָ וּלְמַעְבַּד נַחַת רוּחַ לְהֵהוּא סְטָרָא
 דְשָׂרְיָא בֵּיה מוֹתָא, כְּמָה דְּעֵבִיד הַקּוּף בְּחַרְבָּה
 בְּהָרִים. אַחְזִי גְרַמְיָה כְּמִית קְמִיָּה חִיּוֹת, בְּגִין
 דְּדַחִיל מְנַהוּן. וְכַד קְרִיבִין לְגַבִּיָּה וְחֻשְׁבִּי
 לְמִיכָל וּלְקַטְלָא יְתִיָּה, חֲמָאן יְתִיָּה דְּנְפִיל
 וּמִית וְחֻשְׁבִּי דְּאִיָּהוּ מִית וּכְדִין תְּבָן לְאַחֲזָרָא.
 וְעַל דָּא אֶסְתַּלְקוּ תַלְתָּא אֶתְוּוֹן אֵלֶיךָ, דְּלֹא יִדְעִי
 בְּהוּ אֶלָּא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּלַחֲדוּדֵי.
 וְעַם כָּל דָּא בְּרַעוּתָא דְּלִבָּא שְׂוִי גְרַמְיָה וּמָסַר
 לִיָּה נְפִשְׁיָה בְּרַחֲמֵיךָ, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 חֻשְׁבִּי עֲלוּי כְּאִילוּ נְטִיל נְשַׁמְתִּיָּה מְנִיָּה. בְּגִין
 דְּאֵית חוּבִין דְּעֵבִיד בְּר נֶשׁ דְּלֹא מִתְפַּרְרָאן
 אֶלָּא בְּשַׁעְתָּא דְּנַפְקַת נְשַׁמְתִּיָּה מְנִיָּה מְהֵא
 עֲלָמָא. הָדָא הוּא דְּכַתִּיב (ישעיה כ"ב) אִם יִכְפַּר
 הָעוֹן הַזֶּה לָכֶם עַד תִּמְתּוּן.
 וְהַשְׁתָּא דְּאַתְחַשְׁיךְ לִיָּה דְּנְטִיל קְדָשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא נְשַׁמְתִּיָּה וְאִיָּהוּ יְהִיב לִיָּה
 בְּרַעוּתָא, וְהֵיכֵא שַׁעְתָּא קְרִימָא לְכַפָּרָה עַל כָּל
 חוּבֵיךָ וְאֶשְׁלִים לְכָל סְטָרִין, וּלְהֵהוּא סְטָרָא

אַפִּים, שְׁכַתוּב (דברים ט) וְאֶתְנַפֵּל
 לְפָנֶי ה'. וְכִיּוֹן שְׁנַכְנַס בְּכָל אֵלוּ
 הַמְדַרְגּוֹת הַעֲלִיּוֹנוֹת וְנִקְשֵׁר הַכָּל
 בְּכָלָם, יֵשׁ לְרַדְתָּ לְמַטָּה. הוֹאִיל
 וְיָרַד לְמַטָּה, צְרִיךְ נְפִילַת אַפִּים
 בְּאַלְף בֵּיתָא.

מָה הַטַּעַם? כִּיּוֹן שְׁהַתְפַּלֵּל
 תְּפַלְתּוּ וְהוֹדָה עַל חֲטָאֵיךָ, מִכָּאֵן
 וּלְהִלָּאָה מְרָאָה עֲצָמוּ שְׁמוּסַר
 נְפִשׁוֹ לְקוּוֹנוֹ בְּאַהֲבָה, שְׁכַתוּב
 (תהלים כה) אֱלֹהֶיךָ ה' נִפְשִׁי אֶשָּׂא.
 וְנִחָא לֹא לְאוֹתוֹ צַד שְׁמַצְוִיָּה בּו
 מִיתָה, עוֹשָׂה לּוֹ נַחַת. וְעַל זֶה
 בְּאַלְפָּא בֵּיתָא זֶה אֵין בָּהּ לֹא וְאִי
 וְלֹא קוּ"ף וְלֹא בִי"ת, וְיֵשׁ בָּהּ
 אוֹת פ' בְּמִקּוּמָה (בְּסוּפָהּ). מִי
 שְׁמָסַר טַעְמוֹ מִשּׁוּם שְׁנְפִילָה זֶה
 שְׁמוּסַר בֶּן אָדָם נְפִשׁוֹ לְמִיתָה,
 צְרִיךְ לְכוּן רְצוּנוֹ וְלַעֲשׂוֹת נַחַת
 רוּחַ לְצַד הַהוּא שְׁמַצְוִיָּה בּו
 מִיתָה, כְּמוֹ שְׁעוֹשָׂה הַקּוּף
 בְּחַרְבָּה בְּהָרִים; מְרָאָה עֲצָמוּ
 כְּמוֹ מֵת בְּפָנֶי חִיּוֹת, מִשּׁוּם
 שְׁמַפְחַד מְהֵם, וְכַאֲשֶׁר מִתְקַרְבִּים
 אֵלָיו וְחוֹשְׁבִים לְאַכֵּל וּלְהַרְג
 אוֹתוֹ, רוֹאִים אוֹתוֹ שְׁנוּפֵל וּמֵת,
 וְחוֹשְׁבִים שֶׁהוּא מֵת, וְאִזּוֹ חוֹזְרִים
 לְאַחֲזִירֵיהֶם. וְעַל זֶה הַסְּתַלְקוּ
 שְׁלֹשׁ אוֹתִיוֹת אֵלוּ שְׁלֹשׁ יִדְעוּ
 בְּהֵם אֶלָּא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 בְּעֲצָמוּ.

וְעַם כָּל זֶה, בְּרַצוֹן הַלֵּב מִשִּׁים
 עֲצָמוּ וּמוּסַר לּוֹ נְפִשׁוֹ בְּאַהֲבָה,
 וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חוֹשֵׁב עֲלוּ
 כְּאִלוּ נְטִיל נְשַׁמְתּוֹ מְמַנּוּ. מִשּׁוּם
 שִׁישׁ חֲטָאִים שְׁעוֹשָׂה אָדָם שְׁלֹא
 מִתְפַּרְרִים אֶלָּא בְּשַׁעְתָּ שְׁיוּצָאָת
 נְשַׁמְתּוֹ מְמַנּוּ מִזֶּה הָעוֹלָם. זֶהוּ
 שְׁכַתוּב (ישעיה כב) אִם יִכְפַּר הָעוֹן
 הַזֶּה לָכֶם עַד תִּמְתּוּן.

וְעַתָּה שְׁנַחֲשֵׁף בְּעַדוֹ, שְׁנְטִיל
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת נְשַׁמְתּוֹ
 וְהוּא נְתָן לּוֹ בְּרַצוּנוֹ, וְאוֹתָהּ
 שַׁעְתָּ עוֹמְדַת לְכַפָּרָה עַל כָּל

חטאיו והשלים לכל הצדדים ולאותו צד שנתפאר. ועם כל זה עולה ונכנסת בין שתי זרועות בחבוק של אהבה כמו שצריך, והיא מקטרת מר וילבונה מכל אבקת ריכל.

אמר רבי שמעון, אסור לו לאדם לטעם פלום עד שיאכל המלך העליון, ומה הוא? תפלה. ותפלה של אדם כגון זה. בראשונה מזמין לצורות שחקוקות בפסא על אלו הבריות שמתפשטות הרוחות שלהם (סוד) ביחוד בזה העולם מהם, וזה שכתוב (תהלים קד) מה רבו מעשיך ה' פלם בחכמה וגו'.

שאיברים שראויים לקרבן, רוח שלהם מתפשט עליהם ארבע צורות ומזמנת על בריות אלו. וזה שאנו אומרים והאופנים וחיות הקדש, וכל אותם חילות אחרים שהם מתפשטים מהם. ורכסוף כהן גדול אומר שם אחד קדוש, וזה אהבת עולם אהבתנו וגו'. ויחוד גדול מיחדים, וזה (דברים ו) שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד. ואחר כך הלויים הם מעוררים לנגון, וזהו (דברים יא) והיה אם שמע תשמעו וגו'. זה נגון הלויים כדי לעורר צד אחד. ואחר ישראל, זה אמת ויציב, ישראל סבא שעומד על הקרבן. זו היא מדרגות עליונות פנימיות, והכל עומד על השלחן.

אבר אין רשות לאחד מהם להשיט ידו ולאכל מן הקרבן עד שהמלך העליון יאכל, והם שלש ראשונות ושלש אחרונות. כיון שהוא אוכל, נותן רשות לארבע צורות ולכל אלו הצדדים שמתפשטים ממנו, לאכל.

דאמר. ועל כל דא עולה ואסתלקא בין תרין דרועין בחבוקא דרחימו כדקא יאות, ואיהי מקטרת מר וילבונה מכל אבקת ריכל.

אמר רבי שמעון, אסיר ליה לבר נש לטעום פלום, עד דיכול מלפא עלאה, ומאי איהו צלותא. וצלותא דבר נש כגוונא דא, בקדמיתא מזמין לדיוקנין דחיקין בכורסייא על אינון בריין דמתפשטי רוחין דילהון (ס"א יסודא) יחודא בהאי עלמא מנייהו והיינו דכתיב (תהלים ק"ד) מה רבו מעשיך ה' פלם בחכמה וגו'.

דאיברין דאתחזון לקרבנא רוחא דילהון מתפשטי עלייהו ארבע דיוקנין ומזמנן על בריין אלין. והיינו דקאמרינן והאופנים וחיות הקודש וכל אינון חילין אחרנין דקא מתפשטי מנייהו.

ולבתר פהנא רבא קאמר חד שמא קדישא, היינו אהבת עולם אהבתנו וגו'.

ויחודא רבא מיחדי, דהיינו (דברים ו) שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד. ולבתר ליואי קא מתערי לנגוונא דהיינו (דברים יא) והיה אם שמע תשמעו וגו'. דא נגוניא דליואי בגין לאתערא סטרא חד. ולבתר ישראל, דא אמת ויציב, ישראל סבא דקיימא על קרבנא. דא היא דרגין עלאין פנימאין וכלא קיימא על פתורא.

אבר לית רשו לחד מנייהו לאושטא ידא ולמיכל מן קרבנא עד דמלפא עלאה אכיל, והם שלש ראשונות ושלש אחרונות. כיון דאיהו אכיל, יהיב רשו לארבע דיוקנין ולכל אינון סטרין דמתפרשן מנייהו למיכל. כדון אדם דאיהו דיוקנא דכליל כל שאר, מאיך ונפיל על אנפוי ומסר רוחיה

או אדם שהוא צורה שכולל כל השאר, יורד ונופל על פניו ומסר רוחו ועצמו לגבי אדם

שִׁחְקוֹק עַל אֱלוֹ הַצְּבוּרוֹת וְלַעֲוֹרָר לֹא עָלָיו כְּמוֹ שְׂרָאוּי, וְזֶה אֵלֶיךָ ה' נִפְשֵׁי אִשָּׁא. שְׁלֹשׁ צוּרוֹת אַחֲרוֹת, וְכָל אֱלוֹ שִׁמְתַפְשָׁטִים מֵהֶם - תְּהִלָּה לְדוֹד, וְזֶה יִבְיַעו יְרֻנְנוּ יִאמְרוּ יִדְבְּרוּ - כָּלֶם אוֹכְלִים וְנִהְנִים כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּרָאוּי לוֹ.

מִכָּאן וְאֵילָךְ יֵאמֶר אָדָם צָרַת לְבוֹ, (תהלים ב) יַעֲנֶה ה' בְּיוֹם צָרָה. צָרָה עַל הַמַּעֲבָרֹת שִׁישׁוּבְתָת עַל הַמַּשְׁבֵּר, וּמִתְהַפְּכִים כָּלֶם לְהִיּוֹת סִגְנוּרִים עַל הָאָדָם. וְשִׁלֵּשׁ פְּסִיעוֹת שְׁעוֹשָׂה, הַפְּנוּהַ בְּהֵן לְמִיכָא"ל וְגַבְרִיא"ל רַפָּא"ל שְׂיִצָּא מִשְׁלֹשׁ מַחְנוֹת שְׂכִינָה, וְעַל זֶה פְּתוּב (תהלים קמד) אֲשֶׁרִי הָעַם שְׂפָכָה לוֹ אֲשֶׁרִי הָעַם שְׂה' אֱלֹהֵינוּ. (ע"כ מִהַחֲשַׁמְמוֹת)

אִז אֹתָהּ רוּחַ קְדוּשָׁה עוֹלָה לְמַעְלָה, וּמַעֲרִידָה עָלָיו לְפָנָי הַמַּלְאָךְ הַקְּדוֹשׁ, וְאִז מִצְוָה הַמַּלְאָךְ הָעֲלִיּוֹן לְכַתֵּב לְפָנָיו אֵת כָּל אוֹתָם בְּנֵי הַיְכָלוֹ, כָּל אֱלוֹ הַנּוֹדְעִים לְפָנָיו. זֶהוּ שְׂכַתוּב (מלאכי א) וַיִּכְתֹּב סֵפֶר זְכָרוֹן לְפָנָיו לְיִרְאֵי ה' וְלַחֲשָׁבִי שְׁמוֹ. מֵה זֶה וְלַחֲשָׁבִי שְׁמוֹ? כְּמוֹ שְׁנֵאמַר (שמות לה) (חֲשַׁב הַאֲפוּד) וְחֲשָׁבִי מַחֲשָׁבוֹת, אוֹתָם שְׁעוֹשִׂים לְשְׁמוֹ אֲמָנוֹת בְּכָל. אֲמָנוֹת הַתְּפִלִּין - בְּבִתְיָהֶן, בְּרַצוּעוֹתֵיהֶן וּכְתִיבָתֶן. אֲמָנוֹת הַצִּיצִית - בְּחוּטֵיהֶן בְּחוּט הַתְּכֵלֶת. אֲמָנוֹת הַמְּזוּזָה. וְאֵלֶּה הֵם חֲשָׁבִי שְׁמוֹ, וְכַתוּב (שם) וְחֲשָׁבִי מַחֲשָׁבוֹת.

וְרֵא עוֹד, אֵלֶּה שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁתְּבַּח בּוֹ וּמְכַרִּיז עָלָיו בְּכָל הָעוֹלָמוֹת: רֵאוּ אִיזוֹ בְּרִיָּה בְּרָאִיתִי בְּעוֹלָמִי! וּמִי שִׁיפְגֹס לְפָנָיו לְבֵית הַכְּנֶסֶת, כְּשִׁיּוֹצֵא מִהַשַּׁעַר שְׁלוֹ וְאִין תְּפִלִּין בְּרֵאוּשׁוֹ וְצִיצִית בְּלְבוּשׁוֹ, וְאוֹמֵר (תהלים ה) אֲשַׁתְּחֶוּהָ אֶל הַיְכָל קְדֻשְׁךָ בִּירְאָתְךָ. קְדֻשָּׁא

וְגַרְמִיָּה לְגַבֵּי אָדָם דְּחֻקֵּיךָ עַל אֵינוֹן דִּיוֹקְנִין וְלֹאֲתַעְרָא לִיָּה עָלֶיהָ כְּדָקָא חֲזִי, וְהֵינְנוּ אֵלֶיךָ ה' נִפְשֵׁי אִשָּׁא. תְּלַת דִּיוֹקְנִין אַחֲרֵנִין וְכָל אֵינוֹן דְּמִתְפְּשָׁטִי מִנִּיָּהוּ, תְּהִלָּה לְדוֹד וְהֵינְנוּ יִבְיַעו יְרֻנְנוּ יִאמְרוּ יִדְבְּרוּ, כָּלֶהוּ אֲכָלִי וְאֲתַהֲנוֹן כָּל חַד וְחַד כְּדַחֲזִי לִיָּה.

מִכָּאן וְלְהִלָּאָה לִימָא בַר נֶשׁ עָאקוּ דְלַבִּיָּה (תהלים כ) יַעֲנֶה ה' בְּיוֹם צָרָה עָאקוּ דְעוּבְרִתָּא דִּיתְבָּא בְּעָאקוּ וּמִתְהַפְּכִי כָלֶהוּ סִגְנוּרִין עָלֶיהָ דְּבַר נֶשׁ. וְשִׁלֵּשׁ פְּסִיעוֹת שְׁעוֹשָׂה הַפְּנוּהַ בְּהֶם לְמִכָּא"ל וְגַבְרִיא"ל רַפָּא"ל שְׂיִצָּא מִשְׁלֹשׁ מַחְנוֹת שְׂכִינָה וְעַל דָּא כְּתִיב (תהלים קמד) אֲשֶׁרִי הָעַם שְׂפָכָה לוֹ אֲשֶׁרִי הָעַם שְׂה' אֱלֹהֵינוּ. (עד כֵּאן מִהַחֲשַׁמְמוֹת).

בְּדִין הַהוּא רוּחָא קְדִישָׁא סִלְקָא לְעֵילָא, וְאַסְהִיד עָלֶיהָ קַמֵּי מַלְפָּא קְדִישָׁא, כְּדִין פְּקִיד מַלְפָּא עֲלָאָה, לְמַכְתָּב קַמֵּיהָ כָּל אֵינוֹן בְּנֵי הַיְכָלֶיהָ, כָּל אֵינוֹן דְּאֲשַׁתְּמוּדְעֵן קַמֵּיהָ, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (מלאכי א) וַיִּכְתֹּב סֵפֶר זְכָרוֹן לְפָנָיו לְיִרְאֵי יְי' וְלַחֲשָׁבִי שְׁמוֹ. מָאִי וְלַחֲשָׁבִי שְׁמוֹ. כְּמָה דָּאֲתָּ אֵמַר (שמות לה) (ס"א חֲשַׁב הַאֲפוּד) וְחֲשָׁבִי מַחֲשָׁבוֹת, אֵינוֹן דְּעַבְדִּין לְשְׁמִיָּה, אוּמְנוֹתָא בְּכָלֶא, אוּמְנוֹתָא דְתְּפִילִין, בְּבִתְיָהוֹן בְּרַצוּעֵיהוֹן וּכְתִיבָתְהוֹן. אוּמְנוֹתָא דְצִיצִית, בְּחוּטֵיהוֹן, בְּחוּטָא דְתְּכֵלֶתָא. אוּמְנוֹתָא דְמְזוּזָה. וְאֵלִין אֵינוֹן חוּשְׁבֵי שְׁמוֹ. וְכַתִּיב (שם) וְחֲשָׁבִי מַחֲשָׁבוֹת.

וְרֵא עוֹד אֵלֶּה דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְשַׁתְּבַּח בֵּיהָ, וּמְכַרִּיז עָלֶיהָ בְּכָלֶהוּ עֲלָמִין, חֲמוּ מַה בְּרִיָּה עַבְדִּית בְּעוֹלָמִי. וּמֵאֵן דִּייעוֹל קַמֵּיהָ לְבֵי כְּנִישְׁתָּא, כִּד נִפְק מִתְּרַעִיָּה, וְלֹא תְּפִילִין בְּרִישִׁיָּה וְצִיצִית בְּלְבוּשֵׁיהָ, וְאוֹמֵר (תהלים ה) אֲשַׁתְּחֶוּהָ אֶל הַיְכָל קְדֻשְׁךָ בִּירְאָתְךָ. קְדֻשָּׁא

בִּירְאֵתָךְ - הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
אומר: אִיזוֹ הוּא מוֹרְאֵי? הֲרִי
מַעֲרֵד עֲדוֹת שְׁקֵר!

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, אֲשֶׁרִי חִלְקוּ שֶׁל
מֹשֶׁה, שֶׁכָּאֵן אָמַר אֱלֹהֵינוּ (אֱלֹהֵיךָ).
שָׁאֵמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, מֹשֶׁה נֶאֱחָז
בְּדַרְגָּה יוֹתֵר עֲלִיוֹנָה עַל שְׂאֵר
הַנְּבִיאִים הַנְּאֻמָּנִים. וְאָמַר רַבִּי
שְׁמַעוֹן, אֲלֹמְלֵא הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי
אָדָם דְּכַרִּי תוֹרָה, שִׁידְעוּ שְׁהָרִי
אֵינן שׁוֹם דְּכַר אוֹתוֹ בַּתּוֹרָה
שְׁאֵינן בָּהּ סוּדוֹת עֲלִיוֹנִים
וְנִכְבְּדִים.

בֹּא וּרְאֵה, כְּתוּב (שְׁמוֹת יט) מֹשֶׁה
יְדַבֵּר וְהֶאֱלֹהִים יַעֲנֶנּוּ בְּקוֹל.
וְשָׁנִינוּ, מַה זֶה בְּקוֹל? בְּקוֹלוֹ שֶׁל
מֹשֶׁה. וְיָפֵה הוּא. דוֹקֵא בְּקוֹלוֹ
שֶׁל מֹשֶׁה, בְּאוֹתוֹ קוֹל שֶׁהוּא
אֲחוּז בּוֹ עַל כָּל שְׂאֵר הַנְּבִיאִים.
(מִשָּׁם מֹשֶׁה נִזוֹן עַל בְּלֶחֶם) וּמִשׁוֹם שֶׁהוּא
נֶאֱחָז עַל כָּל־ם בְּאוֹתוֹ קוֹל, דְּרָגָה
עֲלִיוֹנָה, הִיָּה אֹמֵר לְיִשְׂרָאֵל: ה'
אֱלֹהֵיךָ. הִיא דְרָגָה שְׁנִקְרֵאת
שְׁכִינָה, שְׁשׁוֹרָה בְּתוֹכָם. אֲשֶׁרִי
חִלְקוּ.

וְאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, שְׁנִינוּ, קְלָלוֹת
שְׁבַתְּוֹרַת כְּהֻנִּים - מֹשֶׁה מְפִי
הַגְּבוּרָה אֲמָרְן, וְשִׁבְמִשְׁנֵה תוֹרָה
- מֹשֶׁה מְפִי עֲצָמוֹ אֲמָרְן. מַה זֶה
מְפִי עֲצָמוֹ? וְכִי תַעֲלֶה בְּדַעְתָּךְ
שֶׁאֲפִלוֹ אוֹתוֹ קִטְנָה בַּתּוֹרָה אָמַר
אוֹתָהּ מֹשֶׁה מַעֲצָמוֹ!?

אֲלֵא יָפֵה הוּא, וְהָרִי הַתְּעוֹרְרָנוּ.
לֹא שְׁנִינוּ מַעֲצָמוֹ, אֲלֵא מְפִי
עֲצָמוֹ, וּמַהוּ? אוֹתוֹ קוֹל שֶׁהוּא
אֲחוּז בּוֹ. וְעַל זֶה, הִלְלוּ מְפִי
הַגְּבוּרָה, וְהִלְלוּ מְפִי עֲצָמוֹ, מְפִי
אוֹתָהּ דְרָגָה שְׁנִקְשֵׁר בָּהּ עַל שְׂאֵר
נְבִיאִים הַנְּאֻמָּנִים. וְעַל זֶה בְּכָל
מְקוֹם אֱלֹהֵיךָ, וְכָאֵן אֱלֹהֵינוּ.

בֹּא וּרְאֵה כְּמָה יֵשׁ לָהֶם לְבָנֵי
אָדָם לְשֹׁמֵר דְּרִכֵּיהֶם כְּדִי
שִׁישְׁתַּדְּלוּ בַעֲבוּרַת רַבּוֹנָם וַיִּזְכּוּ
לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים. תַּחַת כֶּסֶף הַמְּלֶךְ

בְּרִיךְ הוּא אָמַר, אֵן הוּא מוֹרְאֵי, הָא סְהִיד
סְהִדוּתָא דְשִׁקְרָא.

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, זַכָּאָה חוֹלְקִיהַ דְּמֹשֶׁה, דְּהִכָּא
אָמַר אֱלֹהֵינוּ. (נ"א אֱלֹהֵיךָ) דָּאֲמַר רַבִּי
שְׁמַעוֹן, מֹשֶׁה בְּדַרְגָּא עֲלָאָה יִתִּיר אַתְּאָחַד,
עַל שְׂאֵר נְבִיאֵי מְהִימָנֵי. וְאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן,
אֲלֹמְלֵא הָוּוּ יְדַעֵי בְנֵי נְשָׂא מְלִין דְּאוּרִייתָא,
לִינְדַעוֹן דְּהָא לִית שׁוֹם מְלָה בְּאוּרִייתָא, אוֹ
אַתְּ בְּאוּרִייתָא, דְּלֵא אִית בְּהּ רְזִין עֲלֵאִין
וַיִּקְרִיין.

הָא חֲזִי כְּתִיב, (שְׁמוֹת יט) מֹשֶׁה יְדַבֵּר וְהֶאֱלֹהִים
יַעֲנֶנּוּ בְּקוֹל. וְתַנִּינָן, מְאִי בְּקוֹל. בְּקוֹלוֹ
שֶׁל מֹשֶׁה. וְשִׁפִּיר הוּא, בְּקוֹלוֹ שֶׁל מֹשֶׁה
דִּיִּקָּא, בְּהֵהוּא קוֹל דְּאִיהוּ אֲחִיד בֵּיה, עַל כָּל
שְׂאֵר נְבִיאִין. (מִתְּמֵן מֹשֶׁה אֲתַנּוּן עַל כְּלֶהוּ) וּבְגִין דְּאִיהוּ
אַתְּאֲחִיד עַל כְּלֶהוּ, בְּהֵהוּא קוֹל, דְּרָגָא עֲלָאָה,
הָוּוּ אָמַר לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל, יְי' אֱלֹהֵיךָ, אִיהוּ
דְּרָגָא דְאֲקָרִי שְׁכִינְתָא, דְּשְׁרִיא בְּגוּוִיָּהוּ.
זַכָּאָה חוֹלְקִיהַ.

וְאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, תַּנִּינָן, קְלָלוֹת שְׁבַתְּוֹרַת
כְּהֻנִּים, מֹשֶׁה מְפִי הַגְּבוּרָה אֲמָרְן.
וְשִׁבְמִשְׁנֵה תוֹרָה, מֹשֶׁה מְפִי עֲצָמוֹ אֲמָרְן.
מְאִי מְפִי עֲצָמוֹ. וְכִי סִלְקָא דַּעְתָּךְ דְּאֲפִילוֹ אַתְּ
זַעֲרָא בְּאוּרִייתָא, מֹשֶׁה אָמַר לִיה מְגַרְמִיהַ.

אֲלֵא שִׁפִּיר הוּא, וְהָא אַתְּעַרְנָא, מַעֲצָמוֹ לֹא
תַנִּינָן, אֲלֵא מְפִי עֲצָמוֹ. וּמְאִי אִיהוּ.
הֵהוּא קוֹל דְּאִיהוּ אֲחִיד בֵּיה. וְעַל דָּא, הִלְלוּ
מְפִי הַגְּבוּרָה. וְהִלְלוּ מְפִי עֲצָמוֹ. מְפִי הֵהוּא
דְרָגָא דְאַתְקִשֵׁר בֵּיה עַל שְׂאֵר נְבִיאֵי מְהִימָנֵי.
וְעַל דָּא, בְּכָל אַתְר אֱלֹהֵיךָ, וְהִכָּא אֱלֹהֵינוּ.

הָא חֲזִי, כְּמָה אִית לְהוּ לְבָנֵי נְשָׂא לְאַסְתְּמָרָא
אוּרְחִיָּהוּ, בְּגִין דִּישְׁתַּדְּלוֹן בְּפִלְחָנָא
דְּמֵאֲרִיהוֹן, וַיִּזְכּוּן לְחַיֵּי עֲלָמִין. תַּחֲתוֹת

הקדוש יש מדורים עליונים, ובאותו מקום של הפסא נקשרת מזוזה להנצל מפמה בעלי דינים שעתידים להתעורר בהם בבני האדם באותו העולם. כמו זה עשה הקדוש ברוך הוא לישראל, ונתן להם מצוות התורה כדי שישתדלו בה, וינצלו בעולם הזה מפמה בעלי דינים ומפמה מקטרגים שמזדמנים לבני אדם בכל יום.

רבי חייא אמר, זה מי שרוצה שישמר דרכיו, לא יעבר על מים ששפכו לפני הפתח, כי שם שורה שד אחד, והוא בין שני משקופי הפתח, ופניו פנגד הפתח, ומסתפל על כל מה שעושים בבית, ולא צריך לאדם לשפך מים בין בני שערים. רבי יצחק אמר, אין לנו עסק במים צלולים, והוא שלא ישפך אותם בדרך קלון. מה הטעם? משום שיש לו רשות להזיק. ולא עוד, אלא שיחזיר ראשו פנגד הבית, ובכל מה שמסתפל - מתקלל.

יש לו שלש מאות וששים וחמשה שמשים פמנן ימות השנה, שהוא שולט עליהם, וכלם יוצאים עם האדם כשיוצא משער ביתו. אמר רבי אלעזר, כל זה רוצה הקדוש ברוך הוא לשמר את ישראל, והתקין שמו הקדוש למעלה, שהיא התורה, והתורה פלה היא שם קדוש אחד, ומי שמשתדל בתורה משתדל בשמו.

בא וראה, צריך אדם לרשם בפתח ביתו שם הקדוש, שהוא אמונת הכל. שהרי בכל מקום שהשם הקדוש נמצא, לא נמצאים שם מינים רעים, ולא יכולים לקטרג לאדם, שכתוב (תהלים לא) לא תאנה אליך רעה וגו'.

פורסייא דמלפא קדישא, אית מדורין עלאין. ובההוא אתר דכורסייא, מזוזה אתקשר, לאשתזבא מפמה מארי דינין, (דף רס"ה ע"ב) דזמינין לאתערא בהו בבני נשא, בההוא עלמא. פגוונא דא עביד קדשא בריך הוא לישראל, ויהב להו פקודי אורייתא, בגין דישתדלון בה וישתזבון בהאי עלמא, מפמה מארי דינין, מפמה מקטרגי, דאזדמנון בהו בבני נשא בכל יומא.

רבי חייא אמר, האי מאן דבעי דיסתמר אורחוי, לא יעבר על מיא דאושדין קמי פתחא. בגין דתמן שרי חד שידא, והוא בין תרין דשין דפתחא, ואנפוי לקבליה דפתחא, ואסתכי כל מה דעבדין בביתא, ולא לבעי ליה לאיניש דישידי מיא בין תרי תרעי. רבי יצחק אמר, מיין צלילן לית לן בה. והוא דלא יושיט לון ארח קלנא. מאי טעמא. בגין דאית ליה רשו לנזקא. ולא עוד אלא דיהדר רישיה לקבלי ביתא, ובכל מה דאסתכל אתלטויא.

תלת מאה ושתין וחמש, פחושבן ימי שתא, אית ליה שמשין, דהוא שליט עליהו, וכלהו נפקין עם בר נש, פד נפיק מתרעא דביתיה. אמר רבי אלעזר, כל דא בעי קדשא בריך הוא לנטרא לון לישראל, ואתקין שמייה קדישא לעילא, דאיהו אורייתא, ואורייתא כלא חד שמא קדישא איהו, ומאן דאשתדל באורייתא, אשתדל בשמייה.

תא חזי, בעי בר נש בפפתחא דביתא לרשמא שמא קדישא, דאיהו מהימנותא דכלא. דהא בכל אתר דשמא קדישא אשתכח, זינין בישין לא משתפכי תמן, ולא יכלין לקטרגא ליה לבר נש, פמה דכתיב, (תהלים צא) לא תאונה אליך רעה וגו'.

(מזוזה נקראת) מקום שפתח הבית שורה, כדגמא שלמעלה, מקום שפתח הבית העליון שורה נקרא מזוזה, שהיא תקון הבית ופתח הבית. מאותה מזוזה בורחים בעלי שמירת החקים. בעלי הדינים לא נמצאים לפניה. וכנגד זה למטה, כשאדם מתקין מזוזה לבית והשם הקדוש הזה רשום באותיותיו, האדם הזה מתעטר בעטרות רבנו, ולא קרבים לפתח ביתו מינים רעים ולא נמצאים שם.

רבי אבא היה בא מלראות את רבי שמעון, פגע בו רבי יצחק, אמר לו, מאין באת בעל האור? איש שנדבק באש אוכלת כל יום, הרי האור שורה עמו. אמר לו, שנינו שחיוב על האדם לקבל פני שכינה בכל ראש חדש ושבתות, ומיהו? רבו. כל שפן מנורה העליונה הקדושה שכל בני העולם רוצים לקבל פניו. אמר רבי יצחק, אחר עמד ואקבל פני השכינה, ואטעם מאותם דברים עליונים שטעמת לפניו.

פתח רבי אבא ואמר, (שם סבג) שיר המעלות אליך נשאתי את עיני הישבי בשמים. שיר זה לא כתוב מי אמרו. אלא בכל מקום שהוא סתום, רוח הקדש אמרה על כנסת ישראל בגלות. הישבי בשמים?! הישבי צריך לו לכתב! מה זה הישבי?

א"ר בארנו, מי שרוצה להתפלל תפלתו לפני המלך הקדוש, צריך לבקש מעמק הכל להוריק ברכות למטה, כמו שכתוב (שם קל) שיר המעלות ממעמקים קראתיך ה'. ויו"ד זו היא יתרה, עמק הכל היא, ובזה צריך לבקש בקשתו, להוריק ברכות לאותו מקום שנקרא

אתר דפתחא דביתא שריא, כגוונא דלעילא, אתר דפתחא דביתא עלאה שריא, מזוזה אקרי. דהוא תקוונא דביתא, ופתחא דביתא. מההיא מזוזה ערקין מארי נימוסין, מארי דדינין קמיה לא משתכחין. וקבל דא לתתא, פד בר נש אתקין מזוזה לפתחא דביתא, והאי שמא קדישא רשים באתווי, האי בר נש אתעטר בעטרוי דמאריה, ולא קרבין לפתחא דביתיה זינין בישין, ולא משתכחי תמן.

רבי אבא הוה אתי מלמחמי לרבי שמעון, פגע ביה רבי יצחק, אמר ליה מאן אתי, מאריה דנהורא, גבר דאתדבק פנורא דאכלא כל יומא, הא נהורא עמיה שרי. אמר ליה, תנינן דחיובא עליה דבר נש, לקבלא אפי שכינתא, בכל ריש ירחי ושפתי. ומאן איהו. רביה. כל שפן בוצינא עלאה קדישא, דכל בני עלמא בעאן לקבלא אנפוי. אמר רבי יצחק, אהדרנא עמד, ואקבל אנפי שכינתא, ואטעם מאינון מלין עלאין, דאטעמת קמיה. פתח רבי אבא ואמר, (תהלים קכג) שיר המעלות אליך נשאתי את עיני היושבי בשמים. שיר דא, לא כתיב מאן אמרו. אלא בכל אתר דאיהו סתים, רוח הקדש אמרו עלייהו דישראל בגלותא. היושבי בשמים, היושב מיבעי ליה, מאי היושבי.

א"ר אוקימנא, מאן דבעי לצלאה צלותיה קמי מלכא קדישא, בעי למבעי מעמיקתא דכלא, לארקא ברכאן לתתא, כמה דכתיב, (תהלים קל) שיר המעלות ממעמקים קראתיך יי'. והאי יו"ד יתיר, עמיקתא דכלא היא, ובהאי בעי למבעי בעותיה, לארקא ברכאן לההוא אתר דאקרי שמים, לאתזנא

שמים, להזין ממנו את הכל. ועל זה הישבי בשמים, בשמים ממש. שפשאותן ברכות שופעות ונמשכות מאותו מקום עמק הכל, ומתישבים במקום שנקרא שמים, אז ברכות נמצאות בעליונים ובתחתונים. כעניי עבדים אל יד אדוניהם, מה זה כעניי עבדים? אלו אותם שאר גדולי העמים שלא נזונים אלא משרי (גוף) נוף האילן שישראל נדבקים בו. וכשישראל לוקחים ברכות מאותו מקום, כלם מתברכים מישראל.

כעניי שפחה אל יד גברתה - זוהי השפחה שבארנו, שהקדוש ברוך הוא הרג את הכח שלה במצרים, שהרי אין כח שלה אלא רק כששופע מתמצית של ארץ ישראל. וארץ ישראל נקראת גברתה, ועל זה כתוב (משלי ל) תחת שלוש רגזה ארץ. איזו ארץ? זו ארץ ישראל, כמו שנתבאר. תחת עבד פי ימלוך - אלה אותם עבדים שאמרנו, כשנתן השלטון לאחד מהם. וזהו שכתוב אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים. שפחה פי תירש גברתה (מי היא) - זוהי שפחה כמו שאמרנו.

בא וראה, מצד השפחה הזו יוצאים כמה שומרי חק בעלי דינים, מקטרגים פנגד ישראל כדי לקטרג עליהם, והקדוש ברוך הוא עושה לישראל שמירה כאב שרוצה לשמר את בנו מהכל. אמר הקדוש ברוך הוא לישראל, כמה מקטרגים מזמנים פנגדכם, השתדלו בעבודתי, ואני אשמר אתכם מבחוז, ואתם תהיו זמינים בכתיהם בפנים וישנים במטותיכם, ואני אשמר אתכם מבחוז וסביב מטותיכם.

מניה פלא, ועל דא היושבי בשמים, בשמים ממש, דכד אינון ברכאן נגידו ואתמשכו מההוא אתר עומקא דכלא, ואתישבן באתר דאקרי שמים, פדין ברכאן משתפחי בעלאי ותתאי.

כעניי עבדים אל יד אדוניהם, מאי כעניי עבדים. אלין אינון שאר רבבי עמין, דלא אתזנו אלא משיורא (כ"א נופא) נופא דאילנא, דישראל מתדבקי ביה. וכד ישראל נטלין ברכאן מההוא אתר, פלהו מתברכן מישראל.

כעניי שפחה אל יד גברתה, דא היא שפחה דאוקימנא, דקטיל קדשא בריך הוא חילא דילה במצרים, דהא לית חילא דידה, אלא כד אתנגיד מתמצית דהאי ארץ ישראל. וארץ ישראל (דף רס"ו ע"א) גברתה אקרי. ועל האי כתיב, (משלי ל) תחת שלש רגזה ארץ. מאן ארץ. דא ארץ ישראל, כמה דאתמר. תחת עבד פי ימלוך, אלין אינון עבדים דקאמרן. פד אתיהיב שלטנותא לחד מניהו. ודא הוא דכתיב, אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים. שפחה כי תירש גברתה (כ"א מאי היא) דא היא שפחה דקאמרן.

תא חזי, מסטרא דהאי שפחה, נפקי כמה גרדיני טהירין, מקטרגין לקבלייהו דישראל, ולקטרגא לון. וקודשא בריך הוא עביד להו לישראל נטירו, פאפא דבעי לנטרא לבריה מן פלא. אמר קדשא בריך הוא לישראל, כמה מקטרגין זמינין לקבלייכו, אשתדלו בפולחני, ואנא אהא נטיר לכו לבר. ואתון תהווין זמינין בבתיכון מלגו, וניימי בערסיכון, ואנא אהא נטיר לכו לבר, וסוחרני ערסייכו.

ובא וראה, בשעה שאותם מינים רעים קרבים לפתחו של האדם, זוקפים ראש ומסתכלים בשם הקדוש שנראה בחוץ, שהוא שדי, שמתעטר בעטרותיו. שם זה שולט על כלם, ממנו הם פוחדים ובורחים, ולא קרבים לפתח האדם.

אמר לו רבי יצחק, אם כך, שיירשם האדם שם זה בפתח הבית ולא יותר. למה כל הפרשה? אמר לו, יפה הוא, שהרי שם זה לא מתעטר אלא באותן אותיות קלן, רשומות ברשם המלך, וכשנכתבת כל הפרשה, אז שם זה מתעטר בעטרותיו, ויוצא המלך עם כל חילותיו, כלם רשומים ברשם המלך, ואז פוחדים ממנו ובורחים מפניו.

בא וראה, והי"ה שם קדוש מלמטה למעלה, ועל זה שדי נרשם מבחוץ כנגד שם זה. והי"ה מבפנים, שדי"י מבחוץ. שיהיה האדם שמור מכל הצדדים, מבפנים ומבחוץ. אמר רבי אבא, כמה תולות קדושים זמינים באותה שעה שמניח אדם מזוזה בשער שלו, כלם מכריזים ואומרים: (תהלים קיח) זה השער ליי' וגו'.

אשרי חלקם של ישראל, אז נודעים ישראל שהם בני המלך הקדוש, שהרי כלם נרשמו ממנו. נרשמו בגופם ברשם קדוש, נרשמו בלבושם בעטופם של מצוה, נרשמו בראשיהם בכתי התפלן בשם רבונם, נרשמו בידיהם בראצות הקדשה, נרשמו בנעליהם בנעלי מצוה, נרשמו בחוץ בזריעה בקצירה, נרשמו בכתייהם במזונות הפתח. רשומים בכל שהם בני המלך העליון. אשרי חלקם.

ותא חזי, בשעתא דאינון זינין בישינ קריבין לפתחא דבר נש זקפן רישא, ומסתפלן בשמא קדישא דאתחזי לבר, דאיהו שדי, דמתעטר בעטרוי, שמא דא שליט על פלהו, מגיה דחלין וערקין, ולא קריבין לפתחא דבר נש.

אמר ליה רבי יצחק, אי הכי, ירשום בר נש שמא דא בפתחא דביתא, ולא יתיר, אמאי כל פרשתא. אמר ליה שפיר הוא, דהא שמא דא לא אתעטר, אלא באינון אתוון פלהו, רשימין ברשימא דמלכא, וכד אכתב כל פרשתא, כדין שמא דא מתעטר בעטרוי ונפיק מלכא בכל חילוי, פלהו רשימין ברשימא דמלכא, כדין דחלין מגיה, וערקין מקמיה.

תא חזי, והיה שמא קדישא, מתתא לעילא. ועל דא, שדי אתרשים מלבר, לקבלי שמא דא. והי"ה מלגו, שדי"י מלבר. למהוי נטיר בר נש מכל סטרין מלגאו ומלבר. אמר רבי אבא, כמה חילין קדישין זמינין בההיא שעתא דאנח בר נש מזוזה לתרעיה, פלהו מכריזי ואמרי (תהלים קיח) זה השער ליי' וגו'.

זבאה חולקיהון דישראל, כדין אשתמודען ישראל דאינון בני מלכא קדישא, דהא כלהו אתרשימו מגיה. אתרשימו בגופייהו, ברשימא קדישא. אתרשימו בלבושייהו, בעטופייהו דמצוה. אתרשימו ברישייהו, בכתי דתפילי, בשמא דמאריהון. אתרשימו בידייהו, בראצועי דקדושא. אתרשימו במסאנייהו, במסאנא דמצוה. אתרשימו לבר, בזריעה בחצדא. אתרשימו בכתייהון, במזוזה דפתחא. בכלא רשימין דאינון בני מלכא עלאה, זבאה חולקיהון.

עַד דִּהְיוּ אֲזָלִי, אָמַר רַבִּי אֲבָא, מָאִי דְכַתִּיב, **אֹתִי עֲזָבוּ מְקוֹר מַיִם חַיִּים לַחֲצוּב לָהֶם בְּאֵרוֹת וְגו'.** אֹתִי עֲזָבוּ, דָּא הוּא מָאֵן דְּמִשְׁקַר בָּאת רְשִׁימָא קַדִּישָׁא. וּבִמָּה מִשְׁקַר בִּיה. דְּעֵיִל לִיה בְּרִשׁוּתָא אַחְרָא, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (מלאכי ב) וּבְעַל בַּת אֵל נָכַר, דְּאֶקְרִי (ירמיה ב) בְּאֵרוֹת נִשְׁפָּרִים. דְּהָא עַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת פּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת אֶקְרוּ בּוֹרוֹת נִשְׁפָּרִים.

וְדִישְׁרָאֵל, אֶקְרִי בְּאֵר מְקוֹר מַיִם חַיִּים, דָּא רִשׁוּתָא קַדִּישָׁא, מְהִימְנוּתָא קַדִּישָׁא. וְאֶקְרִי בְּאֵר מְבוּעֵי דְמִיין צְלִילִין, נְפָקִין וְנוֹזְלִין מְנַה, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (שיר השירים ד) וְנוֹזְלִים מִן לְבָנוֹן. (משלי ה) וְנוֹזְלִים מִתּוֹךְ בְּאֶרֶךְ. וְכַתִּיב (שיר השירים ד) מְעַן גַּנִּים בְּאֵר מַיִם חַיִּים. סְטָרָא אַחְרָא אֶקְרִי בְּאֵר נִשְׁפָּרִים. אֲשֶׁר לֹא יִכְלוּ הַמַּיִם. (ס"א מהו, אלא ההוא וכו').

תָּא חֲזִי, נִהְרָא דְנָגִיד וְנָפִיק, אֲשֶׁקִי לְכָל גִּינְתָא, (ס"א ורבי לכל גינתא) וְרֵוִי לְכָל אֲתָר וְאֲתָר, כְּמָה דְאֻקְיָמְנָא, עַד דְּמַלִּי (נ"א דמטי) לְהֵהוּא אֲתָר בְּגִנְתָא, דְּאֶקְרִי בְּאֵר מַיִם חַיִּים. וּמִתְמָן אֲתַזְנוּ עֲלָאִין וְתַתְּאִין, (נ"א עלמין תתאין) כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (בראשית ב) וּמִשָּׁם יִפְרֹד.

וְכָרְ אֵינוֹן סְטָרִין דְּסְטָר שְׂמַאֲלָא, לֹא מִשְׁתַּקְּיִין מֵהֵהוּא נְבִיעֵו דְמִיין נְבִיעֵין, בְּגִין דְּאֵינוֹן מְסֻטָּרָא דְשָׂר עַמִּין, וְאֶקְרוּ בּוֹרוֹת נִשְׁפָּרִים. וּמֵאֵן דְּמִשְׁקַר בְּשָׂמָא (נ"א בְּרִשְׁמָא) קַדִּישָׁא בְּהֵהוּא סְטָרָא, אֲתַדְּבַק בְּבֵאֵרוֹת נִשְׁפָּרִים אֲשֶׁר לֹא יִכְלוּ הַמַּיִם, וְלֹא עֵיִלִי לְתַמָּן. וְהֵהוּא דְזָכִי לְנִטְרָא לִיה, זָכִי לְאֲתַשְׁקִיָּא מֵהֵהוּא נְבִיעֵו דְנַחְלָא (בְּעֲלָמָא דִּין) בְּעֲלָמָא דְאַתִּי, וְזָכִי דְאַתְמַלִּי הֵהוּא בְּאֵר עֲלָאָה, לְנִגְדָא בְּרַכָּאן לְעִילָא וְתַתָּא. זְכָאָה אִיהוּ בְּעֲלָמָא דִּין, וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי, עַל דָּא

עַד שֶׁהָיוּ הוֹלְכִים אָמַר רַבִּי אֲבָא, מַה זֶה שִׁכְתוּב (ירמיה ב) אֹתִי עֲזָבוּ מְקוֹר מַיִם חַיִּים לַחֲצוּב לָהֶם בְּאֵרוֹת וְגו' ? אֹתִי עֲזָבוּ - זֶהוּ מִי שֶׁמִּשְׁקַר בְּאוֹת הַרְשָׁם הַקְּדוֹשׁ. וּבִמָּה מִשְׁקַר בּו? שֶׁמִּכְנִסוּ בְּרִשׁוֹת אַחְרָת, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (מלאכי ב) וּבְעַל בַּת אֵל נָכַר, שֶׁנִּקְרָאת בְּאֵרוֹת נִשְׁפָּרִים. שֶׁהָיוּ עַמִּים עוֹבְדֵי עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמְזֻלוֹת נִקְרְאוּ בּוֹרוֹת נִשְׁפָּרִים. וְשֶׁל יִשְׂרָאֵל נִקְרָאת בְּאֵר מְקוֹר מַיִם חַיִּים, זֶה הַרְשׁוֹת הַקְּדוֹשָׁה, הַאֲמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה, וְנִקְרָאת בְּאֵר נּוֹבְעַת, שָׁמַיִם צְלוּלִים יּוֹצְאִים וְנוֹזְלִים מִמֶּנּוּ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שיר ד) וְנוֹזְלִים מִן לְבָנוֹן. (משלי ה) וְנוֹזְלִים מִתּוֹךְ בְּאֶרֶךְ. וְכַתוּב (שיר ד) מְעַן גַּנִּים בְּאֵר מַיִם חַיִּים. הַצַּד הָאֲחֵר נִקְרָא בְּאֵר נִשְׁפָּרִים אֲשֶׁר לֹא יִכְלוּ הַמַּיִם. (מהו? אלא ההוא וכו').

בְּאֵר וְרָאָה, נִהַר שֶׁשׁוֹפֵעַ וְיוֹצֵא מִשְׁקָה לְכָל הַגֵּן (וימרוה לכל הגן) וּמְרוּה לְכָל מְקוֹם וּמְקוֹם, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ, עַד שֶׁמִּמְלָא (שְׁמַגִּיעַ) אוֹתוֹ מְקוֹם בְּגֵן, שֶׁנִּקְרָא בְּאֵר מַיִם חַיִּים. וּמִשָּׁם נּוֹזְנִים עֲלִיוֹנִים וְתַתְּוֹנִים (עולמות תחתונים), כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית ב) וּמִשָּׁם יִפְרֹד. וְכָרְ אוֹתָם צְדִידִים שֶׁל צַד שְׂמַאל לֹא מִשְׁקִים מֵאוֹתָהּ נְבִיעַת הַמַּיִם הַנוֹבְעִים, מִשּׁוֹם שֶׁהֵם מְצַד שְׂאֵר הָעַמִּים, וְנִקְרְאוּ בְּאֵר נִשְׁפָּרִים. וּמִי שֶׁמִּשְׁקַר בְּשֵׁם (בְּרִשָׁם) הַקְּדוֹשׁ בְּאוֹתוֹ צַד, נִדְּבַק בְּבֵאֵר נִשְׁפָּרִים אֲשֶׁר לֹא יִכְלוּ הַמַּיִם, וְלֹא נִכְנָסִים לָשֵׁם. וְאוֹתוֹ שְׁזוּכָה לְשִׁמְרֵי אוֹתוֹ, זוּכָה לְהִיֹּת מִשְׁקָה מֵאוֹתוֹ מְבוּעַ שֶׁל הַנַּחַל (בְּעוֹלָם הַחַיָּה) בְּעוֹלָם הַבָּא, וְזוּכָה שֶׁתַּתְּמַלֵּא אוֹתָהּ בְּאֵר עֲלִיוֹנָה לְהַשְׁפִּיעַ בְּרִכוֹת לְמַעְלָה וּלְמַטָּה. אֲשֶׁרִּיו בְּעוֹלָם הַחַיָּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. עַל זֶה כַּתוּב, (ישעיה נח) וְהָיִיתָ כְּגֵן רוּה

וּכְמוֹצָא מִים אֲשֶׁר לֹא יִכְזְבוּ מִימָיו.

אזי למי שמשקרו ברשם הקדוש, שהרי משקרו בשם העליון, ולא עוד, אלא שגורם לבאר הזאת שלא תתברך, וקוראים עליו (דברים כב) כי הוציא שם רע על בתולת ישראל. בתולת ישראל דוקא. ובארו רבי שמעון במקומו, מי ששם עלילות בדברים על אשתו הראשונה ומוציא עליה שם רע - כמו שהוציא למעלה, שפתיב כי הוציא שם רע על בתולת ישראל סתם.

והכך זה, כמו זה שאמר רבי חייא אמר רבי יוסי, בתולה ירשה שבע ברכות, שמתברכת בשבע, משום שבתולת ישראל ירשה שבע ברכות, ועל זה נקראת בת שבע.

ואשה אחרת, מי הברכות שלה? ברפת בעז ורות, כמו שנאמר (רות ד) ויאמרו כל העם אשר בשער והזקנים עדים יתן ה' את וגו'. שודאי בתולה מתברכת בשבע, ולא אשה אחרת בסוד זה. פיון שהגיעו לשדה אחד, ראו אילנות וישבו תחתיהם. אמר רבי אבא, הרי צחות של דברי תורה. נשב.

פתח ואמר, (ישעיה כו) והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האבדים בארץ אשור והנדהים בארץ מצרים וגו'. והיה ביום ההוא, מה זה ביום ההוא? אלא אותו יום הידוע לקדוש-ברוך-הוא, כמו שנאמר (זכריה יד) והיה יום אחד הוא יודע לה'. עוד ביום ההוא, כמו שנאמר (יחזקאל לח) ביום בא גוג על אדמת ישראל.

יתקע בשופר גדול. מה לנו בו אם הוא גדול או קטן? אלא

כתיב, (ישעיה נח) והיית פגן רזה וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו.

ווי למאן דמשקר ברשימא קדישא, דהא משקר (דף רס"ו ע"ב) בשמא עלאה. ולא עוד, אלא דגרים להאי באר דלא אתברכא, וקריןן עליה (דברים כב) כי הוציא שם רע על בתולת ישראל. בתולת ישראל דייקא. ואוקמיה רבי שמעון באתריה, מאן דשוי תסקופי מלין על אנתתיה קדמיתא, ואפיק עלה שום ביש, כמה דאפיק לעילא, דכתיב כי הוציא שם רע על בתולת ישראל סתם.

ואזלא הא, פי הא דאמר רבי חייא אמר רבי יוסי, בתולה ירתא שבע ברכות, דאתברכא בשבע, בגין דבתולת ישראל ירתא שבע ברכון, ועל דא אתקרי בת שבע.

ואנתתא אחרא, מאן ברכאן דילה. ברכתא דבעז ורות, כמה דאת אמר, (רות ד) ויאמרו כל העם אשר בשער והזקנים עדים יתן יי' את וגו', דודאי בתולה בשבעה אתברכא, ולא אתתא אחרא ברזא דא. פיון דמטו בחקל חד, חמו אילנין, יתבו תחותיהו. אמר רבי אבא, הא צחותא דמלי דאורייתא. נתיב.

פתח ואמר, (ישעיה כז) והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האובדים בארץ אשור והנדהים בארץ מצרים וגו'. והיה ביום ההוא, מאן ביום ההוא. אלא ההוא יומא דאתידע לקודשא בריה הוא כמה דאת אמר (זכריה יד) והיה יום אחד הוא יודע לי'. תו, ביום ההוא, כמה דאת אמר (יחזקאל לח) ביום בא גוג על אדמת ישראל.

יתקע בשופר גדול. מה לן ביה, אי הוא רב או זעיר. אלא ההוא שופר עלאה,

אותו השופר העליון שבו יוצאים העבדים לחרות תמיד, וזהו היובל, שהיובל עליון וגדול הוא. וכשזה מתעורר, כל החרות של העולמות מתעוררים בו, וההוא נקרא שופר גדול.

ובאו האבדים בארץ אשור. האבדים צריף היה לו לכתב!, או הנאבדים. מה זה האבדים? האבדים ממש, משום שהם בארץ אחרת, ומי ששרוי בארץ אחרת יונק מרשות אחרת, וכאלו לא שרוי באמונה, משום כף נקראים אבדים. הם אבדים בכל הצדדים, שכאשר ישאל שרויים בארץ הקדושה, הם צדיקים, צדיקים תמיד בכל, צדיקים למעלה ולמטה.

השרמה מההשמטות מחלק א' סימן ב"ב

ושחטו הפסח. אמר הקדוש ברנף הוא, מבצע שור לחדש קחו וראתם של מצרים ותפסו אותו, ויהיה אסור ותפוס שלשה ימים, וכלים הרביעי הוציאו אותו לדין ותתפנסו עליו להרגו, ויראו אותו המצרים איך אתם עושים בו דין, וזה קשה להם מפל המכות שעשה להם הקדוש ברנף הוא, אלו הדינים שעשו באלהיהם. ואחר כך דנים אותו באש, משום שכתוב (דברים ז) פסילי אלהיהם תשרפון באש. אמר הקדוש ברנף הוא, (שמות יב) אל תאכלו ממנו נא, שלא יאמרו בתאבון של פחד אכלו אותו, אלא תתקנו אותו צלי ולא מבשל. שאם היה מבשל, הוא מסתור ולא יראו אותו. אלא תקנו אותו צלוי באש, שריחו נודף. ועוד, ראשו עליו, שלא יאמרו שחיה או דבר אחר היא.

ועוד, עצם לא תשרפו בו, אלא שיראו עצמותיו משלכים בשוק ולא יהיו יכולים להציל אותו, ועל זה כתוב (במדבר לג) ובאלהיהם עשה ה' שפטים.

דביה נפקין עבדין לחירו תדיר, והאי איהו יובלא, דיובלא עלאה ורברבא הוא. וכד האי אתער, כל חירו דעלמין מתערין ביה, וההוא אקרי שופר גדול.

ובאו האבדים בארץ אשור. האבדים מיבעי ליה, או הנאבדים, מאי האבדים.

האבדים ממש, בגין דאינון בארעא אחרא, ומאן דשאר בארעא אחרא, יניק מרשותא אחרא וכאלו לא שריא במהימנותא, בגין כף אבדים אקרון. אבדים אינון בכל סטריין, דכד ישראל שריין בארעא קדישא, זכאין, זכאין תדיר בכלא, זכאין לעילא ותתא.

השלמה מההשמטות (מחלק א' סימן ב"ב)

ושחטו הפסח. אמר הקדוש ברנף הוא מבצע שור לחדש סבו דחלא דמצרים

ותפסו ליה ויהא אסור ותפיס תלתא יומין וביומא רביעאה אפיקו ליה לדינא ואתפנשו עליה לקטליה, ויחמו ליה מצראי היה אתון עבדין ביה דינא. ודא קשיא להו מפל מכתשין דעבד לון קדשא ברנף הוא, אינון דינין דעבדו בדחליהון. לבתר דיינין ליה בנורא בגין דכתיב (דברים י) פסילי אלהיהם

תשרפון באש. אמר קדשא ברנף הוא (שמות י"ב)

אל תאכלו ממנו נא, דלא יימרון בתיאובתא דחלא אכלין ליה, אלא אתקינו ליה צלי ולא מבשל דאלו מבשל יהא טמיר ולא יחמו ליה, אלא תקינו ליה מוקדא בנורא דריחיה נודף. ותו רישיה עליה, דלא יימרון דחיה או דמלה אחרא היא. ותו עצם לא תשרפו בו, אלא דיחמו גרמוי רמאן בשוקא ולא יכלין לשזבא ליה ועל דא כתיב (במדבר ל"ג)

ובאלהיהם עשה יי שפטים.

ועוד, עצם לא תשרפו בו, אלא שיראו עצמותיו משלכים בשוק ולא יהיו יכולים להציל אותו, ועל זה כתוב (במדבר לג) ובאלהיהם עשה ה' שפטים.

אֹתוֹ רָאשׁוֹן שְׁנַמְצָא בְּבֵית
הַכְּנֶסֶת וּמֵאֲרִיךְ בְּבֵית הַכְּנֶסֶת,
אֲשֶׁרִי חִלְקוּ, שֶׁהוּא עוֹמֵד
בְּמִדְרַגָּה שֶׁל צְדִיק עִם הַשְּׂכִינָה,
וְזֶהוּ סוּד (מְשֻׁלֵּי ח) וּמִשְׁחָרֵי
יִמְצְאָנִי. זֶה עוֹלָה בְּמִדְרַגָּה
רֵאשׁוֹנָה. וְאִם תֹּאמַר, הֲרִי שְׁנִינוּ,
בְּשִׁעָה שְׁבֵא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְלֹא מוֹצֵא שָׁם
עֲשָׂרָה - מִיֵּד כּוֹעֵס. מְשֻׁלֵּי לְמִלָּךְ
שֶׁשָּׁלַח לְכָל מַלְכֵי (אֲנָשִׁי) הַמְּדִינָה
שִׁימְצָאוּ עִמּוֹ בַּיּוֹם פְּלוֹנִי בְּמִקּוֹם
פְּלוֹנִי. עַד שֶׁהָיוּ מְכִינִים עֲצָמָם
אִלּוּ בְּנֵי הָעִיר, הַקְּדוּשָׁה אֶחָד וְכָא
לְאוֹתוֹ מְקוֹם. בֵּין כֶּף וּבֵין כֶּף כָּא
הַמְּלָךְ וּמִצָּא לְאוֹתוֹ אֶדָם
שֶׁהַקְּדוּשָׁה שָׁם. אָמַר לוֹ, בְּנֵי עִיר
פְּלוֹנִית הֵיכֵן הֵם? אָמַר לוֹ,
אֲדוֹנִי, אֲנִי הַקְּדוּמְתֵי מֵהֵם וְהֵנָּה
הֵם בָּאִים אַחֲרַי לְצוּרֵי הַמְּלָךְ. אִז
טוֹב בְּעֵינֵי הַמְּלָךְ וַיּוֹשֵׁב שָׁם עִמּוֹ
וּמִדְבַּר עִמּוֹ וַנַּעֲשֶׂה אֱהוּב שֶׁל
הַמְּלָךְ. בֵּין כֶּף כָּא בָּאוּ כָּל הָעַם
וְהִתְפָּסִים עִמָּהֶם.

אָבֵר אִם בְּנֵי הָעִיר לֹא בָּאִים
וְאֶחָד לֹא מְקַדְּשִׁים וּמִדְבַּר לְפָנַי
הַמְּלָךְ לְהִרְאוֹת בְּשִׁבְלִים, מִיֵּד
כּוֹעֵס הַמְּלָךְ. מַה כְּתוּב? (שְׁעִיָּה א)
מִדּוּעַ בָּאתִי וְאֵין אִישׁ. וּמִי
שֶׁמִּדְבַּר בְּבֵית הַכְּנֶסֶת - אוֹי לוֹ
שֶׁמְרָאָה פְּרוּד! אוֹי לוֹ שְׁגוֹרֵעַ
מֵהֶאֱמוּנָה! אוֹי לוֹ שְׁאֵין לוֹ חֵלֶק
בְּאַלְהֵי יִשְׂרָאֵל, שֶׁמְרָאָה שְׁאֵין לוֹ
אֱלוֹהִים וְלֹא נִמְצָא שָׁם, וּמִנְהִיג
קְלוֹן בְּגִבּוֹרָה הַעֲלִיּוֹנָה. כָּל
הַצְּבָעִים טוֹבִים בְּחִלוּם חוּץ
מִתְכַּלֵּת, מִשּׁוּם שֶׁהוּא כְּפֹא לְדוֹן
דִּינִים שֶׁל הַנְּשֻׁמוֹת, וְהֲרִי מִדְרַגָּה
אֶחָת הִיא. אֵלָּא בְּשִׁעָה
שֶׁעוֹמְדִים בְּדִינֵי נַפְשׁוֹת, אִז הוּא
צָבֵעַ תְּכַלֵּת, וְהֲרִי בְּאַרְנוֹ.

וּבְשִׁעָה שְׁרוּאָה אֶדָם לְזֶה הַצְּבָע,
נִזְכָּר אֶדָם לַעֲשׂוֹת מִצְוֹת אֲדוֹנוֹ,
כְּגוֹן הַנְּחַשׁ שֶׁהָיוּ רוֹאִים אוֹתוֹ

הֲהוּא קְדָמָא דְאַשְׁתַּפַּח בְּבֵי כְּנִישְׁתָּא וְאַרְיָךְ
בְּבֵי כְּנִישְׁתָּא זַפְאָה חוֹלְקִיָּה דְאִיהוּ
קְנִימָא בְּדִרְגָּא דְצְדִיק בְּהִדִּי שְׂכִינְתָּא, וְדָא
אִיהוּ רְזָא (מְשֻׁלֵּי ח) וּמִשְׁחָרֵי יִמְצְאָנִי, דָּא סְלִיק
בְּסְלִיקוּ עֲלָאָה. וְאִי תִימָא הָא תְּנִינָן בְּשִׁעָתָא
דְאִתִּי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְבֵי כְּנִישְׁתָּא וְלֹא
אַשְׁפַּח תְּמָן עֲשָׂרָה מִיֵּד כּוֹעֵס. לְמַלְפָּא דְשָׁלַח
לְכָל מַלְכֵי (ס"א אֲנָשִׁי) מְדִינְתָּא דִישְׁתַּפְּחוּן עִמִּיהָ
בַּיּוֹם פְּלַן בְּדוּךְ פְּלַן. עַד דְהָווּ מְזַמְנֵי גְרַמִּיָּהוּ
אֵינּוּן בְּנֵי מִתָּא אַקְדִּים חַד וְאַתָּא לְהֵהוּא אַתְר
בֵּין כֶּף וּבֵין כֶּף אַתָּא מַלְפָּא אַשְׁפַּח לְהֵהוּא כֶּר
נָש דְאַקְדִּים תְּמָן. אָמַר לִיהָ בְּנֵי מִתָּא פְּלוֹנִית
אֵן אֵינּוּן. אָמַר לִיהָ, מְאָרִי, אֲנָא אַקְדִּימְנָא
מְנִיָּהוּ וְהָא אֵינּוּן אַתִּינָן אַבְתְּרָאִי לְפַקוּדָא
דְמַלְפָּא. כְּדִין טָב בְּעֵינֵי מַלְפָּא וַיִּתִּיב תְּמָן
בְּהִדִּיָּה וּמִשְׁתַּעֵי עִמִּיהָ וְאַתְעַבִּיד רְחִימָא
דְמַלְפָּא. בֵּין כֶּף אַתּוּ כָּל עַמָּא וְאַתְפָּיִים
עִמִּיָּהוּ.

אָבֵר אִי בְּנֵי מִתָּא לֹא אַתִּינָן וְחַד לֹא אַקְדִּים
וְאַשְׁתַּעֵי קָמִי מַלְפָּא לְאַחְזָאָה בְּגִינְהוּן.
מִיֵּד כּוֹעֵס מַלְפָּא. מַה כְּתִיב (שְׁעִיָּה ג) מִדּוּעַ בָּאתִי
וְאֵין אִישׁ. וּמִמָּן דְאַשְׁתַּעֵי בְּבֵי כְּנִישְׁתָּא וְוִי
לִיָּה דְאַחְזִי פְּרוּדָא. וְוִי לִיָּה דְגֵרַע מְהִימְנוּתָא,
וְוִי לִיָּה דְלִית לִיָּה חוֹלְקָא בְּאַלְהָא דִישְׂרָאֵל
דְאַחְזִי דְלִית לִיָּה אֱלֹהָא. וְלֹא אַשְׁתַּכַּח תְּמָן,
וְאַנְהִיג קְלָנָא בְּתַקִּיפָא עֲלָאָה. כָּל גּוֹוִנִין טְבִין
בְּחִלְמָא כֶּר מִתְכַּלָּא בְּגִין דְאִיהוּ כּוֹרְסִיָּא
לְמִיֵּדֵן דִּינִין דְנִשְׁמַתִּין וְהָא דִרְגָּא חֲדָא אִיהוּ.
אֵלָּא בְּשִׁעָתָא דְקִימִי בְּדִינֵי נַפְשָׁא כְּדִין אִיהוּ
גּוֹוִן תְּכַלָּא וְהָא אוּקִימְנָא.

וּבְשִׁעָתָא דְחָמִי כֶּר נָש לְהָאִי גּוֹוִן אֲדַכְּרָ כֶּר
נָש לְמַעַבְד פְּקוּדָא דְמְאָרִיָּה כְּגוֹוִנָא
דְנַחֲשׁ דְהָווּ חֲמָאן לִיָּה וְהָווּ דְחָלִי מְקָמִיהָ

דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּמְנַטְרִין גְּרַמְיֵיהוּ, וּבַהֲהוּא דְחִילוֹ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא סְלֵקָא עֲלֵייהוּ מָיָא וְאַתְכַּסְיִין. מָאן גְּרַם לוֹן, הַהוּא נְחָשׁ, הַהוּא רְצוּעָה דְּמִסְתַּפְּלָאן בֵּיהּ אוּף הֲכִי תַכְלַת וְרֵאיתֶם אוֹתוֹ וְזַכְרְתֶם אֶת כָּל מְצוֹת יְיָ מַהֲהוּא דְחִילוֹ דִּילֵיהּ : (עד כאן מחה שממות).

דְּבַר אַחַר וּבָאוּ הָאוּבְדִים, מָאן אֵינּוּן. אֵלִין צְדִיק וּכְנֻסַת יִשְׂרָאֵל. דְּאֶקְרוּן אוּבְדִים. מְנַלְן. כְּנֻסַת יִשְׂרָאֵל, דְּכְתִיב, (ירמיה ט) עַל מַה אֲבֹדָה הָאָרֶץ, אֲבֹדָה אוּ נְאֻבְדַת לָא כְתִיב, אֲלֵא אֲבֹדָה הָאָרֶץ, דָּא כְנֻסַת יִשְׂרָאֵל. צְדִיק, דְּכְתִיב, (ישעיה נז) הַצְדִיק אֲבָד, אֲבֹד אוּ נְאֻבְד לָא כְתִיב, אֲלֵא אֲבָד, וְהָא אוּקְמוּהָ.

וְאִי תִימָא, וּבָאוּ, מָאן אֲתֵר אֲתִין אֵלִין אוּבְדִים. אֲלֵא, כְּנֻסַת יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא. צְדִיק, כְּמַה דְּאוּקְמוּהָ, דְּכְתִיב (תהלים קכו) בְּשׁוּב יְיָ אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן, בְּגִין דִּיִּתּוּב לְאַתְרֵיהּ, וְיִיתִי לְאַתְחַבְרָא בְּכְנֻסַת יִשְׂרָאֵל. וְעַל דָּא, וּבָאוּ הָאוּבְדִים בְּאָרֶץ אַשׁוּר. וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לֵיְיָ בְּהַר הַקְּדֻשׁ בִּירוּשָׁלַיִם, מָאִי קָא מִיִּירִי. אֲלֵא מְלָה דָּא דְּהִנְדְּחִים בְּאָרֶץ מִצְרַיִם, כְּבִיכּוּל, יִשְׂרָאֵל לָא יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא, אֲלֵא בְשִׁכְיֻנְתָּא, כְּמַה דְּאוּקְמוּהָ, וְאֵינּוּן נְדָחִים הַשְׁתַּחֲוּוּ לֵיְיָ. הֲוֹ אָמַר רַבִּי אַבָּא, כְּתִיב, (תהלים קכא) יְיָ יִשְׁמַר צְאֲתָךְ וּבּוֹאֲךָ מִצַּתָּה וְעַד עוֹלָם. יִשְׁמַר צְאֲתָךְ תִּינַח. אֲלֵא וּבּוֹאֲךָ, מָאִי קָא מִיִּירִי, דְּהָא מָאן דְּעָאֵל לְבִיתֵיהּ לָא מְסַתְּפִי. אֲלֵא הָאִי בַר נֶשׁ דְּשׁוּי רְשִׁימָא קְדִישָׁא לְבִיתֵיהּ, כְּמַלְיִן דְּשִׁמָּא עֲלָאָה, הָאִי אֲתַנְטִיר מְכֻלָּא. כַּד נְפִיק הַהוּא דְּמְדוּרֵיהּ לְתַרְעָא דְּבִיתֵיהּ, זְקִיף וְחָמִי רְשִׁימָא קְדִישָׁא, וְעֵינִין (ס"א גע"ץ) כְּפַתְחֵיהּ. כַּד נְפִיק בַר נֶשׁ, הוּא אוּזִיף לֵיהּ, וְנִטְרִי לֵיהּ.

הַקְּדוּשׁ וּמְעִינִין (גע"ץ) כְּפַתְחוּ. כְּשִׁינְצָא הָאָדָם, הוּא מְלֻגָה אוֹתוֹ

וְהָיוּ יִרְאִים מִפְּנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשׁוֹמְרִים עֲצָמָם, וּבִאֲוֹתָהּ יִרְאָה שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲלֵהּ עֲלֵיהֶם מִים וּמִתְכַּסִּים. מִי גְרַם לָהֶם? אוֹתוֹ הַנְּחָשׁ, אוֹתָהּ רְצוּעָה שֶׁמְסַתְּפֵלִים בָּהּ. אֵף כֵּן הַתַּכְלַת - וְרֵאִיתֶם אוֹתוֹ וְזַכְרְתֶם אֶת כָּל מְצוֹת ה'. מֵאוֹתָהּ יִרְאָה שְׁלוֹ:

דְּבַר אַחַר וּבָאוּ הָאוּבְדִים, מִי הֵם? אֵלוֹ הַצְדִיק וּכְנֻסַת יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּקְרְאִים אוּבְדִים. מִנֵּינִן לָנוּ? כְּנֻסַת יִשְׂרָאֵל, שְׁכַתּוּב (ירמיה ט) עַל מַה אֲבֹדָה הָאָרֶץ. לָא כְתוּב אֲבֹדָה אוּ נְאֻבְדַת, אֲלֵא אֲבֹדָה הָאָרֶץ, זֹו כְּנֻסַת יִשְׂרָאֵל. הַצְדִיק, שְׁכַתּוּב (ישעיה נז) הַצְדִיק אֲבָד. לָא כְתוּב אֲבֹד אוּ נְאֻבְד, אֲלֵא אֲבָד, וְהָרִי פְרֻשׁוּהָ.

וְאִם תֹּאמַר, וּבָאוּ, מֵאֵיזָה מְקוּם בָּאִים הָאוּבְדִים הַלָּלוּ? אֲלֵא כְּנֻסַת יִשְׂרָאֵל, מִן הַגְּלוּת. וְהַצְדִיק, כְּמוֹ שֶׁבְּאֲרוּהָ, שְׁכַתּוּב (תהלים קכו) בְּשׁוּב ה' אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן, כְּדִי שִׁיבּוּב לְמִקְוָמוֹ וּיְבֹא לְהַתְחַבֵּר עִם כְּנֻסַת יִשְׂרָאֵל. וְעַל כֵּן, וּבָאוּ הָאוּבְדִים בְּאָרֶץ אַשׁוּר, וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לַה' בְּהַר הַקְּדֻשׁ בִּירוּשָׁלַם. מַה זֶה אוֹמֵר? אֲלֵא הַדְּבַר הַזֶּה שֶׁהִנְדְּחִים בְּאָרֶץ מִצְרַיִם, כְּבִיכּוּל לָא יִצְאוּ יִשְׂרָאֵל מִן הַגְּלוּת אֲלֵא עִם הַשְּׁכִינָה, כְּמוֹ שֶׁבְּאֲרוּהָ, וְאוֹתָם נְדָחִים הַשְׁתַּחֲוּוּ לַה'.

עוֹד אָמַר רַבִּי אַבָּא, כְּתוּב (שם קכא) ה' יִשְׁמַר צְאֲתָךְ וּבּוֹאֲךָ מִצַּתָּה וְעַד עוֹלָם. יִשְׁמַר צְאֲתָךְ בְּרוּר, אֲלֵא וּבּוֹאֲךָ מַה זֶה אוֹמֵר? שְׁהָרִי מִי שֶׁנִּכְנַס לְבִיתוֹ אֵינּוּ פּוֹחַד. אֲלֵא הָאָדָם הַזֶּה שֶׁשָּׂם רֶשֶׁם קְדוּשׁ לְבִיתוֹ בְּדְבָרִים שֶׁל הַשֵּׁם הָעֲלִיּוֹן, זֶה נִשְׁמַר מֵהַכֵּל. וּכְשִׁינְצָא הַהוּא שֶׁמְדוּרוֹ לְשַׁעַר בֵּיתוֹ, זֹקֵף וְרוֹאֵה אֶת הַשֵּׁם וְשׁוֹמֵר אוֹתוֹ. כְּשֶׁנִּכְנַס לְבִיתוֹ הוּא

מכריו לפניו: הִזְהָרוּ בְּדִיּוּקָן שֶׁל הַמֶּלֶךְ הַקְדוֹשׁ! וְכָל זֶה מְשׁוּם אוֹתוֹ הַרְשָׁם שֶׁל הַשֵּׁם הַקְדוֹשׁ שְׁנִרְשָׁם בְּשִׁעַר שְׁלוֹ.

וְרָא דִּי לֹא לְאָדָם שְׁנִשְׁמַר בְּבֵיתוֹ, אֲלֵא הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר אוֹתוֹ כְּשִׁנְכֹּנס וּכְשִׁיּוֹצֵא, שְׁכַתוֹב ה' יִשְׁמַר צְאֲתָךְ וּבּוֹאֲךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

בֹּא וּרְאֵה, הַרוּחַ הַרְעֵה הַזֶּה שְׁשֵׁרוּיָהּ בֵּין הַשְּׁעָרִים, אוֹי לֹא לְאָדָם שֶׁלֹּא יוֹדֵעַ לְהִזְהַר מִמֶּנּוּ וְלֹא רוּשָׁם עַל פֶּתַח בֵּיתוֹ אֶת הַשֵּׁם הָעֲלִיּוֹן הַקְדוֹשׁ שִׁימְצֵא עִמּוֹ, שְׁהָרִי יֵשׁ לוֹ שֶׁלֹּשׁ מֵאוֹת שָׁשִׁים וְחֲמִשָּׁה שְׁמֻשִׁים רְעִים שְׁמֻקְטָרְגִים, כָּל אֶחָד מִשְׁמֻשׁ בְּיוֹמוֹ, וְכֻלָּם נִמְצְאִים עִמּוֹ כָּל יְמֵי הַשָּׁנָה וּמְקַטְרָגִים עָלָיו לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה, וְכֻלָּם נִמְצְאִים עִמּוֹ בְּיוֹם וּבְלַיְלָה. בְּיוֹם לְקַטְרֵג לוֹ, בְּלַיְלָה לְצַעַר אוֹתוֹ בְּחִלּוּמוֹ. בְּשִׁיּוֹצֵא לְקַטְרֵג עָלָיו, כְּשִׁנְכֹּנס, שָׁמַיִם יִדְיָהֶם עַל כַּתְּפוֹ וְאוֹמְרִים לוֹ: אוֹי לוֹ לְפָלוֹנִי שִׁיּוֹצֵא מִרְשׁוֹת אֲדוֹנוֹ! אוֹי לוֹ לְפָלוֹנִי בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא! מְשׁוּם כִּף צְרִיכִים בְּנֵי הָאֱמוּנָה לְהִיּוֹת רְשׁוּמִים בְּכָל, לְהִיּוֹת רְשׁוּמִים בְּרִשָׁם שֶׁל רְבוּנָם, שִׁיּוֹדְעוּ עִמָּם כָּל הַצְּדָדִים הַמִּינִים הַרְעִים, שִׁיְהִיו שְׁמוּרִים בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. אֲשֶׁרֵי חֲלָקִים שֶׁל יִשְׂרָאֵל, עֲלֵיהֶם כְּתוּב (ישעיה ס) וְעַמָּךְ כָּלֵם צְדִיקִים לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ וְגו'.

וְאַהֲבַתְּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ. רַבִּי יוֹסִי פֶתַח, (שם נב) וְעַתָּה מַה לִּי פֶה נָאִם ה' פִּי לִקַּח עִמִּי חֲנָם וְגו'.

בֹּא וּרְאֵה אֶהְבַּת הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל, אֵף עַל גַּב דְּקוֹדֵשׁא בְּרִיךְ הוּא בְּיִשְׂרָאֵל אֵף עַל גַּב דְּחֻבְיָיהוּ גְרָמּוֹ לְאַסְתְּלָקָא

פַּד עֵייל לְבִיתִיהָ, הוּא אֲכַרְיו קַמִּיהָ, אֲזַדְהָרוּ בִּיקְרָא דְדִיּוּקָנָא דְמִלְכָּא קְדִישָׁא. וְכָל דָּא, בְּגִין הַהוּא רְשִׁימָא דְשְׁמָא קְדִישָׁא, דְאַתְרִישִׁים בְּתַרְעִיָּה.

וְרָא דִּי לִיָּה לְבַר נָשׁ דְאַתְנַטְר בְּבִיתִיהָ, אֲלֵא קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא נָטִיר לִיָּה פַּד עֵייל, וְכַד נְפִיק. דְכַתִּיב, יִי' יִשְׁמַר צְאֲתָךְ וּבּוֹאֲךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. זְפִאִין אִינוּן יִשְׂרָאֵל בְּהֵאִי עֲלֵמָא, וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי.

תָּא חֲזִי, הֵאִי רוּחָא בִישָׁא דְשָׂאֲרִי (דף רס"ו ע"א) בֵּין תַּרְעֵי. וּוִי לִיָּה לְבַר נָשׁ, דְלֹא יָדַע לְאַזְדַּהֲרָא מִנִּיהָ, וְלֹא רְשִׁים לְפֶתַח דְבִיתִיהָ שְׁמָא עֲלָאָה קְדִישָׁא, דִּישְׁתַּכַּח עִמִּיהָ. דְהָא אֵית לִיָּה תְּלַת מָאָה וְשִׁתִּין וְחֲמֻשׁ שְׁמֻשִׁין בִּישִׁין מְקַטְרָגִין, כָּל חַד מִשְׁמֻשׁ יוֹמִיָּה, וְכֻלְהוּ מִשְׁתַּפְּחִי עִמִּיהָ כָּל יוֹמֵי שְׁתָּא, וּמְקַטְרָגִי בִיָּה לְעֵילָא וְתַתָּא. וְכֻלְהוּ מִשְׁתַּפְּחִי בִיָּה בִימָמָא וּבְלַיְלָא. בִּימָמָא, לְקַטְרָגָא לִיָּה. בְּלַיְלָא, לְצַעֲרָא לִיָּה בְּחַלְמִיָּה.

כַּד נְפִיק לְקַטְרָגָא לִיָּה, פַּד עָאֵל, שְׁוִוִין יִדְיָהוּ עָלֵיהָ דְכַתְּפִיָּה, וְאַמְרִין לִיָּה, וּוִי לִיָּה לְפִלְנָיָא דְנַפְק מִרְשׁוֹתָא דְמֵאֲרִיָּה. וּוִי לִיָּה לְפִלְנָיָא בְּהֵאִי עֲלֵמָא, וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי. בְּגִין כִּף בְּעָאן בְּנֵי מְהִימְנוּתָא, לְמַהוּי רְשִׁימִין בְּכָלֵא, לְמַהוּי רְשִׁימִין בְּרְשִׁימָא דְמֵאֲרִיָּהוּן, לְאַזְדַּעְזַעָא מִנִּיָּהוּ כָּל סְטֵרִין זִינִין בִּישִׁין, לְמַהוּי נָטִירִין בְּהֵאִי עֲלֵמָא, וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי. זְפִאִין חוּלְקִיָּהוּן דְיִשְׂרָאֵל, עֲלֵיָּהוּ כְּתִיב (ישעיה

ס) וְעַמָּךְ כָּלֵם צְדִיקִים לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ וְגו'. וְאַהֲבַתְּ אֶת יִי' אֱלֹהֶיךָ. (דברים ו) רַבִּי יוֹסִי פֶתַח,

וְעַתָּה מַה לִּי פֶה נָאִם יִי' פִּי לִקַּח עִמִּי חֲנָם וְגו'. תָּא חֲזִי, רַחֲמֵימוּתָא דְקוֹדֵשׁא בְּרִיךְ הוּא בְּיִשְׂרָאֵל אֵף עַל גַּב דְּחֻבְיָיהוּ גְרָמּוֹ לְאַסְתְּלָקָא

שְׁחַטְאֵיהֶם גָּרְמוּ לְהִסְתַּלַּק
מִבְּיַנְיָהוּ וְהַתְּפֹזְרוּ בֵּין הַעַמִּים,
הוא תּוֹבֵעַ אֶת עֲלֻבוֹנָם.

וְכֹא וּרְאָה, בְּשַׁעַר שִׁישְׁרָאֵל
שְׂרוּיִים בְּאַרְצָם, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוא מִשְׁתַּעֲשֵׂעַ בְּגִנוּ וּמִתְקַרֵּב
לְיִשְׂרָאֵל, וְשׁוֹמֵעַ קוֹלָם וּמִשְׁתַּבַּח
בָּהֶם.

בֵּינָן שְׁגָרְמוּ חַטְאֵיהֶם וְהִגְלוּ
יִשְׂרָאֵל מֵהָאָרֶץ הַקְּדוֹשָׁה,
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא נִכְנַס לְגִנּוּ
וְלֹא מִשְׁתַּעֲשֵׂעַ בוֹ. וְלֹא עוֹד,
אֵלֹא שֶׁהוּא צוּרוֹת וְאוֹמֵר, וְעַתָּה
מַה לִּי פֹה נְאֻם ה' ? וְכַתּוּב שָׁם,
(תהלים קלב) פֹּה אָשֵׁב כִּי אֹתִיָּהּ. כִּי
לָקַח עִמִּי חַנּוּם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
(ישעיה נב) חַנּוּם נִמְכַרְתֶּם.

וּמֵאוֹתוֹ יוֹם שֶׁגָּלוּ יִשְׂרָאֵל
מֵאַרְצָם לֹא נִמְצְאוּ שְׂמִיחָה לְפָנֵי
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶהוּ שֶׁכַּתּוּב
(ישעיה ו) אֲלֵבִישׁ שָׁמַיִם קְדֵרוֹת
וְשִׁק אֲשֵׁים כְּסוּתָם. וְכָל זֶה
מִשׁוּם אֲהַבְתֶּם שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא אוֹהֵב אוֹתָם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
(מלאכי א) אֲהַבְתִּי אֶתְכֶם אָמַר ה'.
(ועל זה) וְאֲהַבְתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ.
וְאֲהַבְתָּ, שְׁצִרְיָךְ אָדָם לְהִתְקַשֵּׁר
עִמּוֹ בְּאַהֲבָה עֲלִיּוֹנָה. שְׁכָל
עֲבוּדָה שְׂאָדָם צִרְיָךְ לְעַבֵּד אֶת
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׂעֵבֵד
בְּאַהֲבָה, שְׂאִין לָךְ עֲבוּדָה כְּמוֹ
אֲהַבְתָּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. רַבִּי
אֲבָא אָמַר, הַדְּבָרִים הַלְלוּ הֵם
הַכֹּלֵל שֶׁל הַתּוֹרָה, מִשׁוּם שֶׁעֲשָׂר
הָאֲמִירוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה כָּאֵן נִכְלָלוּ,
וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ הַחֲבָרִים.

בֹּא וּרְאָה, אֵינָן לָךְ דְּבָר בְּחִיבוֹת
לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּמִי
שֶׁאוֹהֵב אוֹתוֹ כְּרֵאוּי. וּמַה הוּא?
כְּפָתוּב בְּכָל לְבָבְךָ. בְּכָל, מַה זֶה
אוֹמֵר? הִיָּה צִרְיָךְ לוֹ לְכַתֵּב
בְּלְבָבְךָ, בְּנַפְשְׁךָ, בְּמַאֲדְךָ. מַהוּ
בְּכָל לְבָבְךָ? אֵלֹא לְהַכְלִיל שְׁנֵי
לְבָבוֹת, אֶחָד טוֹב וְאֶחָד רַע. בְּכָל

מִבְּיַנְיָהוּ, וְאֶתְפַּדְרוּ בֵּינֵי עַמְּמֵיָא, הוּא תָּבֵעַ
עֲלֻבוֹנָא דְלַהוֹן.

וְהָא חֲזִי, בְּשַׁעַר דִּישְׂרָאֵל שְׂרָאן בְּאַרְעֵהוֹן,
קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִשְׁתַּעֲשֵׂעַ בְּגַנְתִּיהָ,
וְקָרִיב לְגַבְיֵיהוּ דִישְׂרָאֵל, וְשָׁמַע קְלִיֵּהוֹן,
וְאִשְׁתַּבַּח בְּהוּ.

בֵּינָן דְּגָרְמוּ חוֹבֵיֵיהוּ, וְאֶתְגָּלוּ יִשְׂרָאֵל מֵאַרְעָא
קְדִישָׁא, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא עָאֵל
בְּגַנְתִּיהָ, וְלֹא מִשְׁתַּעֲשֵׂעַ בִּיהָ. וְלֹא עוֹד, אֵלֹא
דְּאִיהוּ צוּרוֹת וְאוֹמֵר, וְעַתָּה מַה לִּי פֹה נְאֻם יי',
וְכַתִּיב הָתָם (תהלים קלב) פֹּה אָשֵׁב כִּי אֹתִיָּהּ. כִּי
לָקַח עִמִּי חַנּוּם, כְּמֹה דְאַתְּ אָמַר, (ישעיה נב) חַנּוּם
נִמְכַרְתֶּם.

וּמֵהַהוּא יוֹמָא דְאַתְגְּלִיאֵוּ יִשְׂרָאֵל מֵאַרְעֵהוֹן,
לֹא אִשְׁתַּכַּח חֲדוּתָא קָמִיהָ קְדָשָׁא
בְּרִיךְ הוּא. הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (ישעיה ו) אֲלֵבִישׁ
שָׁמַיִם קְדֵרוֹת וְשִׁק אֲשֵׁים כְּסוּתָם. וְכָל דָּא,
בְּגִין רְחִימוּתָא דְלַהוֹן, דְּרַחֲמִים לוֹן קְדָשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, כְּמֹה דְאַתְּ אָמַר, (מלאכי א) אֲהַבְתִּי
אֶתְכֶם אָמַר יי'. (ועל דא) וְאֲהַבְתָּ אֶת יי' אֱלֹהֶיךָ.
וְאֲהַבְתָּ: דְּבַעֲי בַר נֶשׁ לְאַתְקַשְׂרָא בִּיהָ
בְּרַחֲמֵיהוֹן עֲלָאָה, דְּכָל פּוֹלְחָנָא דְּבַעֲי בַר נֶשׁ
לְמַפְלַח לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דִּיפְלַח בְּרַחֲמֵיהוּ.
דְּלִית לָךְ פּוֹלְחָנָא, כְּמוֹ רְחִימוּתָא דִּיקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא. רַבִּי אֲבָא אָמַר, הִנֵּי מְלִי כָלְלָא
דְּאוּרִייתָא אֵינּוּן, בְּגִין דְּעֵשָׂר אֲמִירָן
דְּאוּרִייתָא, הֵכָא אֶתְפְּלִילוּ, וְהָא אוּקְמוּהָ
חֲבָרִיאֵי.

הָא חֲזִי, לִית לָךְ מְלָה בְּחִיבוּתָא קָמִי קְדָשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, כְּמֹה דְּרַחֲמִים לִיהָ כְּדָקָא
יָאוּת. וּמַה הוּא. כְּמֹה דְכַתִּיב, בְּכָל לְבָבְךָ.
בְּכָל, מַאי קָא מִיּוּרִי, בְּלְבָבְךָ מִיבַעֲי לִיהָ.
בְּנַפְשְׁךָ, בְּמַאֲדְךָ, מַהוּ בְּכָל לְבָבְךָ. אֵלֹא

נפשך, אחד טוב ואחד רע. בכל מאדך, זה לא בא לדרשה. אמר רבי אלעזר, ואפלו זה הוא לדרשה. מה הטעם? בין שנפל לו ממון מירשה, או מצד אחר, או בין שהוא הרויח אותו, ועל זה פתוב בכל מאדך.

אמר רבי אבא, חזרנו לפסוק של ואהבת. מי שאוהב את הקדוש ברוך הוא, מתעטר בחסד מכל הצדדים ועושה חסד עם הכל, ולא חס על גופו ועל ממונו. מנין לנו? מאברהם, כמו שנאמר, שהרי לא חס באהבת רבנו על לבו (שהוא יצור) ועל נפשו ועל ממונו.

ער לבו לא השגית, על רצונו, משום אהבת רבנו. על נפשו - שלא חס על בנו ועל אשתו בשביל אהבת רבנו. על ממונו - שהיה עומד בפרשת דרכים ומתקן מזונות לכל העולם. משום כך התעטר בעטרה של חסד, בפתוב (מיכה ז) חסד לאברהם. ומי שמתקשר באהבת רבנו זוכה לזה, ולא עוד, אלא שכל העולמות מתברכים בגללו. זהו שפתוב (תהלים קמה) וחסידך יברכוכה. אל תקרי יברכוכה, אלא יברכו כ"ה. (שפתוב בראשית יב) ונברכו בך כל משפחות האדמה.

יום אחד היה חלש רבי יוסי, נכנסו אליו רבי אבא ורבי יהודה ורבי יצחק, ראו אותו שהיה נופל על פניו וישן. ישבו. כשהתעורר, ראו שפניו מחזכות. אמר לו רבי אבא, דבר חדש ראית? אמר לו, ודאי, שעכשו עלתה נפשי, וראיתי את הכבוד של אותם שמסרו עצמם על קדשת רבונם, שהיו נכנסים בשלשה עשר נהרות אפרסמון

לאכללא תרין לבין, חד טב וחד ביש. בכל נפשך: חד טב, וחד ביש. בכל מאדך, דא לא אתיא לדרשא. אמר רבי אלעזר, ואפילו האי לדרשא הוא. מאי טעמא. בין הנפל ליה ממונא מירושתא, או מסטרא אחרא, או בין דאיהו רווח ליה, ועל דא כתיב בכל מאדך.

אמר רבי אבא, אהדרנא לקרא ואהבת. מאן דרחים לקודשא בריך הוא, אתעטר בחסד מכל סטרין, ועביד חסד בכלא, ולא חייס על גופיה ועל ממוניה. מנלן. מאברהם. כמה דאתמר, דהא לא חס ברחימותא דמאריה, על לביה, (דהוא יצריה) ועל נפשיה, ועל ממוניה.

ער לביה לא אשגח, על רעותא דיליה, בגין רחימותא דמאריה. על נפשיה, דלא חס על בריה, ועל אתתיה, בגין רחימותא דמאריה. על ממוניה, דהוה קאים בפרשת ארחין, ואתקין מזוני לכל עלמא. בגין כך, אתעטר בעטרא דחסד. כמה דכתיב, (מיכה ז) חסד לאברהם. ומאן דאתקשר ברחימותא דמאריה, זכה להאי. ולא עוד, אלא דעלמין פלהו מתברכן בגיניה. הדא הוא דכתיב, (תהלים קמה) וחסידך יברכוכה, אל תקרי יברכוכה, אלא יברכו כ"ה. (דכתיב, בראשית יב) ונברכו בך כל משפחות האדמה.

יומא חד, הוה חלש רבי יוסי, עאל (עאלו) לגביה רבי אבא ורבי יהודה ורבי יצחק, חמו ליה דהוה נפיל על אנפוי ונאים. יתבו. פד אתער, חמו ליה לאנפוי דחייכין. אמר ליה רבי אבא, מלה חדתא חמיתא. (ד' רס"ז ע"ב) אמר ליה ודאי, דהשתא סלקא נפשי, וחסית יקרא, מאינון דמסרו גרמייהו על קדשה דמאריהון, דהוו עאלין בתליסר נהרי דאפרסמונא דכיא. וקודשא

טְהוֹר וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
מִשְׁתַּעֲשֵׂעַ עִמָּם, וְרֵאִיתִי מַה
שֶׁלֹּא נִתְּנוּ לִי רִשׁוֹת לֹמֵר.
וְשִׁאלְתִי אוֹתָם, אֲמַרְתִּי שֶׁל מִי
הַכְּבוֹד הַזֶּה? אָמְרוּ לִי, שֶׁל אוֹתָם
שֶׁאֲהָבוּ אֶת רַבּוֹנָם בְּאוֹתוֹ
הָעוֹלָם. וּמִמָּה שִׁרְאִיתִי הוֹאֲרוּ
נַפְשֵׁי וְלִבִּי, וְעַל כֵּן פָּנִי מִחִיכּוֹת.
אָמַר לוֹ רַבִּי אַבָּא, אֲשֶׁרִי חִלְקָךָ,
אָבֶל הַתּוֹרָה מְעִידָה עָלֶיךָ,
שִׁכְתוּב (ישעיה טד) עֵינַי לֹא רָאִיתָ
אֱלֹהִים זולָתְךָ יַעֲשֶׂה לְמַחֲכָה לּוֹ.
אָמַר לוֹ רַבִּי יְהוּדָה, הֲרֵי שֶׁאֲלוֹ
הַחֲבָרִים, זֶה שִׁכְתוּב יַעֲשֶׂה, הֲיֵה
צָרִיךְ לוֹ לְהִיּוֹת תַּעֲשֶׂה!

אָמַר לוֹ, הֲרֵי גִתְבָּאָר, אָבֶל סוּד
הַדְּבָר הֵינּוּ שִׁכְתוּב (תהלים כו)
לְחַזוֹת בְּנַעַם ה' וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ.
וּפְרָשִׁי, נַעַם ה', אוֹתוֹ שֶׁבֵּא
מִהַעֲתִיק הַקְדוֹשׁ שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא מִשְׁתַּעֲשֵׂעַ בּוֹ, שֶׁהֲרֵי אוֹתוֹ
נַעַם יוֹצֵא מִהַעֲתִיק. וּלְבַקֵּר
בְּהִיכְלוֹ, בְּהִיכַל הָעֲלִיּוֹן עַל הַכֹּל.
אֵף כֵּן, עֵינַי לֹא רָאִיתָ אֱלֹהִים
זולָתְךָ יַעֲשֶׂה - מִי? אוֹתוֹ הַעֲתִיק
הַנֶּסְתֵּר שֶׁל הַכֹּל, שֶׁהֲרֵי בּוֹ תְלוּי.
אָמַר לוֹ, וְדַאי כֵּן הוּא. אֲשֶׁרִי
חִלְקָם שֶׁל אוֹתָם שֶׁבֵּאֲהַבְתָּ
רַבּוֹנָם נְדַבְּקִים בָּהֶם, לֹאֵלֶּה אֵין
שְׁעוֹר לְחִלְקָם בְּעוֹלָם הַהוּא.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, פֶּמָּה מְדוֹרִים
עַל מְדוֹרִים יֵשׁ לְצַדִּיקִים בְּעוֹלָם
הַהוּא, וְהַמְדוֹר הָעֲלִיּוֹן שֶׁל הַכֹּל
- אוֹתָם שֶׁנִּקְשְׂרָה בָּהֶם אֲהַבְתָּ
רַבּוֹנָם, שֶׁהֲרֵי מְדוֹרָם נִקְשַׁר
לְהִיכַל שְׁעוּלָה עַל הַכֹּל. מַה
הַטַּעַם? מִשּׁוֹם שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא מְתַעֲטֵר בָּזֶה.

בֵּא וְרָאָה, (הַכֹּל אֲהַבָּה) הַהִיכַל הַזֶּה
נִקְרָא אֲהַבָּה, וּבִשְׁבִיל הָאֲהַבָּה
הַכֹּל קִיָּם, כְּפִתּוּב (שִׁיר הַשִּׁירִים ח)
מִיָּם רַבִּים לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת
הָאֲהַבָּה. וְהַכֹּל קִיָּם בְּאֲהַבָּה,
שֶׁהֲרֵי הַשֵּׁם הַקְדוֹשׁ כֵּן נִמְצָא,

בְּרִיךְ הוּא מִשְׁתַּעֲשֵׂעַ בָּהוּ. וְחִמֵּינָא מַה דְּלֹא
יְהִיבּוּ לִי רִשׁוֹתָא לְמִימַר. וְשִׁאִילְנָא לִזְוִן,
אֲמִינָא, הָאִי יִקְרָא דְמֵאֵן הוּא. אָמְרוּ לִי,
מֵאִינּוֹן דְּרַחֲמִימוּ לְמֵאֲרִיהוֹן בְּהַהוּא עֲלֵמָא.
וּמִמָּה דְחִמִּית, נַפְשָׁאִי וְלִבָּאִי אֲתַנְהִיר, וְעַל
דָּא אֲנַפְּאִי חִיִּיכִין.

אָמַר לִיהֵ רַבִּי אַבָּא, זַפְּאָה חוּלְקָךָ, אָבֶל
אוֹרִיִּיתָא אֲסֵהִיד בָּהוּ, דְכַתִּיב, (ישעיה טד)
עֵינַי לֹא רָאִיתָ אֱלֹהִים זולָתְךָ יַעֲשֶׂה לְמַחֲכָה
לוֹ. אָמַר לִיהֵ רַבִּי יְהוּדָה, הָא שֶׁאִילוֹ חֲבַרְיָא,
דָּא דְכַתִּיב יַעֲשֶׂה, תַּעֲשֶׂה מִיבְעִי לִיהֵ.

אָמַר לִיהֵ, הָא אֲתַמַּר. אָבֶל רְזָא דְמַלְחָה, הֵינּוּ
דְכַתִּיב, (תהלים כו) לְחַזוֹת בְּנַעַם יי' וּלְבַקֵּר
בְּהִיכְלוֹ. וְאוּקְמוּהָ, נַעַם יי', הַהוּא דְאֲתַיָּא
מִעֲתִיקָא קְדִישָׁא, דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא
מִשְׁתַּעֲשֵׂעַ בִּיהֵ. דְהָא הַהוּא נַעַם מִעֲתִיקָא
נַפְּקָא. וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ, בְּהִיכְלָא עֵילְאָה עַל
כֹּלָא. אוּף הָכָא, עֵינַי לֹא רָאִיתָ אֱלֹהִים זולָתְךָ
יַעֲשֶׂה. מֵאֵן הַהוּא עֲתִיקָא סְתִימָא דְכֹלָא, דְהָא
בִּיהֵ תְלוּיָא, אָמַר לִיהֵ, וְדַאי הָכִי הוּא. זַפְּאָה
חוּלְקִיהוֹן דְאִינּוֹן דְרַחֲמִימוּתָא דְמֵאֲרִיהוֹן
מְתַדְבְּקִין בָּהוּ, לְאֵלִין לִית שְׁעוּרָא לְחוּלְקִיהוֹן
בְּהַהוּא עֲלֵמָא.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, פֶּמָּה מְדוֹרִין עַל מְדוֹרִין אִית
לְהוּ לְצַדִּיקִיָּא בְּהַהוּא עֲלֵמָא, וּמְדוּרָא
עֲלָאָה דְכֹלָא, אִינּוֹן דְרַחֲמִימוּתָא דְמֵאֲרִיהוֹן
אֲתַקְשַׁר בָּהוּ, דְהָא מְדוּרִיהוֹן אֲתַקְשַׁר
בְּהִיכְלָא דְסְלִיק עַל כֹּלָא. מֵאִי טַעַמָא, בְּגִין
דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּהֵאִי אֲתַעֲטֵר.

תָּא חֲזִי, (ס"א כֹּלָא אֲהַבָּה) הִיכְלָא דָּא, אֲהַבָּה
אֲתַקְרִי, וּבְגִין אֲהַבָּה קִיָּמָא כֹּלָא. פֶּמָּה
דְכַתִּיב, (שִׁיר הַשִּׁירִים ח) מִיָּם רַבִּים לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹת
אֶת הָאֲהַבָּה. וְכֹלָא בְרַחֲמִימוּתָא קִיָּמָא, דְהָא

שְׁהָרִי פְּרִשׁוּהָ, י' לא נִפְרַד הַקּוֹץ שְׁלֹמֶעֱלָה מִן י' לְעוֹלָמִים, שְׁהָרִי בְּאַהֲבָה שׁוֹרֵה עָלָיו, וְלֹא נִפְרַד מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים. ה' הָרִי פְּרִשׁוּהָ, שִׁי' לֹא נִפְרַדְתָּ מִמֶּנָּה, וְנִמְצְאוֹת יַחַד בְּחִבּוּבוֹת, לֹא נִפְרַדוֹת זֹו מִזֹּו. כְּמוֹ כֵּן ה', וְהָרִי נִתְבָּאֵר, כְּמוֹ שְׁכֵתוֹב (בראשית ב) וְנִהָר יֵצֵא מֵעֵדֶן, יוֹצֵא תָמִיד לְעוֹלָמִים, נִדְבָקִים בְּחִבּוּבוֹת.

ו"ה כְּשֶׁנִּדְבָקוֹת זֹו בְּזֹו, נִדְבָקוֹת יַחַד בְּחִבּוּבוֹת, חֶתֶן עִם פְּלֵה, שְׁדַרְכָן תָּמִיד נִמְצְאוֹת בְּחִבּוּבוֹת. י' עִם ה', ה' עִם ו', ו' עִם ה', וְזֹו עִם זֹו נִקְשְׁרוֹת בְּחִבּוּבוֹת, וְהַפֵּל נִקְרָא אֲהָבָה. וְעַל כֵּן מִי שְׂאוֹהֵב אֶת הַמְּלָךְ, הָרִי הוּא נִקְשֵׁר בְּאוֹתָהּ הָאֲהָבָה, וּמִשׁוּם כִּף וְאֲהָבַת אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ.

וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְגו'. רַבִּי יִצְחָק פֶּתַח, (תהלים לה) כָּל עֲצָמֹתַי תֹּאמְרֶנָּה ה' מִי כְמוֹךָ מִצִּיל עֲנִי מִחֶזֶק מִמֶּנּוּ וְעֲנִי וְאֲבִיוֹן מִגּוֹזְלוֹ. פְּסוּק זֶה אָמַר אוֹתוֹ דָּוִד בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ. כָּל עֲצָמֹתַי תֹּאמְרֶנָּה, וְכִי מִי רָאָה עֲצָמוֹת שְׂאוֹמְרוֹת שִׁירָה? אֵלֶּא הַפְּסוּק הַזֶּה בְּזִמְן שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲתִיד לְהַחֲיוֹת אֶת הַמֵּתִים, וְעֲתִיד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַתְקִין הָעֲצָמוֹת וּלְקָרֵב כָּל אַחַת וְאַחַת לְמִקְוָמוֹ, שְׁכֵתוֹב (יחזקאל לו) וְתִקְרְבוּ עֲצָמוֹת עֵצִים אֶל עֲצָמוֹ, וְכֵתוֹב (ישעיה נח) וְעֲצָמוֹתֶיךָ יִחְלִיץ. אֲזַ עֲתִידוֹת הֵן לוֹמַר שִׁירָה.

אִיזוֹ שִׁירָה אוֹמְרוֹת? ה' מִי כְמוֹךָ (מקדימים), וְזֹו הַשִּׁירָה הַמְעֲלָה מִמֶּה שְׂאִמְרוֹ יִשְׂרָאֵל עַל הַיָּם, שְׁהָרִי הֵם לֹא הִזְכִּירוּ אֶת הַשֵּׁם הַקְדוּשׁ אֲלֵא אַחֲרֵי שְׁלֹשׁ מַלְיִם, שְׁכֵתוֹב (שמות טו) מִי כְמוֹכָה בְּאֵלֶם ה'. וְכֵאן הֵם מִקְדִּימִים אֶת הַשֵּׁם

שְׂמָא קְדִישָׁא הָכִי אֲשַׁתְּכַח דְּהָא אוֹקְמוּהָ, י' לֹא מִתְפָּרֵשׁ קוֹצָא דְלַעֲיִלָּא מִן י' לְעֵלְמִין. דְּהָא בְּרַחֲמֵימוֹתָא שְׂרִיא עָלֶיהָ, וְלֹא מִתְפָּרֵשׁ מִנֶּיהָ לְעֵלְמִין. ה', הָא אוֹקְמוּהָ, דִּיּוֹד לֹא מִתְפָּרֵשׁ מִנָּה, וְאֲשַׁתְּכַחוּ כַּחְדָּא בְּחִבּוּבוֹתָא, לֹא אֲתִפְרִשְׁן דָּא מִן דָּא. כְּגוֹוִנָא דָּא ה' וְהָא אֲתִמַּר, כְּמָה דְכֵתִיב, (בראשית ב) וְנִהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן, יוֹצֵא תָדִיר לְעֵלְמִין, בְּחִבּוּבוֹתָא אֲתִדְבָקֵן.

ו"ה כִּד אֲתִדְבָקֵן דָּא בְּדָא, אֲתִדְבָקֵן בְּחִבּוּבוֹתָא כַּחְדָּא, חֶתֶן בְּכֵלָה, דְּאֲרַחֲמִיּהוּ תָדִיר בְּחִבּוּבוֹתָא אֲשַׁתְּכַח. י' בְּה', ה' עִם ו', ו' עִם ה'. וְדָא בְּדָא אֲתִקְשֵׁר בְּחִבּוּבוֹתָא. וְכֵלָא אֲהָבָה אֲקָרִי. וְעַל דָּא מָאן דְּרַחֲמִים לְמַלְפָּא, הָא אֲתִקְשֵׁר בְּהֵהוּא אֲהָבָה. וּבְגִין כִּף, וְאֲהָבַת אֶת יי' אֱלֹהֶיךָ.

וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְגו'. רַבִּי יִצְחָק פֶּתַח, (תהלים לה) כָּל עֲצָמוֹתַי תֹּאמְרֶנָּה יי' מִי כְמוֹךָ מִצִּיל עֲנִי מִחֶזֶק מִמֶּנּוּ וְעֲנִי וְאֲבִיוֹן מִגּוֹזְלוֹ. הָאִי קָרָא דָּוִד אֲמָרִיָּה בְּרוּחָא דְקוּדְשָׁא, כָּל עֲצָמוֹתַי תֹּאמְרֶנָּה, וְכִי מָאן חָמָא גְרָמִי דְאָמְרוּ שִׁירָתָא. אֲלֵא הָאִי קָרָא, בְּזִמְנָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא זְמִין לְאַחֲרִיא מִתְיִיא, וְזְמִין קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַתְקַנָּא גְרָמִי, וּלְקָרְבָא כָּל חַד וְחַד לְאַתְרֵיּהוּ, דְכֵתִיב, (יחזקאל לו) וְתִקְרְבוּ עֲצָמוֹת עֵצִים אֶל עֲצָמוֹ. וְכֵתִיב (ישעיה נח) וְעֲצָמוֹתֶיךָ יִחְלִיץ. כְּדִין זְמִינִין אֵינּוֹן לְמִימַר שִׁירָתָא.

מָאִי שִׁירָתָא אֲמָרִי. יי' מִי כְמוֹךָ (מקדימים) וְדָא שִׁירָתָא מְעֲלִיא, מִמֶּה דְאָמְרוּ יִשְׂרָאֵל עַל יָמָא, דְּהָא אֵינּוֹן לֹא אֲדַכְרוּ שְׂמָא קְדִישָׁא, אֲלֵא בְּתַר תְּלַת מַלְיִן, דְכֵתִיב, (שמות טו) מִי

כְּמוֹכָה בְּאֵלִים יי'. וְהֵכָא אֵינּוֹן מִקְדִּימִי לְשְׂמָא קְדִישָׁא, דְכֵתִיב יי' מִי

הַקְדוּשׁ, שְׁכַתוּב ה' מִי כְמוֹד.
מִצִּיל עֲנִי מִחֶזֶק מִמֶּנּוּ - זֶה יֵצֵר
טוֹב מִיֵּצֵר הָרַע, מִשׁוּם שִׁיֵּצֵר
הָרַע תִּקְרֶיף הוּא כְּמוֹ אֶבֶן, כְּכַתוּב
(יחזקאל לו) וְהִסְרֹתִי אֶת לֵב הָאֶבֶן,
וְיֵצֵר הַטּוֹב הוּא בִּשְׂר, שְׁכַתוּב
וְנִתַּתִּי לָכֶם לֵב בִּשְׂר.

בֹּא וּרְאֵה, יֵצֵר הָרַע לְמָה הוּא
דוֹמֶה? בְּשֶׁעָה שֶׁהוּא בֹּא לְהַזְדוּג
עִם הָאָדָם הוּא כְּמוֹ בְרוּל, עַד
שֶׁמִּכְנִיסִים אוֹתוֹ לְאֵשׁ. אַחַר
שִׁיתַחֲמֶם, הַכֹּל חוֹזֵר כְּאֵשׁ.

רַבִּי חֵיָא אָמַר, כְּשָׁבֵא יֵצֵר הָרַע
לְהַזְדוּג עִם הָאָדָם, דוֹמֶה לְאִישׁ
שֶׁקָּרַב לְפִתַח וְרוּאָה שְׂאִין מִי
שְׂמוּחָה בְיָדוֹ, נִכְנָס לְבֵית וְנַעֲשֶׂה
לוֹ אוֹרַח. רוּאָה שְׂאִין מִי שְׂמוּחָה
בְיָדוֹ, וְלֵךְ לוֹ לְדַרְכּוֹ. פִּינּוּן
שְׁנַכְנָס לְבֵית וְאִין מִי שִׁימַחָה
בְיָדוֹ, מִתְמַנֶּה עָלָיו וְנַעֲשֶׂה בַעַל
הַבַּיִת, עַד שֶׁנִּמְצָא שְׁפַל הַבַּיִת
עוֹמֵד לְרִשְׁוֹתוֹ.

מִמִּי לְמַדְנּוּ? מִפְּרִשְׁת דְּוּד
לְמַדְנּוּ. מַה כְּתוּב? (שמואל ב יב)
וַיִּבֵּא הַלֵּךְ לְאִישׁ הָעֶשְׂרִי. הַלֵּךְ
שֶׁקָּרַב לְפִתַח וְלֹא רוּאָה לְהִתְעַכֵּב
שָׁם, אֲלֵא לְלַכֵּת לְדַרְכּוֹ. כִּף הוּא
יֵצֵר הָרַע, כְּמוֹ שֶׁקָּרַב לְבֵית
מִתְקַרֵּב לְאָדָם. מִתְעוֹרֵר עָלָיו
בְּחֶטָּא קָטָן, זֶהוּ אוֹרַח עֲרָאִי.
רוּאָה שְׂאִין מִי שְׂמוּחָה בְיָדוֹ, מַה
כְּתוּב? לַעֲשׂוֹת לְאוֹרַח הַבַּיִת לוֹ
[אֵלִין], נַעֲשֶׂה לוֹ אוֹרַח אֲכִסְנָאִי
בְּבֵית, מִתְעוֹרֵר עָלָיו בְּחֶטָּא
יּוֹתֵר, יוֹם אֶחָד אוֹ יוֹמִים, כְּאוֹרַח
הַזֶּה שֶׁמְשַׁהִים אוֹתוֹ בְּבֵית יוֹם
אֶחָד אוֹ יוֹמִים, (בגלל שְׁהוּא אוֹרַח)
פִּינּוּן שְׂרוּאָה שְׂאִין מִי שְׂמוּחָה
בְיָדוֹ, מַה כְּתוּב? (שם) וַיַּעֲשֵׂה[ה]
לְאִישׁ הַבַּיִת אֵלִין, נַעֲשֶׂה בַעַל
הַבַּיִת, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר (בראשית מב)
הָאִישׁ אֲדוֹנֵי הָאָרֶץ. (רות א) אִישׁ
נַעֲמִי. כִּף הוּא יֵצֵר הָרַע, נַעֲשֶׂה
כְּגַד הָאָדָם אִישׁ, בַּעַל הַבַּיִת,

כְּמוֹד. מִצִּיל עֲנִי מִחֶזֶק מִמֶּנּוּ, דָּא יֵצֵר טוֹב,
מִיֵּצֵר רַע. בְּגִין דִּיֵּצֵר הָרַע תִּקְרֶיף הוּא כְּאֶבֶן.
כְּמָה דְכְּתִיב, (יחזקאל לו) וְהִסְרֹתִי אֶת לֵב הָאֶבֶן.
וְיֵצֵר טוֹב הוּא בִּשְׂרָא, דְכְּתִיב, (שם) וְנִתַּתִּי לָכֶם
לֵב בִּשְׂר.

תָּא חֲזִי, יֵצֵר הָרַע לְמָה הוּא דוֹמֶה. בְּשֶׁעָתָא
דְּאִתִּי לְאַזְדוּגָא בְּבֵר נֶשׁ, הוּא כְּפִרְזֵלָא,
עַד דְּעָאֲלִין לִיה בְּנוֹרָא. בְּתֵר דִּיתַחֲמֶם אֲתַהֲדֵר
כְּלָא כְּנוֹרָא.

רַבִּי חֵיָא אָמַר, יֵצֵר הָרַע כְּדֵי אֲתִי לְאַזְדוּגָא
בֵּיה לְבֵר נֶשׁ, דְּמִי לְבֵר נֶשׁ דְּקָרִיב
לְפִתַחָא, וְחֲמִי דְלֹא אִית מָאן דְּמַחֵי בִידֵיה.
עָאֵל לְבֵיתָא, וְאֲתַעְבִּיד לִיה אֲרַח. חֲמָא דְלֹא
אִית מָאן דְּמַחֵי בִידֵיה, וְיִיזִיל לִיה לְאַרְחִיה.
פִּינּוּן דְּעִיל לְבֵיתָא, וְלֹא אִית דִּימַחֵי בִידֵיה,
אֲתַמְנָא עָלֵיה וְאֲתַעְבִּיד מְאָרִיָּה דְּבֵיתָא (דף רס"ח

ו"א) עַד דִּישְׁתַּכַּח דְּכָל בֵּיתָא קָאִים בְּרִשְׁוֹתֵיה.
מָאן אוֹלִיפְנָא. מִפְּרִשְׁתָּא דְּדוּד אוֹלִיפְנָא. מַה
כְּתִיב, (שמואל ב יב) וַיִּבֵּא הַלֵּךְ לְאִישׁ הָעֶשְׂרִי,
הַלֵּךְ דְּקָרִיב לְפִתַחָא, וְלֹא בְּעִי לְאַתְעַכְבָּא
תַּמָּן, אֲלֵא לְמַהֲךָ לְאַרְחִיה. כִּף הוּא יֵצֵר הָרַע,
כְּמָה דְּמִקָּרַב לְבֵיתָא, מִתְקַרֵּב גַּבֵּי דְּבֵר נֶשׁ,
אֲתַעֵר עָלֵיה בְּחוּבָא זְעִיר, דָּא הוּא אוֹרַח
עֲרָאִי. חֲמִי דְלִית דְּמַחֵי בִידֵיה, מַה כְּתִיב,
לַעֲשׂוֹת לְאוֹרַח הַבַּיִת אֵלִין, אֲתַעְבִּיד לִיה
אוֹרַח אֲכִסְנָאִי בְּבֵיתָא, אֲתַעֵר עָלֵיה בְּחוּבֵי
יַתִּיר, יוֹמָא חַד, אוֹ תְּרִין יוֹמִין, כְּהֵאִי אוֹרַח
דְּשְׂרָאן לִיה בְּבֵיתָא, יוֹמָא חָדָא, אוֹ שְׁתֵּי
יוֹמִין, (בְּגִין דְּאִיהוּ אוֹרַח) פִּינּוּן דְּחֲמִי דְלִית מָאן דְּמַחֵי
בִידֵיה, מַה כְּתִיב, (שם) וַיַּעֲשֵׂה לְאִישׁ הַבַּיִת אֵלִין,
אֲתַעְבִּיד מְאָרִי דְּבֵיתָא, כְּמָה דְּאֲתָּ אָמַר (בראשית
מב) הָאִישׁ אֲדוֹנֵי הָאָרֶץ. (רות א) אִישׁ נַעֲמִי. כִּף
הוּא יֵצֵר הָרַע, אֲתַעְבִּיד לְקַבְּלֵיה דְּבֵר נֶשׁ,

והנה נקשר האדם לעבודתו, והוא עושה בו פרצונו.

ועל כן צריך אדם לשים דברי תורה עליו תמיד, כדי שיהיה אותו יצר הרע שבויר בהם, שאין ליצר הרע מקטרג פרט לדברי תורה, ועל כן כתוב והיו הדברים האלה וגו', על לבבך - על שני יצריך, שיצר הטוב מתעטר בהם, ויצר הרע נכנע בהם. אמר רבי יהודה, מה יצר הטוב צריך דברי תורה? אמר לו, יצר הטוב מתעטר בהם. ויצר הרע, פיון שרואה שאדם לא שב ולא רוצה להשתדל בתורה, אז הוא עולה למעלה ומלמד עליו חובה, זהו שכתוב (משלי א) וכסילים מרים קלון.

בשבא רבי שמעון, אמר, הרי ודאי פרשת קריאת שמע רמוזה בו עשר אמירות כמו שבארנו, וכך הוא ודאי. והיו הדברים האלה, הם הפלל של עשר האמירות, ומשום כך יש כאן עשר מצוות, כנגד עשר מצוות של התורה. וימי הן? ושננתם לבניך. ודברת בם. בשבתך בביתך. ובלכתך בדרך. ובשכבך. ובקומך. וקשרתם לאות על ירך. והיו לטטפת בין עיניך. וכתבתם על מזוזת ביתך. ובשעריך. הרי עשר כנגד עשר אמירות. ועל כן הפרשיות הללו הן כלל גדול בתורה. אשרי חלקו של מי שמשלים אותו בכל יום פעמים, שהרי התקדש בפיו השם הקדוש כראוי.

רבי אחא הנה עומד עם רבי אלעזר לילה אחד אחרי חצות הלילה, והיו עוסקים בתורה. פתח רבי אלעזר (רבי אחא) ואמר, (דברים ל) כי הוא חייך ואורך ימך וגו'.

איש, בעל הבית, הא אתקשר בר נש בפולחניה, והוא עבד ביה רעותיה.

ועל דא בעי בר נש לשואה מלין דאורייתא עליה תדיר, בגין דיהא ההוא יצר הרע תביר בהו, דלית ליה מקטרגא ליצר הרע, בר מלי דאורייתא. ועל דא פתיב, והיו הדברים האלה וגו', על לבבך, על תרי יצריך, יצר הטוב אתעטר בהו, ויצר הרע אתפנע בהו. אמר רבי יהודה, יצר הטוב, מה בעי מלי דאורייתא. אמר ליה, יצר הטוב אתעטר בהו. ויצר הרע, פיון דחמי בר נש לא תב, ולא בעי לאשתדלא באורייתא, פדין הוא סליק לעילא, ואוליף עליה חובה, הדא הוא דכתיב, (משלי א) וכסילים מרים קלון.

בר אהא רבי שמעון, אמר, הא ודאי פרשתא דקריאת שמע רמיזא ביה עשר אמירן פמה דאוקמוה, והכי הוא ודאי. והיו הדברים האלה, פללא דעשר אמירן אינון. ובגין כך עשר פקודין אית הכא, לקבל עשר פקודין דאורייתא. ומאן אינון. ושננתם לבניך. ודברת בם. בשבתך בביתך. ובלכתך בדרך. ובשכבך. ובקומך. וקשרתם לאות על ירך. והיו לטוטפות בין עיניך. וכתבתם על מזוזת ביתך. ובשעריך. הא עשר, לקבל עשר אמירן. ועל דא פרשיין אלין כלל רב אינון באורייתא, זפאה חולקיה, מאן דאשלים ליה בכל יומא תרי זימני, דהא אתקדש בפומיה שמא קדישא כדקא יאות.

רבי אחא, הנה קאים עמיה דרבי אלעזר ליליא חד פתר פלגות ליליא, והווי משתדלי באורייתא. פתח רבי אלעזר, (נ"א רבי אחא) ואמר, (דברים לב) פי הוא חייך ואורך ימך וגו'.

בא ורָאָה, על כָּל הַתְּנָאִים (המצוות) שְׁגֹזֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּשֶׁנִּכְנְסוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, גִּזְרַת הַתּוֹרָה הִיְתָה. מִה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שֶׁהַשְּׂכִינָה לֹא מְתִישְׁבָת בְּאֶרֶץ אֱלֹא בַתּוֹרָה, וְלֹא מְתִישְׁבָת לְמַעַל אֱלֹא בַתּוֹרָה.

שְׁבַךְ אָמַר (רבי שמעון) אבא, תוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה לֹא שְׁבַעַל פֶּה לֹא נִדְעָתָה, אֱלֹא בְּשִׁבִיל תּוֹרָה שְׁבַכְתָּה. הַשְּׂכִינָה לֹא מְתִישְׁבָת לְמַעַל וּלְמַטָּה, אֱלֹא עִם הַתּוֹרָה שְׁלֵמָטָה. שְׁכַל זְמַן שֶׁהַתּוֹרָה נִמְצָאת עִמּוֹ, יְכוּל לְעַמֵּד בְּעוֹלָם. (תוֹרָה שְׁבַכְתָּה לֹא נִדְעָתָה אֱלֹא מִשּׁוּם תּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה, וְתוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה לֹא נִדְעָתָה אֱלֹא מִתּוֹרָה שְׁבַכְתָּה. וְדַאי כָּל הַצְּרִיר לְפָרֵט, וּפְרָט הַצְּרִיר לְכָלֵל. הַשְּׂכִינָה לֹא מְתִישְׁבָת לְמַעַל אֱלֹא בַתּוֹרָה שְׁלֵמָטָה. שְׁכַל זְמַן שֶׁהַתּוֹרָה נִמְצָאתָה, יְכוּלָה לְהִתְקַם בְּעוֹלָם) זֶהוּ שְׁכָתוּב כִּי הוּא חֲיִיד וְאֶרְךָ יְמֵיד לְשַׁבַּת עַל הָאֲדָמָה. עַל הָאֲדָמָה סָתַם. וְאִם לֹא שְׁמַפְסִיק דְּבַרֵי תּוֹרָה, לֹא יְכוּל לְעַמֵּד, שְׁכָתוּב (ירמיה ט) עַל מָה אֲבָדָה הָאֶרֶץ. וְכָתוּב, וַיֹּאמֶר ה' עַל עֲזָבְכֶם אֶת תּוֹרָתִי.

בְּעוֹדֵם יוֹשְׁבִים, הַנְּמִיד רַבִּי שְׁמַעוֹן אֶת רֵאשׁוֹ וְאָמַר, וְדַאי כִּי הוּא, וְזֶהוּ הַסּוּד שְׁמַצְאָנוּ בְּסַפְרוֹ שֶׁל רַב הַמְּנוּנָא סָבָא, וּבְאֵר הַפְּסוּק הַזֶּה בְּסוּד שֶׁל כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, שְׁכָתוּב (שמות כא) שְׁאֲרָה כְּסוּתָהּ וְעִנְתָהּ לֹא יִגְרַע. וְאִם מוֹנְעִים מִמֶּנָּה, מִה כְּתוּב? וַיִּצְאָה חֲנָם אֵין כְּסָף. כְּמוֹ שְׁנָאֵמַר (ישעיה ו) אִי זֶה סֵפֶר כְּרִיתוֹת אִמְכֶם אֲשֶׁר שְׁלַחְתִּיהָ. וְכָתוּב (שם נב) חֲנָם נִמְכַרְתֶּם וְלֹא בְּכֶסֶף תִּגְאָלוּ. וּמִי שְׁמוֹנֵעַ מִמֶּנָּה תּוֹרָה, כְּמִי שְׁלוֹקֵת בַּעַל (שְׁאֲרָה) שֶׁל אִשָּׁה וּמוֹנֵעַ אוֹתוֹ מִמֶּנָּה. זֶה נִשְׁאָרֵת כְּאֶלְמָנָה, וְלֹא אֶלְמָנָה. זֶהוּ שְׁכָתוּב (איכה א) הִיְתָה כְּאֶלְמָנָה, וְלֹא אֶלְמָנָה.

תָּא חֲזִי, עַל כָּל תְּנָאִין (נ"א פְּקוּדִין) דְּגִזְרֵי קְדָשָׁא בְּרִידָה הוּא פִּד עָאלוּ לְאֶרְעָא דְיִשְׂרָאֵל, גִּזְרָה דְאוּרִייתָא הָוָה. מָאי טַעְמָא, בְּגִין דְשְׂכִינְתָא לֹא מְתִישְׁבָא בְּאֶרְעָא, אֱלֹא בְּאוּרִייתָא. וְלֹא מְתִישְׁבָא לְעִילָא, אֱלֹא בְּאוּרִייתָא.

דְּהָכִי אָמַר (רבי שמעון) אבא, תּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה לֹא אֲשַׁתְּמוּדַע, אֱלֹא בְּגִין תּוֹרָה שְׁבַכְתָּה. שְׂכִינְתָא לֹא מְתִישְׁבָא לְעִילָא וְתַתָּא אֱלֹא עִם תּוֹרָה דְלַתַּתָּא. דְּכָל זְמַנָּא דְאוּרִייתָא אֲשַׁתְּכַח עִמִּיהָ, יְכָלָא לְמִיקָם בְּעַלְמָא. (נ"א תּוֹרָה שְׁבַכְתָּה לֹא אֲשַׁתְּמוּדַע אֱלֹא בְּגִין תּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה, וְתוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה לֹא אֲשַׁתְּמוּדַע אֱלֹא מִתּוֹרָה שְׁבַכְתָּה, וְדַאי כָּלֵל הַצְּרִיר לְפָרֵט, וּפְרָט הַצְּרִיר לְכָלֵל. שְׂכִינְתָא לֹא מְתִישְׁבָא לְעִילָא אֱלֹא בְּאוּרִייתָא דְלַתַּתָּא. דְּכָל זְמַנָּא דְאוּרִייתָא אֲשַׁתְּכַחַת יְכָלָא לְמִיקָם בְּעַלְמָא) הִדָּא הוּא דְכָתִיב, כִּי הוּא חֲיִיד וְאוּרְךָ יְמֵיד לְשַׁבַּת עַל הָאֲדָמָה. עַל הָאֲדָמָה סָתַם. וְאִם לֹא דְאֶפְסִיק מְלִי דְאוּרִייתָא לֹא יְכָלָא לְמִיקָם. דְּכָתִיב, (ירמיה ט) עַל מָה אֲבָדָה הָאֶרֶץ. וְכָתִיב, וַיֹּאמֶר יי' עַל עֲזָבְכֶם אֶת תּוֹרָתִי.

עַד דְּהוּוּ יְתִבִי, מָאיֵךְ רַבִּי שְׁמַעוֹן רִישִׁיהָ. אָמַר, וְדַאי הָכִי הוּא וְדָא הוּא רִזָּא דְאֲשַׁפְחָנָא בְּסַפְרָא דְרַב הַמְּנוּנָא סָבָא, וְאוּקִים קָרָא דָא, בְּרִזָּא דְכְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, דְּכָתִיב, (שמות כא) שְׁאֲרָה כְּסוּתָהּ וְעִנְתָהּ לֹא יִגְרַע. וְאִם אֲתַמְנְעוּ מִנָּה, מָה כְּתִיב, וַיִּצְאָה חֲנָם אֵין כְּסָף. כְּמָה דָּאֵת אָמַר, (ישעיה ו) אִי זֶה סֵפֶר כְּרִיתוֹת אִמְכֶם אֲשֶׁר שְׁלַחְתִּיהָ. וְכָתִיב, (ישעיה נב) חֲנָם נִמְכַרְתֶּם וְלֹא בְּכֶסֶף תִּגְאָלוּ. וּמִאֵן דְּמִנְעַת אוּרִייתָא מִנָּה, כְּמִאֵן דְּנִסְבַּת מְאִרִי (ס"א שְׁאֲרָה) דְאֲתַתָּא, וּמִנְעַת לִיהָ מִנָּה, דָּא אֲשַׁתְּאָרֵת כְּאֶרְמִלְתָּא, וְלֹא אֶרְמִלְתָּא. הִדָּא הוּא דְכָתִיב, (איכה א) הִיְתָה כְּאֶלְמָנָה, וְלֹא אֶלְמָנָה.

יָתְבוּ וְאֶתְעַסְקוּ בְּאוֹרֵייתָא, עַד דְּנְהִיר יוֹמָא.
 בְּתַר דְּנְהִיר יוֹמָא, קָמוּ וְאָזְלוּ. עַד דְּהוּ
 אָזְלוּ, חָמוּ חַד גְּבַר דְּהוּ אָזִיל בְּאַרְחָא,
 וְרִישֵׁיהּ עָטִיף, קָרִיבוּ גְבִייהּ, וְהוּ רַחֲשׁ ^{(דף}
 רס"ח ע"ב) בְּשִׁפּוֹתֶיהּ, וְלֹא אָתִיב לֹוֹן מְדִי. אָמַר
 רַבִּי אֶלְעָזָר, וְדַאי הָאִי אִמְלַף בְּמֵאֲרִייהּ. יְתִיב
 רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי אֲחָא וְצִלוּ צְלוֹתָא, וְהָהוּא
 גְּבַר קָאִים בְּקִיּוּמִיהּ בְּאַתָּר אַחְרָא. בְּתַר
 דְּסֵיִימוּ צְלוֹתָא, אָזְלוּ בְּאַרְחָא, וְהָהוּא גְּבַרָא
 אֲשֶׁתְּמִיט מְנִייהּ. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, הָאִי
 גְּבַרָא, אוּ טַפְשָׁא הוּא, אוּ אַרְחוּי לֹא
 מְתִישְׂרֹן. אָמַר, נִתְעַסַּק בְּאוֹרֵייתָא, דְּהָא
 שְׁעֵתָא הִיא.

פְּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר, ^(משלי ג) כְּבוֹד חֲכָמִים
 יִנְחָלוּ וְכֹסְיָלִים מְרִים קְלוֹן. כְּבוֹד
 חֲכָמִים יִנְחָלוּ, וְכָאִין אֵינּוֹן דְּמִתְעַסְקִי
 בְּאוֹרֵייתָא. עַד לֹא פְתַח מְלָה, קָרִיב הָהוּא בַּר
 נָשׁ גְּבִייהּ. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, לִית לָן לְמַפְסַק
 מְלִי דְאוֹרֵייתָא, דְּכָל מָאן דְּאֲשֶׁתְּדַל
 בְּאוֹרֵייתָא, זְכִי לְמִירַת יְרוּתָא דְאַחְסָנָא
 דְלַעִילָא, בִּיקְרָא דְמַלְפָּא עַלְאַה קְדִישָׁא, וְזְכִי
 לְמִירַת יְרוּתָא דְאַחְסָנָא בְּהָאִי עֲלָמָא, וּמֵאִי
 אִיהוּ. הָהוּא דְאַקְרִי כְבוֹד יִי, דְלֹא פְסַק
 מְנִייהּ לְעֲלָמָא. הָדָא הוּא דְכְתִיב, כְּבוֹד
 חֲכָמִים יִנְחָלוּ, הָהוּא דְאַקְרִי כְבוֹד יִי.

וְכֹסְיָלִים מְרִים קְלוֹן, מָאִי הוּא. תָּא חֲזִי, כַּד
 בַּר נָשׁ אָזִיל בְּאַרְחָא מִישַׁר קָמִי קְדָשָׁא
 בְּרִיף הוּא, וְאֲשֶׁתְּדַל בְּאוֹרֵייתָא, הָא הָהוּא
 כְבוֹד יִי יְרִית לְגַרְמִייהּ, וְכַמְּה אַפְטְרוּפְסִין
 סְנִיגוּרִין אֲשֶׁתְּפַחוּ לְעִילָא עָלֶיהּ דְּבַר נָשׁ,
 וְכִלְהוּ אוּלְפִין עָלֶיהּ זְכוּ, קָמִי מַלְפָּא קְדִישָׁא,
 וְאִי בַר נָשׁ לֹא אֲשֶׁתְּדַל בְּאוֹרֵייתָא, וְלֹא אָזִיל
 בְּאַרְחָא דְמֵאֲרִייהּ, הוּא עֲבִיד קְטִיגוּרָא עָלֶיהּ.

יָשְׁבוּ וְהִתְעַסְקוּ בַתּוֹרָה עַד
 שְׁהֵאִיר הַיּוֹם. אַחַר שְׁהֵאִיר הַיּוֹם,
 קָמוּ וְהִלְכוּ. עַד שְׁהֵי הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ
 רָאוּ אִישׁ אֶחָד שֶׁהִיָּה הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ
 וְרֹאשׁוֹ עָטוּף. קָרְבוּ אֵלָיו, וְהִיָּה
 מְרַחֵשׁ בְּשִׁפּוֹתָיו וְלֹא הִשִּׁיב
 לָהֶם דְּבַר. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, וְדַאי
 זֶה נִמְלָף בְּרַבּוֹנוֹ. יָשְׁבוּ רַבִּי
 אֶלְעָזָר וְרַבִּי אֲחָא וְהִתְפַּלְלוּ
 תְּפִלָּה, וְאוֹתוֹ הָאִישׁ עָמַד
 בְּמַקּוּמוֹ בְּמַקּוּם אַחֵר. אַחֵר
 שְׁפִימוֹ הִתְפַּלֵּה הִלְכוּ לְדֶרֶךְ,
 וְאוֹתוֹ הָאִישׁ נִשְׁמַט מֵהֶם. אָמַר
 רַבִּי אֶלְעָזָר, הָאִישׁ הַזֶּה, אוּ
 שְׁהוּא טַפְשָׁא, אוּ שְׁדַרְכִּי לֹא
 יִשְׁרוּת. אָמַר, נִתְעַסַּק בַּתּוֹרָה,
 שְׁהֵי הַשְּׁעָה הִיא לָזֶה.

פְּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר, ^(משלי ג)
 כְּבוֹד חֲכָמִים יִנְחָלוּ וְכֹסְיָלִים
 מְרִים קְלוֹן. כְּבוֹד חֲכָמִים יִנְחָלוּ,
 אֲשֶׁרִי אוֹתָם שְׁמִתְעַסְקִים בַּתּוֹרָה.
 וְטַרְם שְׁפַתַּח בְּדַבְּרֵי, קָרִב אֵלֵיהֶם
 אוֹתוֹ אָדָם. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אֵין
 לָנוּ לְהַפְסִיק בְּדַבְּרֵי תוֹרָה, שְׁכַל
 מִי שְׁמִשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה, זֹכָה
 לְרֶשֶׁת יְרֵשָׁה שֶׁל הַנְּחִלָּה
 שְׁלַמְעֵלָה, בְּכַבוֹד שֶׁל הַמֶּלֶךְ
 הַעֲלִיּוֹן הַקְּדוֹשׁ, וְזֹכָה לְרֶשֶׁת
 יְרֵשָׁה שֶׁל נַחֲלָה בְּעוֹלָם הַזֶּה. וּמִי
 הִיא? אוֹתוֹ שְׁנַקְרָא כְבוֹד ה',
 שְׁלֹא פּוֹסֵק מֵהֶם לְעוֹלָם. זֶהוּ
 שְׁפָתוֹב כְּבוֹד חֲכָמִים יִנְחָלוּ,
 הָהוּא שְׁנַקְרָא כְבוֹד ה'.

וְכֹסְיָלִים מְרִים קְלוֹן, מָה הוּא?
 בַּא וְרָאָה, כְּשֶׁאָדָם הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ
 יִשְׂרָאֵל לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 וּמִשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה, הָרִי אוֹתוֹ כְבוֹד
 ה' הוּא יוֹרֵשׁ לְעַצְמוֹ, וְכַמְּה
 אֲפִיטְרוּפְסִים וְסַנְגוּרִים נִמְצָאִים
 לְמַעֲלָה עַל הָאָדָם, וְכִלְם
 מְלַמְּדִים עָלָיו זְכוּת לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ
 הַקְּדוֹשׁ. וְאִם אֵין הָאָדָם מִשְׁתַּדֵּל
 בַּתּוֹרָה וְלֹא הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ רַבּוֹנוֹ,
 הוּא נַעֲשֶׂה עָלָיו קְטִיגוּרָא וְאוֹתוֹ

קטגור משוטט באויר (הולך לו), ולא עולה למעלה, אולי ישוב האדם מחטאו. פיון שרואה שאין האדם שׁב ולא רוצה להשתדל בתורה, אז הוא עולה למעלה ומלמד עליו חובה. זהו שפתוב וכסילים מרים קלון, ועולה למעלה ועושה קטרוג.

פֶּתַח וְאָמַר, (זכריה יד) וְאִם מִשְׁפַּחַת מִצְרַיִם לֹא תֵעָלֶה וְלֹא בָאָה וְלֹא עָלִיָּהֶם תִּהְיֶה הַמַּגָּפָה וְגו'. מה שונה מצרים כאן מפל שאר העמים, שהרי לכלם כתוב ולא עליהם? אלא הרי פרשה החברים, שהרי ארץ מצרים אינה צריכה מטר, ועל כן אינה בכלל אותן שצריכות מטר, אבל הם, דין אחר עולה עליהם, ויפה אמרו. **בא וראה**, כתוב (דברים יא) **פי**

הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה בָּא שָׁמָּה לְרַשְׁתָּהּ לֹא כְאֶרֶץ מִצְרַיִם הִיא אֲשֶׁר יֵצְאֲתֶם מִשָּׁם וְגו'. שהרי הנָהָר העולה, מִמְּנוֹ מִשְׁקִית הָאָרֶץ, אֲבָל כָּאֵן - לְמִטֵּר הַשָּׁמַיִם תִּשְׁתֶּה מַיִם, שֶׁהָרִי הָאָרֶץ הַקְּדוּשָׁה מִשְׁקִית תְּמִיד מִן הַשָּׁמַיִם, וּכְשִׁיִּשְׂרָאֵל הָיוּ עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה, הִיָּתָה מִשְׁקִית כְּרֵאוּי. וְיָמִי שְׁמוֹנֵעַ מִמֶּנָּה תּוֹרָה, כְּאֵלוֹ מוֹנֵעַ טוֹב מִכָּל הָעוֹלָם. נִכְנָסוּ לְתוֹךְ מַעְרָה אַחַת שֶׁהִיָּתָה בְּדֶרֶךְ, נִכְנָס עִמָּהֶם אוֹתוֹ הָאִישׁ. יִשְׁבּוּ.

פֶּתַח אוֹתוֹ הָאִישׁ וְאָמַר, (שמות לג) וְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה פְּנִים אֶל פְּנִים כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר וְגו'. הַפְּסוּק הַזֶּה אֵין רֵאשׁוֹ סוּפוֹ וְאֵין סוּפוֹ רֵאשׁוֹ, וְלֹא מְלָה זוֹ כְּמְלָה זוֹ. בַּתְּחִלָּה וְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה פְּנִים אֶל פְּנִים - יָפָה. אַחַר כֵּן וְשָׁב אֶל הַמַּחְנֶה, אַחַר כֵּן וּמִשְׁבְּתוֹ יְהוֹשֵׁעַ בֶּן נוּן נֵעַר, מֵהוּ? אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, וְדַאי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַתְּרַצָּה כְּכּוֹדְנֵנוּ, שֶׁכַּעַת הַזֹּוּג שְׁלָנוּ עִם

וְהָיָה קְטִיגוֹרָא שָׂאט בְּאֹרֵא (ואויל ליה), וְלֹא סְלִיק לְעֵילָא, דְּלִמָּא יְתוּב אָדָם מִחוּבּוּי. פִּיּוֹן דְּחָמִי דְּבַר נִשׁ לָא תָב, וְלֹא בְּעֵי לְאַשְׁתַּדְּלָא בְּאוֹרֵייתָא, כְּדִין הוּא סְלִיק לְעֵילָא, וְאוֹלִיף עָלֶיהָ חוּבָא. הָדָא הוּא דְכָתִיב, וּכְסִילִים מְרִים קְלוֹן, וְסְלִיק לְעֵילָא וְעַבִּיד קְטֵרוּגָא.

פֶּתַח וְאָמַר, (זכריה יד) וְאִם מִשְׁפַּחַת מִצְרַיִם לֹא תֵעָלֶה וְלֹא בָאָה וְלֹא עָלִיָּהֶם תִּהְיֶה הַמַּגָּפָה וְגו'. מָאִי שְׁנָא מִצְרַיִם הָכָא, מִכָּל שְׁאָר עַמִּין, דְּהָא לְכֻלְהוּ כְּתִיב (שם) וְלֹא עָלִיָּהֶם יְהִי הַגָּשָׁם, וְהָכָא לֹא. אֵלָּא הָא אוֹקְמוּהָ חֲבַרְיָא, דְּהָא אֶרְעָא דְּמִצְרַיִם לֹא אֶצְטְרִיף לְמִטְרָא, וְעַל דָּא לָאו הִיא בְּכֻלָּא דְּאִינוּן דְּבַעֲן מִטְרָא, אֲבָל אִינוּן, דִּינָא אַחְרָא אֶסְתַּלַּק עָלֶיהָ, וְשִׁפִּיר קָאמְרוּ.

הָא חֲזִי, כְּתִיב (דברים יא) **פי** הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה בָּא שָׁמָּה לְרַשְׁתָּהּ לֹא כְאֶרֶץ מִצְרַיִם הִיא אֲשֶׁר יֵצְאֲתֶם מִשָּׁם וְגו'. דְּהָא נִהְרָא סְלִיק, מִנְיָה מִשְׁתַּקֵּיָא אֶרְעָא, אֲבָל הָכָא לְמִטֵּר הַשָּׁמַיִם תִּשְׁתֶּה מַיִם, דְּהָא אֶרְעָא קְדִישָׁא מִן שְׁמַיָּא אֶתְשַׁקֵּיָא תְּדִיר. וְכַד יִשְׂרָאֵל הָיוּ עֹסְקִין בְּאוֹרֵייתָא, הָוָה אֶתְשַׁקֵּיָא כְּדָקָא יָאוֹת. וּמֵאֵן דְּמִנְעַ אוֹרֵייתָא מְנָה, כְּאֵילוֹ מְנַע טַב מִן כָּל עֲלָמָא. עָאלוּ לְגוֹ מַעְרְתָא חָדָא דְּהָוָה בְּאֶרְחָא, עָאל הָהוּא גְבַר עֲמַהוּן, יְתַבּוּ.

פֶּתַח הָהוּא גְבַרָא וְאָמַר, (שמות לג) וְדַבֵּר יְי' אֶל מֹשֶׁה פְּנִים אֶל פְּנִים כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר וְגו', הָאִי קָרָא לָאו רִישִׁיָּה סִיפִיָּה וְלָאו סִיפִיָּה רִישִׁיָּה. וְלֹא מְלָה דָא כְּמְלָה דָא, כְּקְדַמִּיתָא וְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה פְּנִים אֶל פְּנִים שִׁפִּיר, לְבַתֵּר וְשָׁב אֶל הַמַּחְנֶה, לְבַתֵּר וּמִשְׁבְּתוֹ יְהוֹשֵׁעַ בֶּן נוּן נֵעַר, מֵהוּ? אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר וְדַאי קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶתְרַעֵי בִּיקְרָא דִּילָן, דְּהִשְׁתָּא זְוִיגָא

השכינה, והשכינה לא סרה מעמנו. מי שפותח פתח, יאמר דבר.

פתח ואמר, ודבר ה' אל משה פנים אל פנים, בכמה דרגות עליונות ונכבדות נפרד משה הנביא הנאמן על כל שאר נביאי העולם, שהרי כלם כנגדו כמו קוף בפני בני אדם. שאר הנביאים היו מסתכלים באספקלריה שאינה מאירה, ועם כל זה לא היו זוקפים פנים למעלה להסתכל, אלא כמו שכתוב (דניאל ט) ואני הייתי נרדם על פני ופני ארצה. ולא עוד, אלא שהדברים לא היו אליהם בגלוי.

ומשה הנביא הנאמן לא כף, שהוא היה מסתכל באספקלריה המאירה ועומד בקיומו, ולא עוד, אלא שהיה זוקף ראש להסתכל, כמי שאומר לחברו: זקף ראשך, ויסתכלו פניך בפני, כדי שתדע הדברים שלי. כף משה, פנים אל פנים זוקף ראש, בלי פחד, פנים זקופות, ומסתכל בזיו הכבוד העליון, ולא השתנתה דעתו ופניו כמו שאר הנביאים, שכשהיו מתנבאים (רוצים) להסתכל, יצאו מרשותם ומדעתם והשתנה זיו פניהם, ולא היו יודעים מהעולם הזה כלום.

ומשה לא כף, שמשה היה מסתכל ממש בדרגה העליונה ההיא, ולא יצא מרשותו ומדעתו, שהרי בשעה שהיה מסתכל בזיו הכבוד העליון, מיד ושב אל המחנה, לדבר עמם בכל מה שהצטרכו, ודעתו מתישבת בו ככראשונה, ויותר. וזהו ושב אל המחנה, ומשרתו יהושע בן נון נער, ודאי שהיה יונק מתוך האהל, למד להסתכל

דילן בשכינתא, ושכינתא לא אתעדדי מנן. מאן דפתח פתחא, לימא מלה.

פתח ואמר, ודבר יי' אל משה פנים אל פנים, בכמה דרגין עלאין ויקירין, אתפרש משה נביאה מהימנא, על כל שאר נביאי דעלמא. דהא כלהו לקבליה, פקוף בפני בני נשא. שאר נביאי הוו מסתכלי באספקלריא דלא נהיר, ועם כל דא לא הוו זקפן אנפין לעילא לאסתכלא, אלא כמה דכתיב, (דניאל ט) ואני הייתי נרדם על פני ופני ארצה. ולא עוד אלא דמלין לא הוו גפנייהו באתגלייא.

ומשה נביאה מהימנא לאו הכי, דהוא הוה מסתכל באספקלריא דנהרא, וקאים בקיומיה. ולא עוד, אלא דהוה זקיף רישא לאסתכלא, כמאן דאמר לחבריה, זקוף רישך, ויסתכלון אנפך באנפאי, בגין דתנדע מלי. כף משה, פנים אל פנים זקיף רישא, בלא דחילו, אנפוי זקפאן ומסתכל (דף רס"ט ע"א) בזיו יקרא עלאה, ולא אשתני דעתוי ואנפוי, כשאר נביאין, דכד הוו נבאן (ס"א געאן) לאסתכלא, נפקא מרשותיהו ומדעתיהו, ואשתני זיו אנפיהו, ולא הוו ידעי מהאי עלמא כלום.

ומשה לאו הכי, דמשה בההוא דרגא עלאה ממש הוה מסתכל, ולא נפק מרשותיה ומן דעתיה, דהא בשעתא דהוה מסתכל בזיו יקרא עלאה, מיד ושב אל המחנה, למללא עמהון בכל מה דאצטריכאן, ודעתוי מתישבא ביה פקדמיתא, ויתיר. ודא הוה ושב אל המחנה. ומשרתו יהושע בן נון נער, ודאי דהוה יניק מתוך האהל, ואוליף

לְאִסְתַּכְּלָא בְרוּחַ קְדָשָׁא, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (שמואל א'
א) וְהִנְעֵר שְׁמוּאֵל מִשֶּׁרֶת אֶת יְיָ.

תָּא חֲזִי, כֹּל זְמַנָּא דְהוּה יְהוֹשֻׁעַ לְגַבֵּי דְמֹשֶׁה,
הוּה אולֵיף וַיִּנִּיק מִתּוֹף הָאוּהֵל, וְלֹא
דְחִיל. בְּתֵר דְאַתְפָּרֵשׁ מִמֹּשֶׁה, וְהוּה בְלַחֲדוּי,
מָה כְּתִיב, (יהושע ה) וַיִּפּוֹל יְהוֹשֻׁעַ עַל פְּנָיו אֲרֻצָּה
וַיִּשְׁתַּחֲו, דְלֹא הָוָה יָכִיל לְאִסְתַּכְּלָא, וְהָאִי מִחַד
שְׁלִיחָא, כֹּל שְׁפָן מֵאַתֵּר אַחְרָא.

לְבַר נֶשׁ, דְאַפְקִיד מִלְפָּא גַבֵּיה מְאֵנִי דְהַב
וְאַבְנֵי יָקָר, כֹּל זְמַנָּא דְמִשְׁתַּפְּחֵי גַבֵּיה,
שְׁמֵשָׁא דְבִיתֵיה, אַחִיד בְּהוּ וְאַסְתַּכְּלָא בְּהוּ.
כִּינּוּן דְסָלִיק הֵהוּא בַר נֶשׁ מֵעֵלְמָא, לֹא שְׁבִיק
מִלְפָּא לְגַבֵּי שְׁמֵשָׁא כְלוּם, וְאַחִיד פְּקֻדוֹנָא
דִּילֵיה. אָמַר הֵהוּא שְׁמֵשָׁא, וְוִי דְאַבְדִּית.
כִּיּוּמֵי דְמְאָרִי, כֹּל אֵלִין הוּוּ בִּידֵי.

בְּךָ יְהוֹשֻׁעַ, כִּיּוּמֵי דְמֹשֶׁה הָוָה יִנִּיק בְּכֹל
יוֹמָא מִתּוֹף הָאוּהֵל, וְלֹא דְחִיל. בְּתֵר
דְשָׁכִיב, וַיִּפּוֹל יְהוֹשֻׁעַ עַל פְּנָיו. וְאַנָּא בְּגִין
דְאַנָּא שְׁכִיחַ בְּגוֹוִיכּוּ, אֲסְתַּכְּלָא בְּמַלְי
דְאוּרִייתָא, וְלֹא אָהָא דְחִיל. בְּתֵר דְאַתְפָּרֵשׁ
מִנְיִכּוּ, וְלֹא אִיכוּל לְאִסְתַּכְּלָא בְלַחֲדוּדָאִי.

הִזּוּ פְתַח וְאָמַר, (דברים ו) וְשִׁנְנַתֶּם לְבַבְיָךְ וּדְבַרְתָּ
בָּם וּגוֹ'. כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (תהלים מה) חֲצִיךָ
שְׁנוּנִים. דְבַעֵי בַר נֶשׁ לְחַדְדָּא מְלִי דְאוּרִייתָא
לְבָרִיָּה, כְּחֻרְפָּא דְאִיהוּ שְׁנָנָא בְתַרֵּי סְטְרוּי,
כְּגִין דְיִיעוּל לִיָּה חֲדוּדָא וְחֲדוּהָ בְאוּרִייתָא,
וְלֹא יִשְׁתַּפַּח לְבִיָּה בְטַפְשׁוּתָא. וּדְבַרְתָּ בָּם, כֹּל
מְלִין דְאוּרִייתָא, כֹּל חַד וְחַד אֲוֹרְחָא לִיָּה
כְּלַחֲדוּדֵי. וּדְבַרְתָּ בָּם, וְתַדְבֵּר מִיבַעֵי לִיָּה. אֲלֵא
כַעֵי בַר נֶשׁ לְאַנְהָגָא גְרַמִּיָּה בְּהוּ, וְלֹא תְנַהָגָא
גְרַמִּיָּה, דְלֹא יִסְטֵי לִימִינָא וְלִשְׁמַאלָא.

כְּשַׁבְתָּךְ בְּבִיתְךָ, לְאַנְהָגָא גְרַמִּיָּה בְּבִיתֵיה
בְּאַרְחַ מִיִּשְׂרָאֵל וּבְאַרְחַ תְּקוּנָא,

בְרוּחַ הַקְּדָשׁ, כְּמוֹ שְׁנֹאֲמַר
(שמואל א'-א) וְהִנְעֵר שְׁמוּאֵל מִשֶּׁרֶת
אֶת ה'.

בֵּא וְרָאָה, כֹּל זְמַן שְׁהִיָּה יְהוֹשֻׁעַ
אַצֵּל מֹשֶׁה, הִיָּה לוֹמַד וַיּוֹנֵק
מִתּוֹף הָאוּהֵל וְלֹא פּוֹחַד. אַחַר
שְׁנַפְרֵד מִמֹּשֶׁה וְהִיָּה לְבַדּוּ, מָה
כְּתוּב? (יהושע ה) וַיִּפּוֹל יְהוֹשֻׁעַ אֶל
פְּנָיו אֲרֻצָּה וַיִּשְׁתַּחֲו. שְׁלֵא הִיָּה
יָכוֹל לְהִסְתַּכְּלָא. וְזֵה מִשְׁלִיחַ אַחַד,
כֹּל שְׁכָן מִמְּקוֹם אַחַר.

לְאָדָם אַחַד שְׁהַפְקִיד אֲצִלוּ
הַמְּלָךְ כְּלֵי זָהָב וְאַבְנִים יָקָרוֹת.
כֹּל זְמַן שְׁנַמְצָאִים אֲצִלוּ, הַשְּׁמֵשׁ
שֶׁל בֵּיתוֹ אוֹחַז בְּהֵם וּמִסְתַּכְּלָא
בְּהֵם. כִּינּוּן שְׁהִסְתַּלַּק אוֹתוֹ אָדָם
מִהַעוֹלָם, לֹא הִשְׁאִיר הַמְּלָךְ אֲצֵל
הַשְּׁמֵשׁ כְּלוּם, וְאַחַז אֶת פְּקֻדוֹנוֹ.
אָמַר אוֹתוֹ שְׁמֵשׁ: אוֹי עַל מָה
שְׁאַבְדִּיתִי. כִּיּוּמֵי אֲדוּנֵי הָיוּ כֹּל
אַלֵּה בִּידֵי.

כְּךָ יְהוֹשֻׁעַ, כִּיּוּמֵי מֹשֶׁה הִיָּה יוֹנֵק
בְּכֹל יוֹם מִתּוֹף הָאוּהֵל וְלֹא פּוֹחַד.
אַחַר שְׁנַפְטֵר, וַיִּפּוֹל יְהוֹשֻׁעַ עַל
פְּנָיו. וְאַנִּי, מִשׁוּם שְׁאֵנִי מְצוּי
בְתוֹכְכֶם, אֲסְתַּכְּלָא בְּדַבְרֵי הַתּוֹרָה
וְלֹא אֲפַחַד. אַחַר שְׁאַפְרֵד מִכֶּם,
וְלֹא אוֹכַל לְהִסְתַּכְּלָא לְבַדִּי.

עוֹד פְתַח וְאָמַר, וְשִׁנְנַתֶּם לְבַבְיָךְ
וּדְבַרְתָּ בָּם וּגוֹ'. כְּמוֹ שְׁנֹאֲמַר
(תהלים מה) חֲצִיךָ שְׁנוּנִים. שְׁצַרְיָךְ
אָדָם לְחַדְדָּא דְבָרֵי תוֹרָה לְבַנּוּ
כְּחָרֵב שְׁהִיא שְׁנוּנָה בְשַׁנֵּי
הַצְּדָדִים, כְּדִי שִׁיכְנִיס לוֹ הַחֲדוּד
וְהַשְּׁמִתָּה בְתוֹרָה, וְלֹא יִמְצָא לְבוּ
כְּטַפְשׁוּת. וּדְבַרְתָּ בָּם, כֹּל דְבָרֵי
הַתּוֹרָה, לְכֹל אַחַד וְאַחַד יֵשׁ לוֹ
דְרָךְ לְבַדּוּ. וּדְבַרְתָּ בָּם? וְתַדְבֵּר
הִיָּה צַרְיָךְ לוֹ לְכַתֵּב! אֲלֵא צַרְיָךְ
אָדָם לְהַנְהִיג עֲצָמוֹ בְּהֵם,
וְלְהַנְהִיג עֲצָמוֹ שְׁלֵא יִסְטָה לִימִין
וְלִשְׁמַאל.

כְּשַׁבְתָּךְ בְּבִיתְךָ, לְהַנְהִיג עֲצָמוֹ
כְּבִיתוֹ בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל וּבְדֶרֶךְ

תְּקִינָה, שִׁלְמָדוֹ מִמֶּנּוּ בְּנֵי בֵּיתוֹ
לְהִנְהִיג עֲצָמָם בְּנַחַת וּבְשִׁמְחָה,
וְלֹא יִטִּיל פֶּתַח בְּבֵנֵי בֵּיתוֹ יוֹתֵר,
וְכָל מַעֲשָׂיו בְּבֵיתוֹ בְּדֶרֶךְ תְּקִינָה.
וּבְלִכְתָּךְ בְּדֶרֶךְ, לְהִנְהִיג בְּדַבְרֵי
תּוֹרָה, וּלְתַקֵּן אֶת עֲצָמוֹ בְּהֵם
כְּמוֹ שְׂצָרִיךְ, וְלִהְנַהֵיג עֲצָמוֹ
בְּדֶרֶכֶי הַתּוֹרָה. וּמָה הוּא? כְּמוֹ
שְׂיַעֲקֹב, לְדוֹרוֹן, לְקָרֵב וּלְתַפְלָה.
וְהַתְּפִלָּה צְרִיף לְהַתְּפַלֵּל לְרַבּוֹנוֹ,
וּמַעַל כָּלֵם דְּבַרֵי תּוֹרָה.

וּבְשִׁכְבְּךָ, לְהִנְהִיג עֲצָמוֹ בְּיִרְאַת
רַבּוֹנוֹ, בְּקִדּוּשָׁה וּבַעֲנוּה, שְׁלֹא
יִמְצֵא חֲצוּף כְּנֶגֶד רַבּוֹנוֹ.
וּבְקוֹמְךָ, לְתַתּוֹ תְּשִׁבְחוֹת לְרַבּוֹנוֹ
שֶׁהֵשִׁיב נַשְׁמָתוֹ. שְׁהִרֵי בְּכִמְה
חַיִּיבִים הוּא נִמְצָא לְפָנֵי רַבּוֹנוֹ,
וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה עִמּוֹ
חֶסֶד וּמְשִׁיב אוֹתָהּ לְגוֹפֵהוּ.
וּקְשָׁרְתָם לְאוֹת עַל [יָדְךָ] יְדָכָה,
הִרֵי פְרִשׁוּהָ עַל יַד פְּהָה, וְזוֹהִי
הַשְּׂמַאל. וּבְסִפֵּר הַאֲגֻדָּה אָמַר,
עַל יַד כ"ה, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר (בְּרַאשִׁית
טו) כ"ה יְהִיָּה זְרֻעֶךָ.

וְחַבְרִינֵי יוֹשְׁבֵי הַדְּרוֹם פְּרִשׁוּהָ
בְּסוּד שְׁלָהֶם, אַרְבַּע בְּתֵי הַתְּפִלִּין
כְּמוֹ זֶה (בְּצוּרָה אַחֲרָה). קִדְּשׁ לִי כָל
בְּכוֹר, סֵתֶם - כְּנֶגֶד הַפֶּתַח הָעֲלִיּוֹן
שֶׁל הַכֹּל. וְהִיָּה כִּי יִבְיָאָךְ - כְּנֶגֶד
חֲכֵמָה. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְאַהֲבָתָ -
כְּנֶגֶד בֵּינָה. וְהִיָּה - כְּנֶגֶד חֶסֶד.
אַחַר כֶּף כְּלוּלִים כָּלֵם בְּזִרְוּעַ
שְׂמַאל שְׁנִקְרָאת עֵז, וְכַתּוּב (ישעיה
סב) וּבְזִרְוּעַ עֵזוֹ. וְאֵין עֵז אֵלָא
תּוֹרָה, וְאֵין עֵז אֵלָא תְּפִלִּין.

וְהַדְּבָרִים לֹא מִיִּשְׁבֵּים אֲצִלְנוּ.
מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שֶׁהַפֶּתַח
הָעֲלִיּוֹן כּוֹלֵל הַכֹּל, שְׂאִינוֹ
בְּחֻשְׁבוֹן. וְעוֹד, וְהִיָּה כִּי יִבְיָאָךְ
תְּלוּי בִּיצִיאַת מִצְרַיִם, אוֹתוֹ
מְקוֹם שְׁנִמְצָאת בּוֹ חֲרוֹת
לְעַבְדִּים, וְעַל כֵּן לֹא מִתְּקַנִּים

מִתְּתַקְּנֵן בְּאַרְחִיּוּהוּ. וְאֵין

דִּילְפוֹן מְנִיָּה בְּנֵי בֵּיתִיהָ לְאַנְהָגָא גְרַמִּיָּה
עֲמַהוֹן בְּנַחַת וּבְחִידוֹ, וְלֹא יִטִּיל דְּחִילוֹ בְּבֵנֵי
בֵּיתִיהָ יַתִּיר, וְכָל עוֹבְדוֹי בְּבֵיתִיהָ בְּאַרְח
תְּקוּנָא. וּבְלִכְתָּךְ בְּדֶרֶךְ, לְאַנְהָגָא בְּמַלִּי
דְּאוּרִייתָא, וּלְתַקְנָא גְרַמִּיָּה בְּהוּ כְּמָה
דְּאַצְטְרִיךְ, וּלְדַבְּרָא גְרַמִּיָּה בְּאוּרְחוֹי
דְּאוּרִייתָא. וּמַאי אִיהוּ. כְּמָה דִּיעֲקֹב. לְדוֹרוֹן.
לְקָרֵב. לְצִלוֹתָא. וְצִלוֹתָא בְּעֵי לְצִלָּאָה
לְמַאֲרִיָּה, וְעִילָא מְנַהוֹן מְלִי דְּאוּרִייתָא.

וּבְשִׁכְבְּךָ, לְדַבְּרָא גְרַמִּיָּה בְּדִחִילוֹ דְּמַאֲרִיָּה,
בְּקִדּוּשָׁה, בְּעֲנוּה דְּלֹא יִשְׁתַּכַּח
חֲצִיף לְקַבְּלִיהָ דְּמַאֲרִיָּה. וּבְקוֹמְךָ, לְמִיָּהֵב
תְּשִׁבְחוֹן לְמַאֲרִיָּה דְּאַתִּיב נַשְׁמָתִיהָ. דְּהָא בְּכִמְה
חַיִּיבִין אֲשַׁתְּכַח קַמִּי מַאֲרִיָּה, וְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ
הוּא עֵבִיד עִמִּיהָ חֶסֶד, וְאַתִּיב לָהּ לְגוֹפִיָּה.
(דְּבָרִים ו') וּקְשָׁרְתָם לְאוֹת עַל יְדָכָה. הֵא אוּקְמוּהָ,
עַל יַד פְּהָה, וְדָא הוּא שְׂמַאלָא. וּבְסִפֵּרָא
דְּאַגְדַּתָא אָמַר, עַל יַד כ"ה. כְּמָה דְּאַתָּה אָמַר
(בְּרַאשִׁית טו) כ"ה יְהִיָּה זְרֻעֶךָ.

וְחַבְרִינֵי יַתְּבֵי דְרוֹמָא אוּקְמוּהָ בְּרִזָּא דְּלַהוֹן,
אַרְבַּע בְּתֵי דְתְּפִלִּין כְּהֵאֵי גּוּוּנָא. (נ"א
בְּגוּוּנָא אַחֲרָה) קִדְּשׁ לִי כָל בְּכוֹר סֵתֶם, לְקַבֵּל כְּתָרָא
עֲלָאָה דְּכָלָא. וְהִיָּה כִּי יִבְיָאָךְ, לְקַבֵּל חֲכֵמָה.
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְאַהֲבָתָ, לְקַבֵּל בֵּינָה. וְהִיָּה
לְקַבֵּל חֶסֶד. לְבַתֵּר פְּלִילֵן כְּלָהוּ בְּזִרְוּעָא
שְׂמַאלָא, דְּאַקְרִי עֵז. וְכַתּוּב, (ישעיה סב) וּבְזִרְוּעַ
עֵזוֹ. וְאֵין עֵז, אֵלָא תּוֹרָה, וְאֵין עֵז, אֵלָא
תְּפִלִּין.

וּמַלִּין לֹא מִתְּיַשְׁבֵּן לְגַבְּן. מַאי טַעֲמָא. בְּגִין
דְּכַתְּרָא עֲלָאָה הוּא כְּלִיל כְּלָא, דְּלָאו
הוּא בְּחוּשְׁבָנָא. וְעוֹד, וְהִיָּה (דף רס"ט ע"ב) כִּי
יִבְיָאָךְ בִּיצִיאַת מִצְרַיִם תְּלִיָּא, הַהוּא אֲתֵר
דְּאַשְׁתַּכַּח בֵּיה חִירוֹ לְעַבְדִּין, וְעַל דָּא לֹא

בְּדַרְכֵיהֶם. וְאֵנוּ שְׂרוּיִים מִחֻמָּה,
וְכָךְ הוּא, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
נוֹטֵל אוֹתָם; (וכו) אֲרַבַּע לְמַעְלָה,
וְאֲרַבַּע לְמַטָּה, וְאֲרַבַּע בְּמִקְוֹם
הַמַּחַ, וְאֲרַבַּע בְּמִקְוֹם שְׂשׂוּי
הַלֵּב. מִשּׁוּם שֶׁזֶה נִקְשֵׁר בְּזֶה.

וְצִרִיךְ הָאָדָם לְהִתְעַטֵּר בָּהֶם,
מִשּׁוּם שֶׁהוּא שֵׁם קְדוֹשׁ עֲלִיוֹן,
שְׁפָתוֹב (דברים כח) וְרָאוּ כָל עַמֵּי
הָאָרֶץ כִּי שֵׁם ה' וְגו'. וְכָל מִי
שִׁמְתָעֵטֵר בַּעֲטָרָה קְדוּשָׁה
עֲלִיוֹנָה זו, נִקְרָא מְלֶךְ בְּאָרֶץ,
וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְלֶךְ בְּרַקִּיעַ.
זֶהוּ שְׁפָתוֹב (שיר ז) מְלֶךְ אֲסוּר
בְּרַהֲטִים. כְּמוֹ שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא מְלֶךְ לְמַעְלָה, כֵּן גַּם הוּא
מְלֶךְ לְמַטָּה. וְכִתְבָתֶם עַל מְזוֹזוֹת
בֵּיתְךָ, כְּדִי שִׁיְהִי אָדָם שָׁלֵם
בְּכָל, וְיִמְצָא שָׁלֵם בְּמִצְוֹת שֶׁל
רַבּוּנוֹ, רְשׁוּם לְמַעְלָה רְשׁוּם
לְמַטָּה. אֲשֶׁר יִחַלְקֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל.
פֶּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר, שְׁנֵי
פְסוּקִים מְצֵאתִי, שְׂאֵף עַל גֵּב
שֶׁהַכֹּל תְּלוּיִים בְּדַרְגָּה אַחַת,
אֵינָם מְדַרְגָּה אַחַת. בְּפְסוּק אֶחָד
כְּתוּב, (חגי א) כֹּה אָמַר ה' צְבָאוֹת.
וּבְפְסוּק אֶחָד כְּתוּב, כֹּה אָמַר ה'
אֱלֹהִים. מַה בֵּין זֶה לְזֶה? אֵלֹא
בְּזִמְנֵן שְׁפָתוֹב כֹּה אָמַר ה'
צְבָאוֹת, אֲזִי הִדְבַר בָּא בְּרַחֲמִים.
וּבְזִמְנֵן שְׁפָתוֹב כֹּה אָמַר ה'
אֱלֹהִים, אֲזִי הִדְבַר בָּא בְּדִין.

כֹּה אָמַר ה' צְבָאוֹת, מִשּׁוּם
שֶׁהַכֹּה הוּא מִתְבָּרַכַת מְצַדִּיק
וּמְנַצֵּחַ וְהוּד, שְׁנִקְרָא ה' צְבָאוֹת.
וְאִז הִדְבַר בָּא בְּהִתְבַּסְמוּת,
שְׁתֵּרִי מִמִּקְוֹם הַזֶּה הוּא בָּא. כֹּה
אָמַר ה' אֱלֹהִים, אֲזִי הַכֹּה הוּא
יּוֹנְקֵת מִצַּד הַדִּין מִמִּקְוֹם הַגְּבוּרָה
הָעֲלִיוֹנָה, וְלִמְדָנוּ מֵאֲבָא שֶׁהַדִּין
הוּא בְּרַחֲמִים, מִשּׁוּם שְׁפָתוֹב ה'
אֱלֹהִים.

שְׁתֵּרִי אֱלֹהִים הוּא גְבוּרָה כָּכָל
מִקְוֹם. אֲדָנִי, גְבוּרָה תַּחְתּוֹנָה

מִחֻמָּה שְׂרִיָּין, וְהַכִּי הוּא וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
נְטִיל לֹזֶן, (וכו) אֲרַבַּע לְעֵילָא, אֲרַבַּע לְתַתָּא,
אֲרַבַּע בְּאִתְרֵ דְמוּחָא. אֲרַבַּע בְּאִתְרֵ דְלֵבָא
שְׂרִיָּיא. בְּגִין דְדָא בְדָא אֲתִקְשֵׁר.

וְכַעֲי בַר נָשׁ לְאֲתַעֲטָרָא בְּהוּ, בְּגִין דְאִיהוּ
שְׂמָא קְדִישָׁא עֲלָאָה. דְכְּתִיב, (דברים כח)

וְרָאוּ כָל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם יי' וְגו'. וְכָל מִאֵן
דְּמִתְעַטֵּר בַּעֲטָרָא קְדִישָׁא עֲלָאָה דָא, אֲקָרִי
מְלֶךְ בְּאֲרַעָא. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְלֶךְ
בְּרַקִּיעָא. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (שיר השירים ז) מְלֶךְ
אֲסוּר בְּרַהֲטִים. פְּמָה דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְלֶךְ
לְעֵילָא, הַכִּי נְמִי הוּא מְלֶךְ לְתַתָּא. (ועם כַּל דָא)
וְכִתְבָתֶם עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ, בְּגִין דִּיהוּי בַר נָשׁ
שְׁלִים בְּכֹלָא, וְיִשְׁתַּפַּח שְׁלִים בְּפִקּוּדֵי
דְמֵאֲרִיָּה, רְשִׁים לְעֵילָא, רְשִׁים לְתַתָּא, וְכַפָּאָה
חוֹלְקִיהוּן דִּישְׂרָאֵל.

פֶּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר, תְּרִי קְרָאִי אֲשַׁבְּחָנָא,
דְּאֵף עַל גֵּב דְכֹלָא בְּחַד דְרַגָּא תְלִיָּין,
לָאו אֵינּוֹן מְדַרְגָּא חַד. חַד קְרָא כְּתִיב, (חגי א)
כֹּה אָמַר יי' צְבָאוֹת. וְחַד קְרָא כְּתִיב, (ישעיה ו)
כֹּה אָמַר יי' אֱלֹהִים. מַה בֵּין הַאִי לְהַאִי. אֵלֹא
בְּזִמְנָא דְכְּתִיב כֹּה אָמַר יי' צְבָאוֹת, כְּדִין מְלָה
אֲתִיָּא בְּרַחֲמִי. וּבְזִמְנָא דְכְּתִיב כֹּה אָמַר יי'
אֱלֹהִים, כְּדִין מְלָה אֲתִיָּא בְּדִינָא.

כֹּה אָמַר יי' צְבָאוֹת, בְּגִין דִּהַאִי כֹה, אֲתַבְּרָכָא
מְצַדִּיק וּמְנַצֵּחַ וְהוּד, דְאֲקָרִי יי' צְבָאוֹת.
וְכִדִּין, מְלָה בְּאֲתַבְּסְמוּתָא אֲתִיָּיא, דִּהַא מֵאֲתֵר
דָא קָא אֲתִיָּיא. כֹּה אָמַר יי' אֱלֹהִים, כְּדִין הַאִי
כֹה יִנְקָא מְסֻטָרָא דְדִינָא, מֵאֲתֵר דְגְבוּרָה
עֲלָאָה, וְאוּלִּיפְנָא מֵאֲבָא, דְדִינָא הוּא בְּרַחֲמִי,
בְּגִין דְכְּתִיב יי' אֱלֹהִים.

דִּהַא אֱלֹהִים גְבוּרָה הוּא כָּכָל אֲתֵר. אֲדָנִי,
גְבוּרָה תַּתָּאָה הִיא כָּכָל אֲתֵר. וְעַל דָא

היא בכל מקום. ועל פן נודעים הדברים מפי הנביא, והוא היה מתפונן לומר דבר ממקומו. ואז היו יודעים בני האמונה הללו, מאיזה מקום תלוי הדבר.

פתח רבי אחא ואמר, (שופטים ה) אורו מרוז אמר מלאך ה' וגו'. בא וראה, הפסוק הזה הוא סוד בסודות העליונים. בפעם שהמלך הקדוש מסר את ביתו בידי הגבירה, כל כלי הזין והקמחים והבליסטראות שלו הפקיד בגדיה, וכל אותם לוחמי הקרב שלו הפקיד עמה. זהו שכתוב (שיר השירים ג) הנה מטתו שלשלמה ששים גבורים סביב לה מגברי ישראל, והרי פרשוה. וכשנלחם הקדוש ברופך הוא בקרב, עם אותם הגבורים לוחמי הקרב שאמרנו הוא נלחם, והם נקראים מלמדי מלחמה.

בתוב (שופטים ה) מן שמים נלחמו הפוככים ממסלותם נלחמו עם סיסרא וגו'. ושנינו, בפעם הזו שהתנדבו ישראל לגלות את הרשם הקדוש בכשרם, אז זו (ויקרא כו) חרב נקמת נקם ברית, כנסה את כל חילותיה וכל כלי הזין וכל אותם לוחמי הקרב להלחם בקרב עם (הלבנה) סיסרא, והפוככים היו שופכים אש מלמעלה. ואמר רבי שמעון, כל פוככ וכוכב יש לו שם לבדו, וכלם נקראים בשמות.

אמר להם הקדוש ברופך הוא, הזדמנו לנקם את נקמת בני שתי נקמות אני עתיד להפצע מהם. נקמה אחת של שש מאות מרפכות שהלוה לשר הגדול של המצרים כדי להלחם בקרב עם ישראל, שכתוב (שמות יד) ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים. ומשום כך נדונו בשני דינים -

אשתמודען מלי מפומא דנביאה, והוא הוה מתפנין למימר מלה מאתריה. וכדין הוה ידעי אלין בני מהימנותא, מאן אתר תליא מלתא. פתח רבי אחא ואמר (שופטים ה) אורו מרוז אמר מלאך ה' וגו'. תא חזי, האי קרא רזא הוא ברזין עלאין. בשעתא דמלכא קדישא מסר ביתיה בידי דמטרוניתא כל זיינין ורומחין ובליסטראות דיליה אפקיד בידיה, וכל אינון מגיחי קרבא דיליה אפקיד עמה. הדיא הוא דכתיב, (שיר השירים ג) הנה מטתו שלשלמה ששים גבורים סביב לה מגבורי ישראל, והא אוקמוה, וכד אגח קדשא ברין הוא קרבא, באינון גבורין מגיחי קרבא דקאמרן אגח, ואינון אקרון מלומדי מלחמה.

בתיב (שופטים ה) מן שמים נלחמו הפוככים ממסלותם נלחמו עם סיסרא וגו'. ותנן, בהאי שעתא דאתנדיבו ישראל לגלאה רשימא קדישא בבשרהון, פדין האי חרב נוקמת נקם ברית, פנש כל חילא דיליה, וכל זיינין, וכל אינון מגיחי קרבא, לאגחא קרבא עמיה (נ"א דסיקרא) דסיסרא. וכוכבייא הוה אושדין נורא מלעילא. ואמר רבי שמעון, כל פוככ וכוכב אית ליה שמה בלחודוי, וכלהו בשמהן אקרון.

אמר לון קדשא ברין הוא, אתעתדו לנקמא נוקמא דבני. תרי נוקמי אנא זמין לאתפרעא מניהו. חד נוקמא דשית מאה רתיכין דאזיף ליה לרברבא דמצראי, בגין לאגחא קרבא בהו בישראל. דכתיב, (שמות יד) ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים. וחד נוקמא דבני, דעאקו להו עד השתא. ונקמה אחת של הבנים שלי, שהציקו להם עד עכשו. ומשום כך נדונו בשני דינים -

אָחַד בְּמִים וְאֶחָד בְּאֵשׁ. בְּמִים, שְׁכָתוּב (שׁוּפְטִים ה) נֶחַל קִישׁוֹן גִּרְפִּם. בְּאֵשׁ, שְׁכָתוּב הַכּוֹכְבִים מִמְּסֻלוֹתָם.

וּבְאוֹתָם הַכּוֹכְבִים יֵשׁ פּוֹכֵב אֶחָד שְׁלֵא בָא לְאוֹתָהּ הַנֶּקְמָה, וְהַתְקַלֵּל לְעוֹלָמִים, שְׁפָאֶשֶׁר מִתְחִיל לְהֵאִיר, בְּאִים שְׁאֵר הַכּוֹכְבִים וּבּוֹלְעִים אוֹתוֹ וְאֵת כָּל סִיעָתוֹ, וְכֵלָם אוֹבְדִים יַחַד, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר אוֹרוֹ מְרוֹז אָמַר מִלֶּאֶף ה'. וְכִי יֵשׁ רְשׁוֹת לְמִלְאָף בְּזָה? אֵלֶּא זֶה הוּא הַמִּלְאָף שְׁכָתוּב בּוֹ (שְׁמוֹת יד) וַיִּסַּע מִלֶּאֶף הָאֱלֹהִים הַהֶלֶף לְפָנַי מִחֲנֵה יִשְׂרָאֵל. וְזֶה הוּא שְׁכָל הַקְּרֻבוֹת הֵן שְׁלוֹ.

כִּי לֹא בָאוּ לְעֶזְרַת ה' - כְּשִׁינְאוּ יִשְׂרָאֵל מִמְּצָרִים. לְעֶזְרַת ה' בְּגִבּוֹרִים - עִם אוֹתָם שְׁשִׁים גִּבּוֹרִים שֶׁהִזְדַּמְנוּ בְּקֶרֶב עִם סִינְיָא. וְהַמִּלְאָף הַזֶּה, הַסּוֹד שֶׁל כָּל הַדִּינִים וְהַקְּרֻבוֹת שֶׁל הַמִּלְאָף הֵם בְּרִשׁוֹתוֹ, וְעַל כֵּן אָמַר מִלֶּאֶף ה', וְזֶהוּ שְׁכָתוּב (בְּרֵאשִׁית מו)

הַמִּלְאָף הַגָּאֵל אֶתִּי וְגו', וְהָרִי פָרְשׁוּהָ הַחֲכָרִים. וְזֶה עֲתִיד לְהֵיוֹת עֲלִיּוֹן וְנִכְבַּד לְעֲתִיד לְבֹא, וּבְזָה יִתְגַּדֵּל הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ, וּבְזָה עֲתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַפְרֵעַ מִהַעֲמִים עוֹבְדֵי כּוֹכְבִים וּמַזְלוֹת. וְעַל זֶה פָּתוּב (יִחֻזְקָאֵל לו)

וְהַתְגַּדְּלִתִּי וְהַתְקַדְּשִׁתִּי וְגו'. הִלְכּוּ עַד שֶׁהִגִּיעוּ אֶל רַבִּי שְׁמַעוֹן. כִּיּוֹן שָׂרָה אוֹתָם, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הִנֵּה הַשְּׂכִינָה פָּאן, וְדַאי צְרִיכִים אֲנוּ לְהַחְזִיק טוֹבָה לְפָנַי שֶׁל הַשְּׂכִינָה.

פָּתַח וְאָמַר, (בְּרֵאשִׁית כט) הֵן עוֹד הַיּוֹם גְּדוֹל וְגו'. הַפְּסוּק הַזֶּה פָּרְשׁוּהוּ, שְׁפָאֶשֶׁר יִשְׂרָאֵל יִתְעוֹרְרוּ בְּתִשְׁבּוּבָה לְפָנַי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּזִכּוֹת הַתּוֹרָה יִשׁוּבוּ לְאַרְצָךְ הַקְּדוֹשָׁה וְיִתְקַבְּצוּ מִן הַגְּלוּת. שֶׁהָרִי וְדַאי יוֹם אֶחָד

וּבִגִּין כִּן אֶתְדַּנּוּ בְּתַרְיֵן דִּינִין, חַד בְּמִיָּא, וְחַד בְּאֵשׁ. בְּמִיָּא, דְּכִתִּיב, (שׁוּפְטִים ה) נֶחַל קִישׁוֹן גִּרְפִּם. בְּאֵשׁ, דְּכִתִּיב הַכּוֹכְבִים מִמְּסֻלוֹתָם.

וּבְאִינוֹן כְּכַבֵּיִיא, אִית פִּכְבָּא חַד דְּלֹא אֶתָּא לְהַהוּא נוֹיְקָמָא, וְאֶתְלַטֵּיָא לְעֵלְמִין, דְּכַד שְׁאֵרִי לְאַנְהָרָא, אֶתָּאן שְׁאֵר כְּכַבֵּיִיא וּבִלְעִין לִיה, וְלְכָל סִיעָתָא דִּילִיה, וְאֶתְאַבִּידוּ כְּלֵהוּ כְּחֵדָא. כְּמָה דְּאֶתְ אָמַר, אוֹרוֹ מְרוֹז אָמַר מִלֶּאֶף יי'. וְכִי רְשׁוֹת אִית לְמִלְאָכָא בְּהֵאִי. אֵלֶּא דָּא הוּא מִלְאָף, דְּכִתִּיב בֵּיה (שְׁמוֹת יד) וַיִּסַּע מִלֶּאֶף הָאֱלֹהִים הַהוֹלֵף לְפָנַי מִחֲנֵה יִשְׂרָאֵל.

וְדָא הוּא דְּכָל קְרַבִּין דִּילִיה אִינוֹן. (דף ע"ד ע"א) כִּי לֹא בָאוּ לְעֶזְרַת יי', כַּד נִפְקוּ יִשְׂרָאֵל מִמְּצָרִים. לְעֶזְרַת יי' בְּגִבּוֹרִים, בְּאִינוֹן שְׁשִׁים גִּבּוֹרִים כַּד אֶזְדַּמְנוּ קְרַבָּא עִם סִינְיָא.

וְדָא מִלְאָף, רְזָא דְּכָל דִּינִין וְכָל קְרַבִּין דְּמִלְכָּא בְּרִשׁוֹתֵיהָ. וְעַל דָּא אָמַר, מִלְאָף יי'. וְדָא הוּא דְּכִתִּיב, (בְּרֵאשִׁית מו) הַמִּלְאָף הַגּוֹאֵל אוֹתִי וְגו', וְהָא אוּקְמוּהָ חֲבַרְיָא. וְדָא זְמִינָא לְמַהוּי עֲלָאָה וַיִּקְרָא לְזְמִנָּא דְּאֶתִּי. וּבְדָא יִתְרַבִּי שְׁמָא קְדִישָׁא. וּבְדָא זְמִין קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַתְפְּרָעָא מִעַמִּין עוֹבְדֵי כּוֹכְבִים וּמַזְלוֹת. וְעַל דָּא כְּתִיב, (יִחֻזְקָאֵל לו) וְהַתְגַּדְּלִתִּי וְהַתְקַדְּשִׁתִּי וְגו'. אֲזֵלוּ, עַד דְּמָטוּ לְגַבִּיָּה דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן. כִּיּוֹן דְּחָמָא לוֹן, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הָא שְׂכִינְתָּא חָכָא. וְדַאי צְרִיכִין אֲנִן לְמַחְזֵק טִיבוּ לְאַנְפֵּי שְׂכִינְתָּא.

פָּתַח וְאָמַר (בְּרֵאשִׁית כט) הֵן עוֹד הַיּוֹם גְּדוֹל וְגו'.

הָאִי קְרָא אוּקְמוּהָ, דְּכַד יִשְׂרָאֵל יִתְעוֹרוּן תְּשׁוּבָה לְקַמֵּי קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּזִכּוֹ אוּרִייתָא יִתּוּבוּן לְאַרְעָא קְדִישָׁא, וְיִתְפַּנְשׁוּן מִן גְּלוּתָא. דְּהָא וְדַאי יוֹמָא חַד יְהֵא גְלוּתָא לְיִשְׂרָאֵל, וְלֹא יִתִּיר. דְּדָא הוּא דְּכִתִּיב, (אִיכָה א)

תהיה גלות לישראל, ולא יותר, זהו שפנתוב (איכה א) נתנני שממה כל היום דוה. ואם לא ישובו, אומר הקדוש ברוך הוא: הן עוד היום גדול לא עת האסף המקנה בלי זכות וכלי מעשים פשרים. אבל רפואה אחת יש לי לכם: השקו הצאן, השפדלו בתורה, שתשקו מהמים של התורה, ולכו רעו, למקום של מנוחה, למקום טוב וכסוף של נחלתכם. דבר אחר הן עוד היום גדול - זהו היום שנקרא (ישעיה כב) יום מהומה ומבוסה ומבוכה, שבאותו היום נחרב בית המקדש ונפלו ישראל בגלות. ומשום המעשים הרעים, היום הוא נמשך והתגדל. זהו שפנתוב, הן עוד היום גדול לא עת האסף המקנה, משום שהם מושכים את אותו היום. השקו הצאן, כמו שנאמר בדברי תורה, שחרי בזכות התורה יצאו ישראל מן הגלות.

ומה ישראל אומרים? ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים, עד שיתכנסו כל שאר הימים העליונים, וגללו את האבן, ויבטלו אותו הדין הקשה של אותו היום ששולט על פי הבאר, ונמצאת אותה הבאר עמנו בגלות. וכשמתגלה הבאר הזו ואותה האבן לא שולטת עליה, מיד והשקינו הצאן.

ועתיד הקדוש ברוך הוא בסוף הימים להחזיר את ישראל לארץ הקדושה ולכנס אותם מן הגלות. ומי הם סוף הימים? אותה שהיא אחרית הימים. באחרית הימים הזו ישראל סבלו את הגלות. זהו שפנתוב, (דברים ד) בצר לך ומצאונך כל הדברים האלה באחרית הימים, וקראת אתכם

נתנני שוממה כל היום דוה. ואי לא יתובון, קדשא בריך הוא אומר, הן עוד היום גדול לא עת האסף המקנה, בלא זכו ובלא עובדין דכשרן. אבל אסותא חד לכו, השקו הצאן, אשתדלו באורייתא, דאתשקיו מימי אורייתא. ולכו רעו, לאתר דנייהא לאתר טבא וכסופא דאחסנתיכון.

דבר אחר הן עוד היום גדול, דא הוא יום דאקרי (ישעיה כב) יום מהומה ומבוסה ומבוכה, די בהוא יום אתחריב פי מקדשא, ונפלו ישראל בגלותא. ובגין עובדין בישין, ההוא יומא אתמשך ואתרבי, הדא הוא דכתיב הן עוד היום גדול לא עת האסף המקנה, בגין דאינון משכין ליה לההוא יומא. השקו הצאן, פמה דאתמר במלי דאורייתא, דהא בזכותא דאורייתא יפקון ישראל מן גלותא.

ישראל מאי קא אמרי. ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים, עד דיתכנשו כל שאר יומין עלאין. וגללו את האבן, ויגנדרון לההוא דינא קשיא דההוא יומא דשלטא על פי הבאר, ואשתכחת ההיא בא"ר בגלותא עמנא. וכד אתגלייא האי בא"ר, וההוא אבן לא שלטא עלה, מיד והשקינו הצאן.

וזמין קדשא בריך הוא בסוף יומייתא, לאהדרא לישראל לארעא קדישא, ולאכנשא לון מגלותא. ומאן אינון סוף יומייתא, ההוא דהיא אחרית הימים. בהאי אחרית הימים, ישראל סבלו גלותא. הדא הוא דכתיב, (דברים ד) בצר לך ומצאונך כל הדברים האלה באחרית הימים, וכתיב (דברים לא) וקראת אתכם הרעה באחרית הימים.

הַרְעָה בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים. בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים דְּוָקָא, וְזוֹ הִיא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל בְּגִלוּת. וְעַם אַחֲרֵית הַיָּמִים הַזֶּה קָבְלוּ עָנֵשׁ בְּגִלוּת, וּבְזוֹ יַעֲשֶׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִקְמָת לְיִשְׂרָאֵל תָּמִיד. זֶהוּ שְׁפָתוֹב (במדבר כד) אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָעָם הַזֶּה לְעַמְּךָ בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים. וּבְכָל מָקוֹם זֹאת הִיא, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲתִיד לְהַשִּׁיבָה לְמִקְוָמָה. זֶהוּ שְׁפָתוֹב (ישעיה ב) וְהִנֵּה בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים נִכּוֹן יִהְיֶה הַר בֵּית יְיָ וְגו' וְזֶהוּ יוֹם.

וּמִדְּשָׁאֲרֵי צַל לְמַעַבְד בְּשִׁירוֹתָא דְיוֹמָא אַחְרָא, כְּמָה בְּזִמְנָא דְאַתְחָרִיב מִקְדָּשָׁא הוּהוּ, וְנִטָּה צַל לְמִיעַל. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, (ירמיה ו) אוֹי לָנוּ כִּי פָנָה הַיּוֹם כִּי יִנְטוּ צַלְלֵי עָרְב. יוֹם וְצַל הוּא סוּף גְּלוּתָא. וְשִׁיעוּרָא דְהָאֵי צַל, שִׁית קְמָצִין וּפְלָגָא. וּבְגוּדֵל דְמִשְׁחָא דְכַר נֵשׁ, גָּבַר בֵּין גּוֹבְרִין. וְדוּכְרָנָא דְהָאֵי רִזָּא דְבֵין חֲבַרְיָא, דְכַתִּיב, (איוב ח) כִּי תִמּוֹל אֲנַחְנוּ וְלֹא נִדְעָ כִּי צַל יְמִינוּ עָלֵי אַרְץ. כִּי תִמּוֹל אֲנַחְנוּ - בְּגִלוּת, וְלֹא הֵינּוּ יוֹדְעִים כִּי צַל יְמִינוּ עָלֵי אַרְץ, לְהַשְׁרוֹת אוֹתָם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עָלֵי אַרְץ.

אֲשֶׁרִי חִלְקוּ מִי שְׂרוּאָה אוֹתוֹ, וְאֲשֶׁרִי חִלְקוּ מִי שְׁלֹא רוּאָה אוֹתוֹ. אוֹי לְמִי שִׁיזְדַּמְן כְּשִׁיבְקֵשׁ הָאֲרִיָּה הַגְּדוֹל לְהַתְחַבֵּר עִם נִקְבָתוֹ, כֹּל שֶׁפֶן כְּשִׁיזְדוּגוֹ יַחַד. עַל אוֹתָהּ שְׁעָה כְּתוּב, (עמוס א) אַרְיָה שָׁאֵג מִי לֹא יִירָא וְגו'.

בֹּא וְרָאָה, בְּהַתְחַלָּה כְּתוּב (ירמיה כה) שָׁאֵג יִשְׂאֵג עַל נְוָהוּ. וּבְאֹתוֹ הַזְּמַן כְּשִׁיבְקֵשׁ לְקַבֵּל אֶת בֵּת זִוְגוֹ, אֲזִי אַרְיָה שָׁאֵג מִי לֹא יִירָא ה' אֱלֹהִים דְּכַר מִי לֹא יִנְבֵּא. בְּאוֹתָהּ שְׁעָה כְּתוּב, (דברים ל) וְשָׁב ה' אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתֶךָ וְגו'. מֵה זֶה וְשָׁב? אֵלֹא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא

בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים דְּיִיקָא, וְדָא הִיא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל בְּגִלוּתָא. וְעַם אַחֲרֵית הַיָּמִים דָּא, קָבְלוּ עוֹנֵשׁא בְּגִלוּתָא. וּבְדָא יַעֲבִיד קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא נוֹקְמִין לְיִשְׂרָאֵל תְּדִירָא. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, (במדבר כד) אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָעָם הַזֶּה לְעַמְּךָ בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים. וּבְכָל אֶתֶר דָּא הִיא, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא זְמִין לְאַתְבָּא לָהּ לְאַתְרָהּ, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, (ישעיה ב) וְהִנֵּה בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים נִכּוֹן יִהְיֶה הַר בֵּית יְיָ וְגו' וְדָא הוּא יוֹם.

וּמִדְּשָׁאֲרֵי צַל לְמַעַבְד בְּשִׁירוֹתָא דְיוֹמָא אַחְרָא, כְּמָה בְּזִמְנָא דְאַתְחָרִיב מִקְדָּשָׁא הוּהוּ, וְנִטָּה צַל לְמִיעַל. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, (ירמיה ו) אוֹי לָנוּ כִּי פָנָה הַיּוֹם כִּי יִנְטוּ צַלְלֵי עָרְב. יוֹם וְצַל, הוּא סוּף גְּלוּתָא. וְשִׁיעוּרָא דְהָאֵי צַל, שִׁית קְמָצִין וּפְלָגָא. וּבְגוּדֵל דְמִשְׁחָא דְכַר נֵשׁ, גָּבַר בֵּין גּוֹבְרִין. וְדוּכְרָנָא דְהָאֵי רִזָּא דְבֵין חֲבַרְיָא, דְכַתִּיב, (איוב ח) כִּי תִמּוֹל אֲנַחְנוּ וְלֹא נִדְעָ כִּי צַל יְמִינוּ עָלֵי אַרְץ. כִּי תִמּוֹל אֲנַחְנוּ בְּגִלוּתָא, וְלֹא הוּיִנָּא יְדַעֵי כִּי צַל יְמִינוּ עָלֵי אַרְץ, לְאַשְׁרָאָה לוֹן קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא עָלֵי אַרְץ.

וּבָאָה חוּלְקִיָּה מֵאֵן דְּחָמִי לִיָּה, וְזַכָּאָה חוּלְקִיָּה מֵאֵן דְּלֹא חָמִי לִיָּה. וְוִי לְמֵאֵן דִּיזְדַּמְן כַּד יִתְבַּע אַרְיָא רַבְרָבָא, לְאַתְחַבְרָא לְנוֹקְבִיָּה. כֹּל שֶׁפֶן בְּשַׁעְתָּא דִּיזְדוּגוֹן פְּחָדָא, עַל הֵיא שְׁעַתָּא כְּתִיב, (עמוס א) אַרְיָה שָׁאֵג מִי לֹא יִירָא וְגו'.

תָּא חֲזִי, בְּקְדָמִיתָא כְּתִיב, (ירמיה כה) שָׁאֵג יִשְׂאֵג עַל נְוָהוּ. וּבְהֵוּא זְמַנָּא כַּד יַפּוּק לְקַבְלָא לְבֵת זִוְגוֹ, כְּדִין אַרְיָה שָׁאֵג מִי לֹא יִירָא יְיָ אֱלֹהִים דְּכַר מִי לֹא יִנְבֵּא. בְּהֵיא שְׁעַתָּא כְּתִיב, (דברים ל) וְשָׁב יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתֶךָ וְגו'. וְשָׁב מֵאֵי הוּא, אֵלֹא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא שָׁב

משיב את פנסת ישראל מהגלות, ושב הצדיק להודג במקומו. אזי כתוב, (תהלים קמ) אף צדיקים יודו לשמך ישבו ישראל את פניך.

משנה. לכם בני אדם, בעלי החכמה, בעלי התבונה, קול קורא: מי מכם שהתחכם ויודע, בשעה שהראש הלכן התקין הראש, ושום ממעלה למטה וממטה למעלה, התקין צד הצפון בעטור של אגם מים, בו רשום העמק של התהום העליון שעולה ויורד בתוכו, ירדה דרגה טמירה אחת באלף וחמש מאות רשומים של אלף וחמש מאות עולמות.

תחתיו בצלו חוסה חית בר אחת, (דניאל ז) ולה עשר קרנים, (שם) ואלו עינים כמו עיני אנוש לחיה, ופה מדבר גדולות. כשעולה, הולכת ביום, נסתרת בלילה. כשיורדת, נסתרת ביום, והולכת בלילה. כשנוסעת, מזדעזעים ארבע מגרפות שאחוזים בנדיה. ונוסעים עמה ששים שבטי אש, כל אחד חרב שנונה על ירכו.

ערה ברצון, להוציא אדם שליט למטה. התקין בחיה הזו עפר דקיק אחד שפולל מהפל. נשב בו והתפשט בארבעת צדדי העולם. וארבע חתיכות התגלגלו, אחת למעלה, אחת למטה, אחת לצפון, אחת לדרום.

אי"ן אחד גדול וחזק התחבר והודג עמה בענף אחד ופה שמראהו שמחת הכל, כמו שנאמר (תהלים מח) ופה נוף משוש כל הארץ. עמו הודג, הוציאו רוח טמירה אחת, ומלא אותה עסת העפר, ועמד על רגליו, והמליך אותו על כל העולם והשליט אותו על הכל. זהו שכתוב (שם ח) תמשילהו במעשי ידיך

פנסת ישראל מגלותא, ושב צדיק לאזדווגא (דף ע"ר ע"ב) באתריה. כדין כתיב, (תהלים קמ) אף צדיקים יודו לשמך ישבו ישראל את פניך.

מתניתין, לכוון בני נשא, מארי דחכמתא, מארי דסכלתנו, קלא קרי. מאן מנכוון דאתחכם וידע, בשעתא דרישא חיוורא, אתקין רישא, רשימא מעילא לתתא, ומתתא לעילא. אתקין סטר צפון, בעטורא דקונאריתא, ביה רשים עומקא דתהומא עלאה, דסליק ונחית בגויה. נחית חד דרגא טמירא, באלף וחמש מאה רשימין, דאלף וחמש מאה עלמין.

תחותיה תטלל חד חיות פרא (דניאל ד), (דניאל ז) וקרנין עשר לה. וארו עינין בעיניי אנשא לחיותא, ופום ממלל רברבן. פד סלקא, אזלא ביממא, טמירא בליליא. פד נחתא, טמירא ביממא, ואזלא בליליא. פד נטלא, מזדעזען ארבע מגרופי דאחידן בידהא. ונטלין עמה שתין פולסין דנורא, פל חד חרבא שגנא על ירכיה.

סליק ברעותא, לאפקא בר נש שליטא לתתא. אתקין בהאי חיותא חד עפרא דקיקא, פליל מפלא. נשב ביה, אתפשט בד' סטרי עלמא. וד' פולסין אתגלגלו, חד לעילא, חד לתתא, חד לצפון, חד לדרום.

אי"ןא חד רברבא ותקיף, אתחבר ואזדווג בה בחד ענפא שפירא, דחזו חדוותא דכלא. כמה דאת אמר, (תהלים מח) ופה נוף משוש כל הארץ. ביה אזדווג, אפיקו חד רוחא טמירא, ומליא לההוא גבילו דעפרא, וקאים על רגלוי, ואמלכיה על פל עלמא, ושליטיה על פלא. הדא הוא דכתיב, (תהלים ח)

והמליך אותו על כל העולם והשליט אותו על הכל. זהו שכתוב (שם ח) תמשילהו במעשי ידיך

תַּמְשִׁילֶהוּ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ וְגו'. אֶתְּפַקִּיד עַל
 הֵהוּא אֵילָנָא, לָא נָטַר פְּקוּדָא, אָתִיב מְלָפָא
 רוּחִיָּה לְגַבִּיָּה, וְהֵהוּא חִיּוּתָא נְטִילָא לִיָּה. כְּדִין
 זְמִינִין מָנָא אַחְרָא, וְקָאִים בִּינִיָּיהוּ. בְּקוּטְרָא
 דְּגַלְיָפִין בֵּין מְלָאכִין קְדִישִׁין, בְּטוּפְסָרָא (כ"א)
 דְּעֵטוּרִין אֶתְאַחְדֵּן.

דְּרִין בְּתַרְאִין, תְּפִיסִין בְּחוּבִיָּהוּ. אֶשְׁתְּלִיף
 רוּחִיָּהוּן מֵהֵהוּא מָאנָא דְּלְבוּשָׁא, לְבַתָּר
 אֲגַנְזוּ בְּעַפְרָא, בֵּין רְגָבֵי נַחְלָא אֶתְטְמְרוּ
 וְאֶתְגַּנְזוּ. בְּחַד גְּרָמָא תְּקִיף דֵּהֵהוּא מָאנָא,
 יִתְבַּנון בְּקַדְמִיתָא, וִיקוּמוּן חִילִין חִילִין
 תְּנַיִנוּת, בְּאַרְעָא קְדִישָׁא מִתְעַרִין.

וְזִמִּין קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא, לְמַגְבַּל הֵהוּא עַפְרָא
 קְדַמִּיתָא, דֵּהֵהוּא מָאנָא מִמֶּש. וְלֹאֲעֵלָא
 בִּיה גְּבִילוּ דְקִיק כְּהֵאִי חֲמִירָא דְעִיסָה.
 וּמֵהֵהוּא גְּבִילוּ דְאִיָּהוּ צְחוּתָא דְלַעֲיֻלָּא,
 יִתְתַּקֵּן וְיִתְיַשֵּׁר מָאנָא דְכַשְׂרָא. כְּגוּוֹנָא דְאָמַר
 קָרָא, (י״א ד) וּמַעְזֵן מִבֵּית יְיָ יֵצֵא וְהִשְׁקָה אֶת
 נַחַל הַשְּׁטִים. בְּגִין דֵּהֵהוּא נַחַל אֲסַגִּי
 חֲבִיבוּתָא (כ"א וְנִתָּא) בְּעֵלְמָא. וְכַד הֵהוּא מַעֲיִינָא
 קְדִישָׁא, יִפּוּק וְיִיעוּל לְגַבִּיָּה, כְּדִין יִתְתַּקֵּן
 וְיִתְיַשֵּׁר, וְלֹא יֵהֵא בְּסוּרְחֵיָּה פְּקַדְמִיתָא.

וְאִינּוּן דְּלֹא זָפֵאן, יְקוּמוּן לְאַתְדַּנָּא בְּדִינָא
 דְּמְלָפָא עֲלָאָה. הָדָא הוּא דְכִתִּיב, (דְּנִיאל
 יב) וְרַבִּים מִיִּשְׁנֵי אֲדַמַּת עֶפֶר יִקִּיצוּ אֵלֶּה לְחַיִּי
 עוֹלָם וְאֵלֶּה לְחַרְפוֹת וְלְדַרְאוֹן עוֹלָם. וְכְדִין
 פְּתִיב, (יִשְׁעִיָּה סו) כִּי כֹאֲשֶׁר הִשְׁמִים הַחֲדָשִׁים
 וְהָאָרֶץ הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר אָנִי עוֹשֶׂה עוֹמְדִים
 לְפָנַי נְאֻם יְיָ כֵּן יַעֲמוּד זְרַעְכֶם וְשִׁמְכֶם. בְּרוּף
 יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן. יִמְלוֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן
 וְאָמֵן.

וְגו'. נְצִטְנָה עַל אוֹתוֹ הָאֵילָן, לֹא
 שָׁמַר אֶת הַמְצֻנָּה. הִשִּׁיב הַמְלִיךְ
 אֶת רוּחוֹ אֵלָיו, וְאוֹתָהּ הַחֲיָה
 לְקַחְתָּהּ אוֹתוֹ. אֲזוּ הַזְּמִינוּ כְּלֵי אַחַר
 וְעַמַּד בִּינֵיהֶם, בְּקִשְׁר הַחֲקוּקִים
 בֵּין מְלָאכִים קְדוּשִׁים שְׁנֵאֲחָזוּ
 בְּצִיּוּר (בְּרִפּוּס) שֶׁל הָעֵטוּרִים.

הַדּוֹרוֹת הָאֲחֵרוֹנִים תְּפוּסִים
 בְּחֻטְאֵיהֶם. נִשְׁלַפָּה רוּחָם מֵאוֹתוֹ
 הַכְּלֵי שֶׁל הַלְבוּשׁ, אַחַר כֵּן נִגְזַר
 בְּעַפְר בֵּין רְגָבֵי הַנַּחַל. נְטַמְנוּ
 וְנִגְנְזוּ בְּעֵצִים קָשֶׁה אַחַת שֶׁל
 אוֹתוֹ הַכְּלֵי, וְיִקּוּמוּ שְׁנֵי חִילוֹת
 חִילוֹת, מִתְעוֹרְרִים בְּאַרְץ
 הַקְּדוּשָׁה.

וְעַתִּיד הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא לְלוּשׁ
 אוֹתוֹ הָעֶפֶר הָרֵאשׁוֹן שֶׁל אוֹתוֹ
 הַכְּלֵי מִמֶּשׁ, וְלִהְכָּנִים בּוֹ גְּבוּל
 דַּק כְּמוֹ הַשְּׂאוֹר הַזֶּה שֶׁל הָעֶסָה.
 וּמֵאוֹתָהּ עֶסָה, שְׁהִיא הַצְּחוּת
 שְׁלֻמְעֵלָה, יִתְתַּקֵּן וְיִתְיַשֵּׁר כְּלֵי
 כְּשֶׁר, כְּמוֹ שְׁאֵמַר הַכְּתוּב, (י״א ד)
 וּמַעְזֵן מִבֵּית ה' יֵצֵא וְהִשְׁקָה אֶת
 נַחַל הַשְּׁטִים. מִשׁוּם שְׁאוֹתוֹ
 הַנַּחַל מִגְדִּיל הַחֲבִיבוֹת (הַזְּנוּת)
 בְּעוֹלָם. וּכְשְׁאוֹתוֹ הַמַּעְזֵן הַקְּדוּשׁ
 יֵצֵא וּיִפְגַּס אֵלָיו, אֲזִי יִתְתַּקֵּן
 וְיִתְיַשֵּׁר, וְלֹא יִהְיֶה בְּסוּרְחוֹנוֹ
 כְּבִרְאשׁוֹנָה.

וְאוֹתָם שֶׁלֹּא זֹכִים, יְקוּמוּ לְהַדוּן
 כְּדִין שֶׁל הַמְלִיךְ הָעֵלְיוֹן. זֶהוּ
 שְׁפָתוֹב (דְּנִיאל יב) וְרַבִּים מִיִּשְׁנֵי
 אֲדַמַּת עֶפֶר יִקִּיצוּ אֵלֶּה לְחַיִּי
 עוֹלָם וְאֵלֶּה לְחַרְפוֹת וְלְדַרְאוֹן
 עוֹלָם. וְאֲזוּ כְּתוּב, (יִשְׁעִיָּה סו) כִּי
 כֹאֲשֶׁר הִשְׁמִים הַחֲדָשִׁים וְהָאָרֶץ
 הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר אָנִי עוֹשֶׂה עוֹמְדִים
 לְפָנַי נְאֻם ה' כֵּן יַעֲמוּד זְרַעְכֶם
 וְשִׁמְכֶם. בְּרוּף ה' לְעוֹלָם אָמֵן
 וְאָמֵן. יִמְלוֹךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן
 וְאָמֵן.

פְּרֻשַׁת עֵקֶב

מכאן עד פְּרֻשַׁת וַיִּלֶךְ הוּא רְעִיָא מְהִימְנָא

פְּרֻשַׁת עֵקֶב

רְעִיָא מְהִימְנָא

וְהָיָה עֵקֶב תִּשְׁמְעוּן אֶת
הַמְשַׁפְּטִים הָאֵלֶּה וְגו', וְאָכַלְתָּ
וּשְׁבַעְתָּ וּבִרְכַתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ
וְגו'. מִצְוָה (י"ח) זֶה לְבָרֶךְ אֶת
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל מָה
שְׂאוּכַל וְשׁוֹתָה וְנִהְיָה בְּעוֹלָם
הַזֶּה. וְאִם לֹא בָרַךְ, נִקְרָא גִזְלָן
לְקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁפָתוֹב (מְשַׁלִּי
כח) גּוֹזֵל אֶבְיֹו וְאִמּוֹ. וְהָרִי פְּרֻשׁוּהָ
הַחֲבָרִים. מִשׁוּם שֶׁהַבְּרֻכּוֹת
שְׂמַבְרַךְ אָדָם אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא בְּאוֹת לְהַמְשִׁיף חַיִּים מִמְּקוֹר
הַחַיִּים לְשִׁמּוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא הַקְּדוֹשׁ, וְלִהְרִיק עָלָיו
מֵאוֹתוֹ הַשְּׁמֶן הַעֲלִיּוֹן, וְכֹא
לְהַמְשִׁיף מִשֶּׁם לְכָל הָעוֹלָם.

וְכַתוּב וְאָכַלְתָּ וּשְׁבַעְתָּ וּבִרְכַתָּ
אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ. וְאוֹתָן הַבְּרֻכּוֹת
מִוִּרְיָק אָדָם בְּאוֹתָם הַדְּבָרִים
מֵאוֹתוֹ הַמְּקוֹר הַעֲלִיּוֹן,
וּמִתְבָּרְכִים כָּל אוֹתָן הַדְּרָגוֹת
וְהַמְּקוֹרוֹת, וּמִתְמַלְאִים לְהִרְיָק
עַל כָּל הָעוֹלָמוֹת, וְכֹלָם
מִתְבָּרְכִים כְּאַחַד.

וְעַד דָּא אֶצְטְרִיף בְּר נֶשׁ, לְשׁוּאָה רְעוּתִיָּה
בְּרָזָא דְבִרְכָּאָן, בְּגִין דִּיתְבָּרְכוּן אֲבָהִן
וּבְנִין, כִּלְא כְחָדָא. וּמֵאֵן דְּמִבְּרַךְ לְקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, אֲתַבְּרַךְ, וְנִטִּיל חוּלְקִיָּה מְאִינּוֹן
בְּרַכָּאן בְּקַדְמִיתָא דְכָל עֲלָמָא לְתַתָּא. כִּיּוֹן
דְשָׂמָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִתְבָּרַךְ מִתְּמַן,
נְחִית וְשָׂרָא עַל רִישִׁיָּה חוּלְקָא קְדָמָאָה. וְהָא
אוּקִימְנָא דְכְּתִיב, (שְׁמוֹת כ) בְּכָל הַמְּקוֹם אֲשֶׁר
אֲזַכִּיר אֶת שְׁמִי אָבָא אֱלֹהִים וּבִרְכַתִּיךָ. (אֲזַכִּיר כְּמָה
דְּאֵת אִמֵּר (תְּהִלִּים כ) וְזָכַר כָּל מְנַחֲתֶיךָ) כִּיּוֹן דִּהִיא בְּרַכָּה
אֲתִיָּא וְשָׂרִיָּא עַל רִישִׁיָּה, מִתְּמַן אֲתַפְּשֵׁט
בְּכָל עֲלָמָא.

בְּשַׁעְתָּא דְאִינּוֹן בְּרַכָּאן נְחִיתִין, מִתְעַטְרִין גּו'

וְהָיָה עֵקֶב תִּשְׁמְעוּן אֶת הַמְשַׁפְּטִים הָאֵלֶּה
וְגו', וְאָכַלְתָּ וּשְׁבַעְתָּ וּבִרְכַתָּ אֶת יי'
אֱלֹהֶיךָ וְגו'. פְּקוּדָא (י"ח) דָּא לְבָרֶכָא לִיָּה
לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַל כָּל מָה דְאָכִיל וְשָׂתִי,
וְאֲתִהְיִי בְּהָאֵי עֲלָמָא. וְאִי לֹא בְּרִיךְ, אֲקָרִי
גִזְלָן לְגַבִּי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא. דְכְּתִיב, (מְשַׁלִּי כח)
גּוֹזֵל אֶבְיֹו וְאִמּוֹ. וְהָא אוּקְמוּהָ חֲבָרִיָּא. בְּגִין
דְבִרְכָּאָן דְבְּרִיךְ בְּר נֶשׁ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
אֲתִי לְאֲמַשְׁכָּא חַיִּין מִמְּקוֹרָא דְחַיִּי, לְשָׁמִיָּה
דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא קְדִישָׁא, וְלֹאֲרַקָּא עֲלֵיהָ
מִהִהוּא מִשְׁחָא עֲלָאָה, וְאֲתִי לְאֲתַמְשְׁכָּא
מִתְּמַן לְכָל עֲלָמָא.

וְכַתוּב וְאָכַלְתָּ וּשְׁבַעְתָּ וּבִרְכַתָּ אֶת יי' אֱלֹהֶיךָ
(דף רע"א ע"ב) וְאִינּוֹן בְּרַכָּאן, אֲרִיק בְּר נֶשׁ
בְּאִינּוֹן מְלִין מִהִהוּא מְקוּרָא עֲלָאָה,
וְאֲתַבְּרַכָּאן כָּל אִינּוֹן דְרִגִין וּמְקוּרִין,
וְאֲתַמְלִיין לְאֲרַקָּא עַל כָּל עֲלָמִין. וְאֲתַבְּרַכָּאן
כִּלְהוּ כְּחָדָא.

וְעַד דָּא אֶצְטְרִיף בְּר נֶשׁ, לְשׁוּאָה רְעוּתִיָּה
בְּרָזָא דְבִרְכָּאָן, בְּגִין דִּיתְבָּרְכוּן אֲבָהִן
וּבְנִין, כִּלְא כְחָדָא. וּמֵאֵן דְּמִבְּרַךְ לְקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, אֲתַבְּרַךְ, וְנִטִּיל חוּלְקִיָּה מְאִינּוֹן
בְּרַכָּאן בְּקַדְמִיתָא דְכָל עֲלָמָא לְתַתָּא. כִּיּוֹן
דְשָׂמָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִתְבָּרַךְ מִתְּמַן,
נְחִית וְשָׂרָא עַל רִישִׁיָּה חוּלְקָא קְדָמָאָה. וְהָא
אוּקִימְנָא דְכְּתִיב, (שְׁמוֹת כ) בְּכָל הַמְּקוֹם אֲשֶׁר
אֲזַכִּיר אֶת שְׁמִי אָבָא אֱלֹהִים וּבִרְכַתִּיךָ. (אֲזַכִּיר כְּמָה
דְּאֵת אִמֵּר (תְּהִלִּים כ) וְזָכַר כָּל מְנַחֲתֶיךָ) כִּיּוֹן דִּהִיא בְּרַכָּה
אֲתִיָּא וְשָׂרִיָּא עַל רִישִׁיָּה, מִתְּמַן אֲתַפְּשֵׁט
בְּכָל עֲלָמָא.

בְּשַׁעְתָּא דְאִינּוֹן בְּרַכָּאן נְחִיתִין, מִתְעַטְרִין גּו'

מתעטרות בתוך שדה התפוחים הקדושים, ופוגשות בהן כמה דרגות של ממנים בעולם, ויורדות עמן, ואמרות ומכריזות: זהו הדורון ששלח פלוני לקדוש-ברוך-הוא. מאיזה מקום יורדות? לאחר שיורדות ממקום ראש אחד של הצדיק, שם עולות, מתעוררות להוריד אחרות מלמעלה, ומתמלא מלמעלה ומלמטה. זהו שכתוב (משלי י) ברכות לראש צדיק. כיון שדרגה זו מתמלאת, מוריקה לפלה הזו, ומשם שופעות ונמשכות למטה.

בשעולות אותן הברכות מלמטה, אין פתח ופתח למעלה, ואין ממנה למעלה שלא פותח את כל אותם הפתחים. ומכריזים ואומרים בכל אותם הרקיעים: זהו דורון של המלך ששלח פלוני, זהו דורון בקיום פראוי. ומי הוא? הברכה שהשיבו עליה אמן. שכל ברכה שהשיבו עליה אמן, זוהי בקיום פראוי.

וכיון שהברכה הזו עולה, כל הדרגות שלמעלה מזמנות לאותו האור שלא מאיר כדי להאיר לה. וכל שכן אם היא ברכה שרבים מברכים אותה ומעטרים אותה בעטרות קדושות בסוד של אמן. אמן הוא סוד הקשרים של כל יחוד וקדשה בסוד של רבנו, ומעטר אותה הברכה בעטרות עליונות פראוי.

והקדוש ברוך הוא מתרצה בהם, באותם שמברכים אותו, ותשוקתו בברכה שלמטה, שאותה ברכה עולה, ומאיר המאור שלא מאיר, ומחזק אותה בתקף חזק לעלות למעלה. ועל שמברכים את הקדוש ברוך הוא.

חַקֵּל תְּפֹחִין קְדִישִׁין, וּפְגָעִי בְּהוּ כְּמָה דְרַגִּין דְּמִמֶּנּוּן בְּעֵלְמָא, וְנַחְתִּי בְּהוּ, וְאַמְרִי וּמְכַרְיִזִי דָא אִיהוּ דוֹרוּנָא דְשָׂדֵר פְּלוּנִי לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. מֵאֵן אַתְרַּנְחִי, לְבַתֵּר דְנַחְתִּי מֵאַתְרַּי רִישָׁא חָדָא דְצַדִּיק. תַּמָּן סִלְקִין, מִתְעַרִי לְנַחְתָּא אַתְרַנִּין מְלַעֲיֵלָא, וְאַתְמַלְיֵיא מְלַעֲיֵלָא וּמִתְתַּא, הָדָא הוּא דְכְתִיב (משלי י) בְּרִכּוֹת לְרֹאשׁ צַדִּיק. כִּיּוֹן דְּהָאִי דְרַגָּא אַתְמַלְיֵיא, אַרְיִק לְהָאִי כְלָה, וּמִתַּמָּן נְגַדִּין וְאַתְמַשְׁכֵּן לְתַתָּא.

כִּד סִלְקִין אֵינוֹן בְּרַכָּאן מִתְתַּא, לִית פְּתַחָא וּפְתַחָא לְעֵילָא, וְלִית מְמַנָּא לְעֵילָא, דְלֹא פְתַח פֶּל אֵינוֹן פְּתַחִין. וּמְכַרְיִזִי וְאַמְרִי בְּכָל אֵינוֹן רְקִיעִין, דָּא אִיהוּ דוֹרוּנָא דְמִלְכָּא דְשָׂדֵר פְּלוּנִי, דָּא הוּא דוֹרוּנָא בְּקִיּוּמָא פְּדִקָּא יָאוּת. וּמֵאֵן אִיהוּ. בְּרַכָּה דְאַתִּיבּוּ עֲלֵיהּ אָמֵן. דְכָל בְּרַכָּה דְאַתִּיבּוּ עֲלֵיהּ אָמֵן, דָּא אִיהוּ בְּקִיּוּמָא כְּדִקָּא יָאוּת.

וְכִיּוֹן דְּהָאִי בְּרַכְתָּא סִלְקָא, פֶּל דְרַגִּין דְלַעֲיֵלָא, כְּלָהוּ זְמִינִין לְגַבִּי הַהוּא נְהוּרָא דְלֹא נְהִיר, בְּגִין לְאַנְהָרָא לְגַבְהָ. וְכָל שְׁפָן אִי הִיא בְּרַכְתָּא דְסִגְיָאִין מְבַרְכֵן לָהּ, וּמְעַטְרִין לָהּ בְּעַטְרִין קְדִישִׁין, בְּרַזָּא דְאָמֵן. אָמֵן הוּא רִזָּא דְקִשְׁרִי, דְכָל יַחֲוּדָא וְקְדוּשָׁה בְּרַזָּא דְמֵאֲרִיָּה. וּמְעַטֵר לְהֵיא בְּרַכְתָּא בְּעַטְרִין עֲלֵאִין פְּדִקָּא יָאוּת.

וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אַתְרַעִי בְּהוּ, בְּאֵינוֹן דְּמְבַרְכִין לָהּ, וְתִיאּוּבְתִיָּה בְּבְרַכְתָּא דְלַתְתַּא, דְּהֵיא בְּרַכְתָּא סִלְקָא, וְאַנְהִיר בּוּצִינָא דְלֹא נְהִיר, וְאַתְקִיף לָהּ בְּתוּקְפָּא תְּקִיפָּא, לְסִלְקָא לְעֵילָא. וְעַל רִזָּא דָּא כְתִיב, (שמואל א ב) כִּי מְכַבְּדִי אֶכְבֵּד, אֲלִין אֵינוֹן דְּמְבַרְכִין לָהּ לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. וּבְזִי יְקָלוּ, חֲסוּד הִנֵּה כְּתוּב, (שמואל א ב) כִּי מְכַבְּדִי אֶכְבֵּד - אֵלָהּ אוֹתָם

ובזי זקלו - אלה אותם שלא
מברכים את הקדוש ברוך הוא,
ומונעים ברכה מפיהם.

סוד הסודות לאותם שידועים
חכמת רבונם, לדעת את סוד
הברכות במצוות התורה ובכל
ההנאות והפסופים של העולם
הזה, להוריק ברכות מלמעלה
למטה.

באשר (פרט) ברכות התפלה, שהן
תקון של רבונם מלמטה למעלה
ומלמעלה למטה. הברכות
שאין בתפלה עולות מלמטה
למעלה, עד שמגיעות לתוף
האור שלא מאיר, ומתעוררים
(למעלה) בתוף לאותו האור שלא
מאיר באותה הברכה, ועולה
התעוררות למעלה, עד
שמגיעים לפסא העליון, מקור
כל החיים. ואז יוצאות מאותו
המקור העליון ברכות אחרות,
ופוגשות אלה באלה, ונושקות
אלה לאלה, ובאות ושורות על
ראש הצדיק להריק למטה.
וכשירדות, מתברכים האבות
והבנים וכל גרותיהם.

וסוד הברכות הללו לעורר
מלמעלה למטה בסוד זה:
ברוך: זה הסוד של המקור
העליון מהכל, להריק ולהמשיך
ולהאיר את כל המאורות. והוא
תמיד ברוך (מברך), שלא פוסקים
מימיו. ומשם הראשית שנקראת
העולם הבא, והוא קצה השמים,
שאותו קצה הוא קצה עליון.
משום שיש קצה כמו זה למטה,
והוא העולם הפחותון. וגם הוא
נקרא ברוך, כנגד הפחותונים,
להריק למטה, ולהתעורר
מלמטה למעלה בברכות
התפלה. והברוך (הראשון) הזה
נקרא כאן, בסוד החכמה
העליונה, שממלא אותו המקום, בשביל אחד דקיק שנכנס בו.

אליו אינון דלא מברכין ליה לקודשא בריך
הוא, ומנעין ברכתא מפומיהו.

רזא דרזין, לאינון דידיעי חכמתא דמאריהון,
למנדע רזא דברפאן, בפקודי אורייתא,
ובכל הנאין וכסופין דהאי עלמא, לארקא
ברכאן מעילא לתתא.

בר (ס"א בר) ברכאן דצלוחתא, דאינון תקוונא
דמאריהון, מתתא לעילא ומעילא
לתתא. ברכאן דלאו אינון בצלוחתא, סלקין
מתתא לעילא, עד דמטו גו נהורא דלא נהיר,
ומתערי (לעילא) בתוקפא, לההוא נהורא דלא
נהיר, בההיא ברכה, וסלקא אתערו לעילא,
עד דמטו לכרסיה עלאה, מקורא דכל חיין.
פדין נפקו מההוא מקורא עלאה, ברכאן
אחרנין, ואערעו אליון באליון, ונשקי אליון
לאליון, ואתאן ושריין לריש צדיק, לארקא
לתתא. וכד נחתין, אתברכן אבהן ובנין, וכל
שרגין דלהון.

ורזא דאליון ברכאן לאתערא מעילא לתתא,
ברזא דא, ברוך: דא רזא דמקורא
עלאה מפלא, לארקא ולאמשכא ולאנהרא
כל בוצינין. ואיהו ברוך (נ"א ברוך) תדיר, דלא
פסקין מימיו. ומתמן שירותא דאקרי עלמא
דאתי, ואיהו קצה השמים, דההוא קצה,
קצה עלאה איהו. בגין דאית קצה כגוונא דא
לתתא, ואיהו עלמא תתאה. ואקרי אוף הכי
ברוך, לקבל תתאי, לארקא לתתא, ולאתערא
מתתא לעילא כברפאן דצלוחתא. וברוך (קדמאה)
דא אקרי הבא, ברזא דחכמתא עלאה,
דאמלי לההוא אתר, בחד שביל דקיק דאעיל
ביה.

אתה: אתר כף מתחיל להתגלות, שהרי הברוך הזה הוא נסתר, ולכן נקרא בדרך נסתר ברוך, המקור העליון שלא התגלה. אתה: הראשית להתגלות בחוץ, ולכן נקרא אתה. ומיהו? זה סוד הימין, ונקרא כהן אצל אותו מקום. וזה סוד (תהלים קי) אתה כהן לעולם. מי הפהן לאותו עולם? אתה. וזהו הימין העליון, שהרי נמצא להתגלות.

יהוה: זה סוד האמצע, סוד האמונה בכל הצדדים. אלהינו: זה סוד השמאל שכלול הימין, והימין בו, ונכללים זה בזה להיות אחד. ועד כאן נקשרו הברכות, שפיון שאלה מתברכים, כלם שלמטה מתברכים.

לאחר שהם מתברכים ולוקחים ברכות לעצמם, חוזרים כלולים כאחד לאותו המקור, שהם לא יכולים לחזור לאותו המקום עד שמתברכים. פיון שהתברכו בתפלה, חוזרים ונכנסים לאותו מקום, לקחת ברכות יתרות אחרות להריק למטה. ועד שהם מתברכים, לא נכנסים ולא תאבים אליו, וזה סוד (שמות כג) ולא יראו פני ריכם.

ובששבים לאותו מקום ונכנסים לשם, אז אותו מקום נקרא מלך. ומלך לא נקרא, רק פשהם מתקרבים אליו, ומתברכים. ומלך מתי נקרא מלך? כשגדולו באים אליו עשירים, מספקים בכל מה שהצטרכו, בלא חסרון, ואז הוא מלך. מלך למטה, כשאלו מעטרים אותו בספיק בעטרות קדושות. וכאן נקרא מלך. ומיהו? העולם אשר

אתה: לבתר שארי לאתגלייא, דהא האי ברוך סתים איהו, ובגין כף אקרי בארז סתים ברוך, מקורא עלאה דלא אתגלייא. אתה, שירותא לאתגלייא לבר, ובגין כף אקרי אתה. ומאן איהו. דא רזא דימינא, ואקרי כהן לגבי ההוא אתר. ורזא דא (תהלים קי) אתה כהן לעולם, מאן כהן לההוא עולם, אתה. ודא איהו ימינא עלאה, דהא אשתכח לאתגלייא.

יהוה: דא רזא דאמצעיתא. רזא דמהימנותא בכל סטריין. (דף רע"א ע"ב) אלהינו: דא סטרא דשמאלא, דכליל בימינא, וימינא ביה, ואתפלילו דא בדא, למהוי חד. ועד הכא, אתקשרו ברכאן, דכיון דאלין אתברכאן, פלהון דלתתא אתברכאן.

לבתר דאינון אתברכאן, ונטלי ברכאן לגרמייהו, אתהדרו כלילין פחד לההוא מקורא, דאינון לא יכלין לאתהדרא לגבי ההוא אתר, עד דאתברכין. פיון דאתברכין בקדמיתא, אתהדרו ועאלין לגבי ההוא אתר, לנטלא ברכאן יתירין אתרנין, לארקא לתתא. ועד דאינון אתברכאן, לא עאלין ולא תאבין לגביה. ורזא דא (שמות כג) ולא יראו פני ריכם.

וכד תבין לגבי ההוא אתר, ועאלין תמן, פדין אקרי ההוא אתר מלך. ומלך לא אתקרי, בר פד אינון מתקרבין לגביה, ומתברכין. ומלפא אימתי אקרי מלך. פד רברבנוי אתיין לגביה עתירין, מסתפקן בכל מה דאצטריכו, בלא חסרונא, פדין איהו מלך. מלך לתתא, פד אלין מעטרין ליה בספוקא, בעטריין קדישין. והכא אקרי מלך. ומאן איהו.

העולם אשר קדשנו וצונו. ובגין דאיהו עלמא דלא אתגלייא לבר, ואיהו

קדשנו וצננו. ומשום שהוא עולם שלא התגלה בחוץ, והוא נסתר, קורא לו כף בדרך נסתר. ועל זה לא נקרא, אלא בדרך נסתר.

ויעולם אתה זה ימין, כמו שנתבאר. ועל זה כהן כפוף לאותו מקום בראש ובסוף. והעולם הפתוח, כשנקשר לימין ונדבק בו, קורא מלמטה למעלה ברוך, ולא נקרא ברוך, רק בסוד המקור שדבק בו ונכנס בו וממלא אותו. אתה, הסוד של אותו הפהן להדבק אתו, ועל זה בתפלה האדם פורע בברוך, שהוא העולם שפסוף אל מעלה, וזהו השנוי בין ברוך של התפלה ובין ברוך של שאר ברכות. והכל הוא בסוד עליון, להריק ברכות לכל העולמות.

בברוך של התפלה אדם פורע בברכו, וגוחן ראשו באתה, משום שאתה נקרא ראש. ועל זה כהן לוקח בראש, והוא תמיד ראש. ולכן פריעה בברוך, וגחנית הראש באתה. והכהן, בכל מקום שנקרא אתה, גוחן בתפלה. המלך אחר שגוחן, שוב לא זוקף, מה הטעם? הקדוש ברוך הוא אמר ללבנה, לכי והקטיני את עצמך, ושוב לא זקפה. ולכן הברכה של אדם לקדוש-ברוך-הוא מתעוררת להוריק ברכות מלמעלה לעולמות כלם, כמו שנתבאר. אשריהם ישראל בעולם הזה ובעולם הבא.

בתוב (ישעיה' ס) כי אתה אבינו כי אברהם וגו'. שנינו, לעתיד לבא אומרים ליצחק וכו', משום שהשמאל נכלל בימין. אבל הימין מנין לנו שנקרא אב? שכתוב וישמהו לו לאב ולכהן.

ואף על גב שלמעלה נקרא אב, ואפלו לאור שלא מאיר בשעה שנדבק בימין נקרא אתה, כמו

סתים, קרי ליה הכי בארז סתים. ועל דא לא אקרי, אלא בארז סתים.

ויעולם ימינא אתה, כמה דאתמר. ועל דא כהן, כפיף לגבי ההוא אתר, ברישא ובסופא. ועלמא תתאה, בד אתקשר לימינא, ואתדבק ביה, קרי מתתא לעילא ברוך, ולא אקרי ברוך, בר ברזא דמקורא דאתדבק בהדיה, ועייל ביה, ואמלי ליה. אתה, רזא דההוא כהן, לאתדבקא בהדיה, ועל דא, בצלותא בר נש פורע בברוך, דאיהו עלמא כפוף לגבי עילא, ודא איהו שנוי בין ברוך דצלותא, ובין ברוך דשאר ברכאן. וכלא ברזא עלאה איהו, לארקא ברכאן לכל עלמין.

ברוך דצלותא, בר נש פורע ביה בכרפוי, וגחין רישא באתה, בגין דאתה אקרי ראש. ועל דא כהן נטיל בראש, ואיהו ראש תדיר. ובגין כן פריעה בברוך. וגחינו דרישא באתה. וכהן בכל אתר דאקרי אתה, גחין בצלותא. מלך בתר דגחין, תו לא זקיף, מאי טעמא. קדשא ברוך הוא אמר לה לסיהרא, זילי אזעירי גרמיה, ותו לא זקפא. ובגין דא, ברכתא דבר נש ברוך לקודשא ברוך הוא, אתער לארקא ברכאן מלעילא לעלמין פלהו, כמה דאתמר. זכאין אינון ישראל בעלמא דין, ובעלמא דאתי.

בתוב, (ישעיה' ס) פי אתה אבינו כי אברהם וגו'. תנינו, לזמנא דאתי אמרין ליה ליצחק וכו', בגין דשמאלא אתפליל בימינא, אבל ימינא מנלן דאקרי אב. דכתיב וישמהו לו לאב ולכהן, ואף על גב דלעילא אקרי אב, ואפילו לנהורא דלא נהיר בשעתא דאתדבק ואף על גב שלמעלה נקרא אב, ואפלו לאור שלא מאיר בשעה שנדבק בימין נקרא אתה, כמו

שְׁנָאֵמֶר אֶתָּה ה' אֲבִינוּ גּוֹאֲלֵנוּ וְגו'.

בֵּין כֶּף הַזְדַּמֵּן אֵלָיו זָקֵן וְאָמַר, רֹעֵה הַנְּאֻמָּן, תִּקַּן שְׁלַחֵן לְרַבּוֹנָךְ, לוֹ וְלַמְלָכָה, מִכָּל מִינֵי עֲדוּנִים, לְקַיֵּם בּוֹ (יחזקאל מא) זֶה הַשְּׁלַחֵן אֲשֶׁר לִפְנֵי ה', וְהָרִי עַד עֵתָה כָּלֶם מִתְעַנְּגִים מִשְׁלַחֵן הַמְּלָךְ, זֶהוּ שְׁכָתוּב (משלי ט) לְכוּ לַחֲמוּ בְלַחְמִי. וְזֶה לַחֵם הַתּוֹרָה שְׁכָתוּב, וַיֵּין הַתּוֹרָה שְׁבַעֲלָ פֶה. וְשֵׁם כַּמָּה מִטְעָמִים, מִינֵי טְעָמֵי תּוֹרָה, שְׁמֵתוּקִים מִכָּל הַמַּאֲכָלִים וְהַעֲדוּנִים שֶׁל הָעוֹלָם וְשֶׁל הַמְּלָךְ.

קָם הַרֹעֵה הַנְּאֻמָּן, פָּתַח וְאָמַר, אֶהְרֵן הַכֶּהֵן קוּם מִשְׁנַתְּךָ לְזִבְחַ שְׁוֹרִים וְצֹאן וּכְבָשִׁים וְעוֹפוֹת, וְכָל הַמִּינִים שְׁצָרִיכִים לְסַעֲוֹדַת הַמְּלָךְ. וְלַחֵם הַפָּנִים, שֶׁהֵם כְּנֶגֶד שְׁנֵי לִוְחוֹת הַתּוֹרָה, שְׁמֹנֶה וּמִזֵּה הֵם כְּתוּבִים (שמות לב). זֶה - שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה פָּנִים, שֶׁהֵם: (במדבר ו) יְבָרְכֶךָ ה', יָאֵר ה', יִשָּׂא ה'. זֶה שְׁנֵי - אֲדֹנָי אֲדֹנָי אֲדֹנָי. שֶׁהֵם שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה חִיּוֹת, שְׁבַהֵן נֹאמַר (יחזקאל א) וּפְנֵי אֲרִיָּה אֶל הַיָּמִין לְאַרְבַּעַתָּם וּפְנֵי שׂוֹר מִהַשְּׂמֹאל לְאַרְבַּעַתָּם וּפְנֵי נֶשֶׁר לְאַרְבַּעַתָּם. וְעַלֵּיהֶם נֹאמַר אַרְבַּעַתָּה פָּנִים לְאַחַת (להם). וְזֶהוּ (ישעיה ו) וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר, כְּנֶגֶד עֲשָׂרִים וְאַרְבַּעַתָּה סִפְרֵי תּוֹרָה. וְזֶהוּ זֶה הַשְּׁלַחֵן אֲשֶׁר לִפְנֵי ה'. הַפְּלִים שֶׁל שְׁלַחֵן הַמְּלָךְ הֵם בְּעַלֵּי הַמְּשָׁנָה, בְּעַלֵּי הַתְּפִלוֹת, שֶׁתִּקְנִינָם כְּנֶגֶד הַקְּרִבָּנוֹת.

פָּתַח וְאָמַר, (שמות כה) וְעָשִׂיתָ שְׁלַחֵן עֲצֵי שִׁטִּים וְגו'. בֹּא רֵאֵה, מִנְהַגִּים טוֹבִים וְיָפִים הֵיוּ נוֹהֲגִים בְּעַלֵּי הַסַּעֲוֹדָה שֶׁל הַמְּלָךְ לְהִרְאוֹת שֶׁהֵם מִבְּנֵי שְׁלַחֵן

סַעֲוֹדָתָא, נְטִיל יְדוּי בְּזִמְנָא

בִּימֵינָא אֲקָרִי אֶתָּה, כְּמָה דְאַתָּה אָמַר (שם) אֶתָּה יי' אֲבִינוּ גּוֹאֲלֵנוּ וְגו'.

אֲדַהְבּוּ, סָבֵא אֲזַדְמֵן לְגַבְיָהּ, וְאָמַר, רֹעֵיָא מְהֵימְנָא, תִּקִּין פְּתוּרָא לְמֵאֲרָךְ, לִיָּה וְלַמְטְרוֹנִיתָא. מִכָּל מִינֵי עֲדוּנִין, לְקַיֵּמָא בִּיָּה (יחזקאל מא) זֶה הַשְּׁלַחֵן אֲשֶׁר לִפְנֵי יי'. וְהָא עַד כְּעַן כְּלָהוּ מִתְעַנְּגֵי מִפְּתוּרָא דְמִלְכָּא. הָדָא הוּא דְכָתִיב, (משלי ט) לְכוּ לַחֲמוּ בְלַחְמִי. וְדָא נְהֵמָא דְאֹרִייתָא דְבִכְתָּב, וַיֵּינָא דְאֹרִייתָא דְבַעַל פֶּה. וְתִמָּן כְּמָה מִטְעָמִים מִינֵי טְעָמֵי תּוֹרָה, דְמִתִּיקִין, מִכָּל מַאֲכָלִין וְעֲדוּנִין דְעִלְמָא, וְדִמְלָפָא.

קָם רֹעֵיָא מְהֵימְנָא פָּתַח וְאָמַר, אֶהְרֵן כְּהֵנָּא קוּם מִשְׁנַתְּךָ, לְמַדְבַּח תּוֹרִין וְעֵאנִין וְאִמְרִין וְעוֹפִין, וְכָל מִינֵין דְצָרִיכִין לְסַעֲוֹדָתָא דְמִלְכָּא. וְלַחֵם הַפָּנִים, דְאֵינֻן לְקַבֵּל תְּרִין לִוְחֵי דְאֹרִייתָא, (שמות לב) דְמִזֵּה וּמִזֵּה הֵם כְּתוּבִים. זֶה: תְּרִיסָר אַנְפִּין. דְאֵינֻן: (במדבר ו) יְבָרְכֶךָ יי', יָאֵר יי', יִשָּׂא יי'. זֶה תְּנִינָא, אֲדֹנָי אֲדֹנָי אֲדֹנָי. דְאֵינֻן תְּרִיסָר חִיּוֹן, דְאַתְמַר בְּהוֹן, (יחזקאל א) וּפְנֵי אֲרִיָּה אֶל הַיָּמִין לְאַרְבַּעַתָּם, וּפְנֵי שׂוֹר מִהַשְּׂמֹאל לְאַרְבַּעַתָּם, וּפְנֵי נֶשֶׁר לְאַרְבַּעַתָּם. וְאַתְמַר עַלֵּיהוּ, (שם) אַרְבַּעַתָּה פָּנִים לְאַחַת (להם). וְהֵאֵי אֵיָּהוּ, (ישעיה ו) וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר, לְקַבֵּל עֲשָׂרִים וְאַרְבַּע סִפְרֵי תּוֹרָה. וְהֵאֵי אֵיָּהוּ זֶה הַשְּׁלַחֵן אֲשֶׁר לִפְנֵי יי'. מֵאֵינֵין דְפְתוּרָא דְמִלְכָּא, אֵינֻן מְאִרֵי מִתְנִיתִין, מְאִרֵי צְלוֹתִין, דְתִקְיָנוּ לוֹן לְקַבֵּל קְרִבָּנִין.

פָּתַח וְאָמַר, (שמות כה) וְעָשִׂיתָ שְׁלַחֵן עֲצֵי שִׁטִּים וְגו'. תָּא חֲזִי, מִנְהַגִּין טְבִין וְשִׁפְרִין הֵווּ נְהֵגֵי מְאִרֵי דְסַעֲוֹדָתָא דְמִלְכָּא, לְאַחְזָאָה דְאֵינֻן מִבְּנֵי פְתוּרָא דְמִלְכָּא. חַד רַבְרָבָא מִבְּנֵי

המלך. גדול אחד מבני הסעודה נוטל ידיו בזמן שיפנסו לסעודה להסב. הגדול מסב בראש, השני תחתיו, והשלישי תחת השני. ואלה נקראו שלשה מטות, כנגד שלשה אבות, וכנגד כהנים לויים וישראלים. מפאן ואילף אין להם סדר, אלא כל הקודם זוכה.

שנית, בעל הבית בוצע, כדי שיבצע בעין יפה, ומשלים ברכתא, ולבתר בוצע. הברכה, ואחר כך בוצע. ופרשה רבותינו של המשנה, שאין המסבים רשאים לטעם עד שיטעם המברך, ואין הבוצע רשאי לטעם עד שיכלה אמן מפי המסבים. ואם רצונו לחלק כבוד, הרשות בידו. ועוד פרשה שהאורח מברך, בשביל שיברך את בעל הבית.

ודרך סוד, בעל הבית בוצע - זה העמוד האמצעי, שהוא קו האמצעי. ובשבת צריך לבצע משתי פרות, שהן ה' ה'. בעל הבית - זה ו' של האמצע. (ובצורה זו, ומשום זה) וכדי שלא יראה כרעבתנות, יכול לבצע בה לכל אחד ואחד בפניעה. מה זה בפניעה? וי'. והן הנקודות של השם הקדוש, נקראים פרורים שבכזית. ואלו כנגד טפות הזרע. ומי שמולזל בהן וזרקן במקום שלא צריך, העניות רודפת אחריה, והולך נע ונד. זהו שפתוב (איוב טו) נודד הוא ללחם איה. ואין לחם אלא תורה, והוא צוות: איה מי שמרחם עליו? ולא מוצא.

ופרורים בכזית, הם בצדיק, והוא פותש פתישות מאותם הזיתים. והאורח מברך, (משלי ד) וארח צדיקים כאור נגה. ברכות לראש צדיק חי העולמים, ולכן האורח מברך.

בין כך הרי בא אליו המנוחה

דייעלון לסעודתא להסב, גדול מסב בראש, תנינא תחותיה, ותליתאה תחות תנינא. ואלין אתקריאו ג' מטות, לקבל תלת אבהן, ולקבל (דף ע"ב ע"א) כהנים לויים וישראלים. מפאן ואילף, לית לון סדר, אלא כל הקודם זכה.

תנינא, בעל הבית בוצע, כדי שיבצע בעין יפה. ומשלים ברכתא, ולבתר בוצע. ואוקמוה רבנן דמתניתין, דאין המסובין רשאים לטעום, עד שיטעום המברך. ולית הבוצע רשאי לטעום, עד שיכלה אמן מפי המסובין. ואם רעותיה לחלק כבוד, הרשות בידה. ועוד אוקמוה, דאורח מברך, בגין דיברך לבעל הבית.

וארח רזא, בעל הבית בוצע, דא עמודא דאמצעיתא, דאיהו קו האמצעי. ובשבת צריך לבצוע משני פרות, דאינון ה' ה'. בעל הבית, דא ו' דאמצעיתא. (וכמונא דא ובגין דא) ובגין דלא לאתחזאה כרעבתנותא, יכיל למבצע בה לכל חד וחד בפניעה. מאי כפיצה. וי'. אינון נקודין דשמא קדישא, אתקרי פרורי בכזית. ואלין לקבל טפין הזרע, ומאן דמזלזל בהון, וזריק לון באתר דלא אצטרף, עניותא קא רדיף אבתריה, ואזיל נע ונד. הדא הוא דכתיב, (איוב טו) נודד הוא ללחם איה. ולית לחם אלא תורה, והוא צוות איה מאן דמרחם עליה, ולא ישפח.

ופרורים בכזית, אינון בצדיק, דאיהו כתיש פתישו מאינון זיתים. ואורח מברך, (משלי ד) וארח צדיקים כאור נגה. (משלי י) ברכות לראש צדיק חי עלמין, ובגין דא אורח מברך.

אדחבו, הא בוצינא קדישא אתא לגביה.

הַקְדוּשָׁה וְאָמַר, רוּעָה הַנְּאֻמָּן,
יוֹם אֶחָד הִלְכְתִּי אֲנִי וְהַחֲבָרִים
לְאֶכְסֵנִיָּה אַחַת, וְהָיָה שֵׁם תִּינוּק
אֶחָד, קָם וְהִתְקִין לָנוּ מְנוּרָה
וְשִׁלְחוֹן, הוּא מַעְצָמוּ כְּאִלוֹ הָיָה
מַעֲשִׂים שָׁנָה, וְלֹא הָיָה אֵלָּא
מִבֶּן חֲמֵשׁ שָׁנִים, וְהִתְקִין שִׁלְחוֹן
מִכָּל מִינֵי מֵאֲכָל וּמִשְׁתֵּה. אָמַר,
הָרִי פְרִשׁוּהָ רַבּוּתֵינוּ שְׁבַעַל
הַבַּיִת בּוֹצֵעַ וְאוֹרַח מְכָרָךְ, אֲכַל
(אִיּוֹב לב) צָעִיר אֲנִי לְיָמִים וְאַתֶּם
יְשִׁישִׁים עַל כֵּן זְחִלְתִּי וְאִירָא
מַחּוֹת דְּעֵי אַתְכֶם, עַד שְׁאַטֵּל
רְשׁוֹת מִכֶּם. אֲמַרְתִּי לוֹ, אָמַר בְּנֵי
מִלְאָךְ ה'.

אָמַר לָנוּ, אַתֶּם רְצִיתֶם לְחֵם
תִּפְנוּקִים בְּלֵי קָרֹב, אוֹ לְחֵם עִם
קָרֹב. שִׁכַּף פְּרִשׁוּהָ רַבּוּתֵינוּ שֶׁל
הַמְשֻׁנָּה, שְׁעַת אֲכִילָה שְׁעַת
מִלְחָמָה. וְאִם רְצִיתֶם שִׁיְהִיָּה
עֲלֵי קָרֹב, אֵין אֶחָד אוֹכֵל. אֵלָּא
מִי שִׁיִּנְצַח בְּקָרֹב, הוּא אוֹכֵל
וּבוֹצֵעַ לְכֹלָם. אָמְרוּ לוֹ הַחֲבָרִים,
בְּנֵי, אַתָּה קָטָן, וְעַדִּין לֹא יִדְעָתִי
אֵיךְ גִּלְחָמִים גְּבָרִים גְּדוּלִים
בְּחָרֹב, בְּנוֹעֲנוּעַ הַחָרֹב, בְּרַמַּח,
בְּקִשָּׁת, בְּחֻצֵי הַקִּשָּׁת, בְּמִקְלַע
וּבְאֲבָנֵי מִקְלַע.

אָמַר לָהֶם, (מַלְכִּים א-ב) אֵל יִתְהַלַּל
חֻגְרָא כְּמִפְתַּח. שְׁהָרִי וְדָאִי
בְּקִרְיַת שְׁמַע פְּרִשׁוּהָ, כָּל
הַקְּוֹרָא קִרְיַת שְׁמַע עַל מִטָּתוֹ,
כְּאִלוֹ אוּחַז חָרֹב פִּיפִיּוֹת, שְׁכַתוֹב
(תְּהִלִּים קמט) רוּמָמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם
וְחָרֹב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם. וְנוֹעֲנוּעַ
הַחָרֹב צָרִיף לְנוֹעֲנָה לְשֵׁשָׁה
צְדָדִים, כְּמוֹ שְׁבָאוּהָ, כְּדִי
שְׁתַּמְלִיכוּהוּ עַל הַשָּׁמַיִם וְעַל
הָאָרֶץ וְעַל אַרְבַּע רוּחוֹת הָעוֹלָם.
וְזוֹ ו', גּוּף הַחָרֹב. י' רֹאשׁ הַחָרֹב.
ה"ה, שְׁתֵּי פִיפִיּוֹת. נְרַתִּיק הַחָרֹב,
אֲדָנִי.

רַמַּח, רַמ"ח בְּקִרְיַת שְׁמַע, עִם

וְאָמַר, רַעֲיָא מְהִימָנָא, יוֹמָא חַד אֲזִילָנָא אֲנָא
וְחַבְרִיָּיא לְאֶכְסֵנִיָּא חַדָּא, וְהָיָה תַמָּן יְנוּקָא
חַדָּא. קָם וְתִקִּין לָן מְנִרְתָּא וּפְתוּרָא אִיהוּ
מְגַרְמִיָּה, כְּאִלוֹ הָיָה מַעֲשִׂרִין שָׁנִין, וְלֹא הָיָה
אֵלָּא מִבֶּן חֲמֵשׁ שָׁנִין. וְתִקִּין פְּתוּרָא מִכָּל מִינֵי
מֵאֲכָל וּמִשְׁתֵּה. אָמַר, הָא אוּקְמוּהָ רַבָּנָן דְּבַעַל
הַבַּיִת בּוֹצֵעַ וְאוֹרַח מְכָרָךְ, אֲכַל (אִיּוֹב לב) צָעִיר
אֲנִי לְיָמִים וְאַתֶּם יְשִׁישִׁים עַל כֵּן זְחִלְתִּי וְאִירָא
מַחּוֹת דְּעֵי אַתְכֶם. עַד דְּאָטוּל רְשׁוֹת מִכֶּם.
אָמַר לֵיהּ, אִימָא בְּרִי מִלְאָכָא דִּינִי'.

אָמַר לָן, אַתּוּן בְּעִיתוּן לְחֵם תִּפְנוּקִי בְּלָא
קָרְבָּא, אוֹ לְחֵם בְּקָרְבָּא. דְּהָכִי אוּקְמוּהָ
רַבָּנָן דְּמִתְנִיתִין, שְׁעַת אֲכִילָה שְׁעַת מִלְחָמָה.
וְאִי בְּעִיתוֹ לְמַהוּי קָרְבָּא עֲלֵיהּ, לִית חַד אֲכִיל,
אֵלָּא מָאן דְּנִצַּח קָרְבָּא, אִיהוּ אֲכִיל וּבוֹצֵעַ
לְכֹלָהוּ. אָמְרוּ לֵיהּ חַבְרִיָּיא, בְּרִי אַנְתָּ זְעִיר,
וְעַדִּין לֹא יִדְעַת אֵיךְ מְגִיחֵי גְבָרִין רַבְרָבִין
בְּחָרְבָּא, בְּנוֹעֲנוּעַ דְּחָרְבָּא. בְּרוּמָחָא, בְּקִשָּׁתָא,
בְּגִירִין דְּקִשָּׁתָא, בְּקִירְטָא, בְּאַבְנֵין דְּקִירְטָא.

אָמַר לָהוּ, (מַלְכִּים א ב) אֵל יִתְהַלַּל חֻגְרָא כְּמִפְתַּח.
דְּהָא וְדָאִי בְּקִרְיַת שְׁמַע אוּקְמוּהָ, כָּל
הַקְּוֹרָא קִרְיַת שְׁמַע עַל מִטָּתוֹ, כְּאִלוֹ אוּחַז
חָרֹב פִּיפִיּוֹת, דְּכַתִּיב, (תְּהִלִּים קמט) רוּמָמוֹת אֵל
בְּגִרוֹנָם וְחָרֹב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם. וְנוֹעֲנוּעַ דְּחָרְבָּא,
צָרִיף לְנוֹעֲנָא לֵיהּ לְשִׁית סְטָרִין, כְּמָה
דְּאוּקְמוּהָ, כְּדִי שְׁתַּמְלִיכוּהוּ עַל הַשָּׁמַיִם וְעַל
הָאָרֶץ, וְעַל ד' רוּחוֹת הָעוֹלָם. וְדָא ו', גּוּף
הַחָרֹב. י', רֹאשׁ הַחָרֹב. ה"ה, תְּרֵי פִיּוֹת.
נְרַתִּיק דְּחָרְבָּא, אֲדָנִי.

רוּמָחָא, רַמ"ח בְּקִרְיַת שְׁמַע, עִם שִׁית תִּיבִין
דִּיחֻדָּא, הָא רוּמ"ח. מְגִין עִם
חָרְבָּא, מִיכָּאֵל גְּבָרִיאֵל נוּרִיאֵל שְׁמִשִּׁין דְּגִ'

שֵׁשׁ תַּבּוֹת הַיְחוּד, הָרִי רוּמ"ח. מְגִין עִם חָרֹב, מִיכָּאֵל גְּבָרִיאֵל נוּרִיאֵל, הַשְּׁמִשִּׁים שֶׁל שְׁלֶשֶׁת

האבות. קשת שיורה חצים, וכל זרע שאינו יורה פחץ אינו מוליד. מקלע, זה קריאת שמע. חמשה אבני מקלע, (דברים ו) שמע ישראל ה' אלהינו ה'. כנגדם, ויקח דוד (שמואל א יז) חמשה חלקי אבנים מן הנחל. וכששם אותם במקלע, שהיא שפה, והיא שכינה, נעשו אחד כל החמשה, והרג את הפלשתי.

ועד עכשיו זרקתי אבן זו לסמאל, שהוא אבן מצור, והרסתי את המצור שלו והשפלתיו למטה. ולכן אמרתי לכם, אל יתהלל חוגר כמפתח. כעת יתברר לכם שאני יודע איך נלחמים גברים גדולים בתרבות, ברמח, בקשת, במקלע. תמהנו ולא יכלנו לדבר לפניו. אמרו לו חכמים, כעת נראה מי יהיה מרויח את הלחם, שהוא לחם המוציא.

פתח ואמר, (במדבר טו) והיה באכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה לה'. במה נתרמת שכינה, שהיא ה' של המוציא, שבארו עליה בעלי המשנה, כל הבוצע צריך לדקדק בה' אלא ודאי הרי פשוטה רבותינו של המשנה, מוז ותבן פטורים מן המעשר. וכשהיא במוץ ותבן, היא בבית האסורים, ואין לה רשות להרים למ' לעשות עמה מ"ה. וזוהי תרומה, תורה שהיא חמשה חמשי תורה, שבה (שמות כד) ויהי משה בהר ארבעים יום וגו'.

ובמוץ ותבן של חטה, עליה בארו רבותינו, אילן שאכל אדם הראשון חטה הנה. קרב ח"ט, שהוא מוז ותבן, לאות ה', והסתלקה ממנו י', שהוא עשור שלה. ולכן כשהוא במוץ ותבן לאות י' לחבר באות ה', שהם איש

אבהן. קשת דזריק חצים, וכל זרע דאינו יורה כחץ אינו מוליד. קירטא, דא קריאת שמע. ה' אבנין דקירטא, (דברים ו) שמע ישראל יי' אלהינו יי'. לקבל ליהו, (שמואל א יז) ויקח דוד חמשה חלוקי אבנים מן הנחל. וכד שוי להון בקירטא, דאיהי שפה, ואיהי שכינתא, אתעבידו חד פלהו ה', וקטיל לפלשתאה.

ועד פוען זריקנא האי אבנא לסמאל, דאיהו אבן מצור, והרסנא מצור דיליה, ואשפלנא ליה לתפא. ובגין דא אמינא לכוון, אל יתהלל חוגר כמפתח. פוען יתברר לכוון, דאנא ידענא איך מגיחין גברין רברבין בסייפין, ברומחא, בקשתא, בקירטא. תוהנא ולא יכילנא למללא קמיה, אמרו ליה רבנן, פוען נחזי מאן יהא מרווח נהמא, דאיהו לחם המוציא.

פתח ואמר, (במדבר טו) והיה באכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה ליי'. במאי אתרימת שכינתא, דאיהי ה' דהמוציא, דאוקימו עליה מארי מתניתין, כל הבוצע, צריך לדקדק בה'. אלא ודאי הא אוקמוה רבנן דמתניתין, מוז ותבן פטורין מן המעשר. וכד היא במוץ ותבן, איהי בבית אסורין, ולית לה רשו לארמא לגבי מ', למעבד עמה מ"ה. והאי איהו תרומה, תורה דאיהי ה' חומשי תורה, דבה (שמות כד) ויהי משה בהר ארבעים יום וגו'.

ובמוץ ותבן דחטה, עליה אוקמוה רבנן, אילן שאכל אדם הראשון חטה הנה. קריב ח"ט, דאיהו מוז ותבן, לאות ה'. ואסתליק מגיה י', דאיהו עשור דילה. ובגין דא כד איהו במוץ ותבן (שלה), דאינון לקבל שם כנגד ערלה ופריעה, פטור מן המעשר. ואין רשות

וְאִשָּׁה. וְלֹכֵן כָּל הַבּוֹצֵעַ צָרִיף
 לְדַקְדָּק בָּהּ. וְצָרִיף לְבֹצֵעַ
 מִהֶמְקוֹם שֶׁבִשְׂוֹלוּ יָפָה, מִשׁוּם
 שֶׁבִשְׂוֹל הוּא גָּמַר הַפְּרִי, וְזֶה ו' .
 וְעֲשָׂרָה דְבָרִים צָרִיף אָדָם
 לַעֲשׂוֹת בְּסַעֲוֵדָה: אֶחָד - נְטִילַת
 יָדִים. שְׁנֵי - לְתַקֵּן שְׁתֵּי כְּפָרוֹת
 לְשַׁבַּת. שְׁלִישִׁי - לְאָכַל שְׁלֹשׁ
 סַעֲוֹדוֹת, וְלִהְיוֹסִיף מַחֵל עַל
 הַקֹּדֶשׁ. רְבִיעִי - לְהָאִיר אֶת
 הַשְּׁלֶחֶן בְּנֵר, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְוֵה,
 שְׁלֶחֶן בְּצַפּוֹן וּמִנּוּרָה בְּדָרוֹם.
 וְצָרִיף הַסֶּבֶה, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְוֵה,
 הַסֶּבֶה - אֶחָד מִבְּרֵךְ לְכֻלָּם.

וּבְשַׁבַּת, בְּכָל דְּבָרָיו צָרִיף
 לְהוֹסִיף מַחֵל עַל קֹדֶשׁ, בֵּין
 בְּמֵאכְלָיו וּמִשְׁקָיו, בֵּין בְּלְבוּשָׁיו,
 בֵּין בְּהַסְבָּתוֹ, שֶׁצָּרִיף לְהַתְקִין לוֹ
 מִסֶּבֶה יָפָה, בְּכַמָּה כָּרִים וּכְסָתוֹת
 מְרַקְמִים מִכָּל שֵׁשׁ בְּבִיתוֹ, כְּמוֹ
 שֶׁמִּתְקִין חֹפֶה לְפָלֵה, שֶׁשַּׁבַּת
 הִיא מְלֶכֶה, וְהִיא כְּלָה. וְלֹכֵן הָיוּ
 יוֹצְאִים בְּעַלֵּי הַמִּשְׁנָה עָרֵב שַׁבַּת
 לְקַדֵּם אֶת הָאוֹרַחַת, וְהָיוּ
 אוֹמְרִים: בְּאֵי כְּלָה, בְּאֵי כְּלָה.
 וְצָרִיכִים לְעוֹרֵר שִׁירָה וְחֻדוּהָ
 לְשַׁלֵּחַן אֲלֶיהָ.

וְרֵא עוֹד, אֵלֶּא שֵׁשׁ סוּד אַחַר.
 כְּמוֹ שֶׁצָּרִיף לְקַבֵּל אֶת גְּבִרְתָּהּ
 בְּכַמָּה אוֹרוֹת שֶׁל גְּרוֹת שַׁבַּת,
 וּבְכַמָּה עֲנוּגִים וּלְבוּשִׁים פְּסִים,
 וּבֵית מִתְקֵן בְּכַמָּה כְּלִים שֶׁל
 תְּקוּיָן, בְּהַסְבָּה יָפָה לְכָל אֶחָד
 וְאֶחָד, וּבְזֹאת הַחֻדוּהָ וְהַתְקוּיָן
 גּוֹרְמִים שְׁנֵשְׂאָרַת שְׁפָחָה רְעָה
 בַּחֲשׂוֹךְ, בְּרַעְבוֹן, בְּבִכְיָה,
 בְּהַסְפָּד, בְּלְבוּשִׁים שְׁחָרִים
 כְּאַלְמָנָה. שָׂאם מְלֵאָה זו - תְּרַבָּה
 זו.

וְצַר טוֹב גְּבִירָה קְדוּשָׁה, מְלֻכּוֹת
 הַקֹּדֶשׁ שֶׁיּוֹרְדַת בְּשַׁבַּת, כְּלוּלָה
 מִעֲשָׂר סְפִירוֹת, מִעֲשָׂרוֹת

עֲרָלָה וּפְרִיעָה, פָּטוּר מִן הַמַּעֲשָׂר. וְלִית רִשׁוֹ
 לְאֵת י', לְחִבְרָא בְּאֵת ה', דְּאִינוּן אִישׁ וְאִשָּׁה.
 וּבְגִין דָּא, כָּל הַבּוֹצֵעַ צָרִיף (דף ע"ב ע"ב) לְדַקְדָּק
 בָּהּ. וְצָרִיף לְמַבְצֵעַ מֵאַתֵּר דְּבִשְׂוֹלוּ יָפָה, בְּגִין
 דְּבִשְׂוֹל אִיהוּ גָּמַר פְּרִי, וְדָא ו'.

וְעֲשָׂרָה דְבָרִים צָרִיף אָדָם לְמַעַבַּד בְּסַעֲוֹדָתָא.
 חַד, נְטִילַת יָדִים. תְּנִינָא לְתַקְנָא שְׁתֵּי
 כְּפָרוֹת לְשַׁבַּת. תְּלִיתָאָה, לְמִיכַל תְּלַת
 סַעֲוֹדָתִין, וְלֵאוּסְפָא מַחֵל עַל הַקֹּדֶשׁ.
 רְבִיעָאָה, לְאַנְהָרָא פְּתוּרָא בְּשַׂרְגָּא. כְּמָה
 דְּאוּקְמוּהָ, שְׁלֶחֶן בְּצַפּוֹן, וּמִנּוּרָה בְּדָרוֹם.
 וְצָרִיף הַסֶּבֶה, כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ הַסֶּבֶה אֶחָד
 מִבְּרֵךְ לְכֻלָּם.

וּבְשַׁבַּת, בְּכָל מְלוּי, צָרִיף לְאַתּוּסְפָא מַחֵל
 עַל הַקֹּדֶשׁ, בֵּין בְּמֵאכְלָיו, וּמִשְׁתֵּיו,
 בֵּין בְּלְבוּשָׁיו, בֵּין בְּהַסְבָּתִיָּה. דְּצָרִיף לְתַקְנָא
 לִיָּה מִסֶּבֶה שְׁפִירָא, בְּכַמָּה כָּרִים וּכְסָתוֹת
 מְרַקְמָן, מִכָּל דְּאִית בְּבִיתִיָּה, כְּמֵאן דְּתַקִּין
 חוּפָּה לְכְּלָה. דְּשַׁבַּתָּא אִיהִי מְלֶכֶתָא, וְאִיהִי
 כְּלָה. וּבְגִין דָּא הָווּ נִפְקֵי מְאִרֵי מִתְּנִיתִין עָרֵב
 שַׁבַּת לְאַקְדָּמוּתֵי לְאַרְחָא, וְהָווּ אִמְרֵי בְּאֵי
 כְּלָה בְּאֵי כְּלָה. וְצָרִיכִין לְאַתְעָרָא שִׁירָה
 וְחֻדוּהָ לְפְתוּרָה לְגַבְהָ.

וְרֵא עוֹד, אֵלֶּא דְּאִית רְזָא אַחְרָא. פְּגוּוּנָא
 דְּצָרִיף לְקַבֵּל גְּבִירְתָּהּ, בְּכַמָּה נְהוּרִין
 דְּשַׂרְגִין בְּשַׁבַּת, וּבְכַמָּה עֲנוּגִין, וּלְבוּשִׁין
 שְׁפִירִין, וּבִיתָא מְתַקְנָא, בְּכַמָּה מְאִנֵי דְּתַקְוּנָא,
 בְּהַסְבָּה יָפָה לְכָל חַד וְחַד. וּבְהֵאִי חֻדוּהָ
 וְתַקְוּנָא, גְּרָמִין דְּאַשְׁתְּאַרַת שְׁפָחָה בִישָׂא
 בַּחֲשׂוֹכָא, בְּרַעְבוֹן, בְּבִכְיָה, בְּהַסְפָּד. בְּלְבוּשִׁין
 אוּכְמִין כְּאַרְמְלָתָא. דְּאִי מְלֵאָה זו, תְּרַבָּה זו.
 וְצַר טוֹב, מְטְרוּנִיתָא קְדִישָׂא. מְלֻכּוֹת הַקֹּדֶשׁ

דְּנַחְתָּא בְּשַׁבַּת. כְּלוּלָה מִעֲשָׂר סְפִירָן. מִעֲטָרָא בְּשֶׁבַע שְׁמָהן שְׂאִינָן

בשבעה שמות שאינם נמקדים, בכמה מרפבות של חיות ובכמה חילות ומחנות. והמלך יוצא לקבלה בכמה מחנות, ונשאר יצר הרע, השפחה הרעה בחשף, כאלמנה בלי בעלה, בלי מרפבות.

ואלה שנאמר עליהם, למזבחים ולמקטרים למלאכת השמים ולמזלות אשר לא צויתי, היא עבודה של השפחה הרעה, ששולטת בערבי שבתות וערבי לילות רביעי, מה היו עושים אלה? היו לוקחים לבושים שחרים, ומחשיכים את האורות, ועושים הספד בלילי שבתות להשפתף עמה כמו שהיא שרויה, פי (קהלת ז) גם [את] זה לעמת זה עשה האלהים.

אחר שחטאו ישראל ונתחב בית המקדש, נאמר בשכינה האם הקדושה, (איכה א) איכה ישובה בך העיר רבתי עם היתה כאלמנה, ומכבים כליל תשעה באב אורות ונרות, ועושים הספד ויושבים כמו אבלים, להשפתף בצער השכינה, משום שהם גרמו לה כל אותו השבר. חמישי - כוס של ויכלו. ששי - להיות על השלחן דברי תורה. שביעי - להאריך על השלחן כדי שעניים יבאו לשלחנו. שמיני - נטילת ידים במים אחרונים. תשיעי - ברכת המזון. עשירי - כוס של ברכה. וצריך לחזר עליהם ולתקנם בסוד קדוש, שהיא כלולה מעשר ספירות, והוא השלחן של הקדוש ברוך הוא מצד הגבורה, ולכן פרשוה רבותינו שלחן בצפון.

אחר - נטילת ידים, שבארוה רבותינו של המשנה, ידים

נמחקין. בכמה מרפבות דחיוון. ובכמה חיילין ומשריין. ומלכא נפיק לקבלא בכמה משריין. ואשתארת יצר הרע שפחה בישא בחשוכא, פארמלתא בלא בעלה בלא מרפבות.

ואלין דאתמר עלייהו, למזבחין ולמקטריין למלכת השמים ולמזלות אשר לא צויתי, הוא פולחנא דשפחה בישא, דשלטא בערבי שבתות וערבי לילי רביעיות. מה הו' אלין עבדיין. הו' נטלין לבושין אוכמין, וחשקאן נהורין, ועבדין הספדא בלילי שבתות כדי לאשתתפא בהדה כמה דאיהי שריא, פי (קהלת ז) גם זה לעומת זה עשה האלהים.

בתר דחאבו ישראל, ואתחרב בי מקדשא, אתמר בשכינתא אימא קדישא, (איכה א) איכה ישובה בך העיר רבתי עם היתה כאלמנה, ומכבין כליל תשעה באב נהורין ושרגין, ועבדין הספד, ויתבין פאבלים לאשתתפא בדוחקא דשכינתא. בגין דאינון גרמו לה כל ההוא תבירו.

חמישאה, כוס דויכלו. שתיתאה, למהוי על פתורא מלי דאורייתא. שביעאה, לארכאה על פתורא, בגין דעניים יתון על פתוריה. תמינאה, נטילת ידים במים אחרונים. תשיעאה, ברכת המזון. עשיראה, כוס דברכה. וצריך לאחזרא עלייהו, ולתקנא לון ברזא קדישא, דאיהי כלולה מעשר ספיראן, ואיהו פתורא דקודשא בריך הוא, מסטרא דגבורה. ובגין כף אוקמוה רבנן, שלחן בצפון.

חר נטילת ידים, דהכי אוקמוה רבנן דמתניתין, ידים מזוהמות פסולות לברכה, בגין דאינון שניות

לְטוֹמָאָה, דְּאִיהוּ אַב הַטוֹמָאָה. דְּאִיהוּ רֵאשׁוֹן
 פֶּד אֵינּוֹן מְסַאֲבוֹת, וְכַד אֵינּוֹן טְהוּרוֹת אֵינּוֹן
 שְׁנִיּוֹת לְבִרְכָה. דְּבִרְכָה לָא שְׂרִיא אֶלָּא עַל
 טְהֵרָה. כְּהֵנָּא דְּאִיהוּ אִישׁ טְהוֹר, אִישׁ חֶסֶד,
 שְׂרִיא עָלֶיהָ בְּרִכְתָּא. הָדָא הוּא דְכֹתִיב, (תהלים
 קלג) כְּשֶׁמֶן הַטוֹב עַל הָרֹאשׁ וְגו' . וּבְגִין דָּא,
 (במדבר ו) דְּבַר אֶל אֶהְרֹן וְאֶל בְּנָיו לֵאמֹר כֹּה
 תְּבַרְכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו' . וְאוֹקְמוּהָ, כֹּל
 כֹּהֵן הַמְּבָרֵךְ, מִתְּבָרֵךְ. וְשְׂאִינוּ מְבָרֵךְ, אֵין
 מִתְּבָרֵךְ. וְאוֹקְמוּהָ מְאִרֵי מִתְּנִיתִין, כֹּל בְּרִכָּה
 שְׂאִין בָּהּ אֲזַפְרָה וּמְלָכוֹת לָאוּ שְׁמִיהָ בְּרִכָּה.
 מְלָכוֹת אֲדַנְי .

וְעוֹד, נְטִילַת יָדִים צְרִיף לִיטוּל לֹוֹן עַד פְּרָקָא,
 דְּגִזְרוּ עָלֶיהָ אַרְבַּעַה עָשָׂר פְּרָקִין,
 בְּהוּא שְׁעֵתָא שְׂרִיא יָד יְיָ עָלֶיהָ, וְאִיהִי יָד
 דְּבִרְכָה מְסֻטְרָא דְחֶסֶד דְּבִיהַ חֲכָמָה בְּיַד
 יְמִינֶיהָ. וְאִיהִי יָד דְּקְדוּשָׁה, מְסֻטְרָא דְּגְבוּרָה,
 וְשְׂרִיא בְּדִינָא. (נ"א וְדָא דְשִׁמְאֵלָא) וְאִיהִי יָד
 דְּיַחֲוּדָא, מְסֻטְרָא דְּתַפְאַרְתָּ, דְּשְׂרִיא בְּאַרְבַּעַה
 עָשָׂר פְּרָקִין דְּגוּפָא, דְּאֵינּוֹן שְׁנַיִם עָשָׂר פְּרָקִין
 בְּתַרִין דְּרוּעִין, וְתַרִין שׁוֹקִין. וְתַרִין בְּגוּפָא
 וּבְרִית .

וְתַרְתָּ זְמַנִין אַרְבַּעַה עָשָׂר, אִיהוּ אַרְבַּעִין
 וְתַרִין, יי"י, מִן י"ד י"ד, י"ד, רְמוּז
 יב"ר כָּךְ י"אָר י"שָׂא, מִן הוּי"ה הוּי"ה
 הוּי"ה. ד' ד' ד' מִי"ד י"ד י"ד, אֵינּוֹן רְמִיזִין
 בְּאֲדַנְי אֲדַנְי אֲדַנְי. וְאָמַר הַנְּבִיא עָלֶיהוּ,
 (ירמיה ז) הֵיכַל יְיָ הֵיכַל יְיָ הֵיכַל יְיָ הֵמָּה. וְהֵאֵי
 נְטִילָא בְיַד דְּאִתְתַּקְנַת .

וְכַרְסָטֵר מַג' אַנְפִי חֵינוֹן, דְּאֵינּוֹן יי' יי' יי' .
 וּמִתְלַת גְּדַפֵי חֵינוֹן, דְּאֵינּוֹן ד' ד' ד' ,
 כְּלָהוּ צְרִיף לְמַהוּי מִכַּח (דף רע"ג ע"א) אָדָם.
 וְאִיהוּ יו"ד ה"א וְא"ו ה"א. כַּח דִּילֵיהָ, יו"ד

מְזַהְמוֹת פְּסוּלוֹת לְבִרְכָה, מְשׁוּם
 שְׁהֵן שְׁנִיּוֹת לְטוֹמָאָה, שְׁהוּא אַב
 הַטְּמָאָה, שְׁהוּא רֵאשׁוֹן כְּשֶׁהֵן
 טְמָאוֹת, וּכְשֶׁהֵן טְהוּרוֹת הֵן
 שְׁנִיּוֹת לְבִרְכָה, שְׁהַבְּרָכָה לוֹ
 שׁוּרָה אֶלָּא עַל טְהֵרָה. כְּהֵן,
 שְׁהוּא אִישׁ טְהוֹר, אִישׁ חֶסֶד,
 שׁוּרָה עָלָיו בְּרִכָּה. זְהוּ שְׁכַתּוּב
 (תהלים קלג) כְּשֶׁמֶן הַטוֹב עַל הָרֹאשׁ
 וְגו' . וְלִכְן, (במדבר ו) דְּבַר אֶל אֶהְרֹן
 וְאֶל בְּנָיו לֵאמֹר כֹּה תְּבַרְכוּ אֶת
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו' . וּפְרָשׁוּהָ, כֹּל
 כֹּהֵן הַמְּבָרֵךְ - מִתְּבָרֵךְ. וְשְׂאִינוּ
 מְבָרֵךְ - אֵין מִתְּבָרֵךְ. וּפְרָשׁוּהָ
 כְּעֵלֵי הַמְּשֻׁנָּה, כֹּל בְּרִכָּה שְׂאִין
 בָּהּ אֲזַפְרָה וּמְלָכוֹת, אֵין שְׁמָה
 בְּרִכָּה. מְלָכוֹת אֲדַנְי .

וְעוֹד, נְטִילַת יָדִים צְרִיף לְטַל
 אוֹתָן עַד הַפְּרָק, שְׁגִזְרוּ עָלָיו י"ד
 פְּרָקִים, בְּאוֹתָהּ שְׁעָה שׁוּרָה עָלָיו
 יד ה', וְהִיא יָד שֶׁל בְּרִכָּה מְצַד
 הַחֶסֶד שְׁבוּ חֲכָמָה בְּיַד יְמִינוֹ.
 וְהִיא יָד שֶׁל קְדוּשָׁה מְצַד
 הַגְּבוּרָה, וְשְׂרִיָּה בְּדִין. (ויד שמאל)
 וְהִיא יָד הַיְחֻד מְצַד הַתְּפָאֲרַת,
 שְׁשׁוּרָה בְּיַד פְּרָקֵי הַגּוּף, שְׁהֵם
 שְׁנַיִם עָשָׂר פְּרָקִים בְּשְׁתֵי זְרוּעוֹת
 וּשְׁתֵי שׁוֹקִים, וּשְׁנַיִם בְּגוּף
 וּבְבְרִית .

וְשֶׁלֶשׁ פְּעָמִים אַרְבַּעַה עָשָׂר הוּא
 אַרְבַּעִים וּשְׁנַיִם. יי"י מִי"ד י"ד
 י"ד, רְמוּז י"בְּרִכָּךְ י"אָר י"שָׂא,
 מְהוּי"ה הוּי"ה הוּי"ה. ד' ד' ד'
 מִי"ד י"ד י"ד, הֵם רְמוּזִים
 בְּאֲדַנְי אֲדַנְי אֲדַנְי. וְאָמַר
 הַנְּבִיא עָלֵיהֶם, (ירמיה ז) הֵיכַל ה'
 הֵיכַל ה' הֵיכַל ה' הֵמָּה. וְהַנְּטִילָה
 הַזֹּאת בְּיַד שְׁהַתְּקַנָּה .

וְכַרְסָטֵר מְשַׁלְשֵׁת פְּנֵי הַחַיּוֹת,
 שְׁהֵם יי' יי' יי' , וּמְשַׁלְשֵׁת פְּנֵי
 הַחַיּוֹת, שְׁהֵן ד' ד' ד' , כֹּלָם צְרִיף
 לְהַיּוֹת מִכַּח אָדָם. וְהוּא יו"ד
 ה"א וְא"ו ה"א. הַכַּח שְׁלוֹ - יו"ד
 וְא"ו דְּלָת, ה"א אֶלְפֵי, וְא"ו

אָלף וָא"ו, ה"א אָלף. וְהַמְלִכָּה לֹא שְׂרִיָּה בַּפֶּחַ שְׁלוֹ, בְּפִרְקֵי הָאֲצָבָעוֹת, עַד שְׁעוֹבֵרֶת מֵהֶם הַזְּהֵמָה, הַשְּׂפָחָה הַרְעָה הַפְּסוּלָה, אֲשֶׁת הַפְּסוּל. וְלִכְּנָן פְּרִשׁוּיָה בַּעֲלֵי הַמְּשֻׁנָּה, יָדִים מְזוּהָמוֹת פְּסוּלוֹת לְבִרְכָּה.

וְהֵם מִיִּם לְטַהַר הַיָּד, שְׁשׂוּרָה שֶׁם יָד יִי. יָד יִי זֶה מִיִּם שֶׁל הַתּוֹרָה. שְׁעָמֵי הָאֶרֶץ הֵם שְׂרָץ, מֵה מוֹעִילָה לָהֶם טְבִילָה, וְהַשְּׂרָץ, שְׂפָחָה רְעָה בְּיָדָם, בְּגֹזֶל שְׂבִידֵיהֶם, בְּגֹזֶל שֶׁל הַבְּרֻכּוֹת שְׂגוּזִילִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׂלֵא יוֹדְעִים לְכַרֵּךְ, וְלֹא יוֹדְעִים מֵהִי בְּרַכָּה וּמֵהִי זְהֵמָה.

מִיָּד כְּשֶׁשָּׁמְעוּ הַחֲבָרִים דְּבָרִים אֵלֶּיךָ, וְאֲנִי עִמָּהֶם, לֹא יִכְלָתִי לְסַבֵּל שִׁישְׁלִים עֲשֶׂרָה דְּבָרִים שֶׁל בְּרַכָּה, וְהַשְׂתַּחֲוִי אֲצִלּוֹ, וּבּוֹדָאֵי אֵין אִישׁ שִׁיאֵמַר דְּבָרִים אֵלֶּיךָ אֲלֵא אַתָּה, שְׂאֵתָה הוּא כְּמוֹ אַרְבַּע מַחְצוֹת שֶׁל גֶּזֶן עֵדֶן.

שְׂהָאֲדָם נִכְנָס בְּהֵן (שְׂכַאֲשֵׁר אַתָּה) בְּמַחְצַת הַתִּינּוּקוֹת וְנִנְעָשָׂה תִינּוּק, וּבְמַחְצַת נְעָרִים וְנִנְעָשָׂה נֶעֱר, וּבְמַחְצַת בַּחּוּרִים וְנִנְעָשָׂה בַּחּוּר, וּבְמַחְצַת זְקֵנִים וְנִנְעָשָׂה זְקֵן. וְלִכְּךָ נֶאֱמַר עֲלֶיךָ, (תְּהִלִּים לג) 'מִמְּכוֹן' שְׂבִתוֹ 'הַשְּׂגִיחַ אֵל כָּל יוֹשְׁבֵי הָאֶרֶץ. וְאַתָּה הוּא שְׂנֹאֲמַר עֲלֶיךָ (בְּרֵאשִׁית ו) בְּשֵׁגֶם הוּא בְּשֵׁר, בְּדוֹר שֶׁל דוֹר הַפְּלִגָּה הַיִּיטָה, וּבְכָל דוֹר וְדוֹר בְּגִלְגּוּל, כְּגִלְגָּל שְׂמֵתֵהֶפֶךְ לְכַמָּה גִּוּוּנִים. וְלֹא נִגְלִיתָ אֲלֵא בְּדוֹר שְׂנֵתְנָה בּוֹ תוֹרָה עַל יָדְךָ.

מִיָּד שֶׁהַתְּפִנְסָה מֵהָעוֹלָם, אַתָּה הוּא כְּשֶׁמֶשׁ שְׂמָאִיר בְּכָל דוֹר וְדוֹר. שְׂכְּשֶׁמֶתְפַּנֵּס הַשְּׂמֶשׁ בְּלִילָה, הוּא מָאִיר בְּלִבְנָה וּבְשָׂשִׁים רְבוּא פּוֹכְכִים. כֶּף אַתָּה, שְׂאֵתָה מָאִיר בְּשָׂשִׁים רְבוּא בְּכָל דוֹר וְדוֹר. וְזֵהוּ שְׂרַמְזוּ

וָא"ו דְּלָת, ה"א אָלף, וָא"ו אָלף וָא"ו, ה"א אָלף. וּמְטְרוֹנִיתָא לָא שְׂרִיא בְּכַח דִּילִיָּה, בְּפִרְקֵין דְּאֲצָבָעֵן, עַד דְּאֲתַעְבֵּר מְנִיִּיהוּ זוּהֵמָא, שְׂפָחָה בִישָׂא פְּסוּלָה, אֲנָתוּ דְּפְסוּל. וּבְגִין דָּא אוֹקְמוּנָה מְאִרֵי מְתַנִּיתִין, יָדִים מְזוּהָמוֹת פְּסוּלוֹת לְבִרְכָּה.

וְאִינוּן מִיִּם לְדַכָּאָה יָד, דְּשְׂרִיא תַמָּן יָד יִי. יָד יִי, דָּא מִיִּם דְּאוֹרִיִּיתָא. דְּעָמֵי הָאֶרֶץ אִינוּן שְׂרָץ, מֵה מוֹעִיל לוֹן טְבִילָה, וְהַשְּׂרָץ שְׂפָחָה בִישָׂא בִידֵיהוֹן, בְּגֹזֶל דְּבִידֵיהוֹן. בְּגֹזֶל דְּבִרְפָּאן דְּגִזְלִין לְקוּדְשָׂא בְּרִיךְ הוּא, דְּלֹא יוֹדְעֵי לְבִרְכָּא, וְלֹא יוֹדְעֵי מָאִי אִיהִי בְּרַכָּה, וּמָאִי אִיהִי זוּהֵמָא.

מִיָּד כְּשֶׁשָּׁמְעוּ מַלְיָן אֱלִין חֲבָרִיא וְאֲנָא עִמָּהוֹן, לֹא יִכְלִינָא לְמַסְבֵּל דִּישְׁלִים עֲשֶׂרָה מַלְיָן דְּבִרְכָּה, וְאַשְׁתַּחֲוִי לְגַבִּיָּה. וּבּוֹדָאֵי לִית בַּר נֶשׁ דִּיִּמָּא מַלְיָן אֱלִין, אֲלֵא אַתָּה. דְּאַנְתָּה הוּא כְּגוּוּנָא דְּד' מַחְיִצוֹת דְּגֶזֶן עֵדֶן. דְּבַר נֶשׁ עָאֵל בְּהוֹן (נִי"א דְּכַד אַנְתָּה) בְּמַחְיִצַת יְנוּקִין, וְאַתְעֵבִיד תִּינּוּק. וּבְמַחְיִצַת נְעָרִים, וְאַתְעֵבִיד נֶעֱר. וּבְמַחְיִצַת בַּחּוּרִים, וְאַתְעֵבִיד בַּחּוּר. וּבְמַחְיִצַת זְקֵנִים, וְאַתְעֵבִיד זְקֵן. וּבְגִין כֶּף אַתְמַר עֲלֶיךָ, (תְּהִלִּים לג) 'מִמְּכוֹן' שְׂבִתוֹ 'הַשְּׂגִיחַ אֵל כָּל יוֹשְׁבֵי הָאֶרֶץ. וְאַתָּה הוּא דְּאַתְמַר עֲלֶיךָ, (בְּרֵאשִׁית ו) בְּשֵׁגֶם הוּא בְּשֵׁר, בְּדָרָא דְּדוֹר הַפְּלִגָּה הַיִּיטָה. וּבְכָל דָּרָא וְדָרָא בְּגִלְגּוּלָא. כְּגִלְגָּל דְּמֵתֵהֶפֶךְ לְכַמָּה גִּוּוּנִין. וְלֹא נִגְלִיתָ, אֲלֵא בְּדָרָא דְּאַתְיִיָּהִיב בִּיהִי אוֹרִיִּיתָא עַל יָדְךָ.

מִיָּד דְּאַתְפְּנִישַׁת מְעֻלְמָא, אַנְתָּה הוּא כְּשֶׁמֶשׁ דְּנָהִיר בְּכָל דָּרָא וְדָרָא, דְּכַד אַתְפְּנִישׁ שְׂמֶשׁא בְּלִילָא, נָהִיר בְּסִיָּהֲרָא, וּבְשֵׂתִין רְבוּא כְּכַבֵּיא. הִכִּי אַתָּה, דְּאַנְתָּה נָהִיר בְּשֵׂתִין רְבוּא בְּכָל דָּרָא וְדָרָא. וְהֵאִי אִיהוּ דְּקָא רְמַז קְהֵלָת,

קִהְלֶת, (קהלת א) דֹר הַלֶּךְ וְדֹר בָּא. וּפְרֻשָּׁה רַבּוּתִינוּ, אֵין דֹר פְּחוּת מִשְׁשִׁים רַבּוּא. וְעוֹד פְּרֻשָּׁה, הַדֹּר שֶׁהוֹלֵךְ הוּא שְׂבָא, לְקַיִם מַה שֶּׁהָיָה הוּא שִׁיחָה. מִכָּאן וְאֵילֶךְ הַשְּׁלֵם עֲשֶׂרָה דְבָרִים שֶׁל הַשְּׁלֶחַן בְּגִלוּי. אָמַר רֹעֵה הַנְּאֻמָּן, הַמְּנֹרָה הַקְּדוּשָׁה אֲשֶׁרִי חִלַּקְךָ, שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא גְּלָה לְךָ מַה שֶּׁלֹּא גְּלָה לְכָל נְבִיא וְחוֹזֶה, וְלֹא לְמֵאן וְלְמֵאן.

תְּנִינָא, לְמַבְצַע עַל שְׁנֵי כַפְרוֹת בְּשַׁבַּת, דְּאֵינוֹן רְמִיזוֹן בְּתַרֵּי לִוְחֵי אוֹרֵייתָא, דְּאֵתִיחֵיבוּ בְּשַׁבַּת זִוגוֹת. דְּבִיּוֹמָא תְּלִיתָאָה נַחְתּוּ, דְּבִיָּה תְּרִי זְמַנֵּי טוֹב, וּבְשַׁבַּת אֵתִיחֵיבַת, תְּרִין נִזְקָבִין לְתַרֵּין טְבִין. וְאַף עַל גַּב דְּאוּקְמוּהָ דְשָׂדִים מְמַנִּין עַל זִוגוֹת, כְּמַה דְּאוּקְמוּהָ שְׁנֵי בֵיצִים, שְׁנֵי אָגוּזִים. הַלְכָה לְמִשָּׁה מְסִינֵי שְׁלוּחֵי מַצְוָה אֵינָן נִזְקָבִין.

וְאִם תֵּימָא, וְהָרִי שְׁנִינוּ, אֵין מִתְחִילִין בְּשַׁבַּת רִבְעִי, דְּהֵינּוּ בְּב' ד' עִם עָרַב רַב, שְׁלֵא הָיָה שְׁלוּחֵי מַצְוָה, שְׁלֵא הַתְּגִירוּ לְשֵׁם שָׁמַיִם, וְלֹאֲחַר שֶׁעָבְרוּ מִן הָעוֹלָם, צָוָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְטַל (שְׁמוֹת לז) שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים כְּרֵאשֻׁנִים, וְאָמַר, וְכַתְּבֵתִי עַל הַלַּחַת אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל הַלַּחַת וְגו'.

וְשִׁתֵּי כַפְרוֹת בְּשַׁבַּת רוּמְזוֹת לְשְׁנֵי יוֹדֵי"ם יֵאֵהָרֹנְהִי. שְׁאֲדַנִּי הִיא יְחִידָה מִבְּעֵלָה בְּשַׁשֵּׁת יָמוֹת הַחַל, וּבְשַׁבַּת יוֹרֵד אֵלֶיהָ. וּמִשּׁוּם זֶה בְּשַׁבַּת כָּל הַנְּשָׁמוֹת וְהַרוּחוֹת וְהַנְּפֻשׁוֹת יוֹצְאוֹת וְיִוְרְדוֹת זִוגוֹת, וְאֵין שְׁטָן וְאֵין מִזִּיק שׁוֹלֵט בְּיוֹם הַשַּׁבַּת. וְאֵפְלוּ גִיהֶנָם לֹא שׁוֹלֵט וְלֹא בּוֹעֵר בְּשַׁבַּת. וּמִשּׁוּם זֶה, (שְׁמוֹת לז) לֹא תִבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל מִשְׁבַּתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבַּת. וְזוֹ אֵשׁ

דֹר הוֹלֵךְ וְדֹר בָּא. וְאוּקְמוּהָ רַבָּנִין, אֵין דֹר פְּחוּת מִשְׁשִׁים רַבּוּא. וְעוֹד אוּקְמוּהָ, הַדֹּר שֶׁהוֹלֵךְ הוּא שְׂבָא, לְקַיִים (ש) מַה שֶּׁהָיָה הוּא שִׁיחָה. מִכָּאן וְאֵילֶךְ, אֲשֶׁלִים עֲשֶׂרָה דְבָרִים דְּפִתּוּרָא בְּאֵתְגַלְיָא. אָמַר רַעֲיָא מְהִימְנָא, בּוֹצִינָא קְדִישָׁא זַפְאָה חוֹלְקָךְ, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא גְּלִי לְךָ, מַה דְּלֹא גְּלִי לְכָל נְבִיא וְחוֹזֶה, וְלֹא לְמֵאן וְלְמֵאן.

תְּנִינָא, לְמַבְצַע עַל שְׁנֵי כַפְרוֹת בְּשַׁבַּת, דְּאֵינוֹן רְמִיזוֹן בְּתַרֵּי לִוְחֵי אוֹרֵייתָא, דְּאֵתִיחֵיבוּ בְּשַׁבַּת זִוגוֹת. דְּבִיּוֹמָא תְּלִיתָאָה נַחְתּוּ, דְּבִיָּה תְּרִי זְמַנֵּי טוֹב, וּבְשַׁבַּת אֵתִיחֵיבַת, תְּרִין נִזְקָבִין לְתַרֵּין טְבִין. וְאַף עַל גַּב דְּאוּקְמוּהָ דְשָׂדִים מְמַנִּין עַל זִוגוֹת, כְּמַה דְּאוּקְמוּהָ שְׁנֵי בֵיצִים, שְׁנֵי אָגוּזִים. הַלְכָה לְמִשָּׁה מְסִינֵי שְׁלוּחֵי מַצְוָה אֵינָן נִזְקָבִין.

וְאִי תֵימָא, וְהָא תְּנִינָן, אֵין מִתְחִילִין בְּשַׁבַּת, וְאֵין מְסִימִין בְּד', דְּהֵינּוּ בְּב' ד' עִם עָרַב רַב, דְּלֹא הָיוּ שְׁלוּחֵי מַצְוָה, דְּלֹא אֵתְגִירוּ לְשֵׁם שָׁמַיִם, וְלִכְתָּר דְּאֵתְעַבְרוּ מְעַלְמָא, מְנִי קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא לְנִטְלָא (שְׁמוֹת לד) שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים כְּרֵאשֻׁנִים, וְאָמַר, (ש) וְכַתְּבֵתִי עַל הַלַּחַת אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל הַלַּחַת וְגו'.

וְתַרֵּין כַפְרוֹת בְּשַׁבַּת, רְמִיזוֹן לְתַרֵּין יוֹדֵין יֵאֵהָרֹנְהִי. דְּאֲדַנִּי אֵיחֵי יְחִידָה מִבְּעֵלָה בְּשִׁית יוֹמִין דְּחוֹל, וּבְשַׁבַּת נַחִית לְגַבְהָ. וּבְגִין דָּא בְּשַׁבַּת, כָּל נְשָׁמְתִין וְרוּחִין וְנַפְשִׁין נִפְקִין וְנַחֲתִין זִוגוֹת, וְאֵין שְׁטָן וְאֵין מִזִּיק שְׁלִיט בְּיוֹמָא דְשַׁבַּתָּא. וְאֵפְלוּ גִיהֶנָם לֹא שְׁלִיט, וְלֹא אוּקִיד בְּשַׁבַּת. וּבְגִין דָּא, (שְׁמוֹת לה) לֹא תִבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל מִוִּשְׁבּוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבַּת. וְדָא אֵשׁ נִוְכְרָאָה, אֶלָּא אֵשׁ דְּקַרְבָּנָא, אֵשׁ

לוח זוהר ש"ס דף היומי מסכת שבועות

דף הש"ס	זוהר עמודים:	דף הש"ס	זוהר עמודים:	דף הש"ס	זוהר עמודים:
שבועות דף ב	ח"ז רכה-רכו	שבועות דף יח	ח"ז רנז-רנח	שבועות דף א	ח"ז רכז-רכג
שבועות דף ג	ח"ז רכז-רכח	שבועות דף יט	ח"ז רנט-רס	שבועות דף ב	ח"ז רכז-רכב
שבועות דף ד	ח"ז רכט-רל	שבועות דף כ	ח"ז רסא-רסב	שבועות דף ג	ח"ז רכז-רכב
שבועות דף ה	ח"ז רלא-רלב	שבועות דף כא	ח"ז רסג-רסד	שבועות דף ד	ח"ז רכז-רכב
שבועות דף ו	ח"ז רלג-רלד	שבועות דף כב	ח"ז רסה-רסו	שבועות דף ה	ח"ז רכז-רכב
שבועות דף ז	ח"ז רלה-רלו	שבועות דף כג	ח"ז רסז-רסח	שבועות דף ו	ח"ז רכז-רכב
שבועות דף ח	ח"ז רלז-רלח	שבועות דף כד	ח"ז רסט-רע	שבועות דף ז	ח"ז רכז-רכב
שבועות דף ט	ח"ז רלט-רמ	שבועות דף כה	ח"ז רעא-רעב	שבועות דף ח	ח"ז רכז-רכב
שבועות דף י	ח"ז רמא-רמב	שבועות דף כו	ח"ז רעג-רעד	שבועות דף ט	ח"ז רכז-רכב
שבועות דף יא	ח"ז רמג-רמד	שבועות דף כז	ח"ז רעה-רעו	שבועות דף י	ח"ז רכז-רכב
שבועות דף יב	ח"ז רמה-רמו	שבועות דף כח	ח"ז רעז-רעח	שבועות דף יא	ח"ז רכז-רכב
שבועות דף יג	ח"ז רמז-רמח	שבועות דף כט	ח"ז רעט-רפ	שבועות דף יב	ח"ז רכז-רכב
שבועות דף יד	ח"ז רמט-רנ	שבועות דף ל	ח"ז רפא-רפב	שבועות דף יג	ח"ז רכז-רכב
שבועות דף טו	ח"ז רנא-רנב	שבועות דף לא	ח"ז רפג-רפד	שבועות דף יד	ח"ז רכז-רכב
שבועות דף טז	ח"ז רנג-רנד	שבועות דף לב	ח"ז רפה-רפו	שבועות דף טו	ח"ז רכז-רכב
שבועות דף יז	ח"ז רנה-רנו	שבועות דף לג	ח"ז רפז-רפה	שבועות דף טז	ח"ז רכז-רכב

הפילה קצרה לאומרה קדם הלימוד

לשם יהוד קודשא בריך הוא ושכינתיה וכו'. על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עוינו אם הבנים שמחה, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל.

הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הכתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוף רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה התקיים הפילת דוד המלך ע"ה (החל ס"א ד"ה) כי היות מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגודה באהלך עולמים אקסה בסתר בנפיה סלה. ואזכה שבלומודיני זה יהיו שפתותיהם דוקבות במקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרינו ולעשות רצון בוראנו. ובתרוין ספרא ספר הזוהר, ופקון ישראל מן גלותא ברחמי, וראא אל עבריה פעלך ותדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה רדינו בוננה עלינו ומעשה רדינו בוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה רדינו בוננה עלינו ומעשה רדינו בוננהו (החל צ"ט ס"ז י"ז). (סוד ה')

ר' בון העולמים ואדני הארונים, אב הרחמים והסליחות. מורים אנהנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו. בקדק ובתשמיש, שפרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול בזה. על בן אנהנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חמאתינו ועונותינו, ואל יהיו עונותינו מכדילים בינינו לביניך.

ובבן יהו רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתבונן לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אוניך לךברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כפא בבדך ברית נחות. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינותינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבריה הקדושים אשר על ידם גלית דברך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, ועמוד לנו לכל נפשל בדררים אלו. וזכותם האיר עינינו במה שאנו למודים. במאמר נעים ומירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי ותיוון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי ותן חכמה מפיו דעת ותבונה:

ספר פניני הזהר

הדקה היומית
לזהר דף היומי
החדש השלם והמנקד

מסכת שבועות

מלקט מספר "אור הזהר" עם הוספות חדשות

המחלק לכל ימות השנה על פי סדר למוד ש"ס דף היומי, לשבע שנים, ומסדר ללמוד ברבים להתחבר בדקה אחת לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א בו יבאר גדל החיוב ללמוד וללמוד הזהר הקדוש והתקונים והכמת האמת שחבר התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א - אשר גילה סודות נפלאים בתורה, שבהם העולם קיים, והשאייר צנצנת המון ברכה לדור אחרון עקבתא דמשיחא להצילנו מגלות החל הזה, ועל ידי זה תמלא הארץ דעה פמים לים מכסים, בגאולה השלימה במהרה ברחמים.

מעלתה - טהרתה - קדשתה - סגלתה

קובץ גדול מתלמוד בבלי ירושלמי, מדרשים, זוה"ק, תקונים, ראשונים ואחרונים, ספרי שו"ת, ספרי בעשטה"ק ותלמידיו, הגר"א ותלמידיו, גדולי הספרדים הדבוקים בכתבי הא"י, ספרי מוסר, קרוב לאלף צדיקים ומראה מקומות, כללים יסודיים ועיקריים בענין למוד הזהר והתקונים.

דבריהם הקדושים חוצבים להבות אש, מלהיבים נפש האדם, מדריו ומורה דרו, להתמיד בלמוד הזהר, ולסגור מידי שבוע בשבוע כל פרשת הזהר.

אוסף ענקי במקצוע זה עדין לא ראה אור הדפוס עד היום

תקנתנו כי דבריהם הקדושים יעשו רושם בלבבות בני ישראל, וזה יהיה פרי עמלי להביא הברכה לכל בית ישראל בכל מקום שהם.

בזהר דא יפקון מן גליתא ברחמי

עיר וקדיש מן שמיא נחת - כי לא תשכח מפ"י זרעו

שנת ספ"ר או"ר הזהר' עם כולל שלשה תיבות
- [בגימטריא] תשע"ג לפ"ק חודש שבט תשע"ג
הוצאה שביעית עם הוספות חדשות ותקונים
חודש אלול תשע"ו לפ"ק - עיה"ק בית שמש תובב"א

"כל ישראל מתחזקים היטב בלימוד זוהר וש"ס
באהבה" בגימטריה = 1913 "וְזַרְקָתִי עֲלֵיכֶם
מִיָּמִים טְהוֹרִים וְטְהוֹרָתָם" = 1913 (יחזקאל פרק
לו כה) "יִשְׁמַע חֶכְם וְיִוֹסֵף לְקַח וְנָבוֹן תַּחֲבֻלוֹת
יִקְנֶה" = 1913 (משלי פרק א' ה').

"בראשית" אותיות "תא רשב"י", כלומר: "בא
רשב"י", בראשית כל העולם נברא בשביל
התורה שנקראת ראשית, ובשביל ישראל
שנקראו ראשית, ולמען שיבוא הרשב"י ויגלה
תורתו לדור אחרון ובזכותו נגאל, ובזכות ובכח
הלמוד הקדוש הזה נצא מן הגלות, לא בזולת
זה הלמוד, כְּאֲשֶׁר אָמְרוּ בְּרַעֲיָא מְהִימְנָא (פרשת
נשא) זֶה לְשׁוֹנוֹ: בְּהַאי חֲבוּרָא דִּילָךְ דְּאִיהוּ סֵפֶר
הַזֶּה, מִן זֹהָרָא דְּאִימָא עֲלָאָה תְּשׁוּבָה. בְּאֵלִין
לָא צְרִיךְ נְסִיוֹן, וּבְגִין דְּעֵתִידִין יִשְׂרָאֵל לְמִטְעָם
מְאִילְנָא דְּחַיִּי, דְּאִיהוּ הַאי סֵפֶר הַזֶּה, יִפְקֹון
בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. וְיִתְקַיֵּים בְּהוֹן, (דְּבָרִים לב)
"ה' בְּדָד יִנְחֵנוּ", עַד כָּאן לְשׁוֹנוֹ.

ספר פניני הזוהר

הדקה היומית
לזוהר דף היומי
המחולק ל-7 שנים

מסכת שבועות

ספר פניני הזוהר לזוהר דף היומי: הוא ספר לימוד יומי, המבוסס על ספר הזוהר הקדוש שכתב התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א.

פניני הזוהר: הם משפטים קצרים שנבחרו בהקפדה מתוך ספר אור הזוהר השלם, בהוצאת מפעל הזוהר העולמי, מטרתם להאיר בכל יום, אור מגוון מרומים, הנקרא זוהר הרקיע, אל נשמתו של כל יהודי, בלימוד דקה אחת מתחברים לתנא האלקי הרשב"י הקדוש.

בזכות השמיעה או הקריאה של מאמרי הזוהר נשמתו של כל יהודי תרגיש ששולחים לה צלילים מאינסוף ב"ה, שמדברים בשפתה, הנשמה תרגיש כיסופים וגעגועים למקור מחצבתה, אור הקדושה והטרה תעטוף בחמימות ואהבה האינסופיים המזומנים לכל יהודי.

בלימוד הדקה הזאת יוליד בלב כל יהודי יראה ואהבה גדולה להשם יתברך, בתשוקה שתגרום להתחזקות בקיום תורה ומצוות לשמה, ויוסיף וילך מחיל אל חיל.

עצם הלימוד הזוהר מזכך את הנשמה ומאיר אותה, ובזכות דקה של לימוד בכל יום, הלומד מסיר מעליו גזרות קשות חולאים, מחלות ויסורים רבים רח"ל, ומזכה את עצמו, ואת כל משפחתו, ואת כל עם ישראל, לשפע של רחמים, שמחה ואהבה, ומזרז את בואו של משיח צדקנו בגאולה השלמה בב"א.

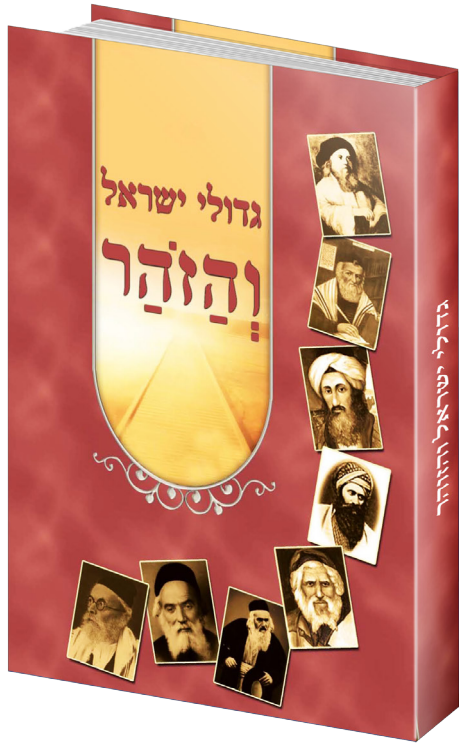
פניני הזוהר: שולבו יחד עם זוהר דף היומי על כל הש"ס שיצאו בהוצאת מפעל הזוהר העולמי, בראשותו של הגה"צ האדמו"ר מהאלמין - הרב שלום יהודה גרוס שליט"א.

הפתגמים כוללים קטעים קצרים של הזוהר והדרכות לחיי היום יום, ולעבודת השם על פי ספר הזוהר, בעקבות הצעה של גדולי המקובלים, הוצע ללמוד ממנו מדי יום, במקביל ללימוד דף זוהר היומי והש"ס.

על ידי שנתדבק בעץ החיים, תרום קרני כנסת ישראל שבעתיים, ונזכה לראות בנחמת ציון וירושלים, במהרה בימינו אמן.

על ידי לימוד הדקה הזאת תראו ישועות בכל העינים

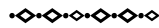

תפילה קצרה לאומרה קדם הלימוד

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה וכו'. על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עוינו אם הבנים שמחה, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל.

הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בגשמת כל התנאים והצדיקים הכתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפילת דוד המלך עליו השלום (תהילים סא ד- ה') כי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלך עולמים אחסה בסתר כנפיד סלה. ואזכה שבלימודינו זה יהיו שפתותיהם דוכבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר הזוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלך והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו (סוד ה')

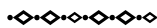
תפילה קודם לימוד קבלה מהאר"י זלה"ה

רבון העולמים ואדני האדונים. אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, בקידה ובהשתחויה, שקרבנתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך שתמחל ותסלח לכל חטאתינו ועונותינו. ואל יהיו עונותינו מבדילים בינינו לבניך. ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן את לבבנו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזנך לדברינו אלה, ותפתח לבבנו הערל בסודות תורתך. ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך בריח ניחות. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינותינו. ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דברך אלה בעולם. וזכותם וזכות אבותם וזכות תורתם ותמימותם יקדשתם יעמד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה

שְׁאֵנוּ לּוֹמְדִים. כַּמְאֹמֶר נְעִים זְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל, גַּל עֵינַי וְאֲבִיטָה נִפְלְאוֹת
מִתּוֹרְתֶךָ. יְהִיו לְרִצּוֹן אֲמְרֵי פִי וְהִגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ צוּרֵי וְגֹאֲלֵי.
כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִתֵּן חֲכָמָה, מִפִּי דַעַת וּתְבוּנָה:

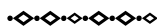
רַבּוֹן עֲלְמוֹן, דַּאֲנֵת הוּא מְגַלֵּי עֲמִיקְתָּא וּמִסְתַּרְתָּא וְגַלֵּי רִזְיָא. יְהֵא רַעְוָא
מִן קְדָמְךָ לְאַסְבְּרָא מְלִין בְּפוּמְנָא, לְקִימָא בְּנָא מְקָרָא שְׁכַתּוּב, וְאַנְכִי
אַהֵיה עִם פִּיק וְהוֹרִיתִיךָ אֲשֶׁר תְּדַבֵּר. וְלֹא גִיעוּל בְּכִסּוּפָא קְדָמְךָ. וְנִזְכִּי
לְמִשְׁמַע רִזִּין עֲלָאִין דְּאוֹרִיתָא מְפוּמָּא דְרִישָׁא דְמִתְיַבְתָּא עֲלָאָה. אֲמִן וְכֵן
יְהִי רִצּוֹן, אֲמִן, סְלָה:

וְנִהַר יֵצֵא מֵעֵדֶן לְהִשְׁקוֹת אֶת־הַגֶּן, וּמִשָּׁם יִפְרֹד וְהִיָּה לְאַרְבַּעָה רְאשִׁים:
וְהַמְשֻׁכְלִים יִזְהָרוּ בְּזֹהַר הַרְקִיעַ, וּמִצְדִּיקֵי הַרְבִּים כְּכּוֹכְבִים לְעוֹלָם
וָעֵד: גַּל־עֵינַי וְאֲבִיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרְתֶךָ:

תַּפְּלָה לְרִפּוּאוֹת וַיְשׁוּעוֹת

הַרְיִנִי מְקַבֵּל עָלַי מִצּוֹת עֲשֵׂה שֶׁל וְאַהֲבַת לְרַעְדָּא כְּמוֹד, וְהַרְיִנִי אוֹהֵב כָּל
אֶחָד מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּנַפְשִׁי וּמְאֹדִי, וְהַרְיִנִי מוֹמֵן אֶת פִּי לְלַמֵּד בְּסִפְר
הַזֶּהר הַקְדוּשׁ לְזִכּוֹת ... פּ"פ (וְכֹאן יִפְרֹט בְּקִשְׁתּוֹ) [לְרִפּוּאוֹת ...] [יְשׁוּעַת ...]
[לְבָנִים ...] הַשֵּׁם יִשְׁלַח דְּבָרוֹ יַחְזִקְהוּ [וְיִרְפְּאֵהוּ בְּרִפּוּאוֹת הַנֶּפֶשׁ וּרְפּוּאוֹת
הַגּוּף בְּרַמ"ח אֲבָרָיו וְשֵׁם"ה גִּידָיו בְּתוֹךְ שְׁאֵר חוּלֵי יִשְׂרָאֵל וְיֵאָרֶיךָ יְמִיו
וְשִׁנּוּתָיו בְּנְעִימִים] [וְיִוְשִׁיעָהוּ בְּדַבַּר יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים ...] אֲמִן סְלָה.

תַּפְּלָה לְאַחַר קְרִיאַת הַזֶּהָר

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבֹתַי שְׂיִתְקִים בְּנוֹ עִתָּה
מְקָרָא שְׁכַתּוּב וְאֲשִׁים דְּבָרֵי בְּפִיק וּבִצֵּל יָדֵי כְּסִיתִיךָ לְנִטְע שְׁמִים
וְלִיסַד אֶרֶץ, לְהַעֲלוֹת לְרוּמִם וּלְתַנְקֵן הַרְיִסוֹת וְחֲרַבּוֹת הַשְּׂכִינָה הַקְדוּשָׁה
לְקִשׁוּט וּפּוּרְפִירָא עֲלָאָה וּלְאַרְמוֹן שְׁעַל מְכוּנּוֹ יֵשֵׁב לְהַחְזִיר עֲמָרָה לְיוֹשְׁנָהּ
וְקִים בְּנוֹ מְהֵרָה מְקָרָא שְׁכַתּוּב "וְהִיָּה אוֹר הַלְּבָנָה כְּאוֹר הַחֲמָה וְאוֹר הַחֲמָה
יְהִיָּה שְׁבַעַתִּים כְּאוֹר שְׁבַעַת הַיָּמִים". וְזִכּוֹת הַרְשָׁב"י הַקְדוּשׁ וּבְנוֹ רַבִּי

אֶלְעֶזֶר, וְיִזְתֶם בֶּן עֲזִיָּהוּ, יַעֲמֹד לָנוּ לְתַקֵּן הָעוֹלָם מִיּוֹם שֶׁנִּכְרָא עַד סוֹפוֹ כְּרַצוֹנוֹ וְכְרַצוֹן יִרְאִיו. וּבִזְכוּת הַיּוֹתֵנוּ עֲסוּקִים בְּחֻכְמָה הַזֹּאת, עַל יְדֵי תַתְקַרְב הַגְּאוּלָּה, וְיִשְׁוּעָתָה מֵהִרָה תַצְמִיחַ, לְעֵלְוֵי שְׂכִינַת עֲוֹנוֹ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. וְיִקְוִים בְּנוֹ מִקְרָא שְׁפָתוֹב וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים יְהִי אוֹר, וַיִּזְרַח עָלֵינוּ אוֹר יְהוָה^{אֱלֹהֵינוּ}, בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי יְהוָה^{אֱלֹהֵינוּ} אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד, אֲמֵן נִצַּח סֵלָה וְעַד.

(נִסַּח הַתְּפִלָּה מִתּוֹךְ לְשׁוֹנוֹ הַקָּדוֹשׁ שֶׁל רַבֵּי חַיִּים וְיִטְאֵל זִיע"א)

מִוֶּדָּה אֲנִי לִפְנֵיךָ יְהוָה^{אֱלֹהֵינוּ} אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שׁוֹכֵתֵנִי לְלַמּוֹד וְלַהֲגוֹת בְּסֵפֶר הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה זִיְהִרָה עֵילָאָה, וּזְכוּת הַתְּנָאִים הַקָּדוּשִׁים שֶׁלַּמִּדְנוּ תוֹרָתָם יַעֲמֹד לָנוּ וְלִזְרַעְנוּ וְנִזְכֶּה לְהַבְטָחַת הַנְּבִיא (ישעיה נט, כ-כא) וְכֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְלִשְׁבִי פֶשַׁע בִּיעֻקֵּב נֶאֱמַר יְהוָה^{אֱלֹהֵינוּ} וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּכֶם אָמַר יְהוָה^{אֱלֹהֵינוּ} רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְדִבְרֵי אֲשֶׁר שְׁמַתִּי בְּפִיךָ לֹא יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַע וּמִפִּי זֶרַע זֶרַע אָמַר יְהוָה^{אֱלֹהֵינוּ} מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. וְיִתְקַיֵּם בְּנוֹ הַנְּבוּאָה (ישעיה נא, טז) וְאֲשִׁים דְּבָרֵי בְּפִיךָ וּבְצֵל יְדֵי כְּפִיתֶיךָ לְנִטְע שָׁמַיִם וְלִיסַד אֶרֶץ וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן עֲמִי אֲתָה. וּבְרַבַּת מִשָּׁה רַעֲיָא מֵהִימְנָא תַתְּגַלָּה בְּמַהֲרָה דִּידָן, יְהוָה^{אֱלֹהֵינוּ} בְּרַד יִנְחֵנוּ וְאִין עֲמוּ אֵל נִכְר, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לְבָנוּ וְתַגַּל נִפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ בְּאֲמַת בְּאֲמֹר לְצִיּוֹן מְלֶךְ אֱלֹקֶיךָ, בְּרוּךְ יְהוָה^{אֱלֹהֵינוּ} לְעוֹלָם אֲמֵן וְאֲמֵן.

(סיד ה')

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרֵשׁ לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ [עָלֵינוּ] בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ רְצוֹנְךָ. בְּנֶה בֵיתְךָ כְּבַתְחִלָּה וְכוּנֵן מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוּנוֹ. וְהִרְאֵנוּ בְּכַנְיָנוּ וְשִׁמְחָנוּ בְּתַקְוָנוּ. וְהִשֵּׁב שְׂכִינְתְּךָ לְתוֹכוֹ, וְהִשֵּׁב כְּהַנִּים לְעַבּוֹדְתָם וְלוֹיִים לְדוֹכְנָם לְשִׁירָם וְלִזְמָרָם. וְהִשֵּׁב יִשְׂרָאֵל לְנוֹיָהֶם. וּמְלָאָה הָאֶרֶץ דְּעָה אֶת יְהוָה^{אֱלֹהֵינוּ} לִירְאָה וְלִאֲהָבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן בֶּן יְהִי רְצוֹן.

(סי"ת)

תורתו מגן לנו

דגל הזוהר
054-7112492

אנו **מוגן**
לומד זוהר!

שע"י מועצת גדולי ישראל
למנון תורת הרשב"י

תוכן העניינים

- ג. קרוב לימות המשיח אפלו נערים ידעו נסתרות.....
- ד. אוי לבני אדם, שאינם לומדים סודות התורה.....
- ה. כל אלו העוסקים רק בתורת הנגלה ולא בתורת הנסתר, הם גורמים שמשיח ילך מן העולם ולא ישוב, וכן הם גורמים עניות וחרב ובזה והרג ואבדן בעולם.....
- ו. מי שגורם לאנשים שלא ילמדו חכמת הקבלה, טוב לו שלא נברא.....
- ז. מי מביא לעולם מלחמות אסונות ועניות?.....
- ח. הדוחה חלק הנסתר של התורה, כדוחה את כלה, ודומה כאלו דוחה את האחדות כלו ומתחייב בנפשו.....
- ט. הגאולה תבוא כשנעסק בחכמת האמת.....
- י. קרוב לימות המשיח אפלו נערים ידעו נסתרות.....
- יא. ספר יהודי הזוהר.....
- יב. דרשה התעוררות לחדש אלול, מעלת זיכוי הרבים והכנה לראש השנה על ידי לימוד הזוהר הקדוש, זוהר השבת, זוהר חק לישראל, ועוד, מכ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א.....
- יג. חלוקת מליון ספרים ושלוש מאות עשרים אלף דיסקים של ספרים לחיילים.....
- יד. החפץ חיים זצ"ל מתבר ספר מיחד לחיילים.....
- טו. זוהר השבת וזוהר חק לישראל לבסיסי צבא.....
- טז. בחצי שעה יכולים לחזר בתשובה.....
- טז. הרשב"י ז"ע יושב אתנו בלומדינו תורתו.....
- יז. רק יחידי סגולה זוכים להיות שתפים במפעל הזוהר הקדוש.....
- יח. רק על ידי מסירות נפש אפשר להצליח באמת.....
- יט. ידוע שמשיח כבר בפתח אז למה לא בא? על מה מחכים?.....
- כ. עצות לחדש אלול להרבות בזכויות.....
- כא. אלול – ראשי תבות "אני לדודי ודודי לי".....
- כב. שיחת אלול של החפץ חיים.....
- כג. בדקה אחת נאמרות כמאתים מלים.....
- כד. שבשניה אחת בלבד זוכים לכ-28.000 שנה תורה.....
- כה. מאה וחמש מליון מאה עשרים אלף מלים תורה.....
- כו. תקבל את השכר כנגד כל אחד.....

- נְהִיִּיתָ הָעֵשִׂיר הַכִּי הַגָּדוֹל בְּעוֹלָם בְּמַצּוֹת, מוֹלְטֵי זִילְיוֹנָר ..... לו
- גִּימְטְרִיָּה שֶׁל "אַלוֹל" = 76 = "לֵב יְהוּדִי" = "כָּל טוֹב", רִמָּז, שֶׁלֵב יְהוּדִי שְׂזוּכָה
לְהִתְעוֹרָר בְּחוּדֵשׁ אֱלוֹל, יִזְכֶּה לְ"כָל טוֹב"..... לח
- תּוֹרַת הַרְשָׁב"י מֵאִיר עַד סוֹף הַדּוֹרוֹת..... לח
- רַק אֵלֹי שְׁלוֹמֵדִים זֶהר יִנְצְלוּ מִמִּלְחַמַּת גּוֹג וּמִגּוֹג..... לח
- זְמַן שְׁוֹנֵה חַיִּים נִצְחִיִּים..... לט
- הַנְּחַמְדִּים מְזָהָב וּמִפֶּזָּב רַב וּמִתּוֹקִים מְדַבֵּשׁ וְנֹפֶת צוֹפִים..... מ
- הִבָּה נִתְחַזַּק בְּלִמּוּד הַזֵּהָר הַקָּדוֹשׁ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם וּבִפְרָט בְּלִמּוּד בְּשִׁבְתָּ
קוֹדֵשׁ..... מא
- מִי שֶׁלֹּא רוֹצֵה לְלַמּוֹד זֹהָר, מַחְזִיר עוֹלָם לְתֵהוּ וְנֵהוּ..... מד
- הַבְּבֵא סֵאלֵי הַקָּדוֹשׁ, אֹמֵר וּמַצְוֶה "קֹדֶם יִלְמַד קִבְּלָה זֹהָר, וְרַק אַז ש"ס
וּפּוֹסְקִים"..... מו
- אֵיךְ יִבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ מַחְדָּשׁ?..... מז
- כְּדָאֵי הוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן לְסִמּוֹךְ עָלָיו בְּשַׁעַת הַדְּחַק..... מח
- וְעַל יְדֵי זֶה יִשְׁפַּע שְׁפַע רַב בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, רֵאשֵׁי תְבוֹת רִשְׁב"י, שְׁהַעוֹסֵק
בְּתוֹרָתוֹ יִזְכֶּה בְּסִיעָתָא דְשְׁמִיָּא לְשַׁפַּע רַב רוּחָנִי וְגִשְׁמִי..... מט

פניני הזוהר מסכת שבועות - דף ב

קרוב לימות המשיח אפלו נערים ידעו נסתרות

אמר לון רבי שמעון לית רעותא דקודשא בריה הוא בדא דיתגלי כל כך לעלמא, וכד יהא קריב ליומי משיחא, אפלו רביי דעלמא זמינין לאשכחא טמירין דחכמתא ולמנדע ביה קצין וחושבנין, ובההוא זמנא אתגליא לכלא. (זהר הקדוש פרשת וירא דף קיח.)

רואים בזוהר בפירוש את הדברים שיהיה בימי מלך המשיח שיגלה סודות עמוקים, רואים בפירוש את הקשר בין המשיח להזוהר.

ובספרנו ערכה של שעה מובא הרבה מאוד על זה ונביא על קצה המזלג רק מגדולי התורה של אחינו האשכנזים הליטאים וכל שכן שהחסידים צריכים ללמוד מזה:

אמר הגאון הצדיק רבי שלמה בלוך זצ"ל בשם רבו החפץ חיים זי"ע, שעל למוד ספר הזוהר אין שום הגבלה פי רבו מדרש, והיה החפץ חיים מעורר לכלם שילמדו כל שבת את הזוהר של אותה פרשה ואפלו לבחורים. (ר' יוסף בן שלמה מפוז'ין, הוספות בגין יוסף).

רבנו החזון איש זי"ע הורה לשואליו ללמד זהר כספר מוסר ואף למד בעצמו עם בן אחותו, הגאון רבי שמריהו גריינמן זכר צדיק לברכה. ובהזדמנות אחת התבטא כי בחכמת הנסתר ישנן סגיות שלמות הקשות יותר מאלו שבנגלה, והיה מסביר כי בשל כך נקראת חכמה זו חכמת הקבלה, שכן אין להבינה אלא בקבלה, איש מפי איש עד אליהו, או ממי שקבל מאליהו.

פְּנִינֵי הַזֹּהָר מִסַּכַּת שְׁבוּעוֹת - דָּף ג

וּבִסְפָר מַעֲשֵׂה אִישׁ, (עֲבָדוֹת עַל מֶרֶן הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ הַחַזוֹן אִישׁ וְצ"ל) כָּתַב מְשֻׁמוֹ: לְשׁוֹן הַזֹּהָר הַקְּדוֹשׁ מְעוֹרָר יוֹתֵר מִכָּל מֵאֲמָרֵי חַז"ל.

מִזֵּה שְׂאֵלָה: אֲבָל לִמָּה לֹא דִי שְׁלוֹמֵי דָּף הַיּוֹמִי, הֵאֵם זֶה לֹא דָּבָר גָּדוֹל לְדַעַת כָּל הַש"ס?

תְּשׁוּבָה: כֵּן זֶה דָּבָר גָּדוֹל, אֲבָל רָאָה מָה שְׁאוֹמֵר הַרְשָׁב"י:

אִי לְבָנֵי אָדָם, שְׂאִינָם לְוֹמְדִים סוּדוֹת הַתּוֹרָה, רַק פְּשֻׁט שְׁהוּא לְבוֹשׁ הַתּוֹרָה

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר וַי לְבָנֵי עֲלָמָא דְאַנּוֹן אֲטִימִין לְבָא וְסְתִימִין עֵינִין. דְּהָא כְּמָה רְזִין סְתִימִין אִית בְּאוֹרֵיתָא וְלֹא מְשַׁגְּחִין בְּהוֹן. דְּלֹא בְּעָאן אֶלְא לְמִיכָל תְּבִין דְּאוֹרֵיתָא דְּאִיהוּ פְּשֻׁט לְבוֹשָׁא דְּאוֹרֵיתָא, וְלֹא טַעֲמִין מִן מַחָא מְלָגָאוּ. (תְּקוּנָה מְזִהָר חֲדָשׁ דָּף קִיח:)

וַי לְאִינוֹן דְּאֶכְלִין תְּבִין תְּבִיל דְּאוֹרֵיתָא, וְלֹא יָדַע בְּסְתָרֵי דְּאוֹרֵיתָא, אֶלְא קָלִין וְחַמּוּרִין דְּאוֹרֵיתָא. (רַעֲיָא מְהִימָנָא תַּחֲלַת פְּרָשְׁתָּ כִּי תַצָּא דָּף עֵרָה:)

פניני הזהר מסכת שבועות - דף ד

כָּל אֵלוֹ הָעוֹסְקִים רַק בְּתוֹרַת הַנְּגִלָּה וְלֹא בְּתוֹרַת הַנִּסְתָּר, הֵם
 גּוֹרְמִים שְׁמִשִּׁיחַ יֵלֶךְ מִן הָעוֹלָם וְלֹא יָשׁוּב, וְכֵן הֵם גּוֹרְמִים עֲנִיּוֹת
 וְחָרֵב וּבִזָּה וְהָרֵג וְאַבְדָּן בְּעוֹלָם

אֶפְסוּ כָּל אֵינֹן דְּמִשְׁתַּדְּלִין בְּאוֹרֵייתָא כָּל חֶסֶד דְּעֵבְדִין
 לְגַרְמֵייהוּ עֵבְדִין, בְּהֵהוּא זְמָנָא (תהלים עח, טל)
 וַיִּזְכּוֹר כִּי בְּשָׁר הֵמָּה רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב, לְעֵלְמָא, וְדָא
 אִיהוּ רוּחָא דְּמִשִּׁיחַ.

וַי לֹון מֵאֵן דְּגַרְמִין דִּיזִיל לִיה מִן עֵלְמָא וְלֹא יָתוּב לְעֵלְמָא,
 דְּאֵלִין אֵינֹן דְּעֵבְדִין לְאוֹרֵייתָא יְבֻשָׁה, וְלֹא בְּעָאן
 לְאַשְׁתַּדְּלָא בְּחֻכְמָה דְּקַבְּלָה, דְּגַרְמִין דְּאַסְתַּלַּק נְבִיעוּ
 דְּחֻכְמָה דְּאִיהִי י' מִינָה, וְאַשְׁתַּאֲרַת ב' יְבִישָׁה.
 (תקונים תקון ל' דף עג:)

מח. שְׂאֵלָה: למה אתם כותבים דברים חריפים נגד
 אדמוריים וראשי ישיבות שלא נותנים רשות
 לתלמידיהם ללמוד זוהר הקדוש?

תְּשׁוּבָה: לא אני אומר את הדברים החריפים, אני רק
 מריק לך מכלי אל כלי, הרשב"י אומר את זה!
 ולא די זה אלא היה יותר טוב שלא בא לעולם.

וזה לשון הזהר הקדוש:

וַי לֹון דְּגַרְמִין עֲנִיּוֹתָא וְחֻרְבָּא וּבִיזָה וְהָרֵג וְאַבְדָּן בְּעֵלְמָא.
 (תקונים תקון ל' דף עג:)

פְּנִינֵי הַזֹּהַר מִסַּכַּת שְׁבֻעוֹת - דָּף ה

מִי שְׁגוּרָם לְאַנְשֵׁים שֶׁלֹּא יִלְמְדוּ חֲכָמַת הַקְּבִלָּה, טוֹב לוֹ
שֶׁלֹּא נִכְרָא

מֵאַן דְּגָרִים דְּאַסְתְּלַק קְבִלָּה וְחֲכָמְתָא מְאוּרֵייתָא דְּבַעַל פָּה
וּמְאוּרֵייתָא דְּבַכְתָּב, וְגָרִים דְּלֹא יִשְׁתַּדְלוּן בְּהוֹן,
וְאַמְרִין דְּלֹא אֵית אֶלָּא פֶּשֶׁט בְּאוּרֵייתָא וּבְתַלְמוּדָא, בְּוֹדָא
כְּאֵלוּ הוּא יִסְלַק נְבִיעוּ מִהֵוּא נְהַר וּמִהֵוּא גֶן, וְוִי לִיה טַב
לִיה דְּלֹא אֲתַבְרִי בְּעֶלְמָא וְלֹא יוֹלִיף הֵהִיא אוּרֵייתָא דְּבַכְתָּב
וְאוּרֵייתָא דְּבַעַל פָּה, דְּאַתְחַשֵּׁב לִיה כְּאֵלוּ אַחְזוּר עֶלְמָא
לְתַהוּ וְבַהוּ, וְגָרִים עֲנִיּוּתָא בְּעֶלְמָא וְאַרְךָ גְּלוּתָא.

(תְּקוּנִים תְּקוּן מִג דָּף פ.ב.)

לְפִיכֵךְ אֲנִי מִבְּקֵשׁ מִמְּכֶם רַבּוּתִי אֵל תַּעֲשׂוּ עֲצֻמְכֶם
תְּמִימִים כְּאֵילוּ אֵינְכֶם יוֹדְעִים, הַכֵּל כְּתוּב
מִפּוֹרֶשׁ, וְהַכֵּל יוֹדֵעַ, וּמִי שֶׁלֹּא יוֹדֵעַ יִקַּח אֶת הַסְּפָרִים
וַיַּעֲיִין בָּהֶם וַיִּמְצֵא.

מ.ט. שְׁאַלְהֶ: הָאֲדַמּוּר שְׁלִי אֹמֵר, מִסְּפִיק נִגְלוּת הַתּוֹרָה:
אֲנִי מִבְּטִיחַ לְכֶם שֶׁאֵם כָּל הָאֲנָשִׁים הָיוּ לוֹמְדִים נִגְלוּת
הִיא בָּא מִשִּׁיחַ תִּיכְף וּמִיד, וְהִיא הַכֵּל טוֹב!

תְּשׁוּבָה: זֶה מֵה שֶׁהָאֲדַמּוּר שֶׁלְךָ אֹמֵר, שֶׁעוֹד לֹא טַעַם
טַעַם תּוֹרָה לְשִׁמָּה, בּוֹאוּ וְנִרְאֵה מֵה אֹמֵר
הַזֶּה "ק וְהַצְדִּיקִים הַקְּדוּשִׁים:

עַם יִשְׂרָאֵל, גּוֹי קְדוּשׁ, זֶה קְרוּב לְאַלְפֵיִים שָׁנָה טוֹבְעִים
בְּגִלוּת הַנּוֹרָאָה, בְּצִרּוֹת שׁוֹנוֹת וּמִשׁוֹנוֹת, כָּל יוֹם גְּרוּעַ
מִקּוֹדֶמוֹ, אֲסוּנוֹת שֶׁלֹּא שִׁיעָרוּם אֲבוֹתֵינוּ, עַל מֵה וְלִמָּה?
מִדּוּעַ הַגְּלוּת הַקְּשָׁה אֵינָה מְגִיעָה לְסִיּוּמָה?

פניני הזוהר מסכת שבועות - דף ו

מי מביא לעולם מלחמות אסונות ועניות?

רבי שמעון בן יוחאי בתיקוני זוהר (תיקון ל') מזהיר: אוי לאלו שלא רוצים ללמד את הזהר, מפני שהם מביאים לעולם עני, מלחמות ואסונות.

בעל חסד לאברהם (מעין ראשון נהר כ"ד) מזהיר אותנו: וגם על ידי החבור ההוא יהיה בטול הקלפות וקלות הגלות והשבתת הקטרוגים.

רבי ירושלמי, (שנת תרפ"א) מעוררים: כבר ידוע לכבודם מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות.

רבינו הקדוש רבי חיים ויטאל (בהקדמה לשער ההקדמות) אוי להם לבריות מעלבונה של תורה שאינם עוסקים בחכמת הקבלה שהיא נותנת כבוד לתורה, כי הם מאריכים הגלות וכל הרעות המתרגשות לבוא בעולם.

זוה אצלי פירוש המשנה (אבות ו, ב): אמר רבי יהושע בן לוי בכל יום ויום בת קול יוצאת מהר חורב ומכרזת ואומרת: אוי להם לבריות מעלבונה של תורה, כי בלי ספק בהיותם עוסקים בפשטיה ובספוריה לבדם היא לוכשת בגדי אלמנותה ושק הושת כסותה וכל האמות יאמרו לישראל "מה דודך מדוד", מה תורתכם מתורתנו, הלא גם תורתכם ספורים בהבלי העולם. אין עלבון תורה גדול מזה, ולכן אוי להם לבריות מעלבונה של תורה ואינם עוסקים בחכמת הקבלה שהיא נותנת כבוד לתורה, כי הם מאריכים הגלות וכל הרעות המתרגשות לבוא בעולם, כנזכר לעיל במאמר שהתחלנו בהקדמתנו זאת וזה עצמו הוא בת קול המכריז בכל יום.

פניני הזהר מסכת שבועות - דף ז

וְנִרְמַז בַּפְּסוּק "קוֹל אוֹמֵר קְרָא", וְעַל כִּיּוֹצֵא בְּזֶה אָמְרוּ גַם
 כֵּן בְּסֵפֶר הַזֹּהָר פְּרִשְׁת בְּהַעֲלֵתָךְ (דף קנ"ב). וְזֶה
 לְשׁוֹנוֹ: רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, וְוִי לְהֵהוּא בַר נָשׁ דְּאָמַר, דְּהָא
 אוֹרֵייתָא אַתָּא לְאַחְזָאָה סְפוּרִין בְּעֵלְמָא, וּמְלִין דְּהַדְיוּטִי.
 וְעוֹד הָאִי מְלָה דְּאוֹרֵייתָא לְבוּשָׁא דְּאוֹרֵייתָא אִיהוּ. וּמֵאֵן
 דְּחָשִׁיב דְּהֵהוּא לְבוּשָׁא אִיהוּ אוֹרֵייתָא מִמֶּשׁ, וְלֹא מְלָה
 אַחְרָא, תִּיפְח רּוּחִיָּה, וְלֹא יְהֵא לִיָּה חוּלְקָא בְּעֵלְמָא דְּאַתָּי.
 וּבְגִין כֵּךְ אָמַר דְּוֹד הַמְּלִךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם (תְּהֵלִים קִיט): 'גַּל עֵינֵי
 וְאַבִּיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרְתְךָ', מֵה דְּתַחֲתוֹת הָאִי לְבוּשָׁא
 דְּאוֹרֵייתָא וְכוּ'. טַפְּשִׁין דְּעֵלְמָא, לָא מְסַתְּכְלִי אֶלְא בְּהֵהוּא
 לְבוּשָׁא, דְּאִיהוּ סְפוּר דְּאוֹרֵייתָא, וְלֹא יִתִּיר וְכוּ'. עוֹד יֵשׁ
 מְקוֹם אַחַר אַחַר כִּיּוֹצֵא בְּזֶה בַּפְּרָשָׁה הַנִּזְכָּר עֲצָמָה (דף קמ"ט):
 וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: וּמֵאֵן דְּאָמַר, דְּהֵהוּא סְפוּרָא דְּאוֹרֵייתָא,
 לְאַחְזָאָה עַל הֵהוּא סְפוּרָא בְּלִבְד קְאָתִי, תִּיפְח רּוּחִיָּה. דְּאִי
 הָכִי, לָאו אִיָּהִי אוֹרֵייתָא עֲלָאָה, אוֹרֵייתָא קְשׁוּט.

פניני הזהר מסכת שבועות - דף ח

רבינו משה חיים לוצאטו זצ"ל צועק: והנה כלל זה הוא בדינו, שכל דור שלא נבנה בית המקדש בימיו, כאלו נחרב בימיו (ירושלמי יומא פרק א' הלכה א'), מאחר שהמה בעלי בחירה והיו יכולים לפעל במעשיהם הטובים שיבנה בית המקדש ולא עשו, לכן מעלה עליהם כאלו נחרב בימיהם. פן הדבר הזה מאחר שלנו משפט הבחירה למאס ברע ולבחר בטוב ולעשות תקונים גדולים על ידי עסק תורתנו ואין אנו עוסקים, נמצא, אנו הגרמא בנזקין, שהסטרא אחרא מתגברת, חס וחלילה, בפרט למוד חכמת האמת, הוא למוד הקבלה, הוא ראש לכל התקונים, כמו שאמר הרב הקדוש רבי שמעון בן יוחאי, זכרוננו לברכה, בפה מלא: דביה יפקון ישראל מגלותא - בזכות למוד הקבלה יצאו ישראל מן הגלות.

זאת אומר גם הרמח"ל, ומוסיף: בן אדם, בין תבין את אשר לפניך, והבט נא וראה, שכל התקונים הגדולים המה תחת ידיך על ידי עסק התורה וחכמת האמת. והנה החכמה הזאת בקרן זווית היא מונחת, ואין דורש ואין מבקש. (ספר דרך עץ חיים להרמח"ל זיע"א - בעל ספר מסלת ישרים - והוא הקדמה לספר פתחי חכמה, והוא מיסד על ספר עץ החיים למורינו - הרב חיים ויטאל ז"ל).

פְּנִינֵי הַזֶּהָר מַסַּכַת שְׁבֻעוֹת - דָּף ט

הַדּוּחָה חֶלֶק הַנִּסְתָּר שֶׁל הַתּוֹרָה, כְּדוּחָה אֶת כָּלָה, וְדוּמָה כְּאֵלוֹ
דּוּחָה אֶת הָאֲחֵדוֹת כָּלוֹ וּמִתְחַיֵּב בְּנִפְשׁוֹ.

כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה, חֶלֶק הַנִּגְלָה וְהַנִּסְתָּר, הַכֹּל אֲחֵדוֹת אֶחָד,
וְהַדּוּחָה חֶלֶק הַנִּסְתָּר שְׂאִינוֹ חִפְּץ בָּהּ, דּוּחָה כְּלָה
וְנִעְנֵשׁ, כִּי הַדּוּחָה חֶלֶק מִן הָאֲחֵדוֹת כְּאֵלוֹ דּוּחָה כָּלוֹ. וּמִכָּל
שֶׁכֶּן הַמְלַעֵיג עַל דְּבָרֵי חֲכָמִים הַעוֹסְקִים בְּחֻמָּה זוֹ
לְהַשְׁפִּיעַ לְהַשְׁכִּינָהּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתַב בְּסֵפֶר הַקְּנָה לוֹ חֲכָמוֹ
יִשְׁכִּילוּ זֹאת, כִּי הַלּוֹמֵד כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה לֹא נִקְרָא חֲכָם רַק
לְמַדָּן, כִּי אִם הַלּוֹמֵד כְּדִי לְהַשְׁפִּיעַ לְמַדָּה הַנִּקְרָאת זֹאת
וְכוּ'. וְזֶה שֶׁכָּתוּב הַנִּעוֹר בְּלִילָה, הֵינּוּ שֶׁהוּא נִעוֹר וְעוֹסֵק רַק
בְּלַבּוּשֵׁי הַתּוֹרָה בְּחֶלֶק הַנִּגְלָה הַנִּקְרָא לִילָה כִּידוּעַ, וְאִינוֹ
חִפְּץ בְּאוֹר הַתּוֹרָה, כִּי אוֹר גִּימְטְרִיָּה ר"ז, הֵינּוּ בְּרִזֵּי
הַתּוֹרָה וְסוּדוּתִיהָ, שֶׁזֶהוּ בְּחִינַת תּוֹרַת הַשֵּׁם שֶׁנִּקְרָא יוֹם,
הֵרִי זֶה דוּמָה כְּאֵלוֹ דּוּחָה אֶת הָאֲחֵדוֹת כָּלוֹ וּמִתְחַיֵּב
בְּנִפְשׁוֹ, מַה שְׂאִין כֵּן אִם חִפְּץ גַּם בְּחֶלֶק הַנִּסְתָּר שֶׁבַתּוֹרָה,
הַגַּם שְׂאִי אֶפְשָׁר לוֹ לְהַשִּׁיגוֹ, עַל זֶה נֶאֱמַר כִּי אִם בְּתוֹרַת
הַשֵּׁם חִפְּצוֹ, וְכָמוֹ שֶׁפִּירַשׁ הָאֱלֹשִׁיךְ, וְכָאֵלוֹ הַשִּׁיג גַּם חֶלֶק
זֶה שֶׁבַתּוֹרָה, כִּי הַתּוֹפֵס חֶלֶק מִן הָאֲחֵדוֹת כְּאֵלוֹ תוֹפֵס כָּלוֹ
כוּ'. (תּוֹלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף פְּרֻשֶׁת קְדוּשִׁים. וְכֵן כְּתוּב בְּסֵפֶר כְּתַנְתַּי פְּסִים

(פְּרֻשֶׁת קְדוּשִׁים)

פניני הזוהר מסכת שבועות - דף י

הגאולה תבוא פשנעסק בחכמת האמת

וְכִךְ זָעַק הַרְמַח"ל זי"ע בְּשַׁעַר הַהִקְדָּמוֹת: אָמַר לִיָּה אֱלֹהֵינוּ
 זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה לְרַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: רַבִּי
 כָּמָה זָכָאָה אַנְתָּ דִּמְהַאי חֲבוּרָא יְתַפְרִינְסוֹן כָּמָה עֲלָאי עַד
 דִּיתְגַּלִּיא לְתַתָּא בְּסוּף יוּמֵיא וּבְגִינִיָּה "וְשַׁבְתֶּם אִישׁ אֶל
 אַחְזָתוֹ" וְכוּ'. הַרִי מְבַאֵר כִּי חֲטָא זֶה הַחַל לְהִיּוֹת מְאָדָּם
 הָרֵאשׁוֹן וְעַד עֵתָהּ, וְכֹאֲשֶׁר נָשׁוּב בְּתַשׁוּבָה לְעֶסֶק מְאֵהָבָה
 בְּחֻכְמָה הַזֹּאת יִגְאָלוּ יִשְׂרָאֵל בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אֲמֵן... וְכַנְגֵּד
 כַּת חֻכְמֵי הַפְּשָׁט אוֹתָם אֲשֶׁר הֵם מוֹאֲסִים לְעֶסֶק בְּחֻכְמַת
 הָאֱמֶת הַנִּקְרָא עֵץ הַחַיִּים וְחַיֵּי עוֹלָם וְעוֹסְקִים בְּסַפּוּרִים
 הַפְּשָׁטִים בְּפִשׁוּטָן בְּלִבָּד, וְאוֹמְרִים שְׁאִין בְּתוֹרָה אֵלָּא
 הַפְּשָׁט בְּלִבָּד, חָס וְשְׁלוֹם, אֲשֶׁר הוּא נִקְרָא עֵץ הַדַּעַת טוֹב
 וְרַע כְּנִזְכָּר לְעֵיל, עֲלֵיהֶם אָמְרוּ (יִרְמִיָּה שָׁם כב): "חֻכְמִים הֵמָּה
 לְהִרְעֵ וּלְהִיטִיב לֹא יִדְעוּ", כִּי בְּסִפְתַּי הָיוּתָם מוֹאֲסִים בְּעֵץ
 הַחַיִּים אֵין הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹזֵר אוֹתָם וְהֵם שׁוֹנִים
 בְּפִשְׁטֵי עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע וּמְהַפְּכִים אוֹתוֹ לְרַע וּמְטַמְּאִים
 אֶת הַטְּהוֹר וְאוֹסְרִים אֶת הַמְּתָר וּפּוֹסְלִים אֶת הַכֶּשֶׁר וְתַקְלוֹת
 רַבּוֹת יוֹצְאוֹת מִתַּחַת יְדֵיהֶם בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים.

פניני הזהר מסכת שבועות - דף יא

וַהֲרִי נִתְבָּאֲרוּ כָּל הַכֹּתוּת אֲשֶׁר בְּעַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר
כָּלָם כְּאַחַד נִמְנְעוּ מִלְּהַחְזִיק בַּחֲכֻמָּה הַזֹּאת, כָּל
אֶחָד כְּפִי סִבְתּוֹ וּפְנִיתּוֹ, עַד שֶׁנִּתְקַיֵּם בָּנוּ בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים
אֵין מְנַהֵל לָהּ מִכָּל בָּנִים יְלָדָה וְכוּ', פִּירוּשׁ, כִּי עַם הָיִיתֶם
בָּנִים מְאֹרֵי קְבֻלָּה, עִם כָּל זֶה נִתְיָאֲשׁוּ מִלְּהַתְעַסֵּק בַּחֲכֻמָּה
הַזֹּאת. וְאֵין סֵפֶק כִּי דְבָרִים אֵלוֹ בְּנִבּוּאָה נֶאֱמָרוּ עַל דּוֹרוֹת
אֵלוֹ הָאֲחֻרֹנִים. שְׁלֵא כִּסְבַּרְת חֲכָמֵי דּוֹרוֹתֵינוּ אֵלֶּה,
הַחוֹשְׁבִים בְּדַעְתָּם כִּי כָּבֵר הַשִּׁיגוֹ מֵהַ שְׁצָרִיךְ לָהֶם
וּשְׂמֵחִים בַּחֲלָקָם, וְהִנֵּה הַכָּתוּב מַעֲיֵד וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ
וַיִּשְׁתּוֹמֵם כִּי אֵין מִפְּגִיעַ, בַּלְשׁוֹן שְׁלִילָה, אוֹי לְאֲזַנִּים שְׂכָךְ
שׁוֹמְעוֹת וְאוֹי לְעֵינַיִם שְׂכָךְ רוֹאוֹת, עֲדוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ עָלֵינוּ,
וְאֵין לָנוּ לֵב לְדַעַת לַחֲזוֹר וּלְהַתְעַסֵּק בַּחֲכֻמָּה הַזֹּאת,
לְהַחְזִיק יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב וְאֲבִיט וְאֵין עֲזָר וְאִשְׁתּוֹמֵם
וְאֵין סוּמָךְ. וְהוּא בְּהִיוֹתֵנוּ עֲסוּקִים בַּחֲכֻמָּה הַזֹּאת, כִּי עַל
יָדָה תִּתְקַרֵּב הַגְּאֻלָּה, וְכִבְיָכוֹל יִשׁוּעָתָה לְשִׁכְנִית עֲזוֹ הָיִינוּ
מִמֶּהָרִים לְהַצְמִיחָהּ, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב וּתוֹשַׁע לִי זֶרְעִי, לִי מִמַּשׁ
כְּבִיכּוֹל, וְכִנְזָפֵר לְעֵיל בְּמֵאֶמֶר שֶׁהַתְּחַלְנּוּ בְּהַקְדַּמְתֵּנוּ זֹאת,
כִּי הַכָּל תְּלוּי בַּעֲסֵק הַחֲכֻמָּה הַזֹּאת, וּמְנִיעַתֵּנוּ מִלְּהַתְעַסֵּק
בָּהּ הִיא גּוֹרֶמֶת אַחֲזוֹר וְעֹכּוֹב בְּנֵין בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ וְתַפְאֲרֵתֵנוּ
הַמְּכֻנָּה וְנִקְרָא הַדֶּר הַכְּרֻמָּל, כְּמוֹ שְׂאֶמֶר הַכָּתוּב רֵאשֶׁךְ
עָלֶיךָ כְּכֻרְמָל.

פְּנִינֵי הַזֶּהָר מַסַּכַת שְׁבֻעוֹת - דף יב

וְזֶה מֵה שְׁאֵמַר הַכָּתוּב: רְאִיתִי וְהִנֵּה הַפְּרָמֶל הַמְדַבֵּר, כִּי לְסִבּוֹת הַנְּזָכְרִים לְעֵיל הָיָה הַפְּרָמֶל מְדַבֵּר שָׁמַם בְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, כְּנִזְכָּר לְעֵיל כִּי כָּל דוֹר שֶׁלֹּא נִבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּיָמָיו, הָרִי הוּא כְּאִלּוּ נִחְרַב בְּיָמָיו, וְכָל עָרָיו הֵם עָרֵי יְהוּדָה נִתְצוּ גַם הֵם וְכָל הָרַעָה הַזֹּאת הִיא מִפְּנֵי הַשֵּׁם מִפְּנֵי חֲרוֹן אַפּוֹ, פִּירוּשׁ מִפְּנֵי הַחֲכָמָה הַזֹּאת, אֲשֶׁר עֲסָקָה לְהוֹרוֹת, כִּי כָּל הַתּוֹרָה שְׁמוֹתָיו שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְזֶה שְׁכָתוּב מִפְּנֵי הַשֵּׁם, הִיא הַחֲכָמָה, שְׁאִין מִתְעַסֵּק בָּהּ, וְגַם וּמִפְּנֵי חֲרוֹן אַפּוֹ, פִּירוּשׁ, כִּי אֵין לוֹ לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא קוֹרֵת רוּחַ בְּעוֹלָמוֹ, אֲלֵא כְּאֲשֶׁר עוֹסְקִים בַּחֲכָמָה זֶה.

בְּזֶהָר שִׁיר הַשִּׁירִים עַל פְּסוּק (שִׁיר הַשִּׁירִים א ז) הַגִּידָה לִי שְׂאֵהְבָה נִפְשִׁי וְכוּ' זְכָאִין כָּל אֵינוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלִין לְמַנְדַּע בַּחֲכָמָתָא דְּמֵאֲרִיהוֹן, וְאֵינוֹן יִדְעִין וּמִסְתַּכְּלִים בְּרִזִין עֵילָאִין, בְּגִין דְּבַר נֶשׁ כַּד נִפִּיק מֵהָאֵי עֲלָמָא, בְּהָאֵי אִסְתַּלְּקוּ מִנִּיהַ כָּל דִּינִים דְּעֲלָמָא. וְלֹא עוֹד, אֲלֵא דְּמִתְפַּתְחָאן לִיהַ תְּרִיסַר תְּרַעֵי דְּאַפְרַסְמוֹנָא דְּכָא דְּכָל חֲכָמָתָא עֵילָאָה תְּלֵיאָה בְּהוּ. וְלֹא עוֹד, אֲלֵא שְׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חָקִיק לִיהַ בְּהוּא פּוֹרְפִירָא, דְּכָל דִּיּוֹקְנִין גְּלִיפִין תַּמָּן בְּהָאֵי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְּאֲתִי, וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲשַׁתְּעֲשַׂעָא בִּיהַ בְּגִין עֲדָן, וְאַחְסִין תְּרִין עֲלָמִין, עֲלָמָא דָּא וְעֲלָמָא דְּאֲתִי. חֲכָמָתָא דְּאַצְטְרִיךְ לִיהַ לְבַר נֶשׁ, חַד לְמַנְדַּע וְלֹאִסְתַּכְּלָא בְּרִזִין דְּמֵאֲרִיהַ. וְחַד לְמַנְדַּע לִיהַ לְגוֹפִיָּה, וְלֹאִשְׁתַּמּוֹדַעָא מֵאֵן אִיהוּ וְאִיךְ אִיהוּ, וְתִיקוֹנָא דְּגוֹפָא הִיאָךְ אֲתַתְּקַן.

פְּנִינֵי הַזֹּהַר מִסַּכַּת שְׁבֻעוֹת - דָּף יג

וְהַיֹּאֵף אִיהוּ זְמִין לְמִיעַל בְּדִינָא קָמִי מְלָכָא דְכוּלָּא. וְחַד, לְמַנְדַּע וּלְאַסְתַּכְּלָא בְּרִזִין דְּנִשְׁמַתִּין. מֵאן אִיהוּ הֵהיא נֶפֶשׁ דְּבִיָּה, וּמֵאן אַתָּא, וְעַל מָה אַתָּא לְהַאי גּוֹפָא סְרוּחָה, דִּיּוֹמָא כָּאן וּמְחָר בְּבִיָּה קִבְרִי. וְחַד לְמַנְדַּע וּלְאַסְתַּכְּלָא בְּהַאי עֲלָמָא דְּאִיהוּ בִּיָּה, וְעַל מָה אַתְתַּקֵּן. וּלְבַתֵּר, בְּרִזִין עֵילְאִין לְאַשְׁתְּמוּדַע לְמֵאֲרִי. וְכָל דָּא יִסְתַּכַּל בַּר נֶשׁ מְגוּ נְהִירוּ דְּאוּרִיָּתָא.

תָּא חֲזִי, כָּל מֵאן דְּאִזִּיל לְהַהוּא עֲלָמָא בְּלֵא יְדִיעָה, אָף עַל גַּב דְּאִית בִּיָּה עוֹבְדִין טָבִין סְגִיאִין, מְפָקִין לִיָּה מְכָל תְּרַעִין דְּהַהוּא עֲלָמָא וְכוּ'. תָּא חֲזִי, מָה כְּתִיב (שִׁיר הַשִּׁירִים א ח): אִם לֹא תִדְעִי לָךְ הִיפָּה בְּנָשִׁים, אִם אֲנִתְּ אַתָּא בְּלֵא יְדִיעָה, וְלֹא אִסְתַּכַּלְתְּ בַּחֲכָמָה, עַד דְּלֹא אַתִּית לְהִכָּא, וְלֹא יְדַעְתְּ רִזִין דְּעֲלָמָא עֵילְאָה, אָף עַל גַּב דְּאֲנִתְּ הִיפָּה בְּנָשִׁים בְּמַצּוֹת וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים לִית אֲנִתְּ כְּדִי לְמִיעַל הִכָּא צְאִי לָךְ וְכוּ' (עכ"ל).

וְאִין סָפֵק כִּי לְכַאוּרָה יִשְׁתּוּמֵם הָאָדָם בְּרֵאוּתוֹ מָה שְׁכַתּוּב לְעֵיל בְּשַׁנֵּי הַמְּאָמְרִים דְּאָף עַל גַּב דְּאִית לִיָּה עוֹבְדִין טָבִין סְגִיאִין, מְפָקִין לִיָּה מְכָל תְּרַעָא דְּהַהוּא עֲלָמָא וְאַתְדַּנַּת בְּכָל יוֹמָא. אָמְנָם הַמְּשַׁכִּיל בְּדַבְרֵי רַבָּן יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי, רַבָּן שֶׁל תַּנְאִים מְאֲרִי מִשְׁנָה, שְׁרֵאוּהוּ בְּעַת פְּטִירְתוֹ שְׁהִיָּה בּוֹכָה, וְהַשִּׁיב שֵׁישׁ לְפָנָיו שְׁנֵי דְרָכִים וְלֹא הָיָה יוֹדַע בְּאִיזָה דְרָךְ מוֹלִיכִים אוֹתוֹ, וּבְמַסְכַּת סְכָה סְפָרוּ עָלָיו גְּדוּלוֹת וְנִפְלְאוֹת וְאָמְרוּ עָלָיו שְׁלֹא הִנִּיחַ לֹא מְקַרָּא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תְלָמוּד וְכוּ' וּמַעֲשֵׂה מְרַכְבָּה שִׁיחַת דְּקָלִים וְכוּ' וְעַם כָּל זֶה הָיָה מִתִּירָא.

פניני הזהר מסכת שבועות - דף יד

גם מצינו ברבי אבהו אשר שופריה מעין שופריה דיעקב אבינו עליו השלום כפי קשר נשמתו בו. ואמרו בגמרא כי עליו נאמר "זקן ונשוא פנים" הוא הראש דא רבי אבהו, שהיו נושאים פנים לדורו בעבורו בשמים, והיה אומר בשעת פטירתו "ואני אמרתי לריק יגעתי לתהו והבל כחי כליתי", וכל בעל שכל יתמה מדברים אלה ולא יובנו, זולתי במה שכתבתי למעלה ענין הפרש עסק התורה בפשטיה, שהם תורת העולם הזה אשר היא הבל לפני תורתו של משיח ותורת העולם הבא וזה סוד "לתהו והבל כחי כליתי". ואלו באתי להאריך בבאור כל המאמרים האלו, יכלה הזמן והמה לא יכלו. אכן נוכל להבין בדרך קצרה כפי הנזכר לעיל, כי שכר מצוות ותורה הפשטיית היא בעולם הזה ובגן עדן הארץ, האמנם למיעל לעלמא עלאה אי אפשר עד שיעסק האדם כפי יכולתו כפי אשר תשיג ידו בחכמת הזהר, ואי לא כדין מפקי ליה מכל תרעין דעלמא עלאה אף על גב דאיהי יפה במצוות ובמעשים טובים. (עכ"ל הקדמת המהרח"ו לעץ חיים). הכל תלוי בעסק החכמה הזאת, ומניעתנו מלהתעסק בה היא גורמת אחור ועכוב בנין בית מקדשנו ותפארתנו.

(הקדמת הרב חיים ויטאל לעץ חיים).

ובגלל שעתידים ישראל לטעם מאילן החיים שהוא ספר הזהר הקדוש, יצאו על ידו מן הגלות.

(רבי שמעון בר יוחאי, הזהר, נשא אות צ')

פְּנִינֵי הַזֶּהָר מִסַּכַּת שְׁבֻעוֹת - דָּף טו

בְּגִין דְּעֵתִידִין יִשְׂרָאֵל לְמִטְעָם מְאִילָנָא דְחַיִּי, דְּאִיהוּ הָאִי
סִפְרָה הַזֶּהָר, יִפְקֹון בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא
בְּרַחֲמֵי. (רַעֲיָא מְהֵימְנָא פְּרִשְׁתָּ נִשְׂא דָּף קַכְד:)

הַגָּאוֹן מְוִילָנָא. (סִפְרָה אֲבָן שְׁלֵמָה 3, 11) מְעוֹרָר אוֹתָנוּ: הַגָּאֵלָה
וּבִיאַת הַמְּשִׁיחַ תְּלוּיִים רַק בְּלִמּוּד הַקְּבֵלָה (רֵאָה עוּד
בְּפָנִים הַסִּפְרָה).

בְּזִכּוֹת לְמוּד הַזֶּהָר הַקְּדוּשׁ יְבוֹא הַגּוֹאֵל.
(רַבִּי אֱלִיָּהוּ בֶן סוּלִימָן מְאֵנִי, כֶּסֶף אֱלִיָּהוּ, שְׁעַר ד')

קְרוֹב לִימוֹת הַמְּשִׁיחַ אֲפֵלוּ נְעָרִים יִדְעוּ נִסְתָּרוֹת

אָמַר לוֹן רַבִּי שְׁמַעוֹן לִית רְעוּתָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
בְּדָא דִּיתְגַּלִּי כָּל כֶּף לְעֵלְמָא, וְכַד יְהֵא קָרִיב לְיוֹמֵי
מְשִׁיחָא, אֲפֵלוּ רַבִּי דְעֵלְמָא זְמִינִין לְאַשְׁכְּחָא טְמִירִין
דְּחֻכְמָתָא וְלִמְנַדַּע בֵּיהּ קִצִּין וְחוּשְׁבָּנִין, וּבְהֵהוּא זְמָנָא
אֲתַגְלִיא לְכֻלָּא. (זֶהָר הַקְּדוּשׁ פְּרִשְׁתָּ וַיֵּרָא דָּף קִיח:).

מְזַרְיָנוּ הָרַב אַבְרָהָם אֲזוּלָאִי זִי"ע בְּהַקְדַּמְתּוֹ לְסִפְרָה אֹר
הַחֲמָה (בְּדָף הַרְאִשׁוֹן טוֹר ג') וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: וּמִשְׁנַת ה'
(אֲלָפִים) ש' לִיצִירָה מְצוּהָ מִן הַמְּבַחֵר שְׁיִתְעַסְקוּ בְּרַבִּים
גְּדוּלִים וְקִטְנִים. עוּד כָּתַב שֵׁם וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: וְאַחַר שְׁבֻזְכוֹת
זֶה עֵתִיד לְבוֹא מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, וְלֹא בְּזִכּוֹת אַחַר, אֵין רְאוּי
לְהַתְרַשֵּׁל, וּמִי שְׁחַנְנוּ הָאֵל וַיִּגַע וַיִּמְצָא וְהִשְׁתַּדַּל וְזָכָה
לְהַשִּׁיג חֵלֶק הַחֲכָמָה הַמְּשֻׁגָּ בְּעוֹלָם הַזֶּה, זָכָה לְטַעַם
בְּעוֹלָם הַזֶּה קִצְתָּ מִתְעַנוּג הַעוֹלָם הַבָּא.

פניני הזוהר מסכת שבועות - דף טז

מי כעמך ישראל! מה נהדר לראות ולהוודע איך עם ישראל מתגייס ללחום מלחמתה של תורה, מצטרף לחיילים בצבא ה' ע"י הלימוד היומי בזוהר הקדוש. מה מפעים ומרגש להוכח לתשוקה של העם כולו להביא את הגאולה השלימה במהרה.

אור הזוהר הולך ומתפשט בעולם כולו וכשיגיע ויבעיר ויאיר כל פינה נזכה בעז"ה לאור שבעת הימים לגאולה השלימה במהרה בימינו אמן.

פְּנִינֵי הַזֹּהַר מַסַּכַת שְׁבֻעוֹת - דָּף יז

סֵפֶר יְהוּדֵי הַזֹּהַר

דְּרָשָׁה הַתְּעוֹרְרוֹת לְחֹדֶשׁ אֱלוֹל, מַעֲלַת זִיכּוּי הַרְבִּים וְהַכְּנָה
לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה עַל יְדֵי לִימוּד הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ, זֹהַר הַשַּׁבָּת, וְזֹהַר
חֵק לְיִשְׂרָאֵל, וְעוֹד, מִכֹּ"ק אֲדַמּוּ"ר מְהַאֲלִמִּין שְׁלִיט"א

לְשֵׁם יַחֲוֹד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתִּיהָ, בְּדַחֲלֵנוּ וּרְחִימוּ,
וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחְדָּא שֵׁם יו"ד ק"י בּוּא"ו ק"י
בְּיַחְדָּא שְׁלִים (ה') בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הַנְּנִי מוֹכֵן וּמְזַמֵּן
לְזִכּוֹת אֶת הַרְבִּים וּלְפָרְסָם בְּרַבִּים לִימוּד הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ
לְאוֹקְמָא שְׂכִינְתָא מַעְפָּרָא, לְעֵלּוּי שְׂכִינַת עוֹזְנֵנוּ אִם הַבְּנִים
שְׂמִחָה, וּבְהַדִּין סְפָרָא סֵפֶר הַזֹּהַר, יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא
בְּרַחֲמֵי. וְיִהִי נַעַם אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנְנָה
עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנְנָה. וְיִהִי נַעַם אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ.
וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנְנָה.

תּוֹרְתּוֹ מְגַן לָנוּ, הִיא מְאִירַת עֵינֵינוּ, הוּא יְמַלִּיץ טוֹב
בְּעַדָּנוּ, אֲדוֹנָנוּ בְּרַי יוֹחֵאֵי. וְאַמְרַתָּם:

אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא, אֲשֶׁרִיכֶם יִשְׂרָאֵל, לְפָנַי מִי אַתֶּם מְטַהְרִין,
וּמִי מְטַהֵר אַתְּכֶם, אָבִיכֶם שְׂבַשְׂמִים. וְאוֹמַר, מְקוֹה
יִשְׂרָאֵל ה', מֵה מְקוֹה מְטַהֵר אֶת הַטְּמֵאִים, אֵף הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא מְטַהֵר אֶת יִשְׂרָאֵל:

פניני הזהר מסכת שבועות - דף יח

בְּרִשׁוֹת הַרְבָּנִים הַגְּאוּנִים, וּמִזְכֵּי הַרְבִּים הַמְקַרְבִּים אֶת אַחֲינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאַבְינוּ שְׁבַשְׁמִים ה' עֲלֵיכֶם יָחִיו, שְׂאֲרָגְנוּ אֶת הַשִּׁיעוּרִים וְהַדְרָשׁוֹת, בְּעִיר בֵּית שֶׁמֶשׁ הַיְשָׁנָה בְּבֵית הַמְדָרֶשׁ "רֵנַת יִשְׂרָאֵל" ו"אֹר חֲבִיב" וּבְרִשׁוֹת כָּל הַקְהָל הַקְדוֹשׁ הַזֶּה, יוֹסֵף ה' עֲלֵיכֶם אֶלֶף פְּעָמִים וַיְבָרֶךְ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם, אָמֵן.

אֲנַחְנוּ מִיַּחֲלִים וּמְצַפִּים שְׁמִקִּידוֹשׁ הַשֵּׁם הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא הַזֶּה הַיּוֹצֵא מֵהַצְּבוּר הַשׁוֹמְעִים שְׁלָנוּ, נִזְכָּה לְבִרְכַּת: "וְקִבְּצֵנוּ יַחַד מִהֲרָה מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ", בְּבִיאַת מְשִׁיחַ צְדָקֵינוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

אֲנַחְנוּ "נֹצְצִים" לְפָנֵי רֵאשׁ הַשָּׁנָה הַבָּאָה עֲלֵינוּ לְטוֹבָה, "וַיִּלָּךְ" אָנוּ הוֹלְכִים מִחִיל אֶל חִיל וְעַם יִשְׂרָאֵל כּוֹלֵם רוֹצִים לְחִזּוֹר בְּתִשׁוּבָה, וְזֶה הֵיא הַזְּמַן הַכִּי הַגְּדוֹל לְהַחֲזִיר אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל בְּתִשׁוּבָה, כְּמֵאֵמֶר הַגְּמָרָא כָּל הַמְזִכָּה אֶת הַרְבִּים אֵין חֲטָא בָּא עַל יָדוֹ, וְהַעֲצָה לְזִכּוֹת לְיוֹם הַדִּין הוּא, לְזִכּוֹת אֶת הַרְבִּים וְשִׁיחָהּ אֶהוּב לְמַטָּה וּנְחַמְד לְמַעְלָה.

חֲלוּקַת מַלְיוֹן סְפָרִים וְשֵׁלֶשׁ מֵאוֹת עֶשְׂרִים אֶלֶף דִּיסקִים שֶׁל סְפָרִים לְחַיִּילִים

לְפָנֵי כְּשִׁמוּנָה שָׁנִים כְּשֶׁגִּרְתִּי עוֹד בְּאַרְצוֹת הַבְּרִית, שְׁלַחְתִּי כְּמָה קוֹנְטֵינֶרִים שֶׁל סְפָרִים בְּאַנְיָה לְחֶלֶק לְבִסְיִסִּי הַצָּבָא בְּאַרְץ, וְגַם כֵּן שְׁלַחְנוּ 320.000 אֶלֶף דִּיסקִים, שֶׁבְּכָל דִּיסק הָיָה כ־500 סְפָרִים, וּב"ה חִילְקוּ אֶת זֶה, וְהַחֲיִילִים הֵיוּ מְאֹד בְּשִׁמְחָה, וְשִׁלְחוּ לָנוּ הַרְבֵּה מִכְתָּבִים.

פְּנִינֵי הַזֹּהַר מִסַּכַּת שְׁבֻעוֹת - דָּף יט

וְרַב אֶחָד חָבַר שְׁלִי שָׁאל אוֹתִי, אַחֲרֵי שֶׁשָּׁמַע מִחֵיל בְּבֵית
הַמְּדַרְשׁ שָׁלוֹ, הֵיִתְכַן שְׁאֵתָה שׁוֹלַח לְחַיִּילִים? אֵין לָךְ
כָּבֵר מֵה לַעֲשׂוֹת, חָבַל עַל הַכֶּסֶף שְׁלָךְ, תִּשְׁלַח יוֹתֵר טוֹב
לְבַנֵּי בְּרַק עֵיר הַתּוֹרָה!!!

הַחֲפֵץ חַיִּים זצ"ל מִחֵבֵר סֵפֶר מֵיָחָד לְחַיִּילִים

עֲנִיתִי לוֹ, הֲלֹא הַדְּפֻסְתִּי גַם סֵפֶר שֶׁהַחֲפֵץ חַיִּים כָּתַב, סֵפֶר
"מַחְנֵה יִשְׂרָאֵל" לְחַיִּילִים, אֲזִי אֲנִי הוֹלֵךְ בְּדַרְכֵינוּ,
וּבִפְרָט שְׁחַיִּיבִים לְהַכִּיר טוֹבָה לְחַיִּילִים, שְׂיֵשׁ לָהֶם מְסִירַת
נֶפֶשׁ, שְׁמוֹסְרִים אֶת נֶפֶשׁם בְּשִׁבְלֵנוּ.

בְּרוּךְ ה' שְׂיֵשׁ בְּמַפְעַל הַזֹּהַר הָעוֹלָמִי הַרְבֵּה חַיִּילִים
שֶׁשָּׁמְחִים לְזִכּוֹת אֶת הַרְבִּים בְּפֶרֶט בְּלִימוּד זוֹהַר
הַקְּדוּשׁ, וְכֹל מִי שֶׁחִשָּׁקָה נִפְשׁוֹ יָכוֹל לְהִיּוֹת שְׂתָף בְּמַפְעַל
הַקְּדוּשׁ הַזֶּה, וּבְזֶה יַחְזְרוּ כָּל עַם יִשְׂרָאֵל בְּתִשׁוּבָה מֵאַהֲבָה,
כְּמוֹ שֶׁשָּׁמְעֵנוּ מִיְהוּדֵי פְּשוּט מִבְּאֵר שְׁבַע שְׁלֹא שָׁמַר תּוֹרָה
וּמִצְוֹת, אֲבָל נִכְנַס לוֹ חֶשֶׁק לְלִמּוּד זוֹהַר הַקְּדוּשׁ וְכָכָה
הַתְּמִיד עַד שְׁסִיִּים אֶת כָּל הַזֹּהַר הַקְּדוּשׁ, וְנַעֲשֶׂה בְּעַל
תִּשׁוּבָה גְּדוֹל, וְעוֹבֵד אֶת ה' בְּשִׂמְחָה.

פניני הזוהר מסכת שבועות - דף כ

זוהר השבת וזוהר חק לישראל לבסיסי צבא

וְעַכְשָׁיו בַּס"ד זְכִינוּ שְׂיִצְאוּ לְאוֹר סֵט "זוהר השבת" שֶׁל
חֲמֵשֶׁה כָּרְכִים. הַסְּפָרִים הַחֲדָשִׁים שֶׁנִּדְפְּסוּ כְּעַתָּה
עַל יְדֵי מִפְעָל הַזוהר הָעוֹלָמִי "זוהר השבת חמשה חלקים
על פרשיות התורה". וְכֵן סֵט "זוהר חק לישראל חמשה
כָּרְכִים". הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים הָאֵלוּ הֵם מֵהַדְּבָרִים הַכִּי
הַגְּדוֹלִים שֶׁדוֹרְנוּ דוֹר הַמְּשִׁיחַ זָכָה לְהַחְזִיר כָּל הַיְהוּדִים
בְּתִשׁוּבָה.

הַסְּפָרִים הַחֲדָשִׁים, "זוהר השבת" מְחַלֵּק לְפִי סֵדֵר
הַפְּרָשִׁיּוֹת 54 פְּרָשִׁיּוֹת הַשָּׁנָה, בְּחֲמֵשֶׁה כָּרְכִים.

תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים חֲשׁוּבִים שֶׁקִּדְּוּ עַל הַמְּדוּכָה כְּדֵי שְׂיִגָּשׁ
בְּשִׁפָּה הַשְּׁוֶה לְכָל נֶפֶשׁ בְּרוּרָה וְנֹעִימָה. וַיְהִי
רְצוֹן שְׁלֵא תָמוּשׁ הַתּוֹרָה בְּכָל חֶלְקֵי הַפְּרָד"ס מִפִּינוּ וּמִפִּי
זֶרַענוּ וּמִפִּי זֶרַע זֶרַענוּ עַד עוֹלָם בְּבִיאַת מְשִׁיחַ צְדֻקֵינוּ
בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

"זוהר חק לישראל היומי" בְּחֲמֵשֶׁה כָּרְכִים, כְּשֶׁמוּ כֵּן הוּא
הַזוהר מְחַק לְיִשְׂרָאֵל שֶׁתִּקַּן הָאָרִיז"ל, עִם תְּרַגּוּם
וְעִם נְקוּדוֹת, הַרְשָׁב"י בְּשִׁמְחָה גְּדוֹלָה עַל הַסֵּט הַזֶּה שְׁלֵא
הִיְתָה לוֹ שִׁמְחָה גְּדוֹלָה כְּזֹאת אֵף פַּעַם.

פְּנִינֵי הַזֹּהַר מַסַּכַת שְׁבֻעוֹת - דָּף כֹּא

בְּחֲצֵי שָׁעָה יְכוּלִים לַחֲזוֹר בְּתִשְׁבּוּבָה

מִי שֶׁקִּוֵּיָא בְּסִפְרֵים הָאֱלוֹהִים רַק כַּמָּה דְקוֹת בְּלִבְדֵי יֵשׁ לוֹ הַתְּעוֹרְרוֹת כְּזֹאת שְׁלֵא הֵיִתָּה לוֹ הַתְּעוֹרְרוֹת כְּזֹאת מִיָּמִיו, וּמִי שֶׁלּוֹמֵד בְּסִפְרֵים אֱלוֹהִים יִזְכֶּה לְהִינָצֵל מִמְּלַחְמַת גּוֹג וּמָגוּג, כִּי נִכְנַס בְּתַבַּת נַח שֶׁל הָרֶשֶׁבִ"י, וְזֶה נַעֲשֶׂה רַק עַל יְדֵי הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ. - הַסִּפְרֵים הָאֱלוֹהִים מְחַלְקִים לְפָרְשֵׁי הַשְּׁבֻעָה לְ-354 יְמֵי הַשָּׁנָה, לְלִמּוּד זְקֵנִים עִם נְעָרִים.

מִי שֶׁלּוֹמֵד בְּסִפְרֵים רַק חֲצֵי שָׁעָה תַּכְּף חוֹזֵר בְּתִשְׁבּוּבָה, כִּי רוֹאֵה אֶת הָאֲמֵת שֶׁל הַחַיִּים, וְצָרִיכִים רַק לְהַדְלִיק אֶת הַנְּשֻׁמָּה כִּי כָּל יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים, וּמִי שֶׁלּוֹמֵד בְּזֶה רַק קִצָּת מִקְּבֵל אֶת הַזִּרְיָקָה הָרֵאשׁוֹנָה, וְזֶה כְּבָר מְסַפֵּיק שֶׁהַנְּשֻׁמָּה שָׁלוֹ תִּבִּין מַה חוֹבְתוֹ בְּעוֹלָמוֹ, בְּסִפְרֵים אֱלוֹהִים יֵשׁ לָכֶם לְקוֹט מִכָּל סִפְרֵי הַזֹּהַר עִם בִּיאוֹר בְּעַל הַסֵּלֶם זַצ"ל עַל עֲנִינֵי שָׂכָר וְעוֹנֵשׁ וְגַדְל מַעֲלַת זִכּוּי הָרַבִּים וְהַחֲזֵרַת יְהוּדִים בְּתִשְׁבּוּבָה.

בְּכָל סְעוּדוֹת שַׁבָּת אַתָּה מְאַרְחָ אֶת הָרֶשֶׁבִ"י וַיּוֹשֵׁב אֶתְכֶם בְּסְעוּדָה.

פניני הזוהר מסכת שבועות - דף כב

הרשב"י זי"ע יושב אתנו בלומדינו תורתו

אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגוון, עכל"ק (הצה"ק רבי אברהם אזולאי, הצה"ק רבי אברהם גלאנטי זיע"א, "אור החמה" קכ"ג ע"ב).

מי שיש לו זכות גדול יראה להשיג הספרים לבית מדרשו ויהיה נחשב בין מזכי הרבים שמזהירים פכוכבים לעולם ועד ובגדל פח זכות הרבים של העוזרים והמסייעים למפעל הקדוש הזה, יזכו לראות מיוצאי חלציהם רב תענוג ונחת דקדושה, עד אשר נזכה בקרוב שיערה השם עלינו רוח טהרה, ונזכה לטהר לבבנו לעבד ליוצרנו בכל כחנו ובכל נפשנו ובכל מאדנו, ותקים הבטחת הרעיא מהימנא "בהאי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי", בבית גואל צדק במהרה בימינו, אמן.

פְּנִינֵי הַזֹּהַר מַסַּכַת שְׁבֻעוֹת - דָּף כַּג

רק יחידי סגולה זוכים להיות שתפים במפעל הזוהר הקדוש
 איך יכול להיות שדברים גדולים כאלו לזכות את הרבים
 ולהיות שתף למפעל הזוהר לחלק ספרי זוהר בחינם,
 ולהשתתף בדברים הגדולים האלו ובפרט שהציעו
 לאנשים ללכת ישר לדפוס לשלם, ומפעל הזוהר לא
 מעוניין לראות כסף, רק להציל את עם ישראל לשם
 שמים, אז איך יכול להיות, שאין עשרות אלפים אנשים
 שישתתפו בדבר הגדול הזה?

אם ספור נפלא עם הצה"ק רבי ר' אלימלך ואחיו רבי
 ר' זושא זי"ע. שניהם הלכו יחדיו לאסף כסף
 לפדיון שבויים, הם הגיעו לבית אחד של עשיר גדול מאד.
 העשיר הזה הכניס אותם לביתו בכבוד גדול ונתן להם
 כסף משמש מאד, כמו בימנו חמשה אגורות בלבד.
 [המטבע הזאת היה נותן לכל אחד שבא לקבץ צדקה,
 וכלם זרקו לו את זה חזרה בפנים. לכן שנים רבות שהכסף
 הזה לא הלך ממנו, ונשאר אצלו, וכל פעם שמקבצי
 הצדקה יצאו מהבית, העשיר היה עומד מאחורי הדלת
 לשמוע איך מקללים אותו ומדברים עליו כל מיני דבורים
 גרועים]. כשהצדיקים הקדושים האלו יצאו, אמר הרבי ר'
 זושא לרבי ר' אלימלך זי"ע, מה נעשה הוא לא ברשימה!
 העשיר שומע דבורים כאלו, פתח את הדלת ושואל אותם
 מה זה שאמרתם שאני לא ברשימה? האם אתם עשיתם
 טעות שבאתם אלי, זאת אומרת שאני לא ברשימה לבוא
 אלי לקחת כסף?

פניני הזהר מסכת שבועות - דף כד

הַצְדִּיק עוֹנֶה לְהַעֲשִׂיר, לא, לא. לא על הַרְשִׁימָה בְּאֶרֶץ
 דְּבַרְנוּ, רק על הַרְשִׁימָה בְּשָׂמִים. כי בְּשָׂמִים יֵשׁ
 רְשִׁימָה מִי שֵׁישׁ לוֹ הַזְכוּת לְתֵת כֶּסֶף לְצַדָּקָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת
 שֶׁל פְּדִיוֹן שְׁבוּיִים שְׁאֵנְחָנוּ אוֹסְפִים, וְזֶה דְּבַר גָּדוֹל מְאֹד,
 וְחֲשַׁבְנוּ שְׂאֵם נִתְּתָם מִטְּבַע כֹּזֵאת, זֹאת אוֹמֶרֶת שְׂאֵתָם לֹא
 בְּרְשִׁימָה הַזֹּאת בְּשָׂמִים, וְאֵין לָנוּ שׁוֹם תְּלוּנוֹת עָלֶיךָ חֵס
 וְשָׁלוֹם, דְּבַרְנוּ רק מה הוֹלֵךְ בְּשָׂמִים.

הַעֲשִׂיר אוֹמֵר, אִם מְדַבֵּר עַל רְשִׁימָה כֹּזֵאת, אֲנִי רוֹצֶה
 לְדַעַת כִּמָּה כֶּסֶף אֶתֶם צְרִיכִים בְּשִׁבִיל הַפְּדִיוֹן
 שְׁבוּיִים?

עֲנֵנוּ לוֹ סְכוּם גָּדוֹל מְאֹד... הַעֲשִׂיר אוֹמֵר אֲנִי רוֹצֶה לְתֵת
 לָכֶם אֵת כָּל הַכֶּסֶף שְׂאֵתָם צְרִיכִים בְּשִׁבִיל הַמְצָוָה
 הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת, וְהוֹלֵךְ וּמְבִיא כָּלִי גָדוֹל שֶׁל חֲתִיכוֹת
 מִטְּבָעוֹת שֶׁל זָהָב, וְרוֹצֶה לְתֵת אֵת כָּל הַסְּכוּם, הַצְדִּיקִים
 אוֹמְרִים לוֹ, סְלִיחָה, אֲנַחְנוּ לֹא יְכוּלִים לְקַחַת אֵת כָּל
 הַסְּכוּם רק חֲצִי מֵהַסְּכוּם שְׁאֵנְחָנוּ צְרִיכִים, כִּי יֵשׁ בְּרְשִׁימָה
 עוֹד הַרְבֵּה יְהוּדִים שְׁצְרִיכִים לְזָכוֹת בַּמְצָוָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת,
 וְקַבְּלוּ רק חֲצִי מֵהַסְּכוּם.

פְּנִינֵי הַזֹּהַר מִסַּכַּת שְׁבֻעוֹת - דָּף כה

מִהֶסְפֹּר הַזֶּה אֲנַחְנוּ רוֹאִים מוֹסֵר הַשֶּׁכֶּל, שֶׁלֹּא כָּל אֶחָד יְכוּל לְזַכּוֹת לְמַצּוֹת גְּדוּלוֹת כָּאֵלוֹ, לְהַבִּיא אֶת הַמְּשִׁיחַ, וּכְמוֹ שֶׁכָּתַב הַרְבֵּי מְקַאמֶאֲרָנָא זי"ע, שֶׁלְזַכּוֹת לְדַבָּרִים כָּאֵלוֹ, צָרִיכִים הֵרֵבָה לְבָכּוֹת לַהֲשִׁי"ת שֶׁיִּזְכּוּ לְהַנְצִיל מִהָעָרֶב רַב וְלַעֲשׂוֹת הַכֹּל רַק לְשֵׁם שָׁמַיִם, לְזַכּוֹת אֶת הַרְבִּים, זְכִיּוֹת כָּאֵלוֹ לֹא מְחַלְקִים בְּחִנָּם, וְאֶפִּילוּ אֵלּוֹ שֶׁמְזַכִּים אֶת הַרְבִּים, אִם לֹא מִתְפַּלְלִים וּבּוֹכִים לֵה' לֹא זּוֹכִים לְדַבָּרִים גְּדוּלוֹת כָּאֵלוֹ, כְּמוֹ לְמַשָּׁל עִם הַסְּפָרִים הַחֲדָשִׁים שֶׁל זֹהַר הַשַּׁבָּת 5 כְּרָכִים וְזֹהַר חֵק לְיִשְׂרָאֵל 5 כְּרָכִים, מִי שְׁלוֹמֵד אֶת זֶה רַק חֲצִי שָׁעָה תַּכְּף חוּזֵר בְּתִשׁוּבָה, כִּי רוֹאֵה אֶת הָאֱמֶת שֶׁל הַחַיִּים, וְצָרִיכִים רַק לְהַדְלִיק אֶת הַנֶּשֶׁמָה כִּי כָּל יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים, וּבְגִלָּל זֶה עָשִׂינוּ סְפָרִים שְׁמַי שְׁלוֹמֵד בְּזֶה רַק קָצֵת יִקְבַּל אֶת הַזְרִיקָה הָרֵאשׁוֹנָה, וְזֶה כְּבָר מִסְפִּיק שֶׁהַנֶּשֶׁמָה שָׁלוֹ תִּבִּין מֵה חוֹבָתוֹ בְּעוֹלָמוֹ, בְּסְפָרִים אֵלּוֹ יֵשׁ לָכֶם לְקוֹט מְכַל סְפָרֵי הַזֹּהַר"ק עִם בְּאוֹר בַּעַל הַסֵּלֶם זצ"ל עַל עֲנִינֵי שְׂכָר וְעוֹנֵשׁ וְזִיכּוּי הַרְבִּים, וְעוֹד.

פניני הזהר מסכת שבועות - דף כו

וְלִזְכוֹת לְדַבְרִים גְּדוּלִים כְּאֵלוֹ, זֶה לֹא פָּשׁוּט, לֹא מְחַלְקִים
 אֶת הַזְּכוֹת הָאֵלוֹ בְּחֶנֶם, צְרִיכִים הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ
 מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲדַרְבֵּה, תִּנְסוּ לְבַקֵּשׁ מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא שְׂאֵתֶם רוֹצִים לִהְיוֹת בְּרִשְׁיָמָה לִזְכוֹת אֶת הַרְבִּים, וְה'
 בּוֹדְאֵי יַעֲזֹר לָכֶם, כִּי כִּף כְּתוּב בְּ"שֶׁבֶט מוֹסֵר" וּבְ"רֵאשִׁית
 חֲכָמָה" וְעוֹד, שְׁפָל בַּעַל תְּשׁוּבָה צָרִיךְ לִזְכוֹת אֶת הַרְבִּים,
 [וְאֵנְחָנוּ רֹאִים אֶת זֶה הַרְבֵּה פְּעָמִים, אִיךָ שְׁמַטְלִפְנִים
 אֲנָשִׁים וּמְבַקְשִׁים שְׂרוֹצִים לִהְיוֹת שְׂתַפִּים לִזְכוֹי הַרְבִּים
 לְחַלֵּק בְּכָל הַבְּתִי מְדַרְשִׁים בְּעָרֵי אֶרֶץ הַקְדוּשָׁה] וְהַלּוֹאֵי
 שְׂאֵנִי בִּיחַד עִם כָּלֵל יִשְׂרָאֵל נִזְכָּה לִהְיוֹת בַּעֲלֵי תְשׁוּבָה
 בְּאַמֶּת.

רק על ידי מסירות נפש אפשר להצליח באמת

וּבְשִׁבְיָל לִזְכוֹת לְהִתְחַבֵּר לְרֵשֶׁב"י צָרִיךְ הַרְבֵּה מְסִירוֹת
 נֶפֶשׁ כִּי הַבַּעַל דְּבַר נֶלְחָם בְּכָל הַכּוֹחוֹת, לְכֵן בּוֹאוּ
 וּנְתַחֲבֵר לְכָל מִי שְׂיֵשׁ לוֹ מְסִירוֹת נֶפֶשׁ לְמַעַן עִם יִשְׂרָאֵל,
 וְכָל מִי שְׂרוֹצֵה לְחַלֵּק לְחִילִים בְּצַבָּא וּבַפֶּרֶט בְּבִתֵּי כְּנִסְיוֹת
 שֶׁל הַצַּבָּא, נִתֵּן לוֹ סִטִּים בְּחֶנֶם, כִּי הֵם הַשְּׁלִיחִים שֶׁלָּנוּ
 בְּחִזֵּית מוֹל הָאוֹיְבִים וּמְסַכְּנִים אֶת נַפְשָׁם בְּמְסִירוֹת נֶפֶשׁ
 גְּדוּל, וּבּוֹדְאֵי מִן הַשָּׁמַיִם רוֹצִים לְשָׁמֹר אוֹתָם, עַל כֵּן אָנוּ
 מְבַקְשִׁים לִזְכוֹת אוֹתָם שֶׁהַרֶשֶׁב"י יִלּוּהוּ אוֹתָם בְּכָל דְּרָכֵיהֶם.

וּמוֹבָא בְּשֵׁם הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְדוּשׁ זִי"ע שְׂאֵמֵר שְׂמִשִּׁיחַ
 יָבוֹא בְּזִכוֹת הַחִילִים הַפְּשׁוּטִים, וְהַכּוֹנֵה כִּי לָהֶם
 יֵשׁ מְסִירוֹת נֶפֶשׁ מִמֶּשׁ בְּתַמִּימוֹת.

פְּנִינֵי הַזֹּהָר מִסַּכַּת שְׁבֻעוֹת - דָּף כֹּז

יָדוּעַ שְׁמִשִּׁיחַ כְּבָר בְּפֶתַח אֵז לָמָּה לֹא בָּא? עַל מָה מְחַכִּים?
 מִסְפָּרִים שְׁפַעַם אַחַת אָמַר הַרְבֵּי מְטָאֲלָנֶע זִי"ע
 לְתַלְמִידִים וְהַמְקַרְבִּים שְׁלוֹ, שְׁהַגְאֹלָה כְּבָר
 מִמֶּשׁ בְּפֶתַח - מְשִׁיחַ עוֹמֵד וּמוֹכֵן וּמְחַפֶּה לְבוֹא לְמִטָּה,
 וְלֹא בָּא, בְּגִלְל אֲנָשִׁים מִיְחָדִים שְׁמַעְפְּכִים אוֹתוֹ בְּגִלְל
 מַעֲשִׂיהֶם.

אֶחָד מִן הַתְּלִמִּידִים עָנָה בְּכָאֵב "לָמָּה שְׁפַל הַדּוֹר יִצְטָרְכוּ
 לְסַבֵּל, בְּגִלְל יְחִידִים שְׁמַעְפְּכִים אֶת הַגְּאוּלָּה?"

הַדְּבָר הַנִּכּוֹן שֶׁהָיוּ צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת לְהוֹרִיד אוֹתָם מִן
 הַדְּרָךְ, כְּדִי שְׁלֹא יַעֲכָבוּ הַגְּאוּלָּה וּבִיאַת הַמְּשִׁיחַ.

הַרְבֵּי מְטָאֲלָנֶע הִסְתוּבֵב וְאָמַר בְּשִׁקְט, שְׁרַק הוּא יִשְׁמַע,
 "אַתָּה הוּא אֶחָד מִן הַמַּעֲפְכִים..."

מִיָּבַע הַבֵּן אָדָם הוּא, שְׁמַחֲפֵשׁ אֲשָׁמִים בְּכָל דְּבָר, הוּא כָּל
 פַּעַם בְּטוֹחַ שְׁזָה לֹא הוּא, וְרַק אַחַר אֲשֶׁם, הוּא הַכֹּל
 בְּסִדְר, הוּא נָקִי, הוּא עוֹשֶׂה הַכֹּל מֵה שְׁצָרִיךְ - הַבְּעָיָה זֶה
 רַק הַשְּׁנִי.

כְּשֶׁבֵן אָדָם מֵרָאָה עִם הָאֲצִבֵּעַ עַל אַחַר, הַשְּׁלֵשׁ אֲצִבֵּעוֹת
 אַחֲרוֹת מְתַכּוֹפְפִים מִתַּחַת לְאֲצִבֵּעַ הַמֵּרָאָה עַל
 אַחַר, וּמֵרָאִים עַל אוֹתוֹ הַבֵּן אָדָם הַזֶּה לְבַד גַּם כֵּן, וְאוּלִי
 עוֹד יוֹתֵר מִן הַשְּׁנִי...

פניני הזוהר מסכת שבועות - דף כח

בְּגִלְגַּל זֶה, אִם עוֹשִׁים אֶת הַחֲשׁבוֹן הַנֶּפֶשׁ הַכּוֹאֵב,
שְׁלֹדְאוּנוּ לֹא זָכִינוּ עוֹד לְבִיאַת הַמְּשִׁיחַ,
לְהִרְאוֹת אֶת הָאֶצְבַּע הָאֵשׁ עָלָיו לְבַד, לַעֲשׂוֹת חֲשׁבוֹן
הַנֶּפֶשׁ, וְאִם כּוֹלֵם יַעֲשׂוּ אֶת הַחֲשׁבוֹן הַזֶּה, נִזְכָּה בְּוודָאִי
כַּמָּה יוֹתֵר מֵהָר לְקַבֵּל פְּנֵי מְשִׁיחַ צְדִקְנוּ כב"א.

וְזֶה מֵה שֶׁכְּתוּב בְּזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ מִי אֵשׁ בְּכָל הָאֲסוּנוֹת
וּמַעֲכָב אֶת בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ אֵלָיו שְׁלֹא לומְדִים תּוֹרַת
הַסּוּד.

כְּמִבּוֹאֵר (תיקוני זוהר" תיקון ל') "אוֹי לְאֵלֹהֵי שְׁלֹא רוֹצִים
לְלַמּוֹד אֶת הַזֹּהַר, מִפְּנֵי שֶׁהֵם מְבִיאִים לְעוֹלָם
עֲנִי, מִלְחָמוֹת וְאֲסוּנוֹת" וּמַעֲכָבִים אֶת הַגְּאוּלָּה. וְכִךְ כְּתוּב
וּפְסָקוֹ הַבַּיִת דִּין צְדִק בְּשֵׁנַת תּרפ"א.

פְּנִינֵי הַזֶּהָר מִסַּכַּת שְׁבֻעוֹת - דָּף כֹּט

עֲצוֹת לְחֹדֶשׁ אֱלוֹל לְהַרְבוֹת בְּזִכְוִיּוֹת

אֱלוֹל – רֵאשִׁי תְּבוֹת "אֲנִי לְדוֹדֵי וְדוֹדֵי לִי"

עוֹמְדִים אָנוּ בְּעֲצוּמוֹ שֶׁל חֹדֶשׁ אֱלוֹל, חֹדֶשׁ שְׁמֵרָבִים בּוֹ בְּתִשְׁבֻּבָה וּתְפִלָּה וְצִדְקָה כַּהֲכֵנָה נְאוּתָה לַיָּמִים הַקְּדוּשִׁים הַבֶּעַל"ט. יִשְׂרָאֵל קְדוּשִׁים הֵמָּה, וּמִי מֵאַתָּנוּ אֵינוֹ מְנַסֶּה לְהוֹסִיף בְּתוֹרָה וּבְתִפְלָה וּבְעֲנִינִים שְׁבִין אָדָם לְחַבְרוֹ כִּכָּל אֲשֶׁר בִּיכָלְתוֹ בְּכַדֵּי לְהוֹסִיף לְעֲצוּמוֹ זְכוּיּוֹת לַיּוֹם הַדִּין. הִנֵּה הַיָּמִים הַנּוֹרָאִים בָּאִים וְעֲלִינוּ לְהִתְכַוֵּן בְּהֲכֵנָה דְרָבָה לַיָּמִים אֱלוֹ.

אִם נִזְכָּרִים שְׁיָמִים הַנּוֹרָאִים הוֹלְכִים נוֹפֵל פֶּחַד גָּדוֹל.

יֵשׁ לְהִתְכַוֵּן מִבְּעוֹד מוֹעֵד בְּתִשְׁבֻּבָה וּבְמַעֲשֵׂים טוֹבִים לְקִרְאָת הַיָּמִים הַנּוֹרָאִים הַבָּאִים לְקִרְאָתָנוּ.

רְשָׁב"י הַעִיד עַל עֲצוּמוֹ, שֶׁהוּא יָכוֹל לְפַטֵּר אֶת כָּל הָעוֹלָם כָּל מִן הַדִּין.

"כֹּף אֶחָד כָּבֵד צָרִיךְ לְהַכִּין אֶת עֲצוּמוֹ לַיּוֹם הַדִּין הַמְתַּקְרָב וּבֹא וְהַדְּבַר הַכִּי גָדוֹל שְׁמוּבָא בְּכָל סְפָרֵי הַצְּדִיקִים הוּא לְלַמֵּד וּלְהַרְבוֹת בְּלִמּוּד זֹהָר הַקְּדוּשׁ בְּפָרֹט בִּימֵי אֱלוֹל.

עוֹמְדִים אָנוּ בְּחֹדֶשׁ אֱלוֹל שְׁלֵהֵי הַשָּׁנָה, כָּל חַד וְחַד מִתְעוֹרֵר לְהִתְכַוֵּן כִּיֻּצַּד וּבְמָה עֲבָרָה עָלָיו הַשָּׁנָה, לְפִשְׁפֹּשׁ וּלְמַשְׁמֵשׁ בְּמַעֲשָׂיו לְתַקֵּן אֶת הַטְּעוֹן תְּקוּן, לְשׁוּב אֶל הַשֵּׁי"ת, וּלְקַבֵּל עַל עֲצוּמוֹ מִכָּאן וּלְהֵבֵא לְהוֹסִיף חֵיל וְאַמֶּץ בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה וְעַבּוּדַת ה'.

פניני הזהר מסכת שבועות - דף ל

שיחת אלול של החפץ חיים

תלמיד ישיבת ראדין, ספר, "כשנכנסתי לישיבה בחדש אלול, עלה החפץ חיים זי"ע להיכל הישיבה, לפני תחלת מנחה, ונשא דברים במשך שלוש דקות.

וספר שבפולין וברוסיה, לא גדלו אתרוגים. היו מיבאים אותם מהארצות החמות, בקשיים רבים ובתנאים קשים, רבים נפסלו בדרך, ומחיר האתרוגים עלה לשמים. אתרוג כשר נמכר בחמשה רובלים, שזהו הון רב. ומחיר אתרוג מהדר יכול היה להגיע לחמשים רובלים, וזהו הון עתק.

העשירים בלבד, השיגה ידם לרכש אתרוג משלהם, והמון העם יצא ידי חובה בנענוע חטוף ב"אתרוג הקהל" שרכשה הקהלה במאמץ משתף.

ואמר החפץ חיים, אנו בחדש אלול והחגים מתקרבים, וכל אחד חושב לעצמו: אח, אילו רק הייתי עשיר.

ואילו היית עשיר, אז מה? הו אז, הייתי יכול לרכש לעצמי ארבעה מינים מהדרים. ואלו עשיר מפלג הייתי, אז הייתי רוכש אתרוג הדר שבהדר, בחמשים רובלים. המצוה שוה כל מחיר!

פניני הזוהר מסכת שבועות - דף לא

וְזֶה נְכוּן, אֲבָל הָבָה נְתַבּוּנִין!!!

מִצְוֹת נְטִילַת לֹולֵב וְאַתְרוּג מִן הַתּוֹרָה, הֵיא בְיוֹם הָרֵאשׁוֹן שֶׁל סְפוֹת בְּלֶבֶד. בְּשָׂאֵר הַיָּמִים, אֵינָה אֶלָּא מִדְּבָרֵי חֻכְמִים. וְהַגְמָרָא אוֹמֶרֶת, שְׁבַהֲגִבְהֶתֶם יוֹצְאִים יְדֵי חוֹבָה, הַנֶּעֱנוּעִים אֵינָם אֶלָּא "שִׁירֵי מִצְוָה". וּבִשְׁבִיל מִצְוָה אַחַת מִן הַתּוֹרָה, שְׁמַתְקִימַת בְּרִגְעַ קָט, מִשְׁתּוֹקְקִים אָנוּ לַעֲשִׂירוֹת, שִׁיעֲלָה בְיַדֵּינוּ לְקִימָה בְּהַדּוּר. אֲכֵן, כִּף נֶאֱדָה וְכִף יֵאָה.

אֲבָל נִזְכֵּר דְּבָרֵי הַתְּלִמוּד הִירוּשְׁלָמִי, שֶׁ"תְּלִמוּד תּוֹרָה כִּנְגַד כָּלִים", כִּנְגַד כָּל הַמִּצְוֹת גַּם יָחַד, וְהֵינּוּ מִלָּה אַחַת שֶׁל תְּלִמוּד תּוֹרָה! כְּלוֹמֵר, אִם נִנְיַח עַל כִּף הַמְּאֻזְנִים הָאֶחָת מִצְוֹת שׁוֹפֵר וְלוּלֵב וּמִצְוָה, צִיצִית וּתְפִילִין וּמִלָּה, הַכֹּל בְּכֹל, וּבְכֹף הַשְּׁנִיָּה מִלָּה אַחַת שֶׁל תְּלִמוּד תּוֹרָה, יִכְרִיעַ מִשְׁקָלָה! כִּי "נֵר מִצְוָה וְתוֹרָה אוֹר". כֹּל הָאוֹרוֹת יִזְרְחוּ מֵאוֹרֵן, וְהִבְזַק אֶחָד שֶׁל בָּרַק כִּנְגַד כָּלִים!

פניני הזהר מסכת שבועות - דף לב

בדקה אחת נאמרות כמאתים מלים

"וְהֵתְבוּנָתִי בְשֵׁעוֹן", אָמַר הַחֹפֶץ חַיִּים. "בְּדָקָה אַחַת נֶאֱמָרוֹת כְּמֵאֵתִים מְלִים! בְּשֵׁעָה, כְּתַרְיֶסֶר אֶלֶף. וְלִמּוּד תּוֹרָה כְּנֶגֶד כּוֹלָם יוֹצֵא שְׁכָל דְּבוּר תּוֹרָה נִכְפָּל ב-613, עֵתָה כָּל שְׁעָה שָׁוְה עֶרְךָ לְיוֹתֵר מִשְׁבַּע מְלִיוֹן מִצְּוֹת, [7,356,000] בְּשֵׁעוֹר תּוֹרָה אֶחָד שָׁבוּ 'שׁוֹמְעֵ כְּעוֹנָה'..."

חֲדָשׁ תִּשְׁרִי מְזֻלוּ מֵאֲזֻנִים, כִּי שׁוֹקְלִים אֶת מַעֲשֵׁי הָאָדָם בְּמֵאֲזֻנִים, וְדִינוֹ נִקְבַּע כְּפִי מֵאֲזֵן הַמִּצְוֹת וְהַעֲבֵרוֹת. הַרוּצָה לְזִכּוֹת בְּדִין, וְאִין עוֹד זְמַן רַב, יִמְהַר לְסַגֵּל מִצְּוֹת אִיכוּתִיּוֹת וּמְכַרִיעוֹת, שְׁמִשְׁקָלָן יִטָּה לְטוֹבָה. וְאִין כְּמוֹ שֵׁעוֹר תּוֹרָה! וְאִם בְּשֵׁעֲתִים, הֲרִי הַחֲשָׁבוֹן עוֹלָה לְכַדִּי אַרְבַּע עֶשְׂרֵה מְלִיוֹן. אַרְבַּע שְׁעוֹת, עֶשְׂרִים וּשְׁמוֹנֶה מְלִיוֹן.

שבששניה אחת בלבד זוכים לפי-28.000 שנה תורה

וְהַ"בֵּן אִישׁ חַי" כָּתַב בְּשֵׁם הַמְּקַבְּלִים, שְׁשֹׁכֵר לִמּוּד הַתּוֹרָה בְּשִׁבְת פִּי אֶלֶף מִיּוֹם חוֹל. הֲוִי אָמַר, שְׂדָקָה אַחַת שֶׁל לִמּוּד בְּשִׁבְת, אִמְרָה עַל פְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַ בְּשִׁלְחַן הַשְּׁבֵת, שְׁכָרָה כְּלִמּוּד רְצוּף שֶׁל שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה וַחֲצִי שְׁעוֹת בְּיוֹם חוֹל, וְשׁוֹת עֶרְךָ לְמֵאָה עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם וַחֲצִי מְלִיוֹן מִצְּוֹת!

שְׁבֵת אַחַת נוֹתְרָה לָנוּ עַד רֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְצָרִיךְ לְחַטּוֹף כְּמָה שְׁיוֹתֵר תּוֹרָה, אִם בְּלִמּוּד הַנְּגִלָּה אָמְרוּ כָּךְ הַמְּקַבְּלִים, עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה עַל לִמּוּד הַנְּסִתָּר, שְׁעַל לִמּוּד הַזּוֹהַר הַקְּדוּשׁ בְּשִׁבְת קוֹדֶשׁ שָׁוְה מֵאָה מְלִיוֹן שָׁנָה תּוֹרָה. [רֵאשׁ בְּהַמְשָׁךְ].

פְּנִינֵי הַזֶּהָר מִסַּכַּת שְׁבֻעוֹת - דָּף לֵג

גִּזְרָתָנוּ מִנַּח עַל כַּף הַמֵּאזְנִים. יֵשׁ לְתַקֵּן שָׁנָה שְׁלִימָה, וְאֵין אֲמֻצְעֵי חֶזֶק יוֹתֵר וּמִשְׁפִּיעַ יוֹתֵר, מִתּוֹסַפֵּת בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וּבִפְרָט תּוֹרַת הַרְשָׁבָ"י בְּלִימּוּד זֶהָר הַקְּדוּשׁ, שְׁבַשְׁנֵיָה אַחַת בְּלִבָּד זֻכִּים לְפִי-28.000 שָׁנָה תּוֹרָה [הַבְּאוּר: מֵאָה מְלִיוֹן שָׁנָה תּוֹרָה, לְחֶלֶק לְשָׁשִׁים, שְׁוֹה 1,666,666 כְּלוּמַר מְלִיוֹן וּשְׁנֵי שְׁלִישׁ, לְחֶלֶק לְשָׁשִׁים שְׁנִיּוֹת, שְׁוֹה בְּשְׁנֵיָה אַחַת 27,777.777 כְּלוּמַר כְּעֶשְׂרִים וּשְׁמוֹנֵה אֶלֶף שָׁנָה תּוֹרָה, בְּנוֹסֵף כָּל מִלָּה תּוֹרָה נִכְפַּל בְּשֵׁשׁ מֵאוֹת שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, וּבְשְׁנֵיָה אַחַת אֶפְשָׁר לוֹמַר שְׁלֹשׁ מְלִים תּוֹרָה, לְפִיכָּד יוֹצֵא, כְּחֻמְשֵׁים מְלִיוֹן מְצוּוֹת בְּשְׁנֵיָה אַחַת].

בְּפָרְשַׁת הַשְּׁבוּעַ כִּי תָבֵא קָרְאֵנוּ עַל צ"ח קְלָלוֹת, וְכָל אֶחָד מְזַדְעָזֵעַ וְתַמְהָה, לְמִי מִגִּיעַ כָּל כָּף הַרְבֵּה קְלָלוֹת, בְּנֻדָּאֵי לְרִשָּׁע וְכוּפֵר רַח"ל, וְאֵלוֹ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה מְלַמֶּדֶת אוֹתָנוּ, (דְּבָרִים פָּרָק כַּח מִז) "תַּחַת אֲשֶׁר לֹא עֲבַדְתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵבָב מְרֹב כָּל", כְּלוּמַר מְצוּוֹת הַשְּׂמִיחָה הִיא עֶקֶר עֲבוֹדָתָנוּ, וּבְאַמַּת, כְּבָר אָמַר כֵּן הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק רֵאשׁ הַיִּשְׁיבָה רַבִּי עֲזָרָא עֲטִיָּה זְכוּתוֹ תִּגַּן עָלֵינוּ, שְׁהֵרִי הַפְּסוּק אוֹמֵר "מִי הַקְּדִימִנִי וְאֲשַׁלֵּם", וְאִם כֵּן, לֹא מִגִּיעַ לָנוּ כְּלוּם, אֶלָּא רַק עַל יְדֵי הַשְּׂמִיחָה, שְׂזָה מְרָאָה שְׂאָדָם חֲפֵץ בְּקִרְבַּת ה', וְרַק עַל זֶה מִגִּיעַ הַשְּׂכָר, עַד כָּאֵן.

פניני הזוהר מסכת שבועות - דף לד

מאה וחמש מליון מאה עשרים אלף מלים תורה

אם כן צא וחשב, מה שאמר האורחות צדיקים, שעל מצוה בשמחה מקבלים פי אלף, ותשמח רק מכף, ועוד דברי הפסא מלך, שעשה למוד זהר הקדוש הוא כשנה, בודאי כל השבת תלמד זהר הקדוש, כדי להכריע את הכף לטובה, שכל שעה יעלה למליון שנה תורה, ובודאי היצר לא יתן לך מנוחה, ואז תתגבר עליו, ותוסיף בזה עוד כפול מאה, כמו שכתוב באבות דרבי נתן, ויהיה לך מליון שנה תורה, רק רגע! הרי בכל דקה אומרים מאתים מלים תורה, כפול 60 דקות, זה 12,000 מלים תורה בשעה, שמוכפלות באלף, ועוד פעם באלף, ועוד פעם במאה, והכל בערך של שנה, רגע, בואו חשבון: כמה שעות יש בשנה? נכפיל 24 שעות ביום, כפול 365 יום בשנה, שנה 8760 שעות כפול 12,000 מלים תורה שיש בכל שעה, שנה מאה וחמש מליון מאה עשרים אלף מלים תורה (105,120,000), וכל מילה תורה מכפלת ב-613, כי תלמוד תורה כנגד כולם, 105,120,000 כפול 613 שנה 64,438,560,000 [כששים וארבע וחצי מליארד מצוות], וזה רק בשעה למוד זהר הקדוש ביום חול.

פניני הזהר מסכת שבועות - דף לה

תקבל את השֹׁכֵר כְּנֹגֵד כָּל אֶחָד

וְזֶה עוֹד לְפָנַי הַמָּאָה מְלִיּוֹן שֶׁהִכְפַּלְנוּ, כְּלוּמַר, כְּפוּל אֶלֶף
 בְּשֶׁבַת, וְעוֹד כְּפוּל אֶלֶף בְּשִׁמְחָה, וּבְהִתְגַּבְרוֹת עַל
 הַצָּעֵר עוֹד כְּפוּל מָאָה, עוֹד לֹא גָמְרָנוּ!!! חֲשׁב עוֹד רַגְעַ!
 אִם בְּבֵית הַכְּנֻסֹת שֶׁלְךָ תִּלְמַד בְּמִנְיָן, שׁוֹב יִכְפַּל בְּאֶלֶף, כִּי
 כָּל מֵה שְׁנוֹתָנִים מְשָׁמִים נוֹתְנִים בְּאֶלֶף (זֶהר פְּרֻשֵׁת וַיֵּצֵא), וְהָרִי
 הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה בְּמִנְיָן, וְאִם אַתָּה תֹּאֲרֶגֶן אֶת הַשְּׁעוֹר, הָרִי
 כְּנֹגֵד כָּל אֶחָד תִּקְבַּל אֶת הַשְּׂכֹר!!!

נְהִייתָ הַעֲשִׂיר הַכִּי הַגָּדוֹל בְּעוֹלָם בְּמִצְוֹת, מוֹלְטֵי זִילְיוֹנָר

אַתָּה יוֹדֵעַ מֵה? גַּם אִם לֹא שָׁמְעוּ לְךָ, אֲבָל אַתָּה הַשְׁתַּדַּלְתָּ
 לְקַבֵּץ אֶת הַמִּנְיָן, גַּם תִּקְבַּל אֶת אוֹתוֹ שְׂכָר, וְלֹא עוֹד,
 אֲלֵא שְׁכָל הָעוֹוֹנוֹת שֶׁלְךָ יִמְחָקוּ [כְּדַבְרֵי הַמַּהְרַח"ו שֶׁעַר
 הַגְּלִגּוּלִים, הַגֵּר"א מְשָׁלִי, וְאוֹהֵב יִשְׂרָאֵל פְּרֻשֵׁת קַרְח], נוּ!
 יֵשׁ עוֹד מֵה לְחֹשֵׁב? הֲאִם תֵּשֵׁב בְּחִבּוּק יָדַיִם? הָרִי נְהִייתָ
 הַעֲשִׂיר הַכִּי הַגָּדוֹל בְּעוֹלָם בְּמִצְוֹת מוֹלְטֵי זִילְיוֹנָר!!! הָרִי
 אַתָּה צָרִיף לְשִׁיר וְלִרְקֹד כָּל הַיּוֹם וְכָל הַלַּיְלָה כְּמוֹ בְּשִׁמְחַת
 בֵּית הַשּׁוֹאֲבָה, שְׁלֹא יִשְׁנוּ כָּל הַשָּׁבוּעַ מְרַב שִׁמְחָה (סְפָה דָף
 נא ע"ב): תָּנוּ רַבָּנָן מִי שְׁלֹא רָאָה שִׁמְחַת בֵּית הַשּׁוֹאֲבָה לֹא
 רָאָה שִׁמְחָה מִיָּמָיו.

פְּנִינֵי הַזֹּהַר מַסַּכַּת שְׁבֻעוֹת - דף לו

הַרִי בְּוֵדָאֵי תַתְעוֹרַר וְתַקַּח אֶת עֲצָמָךְ בְּיָדִים, כִּי אֵין לָךְ
 יַעֲצֶה טוֹבָה מִזֹּו, לְכַבּוֹד הַשָּׁנָה הַחֲדָשָׁה, רַק אֵל
 תִּשְׁכַּח שְׁצָרֶיךָ לְכוּן עַל הַכֹּל, וְלִבְקֵשׁ לְמַעַנְךָ אֱלֹקִים חַיִּים,
 כְּלוּמַר, שְׁכָל הַטּוֹבוֹת שְׁאַתָּה צָרֶיךָ, זֶה לְכַבּוֹד הַשְּׁכִינָה
 הַקְּדוּשָׁה, כְּדִי שְׁתּוּכַל לְעַבּוֹד אֶת ה' בְּשִׂמְחָה, וְתַתְּפַלֵּל
 לְמַעַן כְּבוֹד שָׁמַיִם, לְפָדוֹת אֶת הַשְּׁכִינָה הַקְּדוּשָׁה, וְלִגְאֹלָהּ
 הַשְּׁלֵמָה, וְאִז תִּקְבֹּל תְּפִלָּתְךָ בְּרָצוֹן וּבְאַהֲבָה.

עַכְשָׁו בְּוֵדָאֵי תִשְׁלַח כָּל אִשָּׁה אֶת בַּעְלָהּ וְתִדְרֹבֵן אֶת בְּנֵיהָ.
 וְהִיא עֲצָמָה, תִּנְצֹל יָמִים וְשַׁבָּתוֹת אֵלוֹ, לְלִמּוֹד
 הַלְכוֹת רֵאשׁ הַשָּׁנָה וְאַמִּירַת פֶּתַח אֱלֹהֵי, וְאַמִּירַת תִּיקוּנֵי
 זוהר וְאַדְרָא רַבָּא וְזוּטָא, שְׁהַרִי פְּסַק הַרְמַב"ם, שְׁאַשָּׁה
 שְׁלֵמָדָה תוֹרָה יֵשׁ לָהּ שְׁכָר, וְכִמּוֹ שְׁכַתְּבַת הַבֵּן אִישׁ חַי
 שְׁאַשָּׁה גַם תִּגִּיד פֶּתַח אֱלֹהֵי. וְהַעֲיֵד עַל זְקֻנְתּוֹ שְׁהִיתָה
 לוֹמְדַת זוהר וְח"י פְּרָקִי מִשְׁנִיּוֹת. [עַכְשָׁו מְבִינִים אֵיךְ זְכִינוּ
 לְהַבֵּן אִישׁ חַי הַקְּדוּשׁ].

"וְאַנְחֵנוּ נַחֲלֵךְ חֲשִׁים לְפָנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַד אֲשֶׁר אִם
 הִבִּיאֲנָם אֶל מְקוֹמָם... לֹא נָשׁוּב אֶל בְּתִינוּ עַד
 הַתְּנַחֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ נַחֲלָתוֹ" (במדבר פרק לב יז-יח). כְּמוֹ
 שְׁהַרְעִיָּא מְהִימָנָא [מִשָּׁה רַבִּינוּ] מְצוּהָ אוֹתָנוּ לְלִמּוֹד זוהר
 הַקְּדוּשׁ דְּוּוּקָא, שְׁתּוֹרַת הַרְשָׁב"י מְאִיר עַד סוֹף הַדּוֹרוֹת,
 וְצָרֶיךָ לְלִמּוֹד וְלֹא לְתַת מְנוּחָה לְקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַד
 שְׁיִגְאֹלָנוּ (זוהר פְּנַחֵס רִיט). כּוֹלָנוּ לְשַׁעוּרֵי תוֹרָה!!! כּוֹלָנוּ
 חֲפָצֵי חַיִּים!!! כּוֹלָנוּ לוֹמְדִים זוהר הַקְּדוּשׁ!!!

פְּנִינֵי הַזֶּהָר מַסַּכַת שְׁבֻעוֹת - דָּף לוֹ

גִּמְטְרִיָּה שֶׁל "אֵלּוּל" = 76 = "לֵב יְהוּדִי" = "כָּל טוֹב", רְמוּז, שֶׁלֵב יְהוּדִי שְׂזוּכָה לְהַתְעוֹרֵר בְּחוּדֵשׁ אֵלּוּל, יִזְכֶּה לְ"כָל טוֹב"

תּוֹרַת הַרְשָׁב"י מֵאִיר עַד סוֹף הַדּוֹרוֹת

רַק אֵלּוּ שְׁלוֹמֵדִים זֶהָר יִנְצְלוּ מִמְלַחְמַת גּוֹג וּמִגּוֹג

אֵלּוּ שְׁלוֹמֵדִים זֶהָר... יִנְצְלוּ מִהַמְּבוּל וּמִמְלַחְמַת גּוֹג וּמִגּוֹג כְּמוֹ בְּתַבַּת נֹחַ (תִּיקְנֵי זֶהָר חֵי ע"ב ע"ד, זֶהָר נִשְׂא). נִצְוֵלִים מִכָּל פְּגָעִים רָעִים. (תִּיק"ז, כְּגֵן הַיָּרֵק). זוֹכִים לְהַשְׁבֵּת הַקְטְרוּגִים, מִבְּטָלִים אֶת הַקְּלָפוֹת וּמְבִיאִים אֶת הַמְּשִׁיחַ (הַגֵּר"א-אָבֵן שְׁלֵמָה, חֶסֶד לְאַבְרָהָם, דְּגַל מַחְנֵה אֶפְרַיִם שְׁמִינִי) מִטְּהָר וּמִקְדָּשׁ הַנֶּפֶשׁ. (פְּלֵא יוֹעֵץ). מְקַרְבִּים אֶת הַגְּאֻלָּה וְעוֹשִׂים נַחַת רוּחַ גְּדוּל לְיוֹצְרָם (מִקְדָּשׁ מַעֲט לְתַקוּנֵי זֶהָר). בְּחוּל: - שְׁעָה אַחַת כְּמוֹ שָׁנָה שְׁלִימָה. בְּשִׁמְחָה: - אֶלֶף שָׁנָה, וּבְצַעַר: - מֵאָה אֶלֶף שָׁנָה. וּבִכְתָּל הַמַּעֲרָבִי פִי עֶשְׂרֵי - מְלִיּוֹן שָׁנָה תוֹרָה. בְּשַׁבַּת: - מְקַבְּלִים שְׂכָר עַל שְׁעָה אַחַת: אֶלֶף שָׁנָה תוֹרָה. בְּשִׁמְחָה: - מְלִיּוֹן שָׁנָה. וּבְצַעַר: - מֵאָה מְלִיּוֹן שָׁנָה תוֹרָה. וּבִכְתָּל הַמַּעֲרָבִי פִי עֶשְׂרֵי - מְלִיּוֹן שָׁנָה תוֹרָה. (אֲבֵת דְּרַבִּי נֶטָן פ"ג, אֲוֵרְחוֹת צְדִיקִים שְׁעַר הַשְּׂמֵחָה, הַר"ח טוֹב, בְּאָבָא סְאֵלִי זִיע"א). הֵם בְּלִבָּד זוֹכִים שְׁתַּפְּלוּתֵיהֶם נִשְׁמָעוֹת וּמִתְקַבְּלוֹת (ר"י אֲבוּחַצִירָא, "בְּגֵדֵי הַשְּׂרָד"). רַק הֵם נִקְרָאִים עוֹבְדֵי ה' לְשֵׁם שְׁמַיִם, שְׁלֵא עַל מְנַת לְקַבֵּל פָּרֶס. וְזוֹכִים לְקַבֵּל פְּנֵי שְׂכִינָה, וּמְרוֹאֵי פְּנֵי הַמְּלָךְ (ר"א אֲזוּלָאִי, פְּרָקִי אֲבוֹת). הַמְּשִׁיחַ כְּשִׁיבּוֹא יֹאמֵר עֲלֵיהֶם: "בְּזִכְרוֹתֶיךָ הִגַּעְתִּי! לָךְ יֵשׁ חֶלֶק בְּגְאֻלַּת הָעָם!". מִי יִתֵּן וְהָיָה שְׂפִיתַחֲלִילוּ לְלַמֵּד עִם הַצֶּאֱן קְדוֹשִׁים אֶת הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ... וּבְיַדָּי זוֹכִים לְגְאֻלָּה בְּקָרוֹב בְּלִי חֶבְלֵי מְשִׁיחַ. (סְגֻלַּת יִשְׂרָאֵל מִעֲרַכְתָּ ז'). לוֹ עִמִּי שׁוֹמֵעַ לִי שְׁלִמְדוֹ עִם יְלָדִים זֶהָר הַקְּדוֹשׁ (קָאמֵאֲרֵנָא). זְקַנִּים עִם נְעָרִים (בֶּן אִישׁ חֵי).

פניני הזהר מסכת שבועות - דף לח

זמן שווה חיים נצחיים

אצלך מתגלגלים יהלומים - תזהר שלא תחשב שזה זכוכית. באמריקה אומרים זמן זה כסף - אצלנו היהודים אומרים זמן זה חיים!!! אבל אף אחד לא יודע כמה באמת שווה הזמן שלו!!! ואיך אפשר להפך 5 דקות ליותר משמונה מליון שנה, וזה רק במשגי העולם הזה (מלבד העולם הבא ששם יש חיי נצח, עין לא ראתה אלקים זולתך יעשה למחכה לו) - עכשו תדע שכל דקה שווה לך יותר ממיליון וחצי שנה, ולא תבזבז אף רגע - מי משגע חסר דעה שיזרק עצירות בהשג יד.

אתה רוצה עורך דין מפרסם ומצליח צמוד אליך - רופא ממחה שדואג שלא תהיה חולה שיתלווה אליך בכל שעות היממה - ברכה מבטחת לבנים צדיקים ונחת מהצאצאים - מזל טוב ומצלח כל ימי חייך - חיים ארכים טובים ומתקנים - שפע ברכה והצלחה בכל הענינים - מעתה כל יהודי יכול לזכות ולזכות.

פְּנִינֵי הַזֵּהָר מִסַּכַּת שְׁבֻעוֹת - דָּף לט

הַנְּחֻמָּדִים מִזֵּהָב וּמִפָּז רַב וּמִתּוֹקִים מִדְּבַשׁ וְנִפְתַּת צוּפִים

לֹא חָרַב הָעוֹלָם אֲלָא בְּפִשְׁעָהּ שֶׁל תּוֹרָה וְלֹא חָרְבָה אֶרֶץ
 יִשְׂרָאֵל אֲלָא מִפְּנֵי פִשְׁעָהּ שֶׁל תּוֹרָה, וְכָל הַצָּרוֹת
 הַבָּאוֹת עַל יִשְׂרָאֵל אֵינָן אֲלָא מִפְּנֵי פִשְׁעָהּ שֶׁל תּוֹרָה שֶׁנֶּאֱמַר
 בְּפִשְׁעֵי יַעֲקֹב כָּל זֹאת (מִיכָה פָּרָק א' פְּסוּק ה')... (אֲלֵיָהוּ זוּטָא פ"א,
 מִחֲזִיק בְּרַכָּה אוֹת ה') וְעַל כֵּן צָרִיךְ הָאָדָם לְהִשְׁתַּדֵּל מְאֹד בְּכָל
 מְאֻמְצֵי כּוֹחוֹ לְצוּד הַזְּמַן מִהַבְּלֵי הָעוֹלָם הַזֶּה וְלַעֲסֹק בּוֹ
 בַּתּוֹרָה בְּכָל מָה שֶׁאֲפָשֶׁר לוֹ כְּמוֹ הַמְצִיל אֲבָנִים טוֹבוֹת
 וּמְרַגְּלִיּוֹת מְזוּטוֹ שֶׁל יָם, וְכְמוֹ שֶׁפְּתוּב הַנְּחֻמָּדִים מִזֵּהָב
 וּמִפָּז רַב וּמִתּוֹקִים מִדְּבַשׁ וְנִפְתַּת צוּפִים, (תְּהִילִים פָּרָק י"ט, י"א),
 (כֶּף הַחַיִּים סִימָן קנ"ו סק"א).

פניני הזוהר מסכת שבועות - דף מ

הָבָה נִתְחַזַּק בְּלִמּוּד הַזֹּהַר הַקְּדוּשׁ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם וּבִפְרָט בְּלִמּוּד
בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ

רְבוּתֵינוּ הַפְּלִיגוּ בְּשִׁבְחָהּ וְעִרְכָּהּ שֶׁל תּוֹרַת הַנְּלִמָּדָת
בְּשַׁבָּתוֹת, עַל פְּנֵי זֶה הַנְּלִמָּדָת בִּימֹת הַחַל,
כְּלִשׁוֹן הַזֹּהַר הַקְּדוּשׁ (סוף פְּרָשַׁת "שְׁלַח-לֶךְ") - זַפְּאָה
חֹלְקִיהוּן דְּכָל אֵינוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלִין בְּאוֹרֵיתָא, יוֹמָא דְשַׁבְּתָא
מִשְׁאָר יוֹמִין".

מְרַנָּא הַרִיחַ הַטּוֹב, בְּסִפְרוֹ "בֶּן אִישׁ חַי" (פְּרָשַׁת שְׁמוֹת, שְׁנָה
שְׁנִיָּה), כְּתַב, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: כְּתָבוּ הַמְּקַבְּלִים זְכוּרוֹנִם
לְבִרְכָהּ, דְּגִדּוֹל פְּעַל הַנְּעֻשָׁה מֵעֵסֶק הַתּוֹרָה בְּיוֹם שַׁבָּת, אֶלְף
פְּעָמִים יוֹתֵר מִן הַנְּעֻשָׁה מֵעֵסֶק הַתּוֹרָה שֶׁל יְמֵי הַחֹל. עַד
כֵּאֵן לְשׁוֹן קְדָשׁוֹ. רַבְּנֵי מְרַדְּכֵי שְׂרַעֲבִי, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ,
הַתְּבִטָּא פְּעַם בְּאֲזַנֵּי מְקַרְבִּיו, וְאָמַר: "שְׁעָה שֶׁל לִמּוּד תּוֹרָה
עַל דְּרַף הַפֶּשֶׁט בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, שְׂוָה לְלִמּוּד שְׁנָה שְׁלֵמָה בְּיוֹם
חַל. וְשְׁעָה אַחַת שֶׁל לִמּוּד זֹהַר וְקַבְּלָהּ בְּיוֹם חַל, הִיא כְּמוֹ
שְׁנָה שֶׁל לִמּוּד פֶּשֶׁט בְּיוֹם חַל. וְלִמּוּד הַקַּבְּלָהּ וְזֹהַר בְּיוֹם
שַׁבָּת בְּמִשְׁךְ שְׁעָה שְׂוָה לְלִמּוּד שִׁבְעִים וְחֲמִשׁ שְׁנָה בִּימֹת
הַחַל". וּפְסֻק הַגָּאוֹן הַקְּדוּשׁ הַפֶּה הַחַיִּים (קנ"ה סק"י"ב),
דְּלִמּוּד הַזֹּהַר יִחְשַׁב לְלִמּוּד הַקַּבְּלָהּ. וְכַתֵּב הַפְּלֵא יוֹעֵץ וְזֶה
לְשׁוֹנוֹ: וְאֶפִּילוּ אִי לֹא יָדַע מֵאִי קָאָמַר וְשׁוּגָה בּוֹ שְׁגִיאוֹת
הַרְבֵּה הוּא חָשׁוּב לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּדַכְּתִיב "וְדַגְלוּ
עָלַי אֶהְבֵּה" וּפְרָשׁוּ חֲכָמֵינוּ זְכוּרוֹנִם לְבִרְכָהּ "וְדַלּוּגוֹ" עָלַי
אֶהְבֵּה, עַד כֵּאֵן לְשׁוֹנוֹ.

פְּנִינֵי הַזֶּהָר מִסַּכַּת שְׁבֻעוֹת - דֵּף מֵא

וּבְכָבֶד דִּבֶּר בְּקִדְשׁוֹ מֵהַר"שׁ בּוֹזְגָלוֹ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ
מֵאוֹר עֵינֵינוּ בְּעַל "הַפֶּסֶא מְלֶךְ", דְּלִמּוֹד הַזֶּהָר
הַקְּדוֹשׁ עוֹלָה שְׁעָה אַחַת לְעֶרְךָ שָׁנָה שֶׁל לִמּוֹד הַפֶּשֶׁט,
וְהוּבָא פְּסָקוֹ בְּכַף הַחַיִּים (סִימָן קנ"ה סק"י"ב), וְזֶה לְשׁוֹן
הַ"פֶּסֶא מְלֶךְ" (תַּקּוּן מ"ג): כִּי לִמּוֹד הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ
בְּגִירָסָא בְּעִלְמָא בּוֹנָה עוֹלָמוֹת, וְכֹל שְׁכָן אִם יִזְכֶּה לְלַמֵּד
וּלְהִבִּין אֶפְלוּ פְּרוּשׁ מֵאֲמַר אֶחָד, יַעֲשֶׂה בּוֹ תַּקּוּן לְמַעְלָה
בְּשְׁעָה אַחַת, מֵה שְׁלֵא יַעֲשֶׂה בְּלִמּוֹד הַפֶּשֶׁט שָׁנָה
תְּמִימָה, וּמִבְּטָח לוֹ שֶׁהוּא בֶּן עוֹלָם הַבָּא, מִבְּנֵי הַיְכָלָא
דְּמִלְכָא, וַיְהִי מְרוֹאֵי פְּנֵי הַמֶּלֶךְ, הַיּוֹשְׁבִים רֵאשׁוֹנָה
בְּמַלְכוּתָא דְּרַקִּיעָא.

גַּם בְּתַקּוּן ל' כָּתַב (הַפֶּסֶא מְלֶךְ), וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: כַּמָּה גְּדוֹל
חַיּוֹב עַל תְּלִמִיד חָכָם לְלַמֵּד קְבֻלָּה. וְעַנְשָׁם כַּמָּה גְּדוֹל
אִם אֵינָם לוֹמְדִים קְבֻלָּה, וְגוֹרֵם אַרְךָ גְּלוּתָא, כִּי הֵם
מַעֲכָבִים הַגְּאָלָה רַחֲמָנָא לִיְצִלָן, כִּי יַעֲשֶׂה בְּשְׁעָה אַחַת
בְּלִמּוֹד הַקְּבֻלָּה מֵה שְׁלֵא נַעֲשֶׂה בְּלִמּוֹד חֲדָשׁ יָמִים בְּפֶשֶׁטִי
הַתּוֹרָה, כִּי גְּדוֹל כַּחַה לְקָרֵב הַגְּאָלָה.

הַעוֹלָה מְדַבְּרֵי רְבוּתֵינוּ הַפֶּסֶא מְלֶךְ וְהַרִיחַ הַטּוֹב זְכוּתָם
יִגַּן עָלֵינוּ, דְּהַלּוּמֵד שְׁעָה זֶהָר הַקְּדוֹשׁ בְּשִׁבְת
קוּדֵשׁ, כְּלוּמֵד אֶלְף שָׁנָה פֶּשֶׁט בְּיוֹם חוּל. וּלְפִי זֶה, אִם
יִזְכֶּה לְלַמֵּד שֵׁשׁ שָׁעוֹת זֶהָר הַקְּדוֹשׁ בְּשִׁבְת קוּדֵשׁ, הָרִי
זָכָה לְתַקּוּן כָּל הַשִּׁית אֶלְפִין יָמֵי הַבְּרִיאָה [וְכֹל הָעוֹלָם
מִתְעַלָּה עַל יְדוּ].

פניני הזוהר מסכת שבועות - דף מב

וּבְנוֹסְף עַל כֶּף חֲדוּשׁוֹ שֶׁל בַּעַל אוֹרְחוֹת צְדִיקִים (שְׁעַר
הַשְּׂמֵחָה) הַמְּבַאֵר דְּלִמּוּד (וְכַל מִצְוָה) הַנֶּעֱשֶׂה
בְּשִׂמְחָה עֲרֹכוּ כַּפּוֹל אֶלְף, נִמְצָא שְׂכַאֲשֵׁר יְהוּדֵי לוּמַד
בְּשִׁבְת קוּדֶשׁ וּבְשִׂמְחָה תּוֹרַת הַרְשָׁבִי "הַזְהַר הַקְּדוּשׁ"
עוֹלָה בְּשִׁעָה אַחַת לְעֶרְךָ שֶׁל מְלִיוֹן שָׁנָה, (לִמּוּד פֶּשֶׁט
בִּימֵי הַחֹל). וְאִיתָא בְּאֲבוֹת דְּרַבִּי נִתָּן (פֶּרֶק ג' מִשְׁנָה ו'): :
רַבִּי יִשְׁמַעֵאל בְּרַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר... אִם לְמַדְתָּ תּוֹרָה
בְּשִׁעַת הַרוּחַ אַל תָּשׁוּב לָךְ בְּשִׁעַת הַדָּחַק, לְפִי שְׂטוּב
לוֹ לְאָדָם דָּבָר אֶחָד בְּצַעַר מִמָּאָה בְּרוּחַ (עֵין שָׁם), עַל
כֵּן כַּאֲשֶׁר לוּמַד בִּיסוּרִים הַכֹּל כַּפּוֹל מָאָה, סֵף הַכֹּל
לִמּוּד זוֹהַר הַקְּדוּשׁ שְׁעָה בְּשִׁבְת שָׁנָה מָאָה מְלִיוֹן שָׁנָה
תּוֹרָה!!! וְכִידוּעַ מִמָּרְן קְדוּשׁ יִשְׂרָאֵל הַבָּבָא סְאֵלִי זִי"ע
שְׁנַסַּע בְּמִיחָד לִירוּשָׁלַיִם עִיָּה"ק כְּדֵי לְלַמּוּד זוֹהַ"ק,
וְאָמַר שְׁלִמּוּד זוֹהַ"ק בִּירוּשָׁלַיִם דָּף אֶחָד כָּמוֹ עֲשָׂרָה
דְּפִים בְּשָׂאָר מְקוֹמוֹת בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. (הַבָּבָא סְאֵלִי זִיע"א)
וּשְׁנֵיָה אַחַת כֶּ-28.000 שָׁנָה תּוֹרָה!!!. צָא וַחֲשַׁב בְּלִמּוּד
הַזְהַר הַקְּדוּשׁ בְּשִׁבְת, בְּכֹל שְׁנֵיָה, הִנֵּךְ מְשִׁמַּח אֶת
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמְקִיִּים אֶת הַפְּסוּק: "וְעַתָּה יִגְדַּל
נָא כַח ה'".

פניני הזוהר מסכת שבועות - דף מג

מִי שֶׁלֹּא רוּצֵה לְלַמּוֹד זוּהַר, מַחְזִיר עוֹלָם לְתַהוּ וְבַהוּ

וּמִדְבְּרֵי הַזּוּהַר הַקְּדוֹשׁ מְבוֹאֵר, מִי שֶׁלֹּא רוּצֵה לְלַמּוֹד
זוּהַר, מַחְזִיר עוֹלָם לְתַהוּ וְבַהוּ, וְלֹא יְכוּל לְזַכּוֹת
לְנִשְׁמָה יְתִירָה, וּבִפְרָט בְּשִׁבְת קוּדֵשׁ חַיֵּב לְלַמּוֹד זוּהַר
הַקְּדוֹשׁ, וְרַק מִי שֶׁלּוֹמֵד זוּהַר הוּא זוֹכֵה לְתוֹסֶפֶת נִשְׁמָה
יְתִירָה וְתוֹסֶפֶת קְדוּשָׁה, וְאִם נִמְנָע, רַחֲמָנָא לִיִּצְלַן מִפְּסִיד
חַכְמָתוֹ וּמְמוֹנוֹ וּבִרְכוּת מְלַמְעָלָה, מִי הִפְתִּי שֵׁיפְסִיד אֶת
חַיָּיו בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

מוֹרֵי וְרַבּוֹתֵי!!! עַל מַחֲנֵה יְרֵאֵי הַשֵּׁם לְהִתְאַחַד לְכַבּוֹד
הַשְּׂכִינָה לְלַמּוֹד וּלְלַמֵּד זֶהַר הַקְּדוֹשׁ, וְיִתְקַיֵּם דְּבַרֵי
הַרְשָׁבִי עָלָיו הַשְּׁלוֹם "בְּדָא יִפְקוֹן מִן גְּלוּתָא" בְּמַהֲרָה
בְּיַמֵּינוּ אָמֵן.

עַל כֵּן הִתְקַבְּצוּ כָּל יִשְׂרָאֵל בְּאַחֲדוּת וּבְשִׂמְחָה וְאַחֲזוּ
בְּאֵילָן הַחַיִּים לְלַמּוֹד הַזּוּהַר הַקְּדוֹשׁ "בְּסִפְרָא דָּא
יִפְקוֹן מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי", וְכַאֲשֶׁר יִלְמְדוּ וְיַעֲסִקוּ כָּלֵם
בְּתוֹרָה, תַּכְּף תְּבוּא הַגְּאֻלָּה בְּכַח הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה. וּבְזוּהַר
רְעִיָא מְהִימְנָא פְּרֻשַׁת נְשָׂא (דף קכ"ד, עמוד ב') אָמְרוּ: דְּבִגְיִינְיָה
"וּקְרֵאתֶם דְּרוּר בְּאַרְצָךְ", וּבְזִכְרוֹתֶיהָ יִתְקַיֵּם "ה' בְּדָד יִנְחֵנוּ
וְאֵין עִמּוֹ אֵל נֹכַר".

פניני הזוהר מסכת שבועות - דף מד

וְכֹאֵן עֲבוּדְתוֹ שֶׁל הַזֶּקֶן וְהַכֶּסֶל, הַיֵּצֵר הָרַע, הַמֵּצֵר צְעָדֵינוּ
 וְשֵׁם כָּל כַּחוֹתָיו לְבַל נִזְכָּה לְגֹאֲלָהּ הַשְּׁלֵמָה, הוּא
 מְכִין טַעֲנוֹתָיו בְּטוֹב טַעַם כְּדֵי שְׁלֹא נִזְכָּה לְבִיאַת הַמְּשִׁיחַ,
 וְהוּא כִּנְחָשׁ עֲרֻמוּמִי, מִבֵּין שְׂכָאֲשֵׁר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִדְבְּקוּ
 בְּתוֹרַת הַרְשֵׁב"י, הוּא יִקְבַּל אֶת סוּפוֹ, וְעַל כֵּן הוּא חוֹזֵר
 וּמִבְּהִיר, אָסוּר לְלַמּוֹד זוֹהַר לְפָנָי שְׂמִסְיָמִים ש"ס וּפּוֹסְקִים,
 קוֹדֵם יְמַלֵּא כְּרֶסוֹ בִּש"ס וּבְפּוֹסְקִים וְרַק אַחַר כֵּךְ יִפְנֶה
 לְלַמּוֹד פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה.

פְּתוּב בְּסֵפֶר הַקְּנָה הַקְּדוֹשׁ, אֶפְשָׁר לְאָדָם, שְׂיִהְיֶה בְּקִי
 בִּש"ס וּפּוֹסְקִים, וּבְאוֹתוֹ זְמַן הוּא עִם הָאָרֶץ גָּמוּר!
כִּיצַד?

כְּדֵי לְלַמּוֹד ש"ס וּפּוֹסְקִים מֵעֵיד הַרְמַב"ם זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ,
 כִּי אֶפִּילוּ יִלְמַד שְׁלוֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה לֹא יִסְפִּיקוּ לוֹ, וְעַל
 זֶה נֶאֱמַר לֹא עָלֶיךָ הַמְּלָאכָה לְגַמֵּר!

פְּנִינֵי הַזֹּהַר מַסַּכַת שְׁבֻעוֹת - דָּף מֵה

הַבְּבֵא סְאֵלֵי הַקְּדוֹשׁ, אֹמֵר וּמְצִיחַ "קִדְּם יִלְמַד קִבְּלָה זֹהַר, וְרַק אֵז ש"ס וּפּוֹסְקִים"

וּבְכָר עֲנֵה הַבְּבֵא סְאֵלֵי הַקְּדוֹשׁ, "קִדְּם יִלְמַד קִבְּלָה זֹהַר, וְרַק אֵז ש"ס וּפּוֹסְקִים" (בַּתְּשׁוּבָתוֹ לְרַב מְרַדְכֵי אֶלְהוּ זִכְר צְדִיק לְבְרָכָה), וְכֵן כָּתַב הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ מְוִילְנָא: "יִתְחִיל בְּסוּד קוֹדֵם, כִּי בְּלֵי הַסּוּד אֵי אֶפְשָׁר לְדַעַת אֶת הַפְּשָׁט" (סְדוּר הַגְּרָ"א). וְכֵן כָּתַב רַבְּנּוּ חַיִּים וַיִּטְאַל הַקְּדוֹשׁ, תְּלַמִּידוֹ שֶׁל הָאֵר"י הַקְּדוֹשׁ (הַקְּדָמָה לְעֵץ הַחַיִּים) כִּי קִדְּם יִלְמַד זֵהַר וְקִבְּלָה, כִּי גִמְרָא בְּלֵי זֵהַר וְקִבְּלָה, כְּעוֹר הַמְּגִשֵׁשׁ בְּקִיר. וְכֵן כּוֹתֵב הָאֵר"י אֶשְׁלַג (הַקְּדָמָה לְפָנִים מְסַבִּירוֹת), וְכֵן הִרְשַׁב"י הַקְּדוֹשׁ (תְּקוּנֵי זֵהַר תְּקוּן מ"ג), וְכָתַב הַמַּהֲר"ן (שִׁיחוֹת הַר"ן), אֵינְךָ הַדְּבָר נִכּוֹן כִּי אֵלּוּ סְפָרֵי חֻמְמָה, וְהַהֲפֹךְ הוּא הַנִּכּוֹן, כִּי חוֹבָה בְּדוֹרוֹת הָאֲחֵרוֹנִים לְהַחְזִיק וְלִלְמוֹד חֻמְמָה זֹאת (זֹהַר וְקִבְּלָה) וְכֵן כָּתַב מְרַן הַחִיד"א זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ (מִוְרָה בְּאַצְבַּע לְהַחִיד"א אוֹת מ'): "תְּקוּן לְבַעַל תְּשׁוּבָה שְׂיֵאמֵר חֻמְשָׁה דְּפִין זֹהַר אוֹ תְּקוּנֵי זֹהַר בְּכָל יוֹם".

וּבְכָר כָּתַב הַחֲפִץ חַיִּים זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, שְׁחוּבָה עַל הַבְּחוּרִים לְלַמּוֹד זֹהַר פְּרֻשַׁת הַשְּׁבֻעַ כָּל שַׁבָּת, וְכֵן לְמַד הַנוֹצֵר חֻסֵּד הַקְּדוֹשׁ זֹהַר עִם יְלָדִים בְּנֵי תִשְׁעֵי שָׁנִים, כְּנִגְדַּת הַמִּינּוֹת!

וְכֵן כָּתַב הַבֵּן אִישׁ חַי הַקְּדוֹשׁ, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ (הַקְּדָמָה לְסִפּוּר בְּנֵיהוּ): "קִיְיָמוּ וְקִבְּלוּ הַיְּהוּדִים, קָהַל עַדַת יִשְׂרָאֵל, לְהַחְזִיק בְּלַמּוֹד הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַתִּיקוּנִים וְהַזֹּהַר יְחִיד וְרַבִּים מִנְעַר וְעַד זְקוּן".

פניני הזהר מסכת שבועות - דף מו

פּוֹתֵב רַבְּנּוּ הָאֵר"י הַקְּדוֹשׁ (סֵפֶר עֵץ חַיִּים, לְמוֹרְנוּ הַר' חַיִּים וַיִּטְאַל הַקְּדוֹשׁ) וְכֵן כּוֹתֵב הָרַב מֹשֶׁה קוֹרְדוּבִירוּ הַקְּדוֹשׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ (פְּרִדָּס רְמוֹנִים) כִּי הַנְּשָׁמוֹת בְּדוֹר הַזֶּה, הֵן מִבְּחִינַת הַנְּשָׁמוֹת הַנְּמוּכּוֹת בְּיוֹתֵר בְּכָל הַדּוֹרוֹת (עֲקֵבְתָא דְמִשְׁיחָא), וְעַל כֵּן אֵין לְנְשָׁמוֹת בְּדוֹר הַזֶּה תְּקוּן אֲמִתִּי אֲלֵא עַל יְדֵי אֹר הַזּוֹהַר בְּלִבָּד, כִּי יְדוּעַ כִּי הַכֹּלִים וְהָאוֹרוֹת יִרְדּוּ בְּסֹדֵר הַפּוֹךְ זֶה מִזֶּה, וְאֵין כּאֵן הַמְּקוֹם לְהֶאֱרִיךְ (זוֹהַר בַּעַל הַסֵּלֶם, פְּתִיחָה לְחֻכְמַת הַקְּבֵלָה [כ"ד], שְׁעָרֵי אוֹרָה ר' יוֹסֵף גִּיקְטִילִיא זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ).

איך יבנה בית המקדש מחדש?

פְּתוּב בְּגִמְרָא עַל בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, "אָמְרוּ כָּל דּוֹר שְׂאֵינוּ נִבְנֶה בְּיָמָיו, מַעֲלִין עָלָיו כְּאֵילוֹ הוּא נִחְרַב בְּיָמָיו" (ירוּשְׁלָמִי יוֹמָא א', ה'). אִם כֵּן אֵיךְ יִבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ מִחֻדָּשׁ? עַל זֶה אֹמֵר שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, "בְּחֻכְמָה יִבְנֶה בֵּית וּבְחִבּוּנָה יִתְכּוֹנֵן: וּבְדַעַת חֲדָרִים יִמְלָאוּ" (מִשְׁלֵי כ"ד, ג'-ד'). וּפְשׁוּט הוּא כִּי זֶהוּ כְּנֶגֶד הַסְּפִירוֹת חֻכְמָה בִּינָה וְדַעַת שְׂכָן רַק בְּחֻכְמָה (לְמוֹד זוֹהַר וּפְנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה) יִבְנֶה בֵּית (הַבֵּית הַשְּׁלִישִׁי) הֵן בְּרוּחָנִיּוֹת וְהֵן בְּגִשְׁמִיּוֹת. וַיְדוּעַ כִּי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ נִבְנֶה כְּלוּ עַל פִּי הַחֻכְמָה (פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה וְהַקְּבֵלָה) אֲשֶׁר שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ לָמַד הֵיטֵב, וְאֲשֶׁר נִמְסְרָה לְמֹשֶׁה רַבְּנּוּ מִפִּי הַגְּבוּרָה עַל מְנַת לְהַקִּים אֶת הַמִּשְׁכָּן. וְכֵן יָדַע זֹאת דּוֹד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם. אֲשֶׁר בָּנָה אֶת מְעֵרַת הַמַּכְפֵּלָה עַל פִּי אוֹתָהּ חֻכְמָה (פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה וְהַקְּבֵלָה), וְאֵין כּאֵן הַמְּקוֹם לְהֶאֱרִיךְ.

פניני הזוהר מסכת שבועות - דף מז

פדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק.

בַּיּוֹמִים קָשִׁים אֵלוֹ הָעוֹבְרִים עַל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל ה' יִצְיִלְנוּ
וְאֵין אִישׁ יוֹדֵעַ מַה יֵּלֵד יוֹם, וְרַבִּים שׂוֹאֲלִים
וּמִבְקָשִׁים עֲצָה וְתוֹשִׁיָּה בְּמָה לְעוֹרֵר רַחֲמֵי שָׁמַיִם וּלְבַטֵּל
כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת, ה' יִשְׁמְרֵנוּ. בּוֹדְאֵי צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק
וְלִלְמוֹד בְּדַבְרֵי קִדְשׁוֹ שֶׁל הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר
יֹחָאִי זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אָמֵן, הַמְּבַטֵּיחַ שְׁבֻזְכוֹת הַקְּרִיאָה
בְּסֵפֶר הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ, נִצָּא מִן הַגְּלוּת בְּרַחֲמִים, (אף אם
הַלְמוּד לֹא הִבְנֶה כָּלֵל כִּידוּעַ מִדַּבְרֵי רַבּוֹתֵינוּ). וְכֹדְאֵי הוּא רַבִּי
שְׁמַעוֹן לְסַמּוֹךְ עָלָיו בְּשַׁעַת הַדְּחָק. וְרוֹאִים מִזֶּה בְּעַלְלִיל,
שֶׁרַק בְּזְכוּת הַקְּרִיאָה וְהַלְמוּד בְּסֵפֶר הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ,
מִבְּטָח לָנוּ שְׁנֻזְכָּה וְנִגָּאֵל בְּרַחֲמִים בְּלֹא צָרוֹת וְיִסּוּרִים
רַחֲמָנָא לִיצְלָן.

"פְּדֵאֵי הוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן לְסַמּוֹךְ עָלָיו בְּשַׁעַת הַדְּחָק",
שְׁבֻזְכוֹת שְׁלוּמֵי הַיּוֹמִים בְּסֵפֶר שֶׁל הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבִּי
שְׁמַעוֹן בַּר יֹחָאִי זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אָמֵן, נוֹשַׁע בְּכָל
הַנְּצָרָה לָנוּ.

"פְּדֵאֵי הוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן לְסַמּוֹךְ עָלָיו בְּשַׁעַת הַדְּחָק", -
הַדְּחָק"ק נוֹטְרִיקוֹן: ה'הוֹגִים ד'בְּרִיו חַק, כְּלוּמַר,
שְׁלוּמֵי הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ תּוֹרַתוֹ שֶׁל הַרְשָׁב"י זי"ע חַק וְלֹא
יַעֲבוֹר דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ, בּוֹדְאֵי יְכוּלִים לְהַשְׁעֵן עָלָיו
שִׁילְמַד עָלֵיהֶם זְכוּת בְּשָׁמַיִם, וְיִנְצְלוּ בְּזְכוּתוֹ.

פניני הזוהר מסכת שבועות - דף מח

וְעַל יְדֵי זֶה יִשְׁפַּע שְׁפַע רַב בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, רֵאשֵׁי תְבוֹת
רַשְׁבִּי, שֶׁהַעוֹסֵק בְּתוֹרָתוֹ יִזְכֶּה בְּסִיעֵתָא דְשָׁמַיָא לְשַׁפַּע רַב
רוּחָנִי וְגִשְׁמִי.

לְכֹן, כָּל אֶחָד וְאֶחָד צָרִיךְ לְהִשְׁתַּדֵּל מִיְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ,
לְלַמּוֹד וְלִקְרֹא בְּזוּהַר הַקְּדוּשׁ לְהַצְלִיחַת כָּלֵל יִשְׂרָאֵל
וּלְקִרְוֵב הַגָּאֵלָה, לְכֹן הִחְלַטְנוּ לְהַדְפִּיס קוֹנְטְרָסִים
הַמְּחַלְקִים ל-54 שְׁבֻתוֹת הַשָּׁנָה, כְּדֵי שֶׁכָּל אָדָם מִיִּשְׂרָאֵל
יֻכַּל לְעִסוֹק מִיְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ בְּנִקְלָה, וּבְשֻׁבָת יִלְמַד עִם בְּנֵי
בֵיתוֹ, הַקְּטָנִים עִם הַגְּדוֹלִים, (וּכְבָּר הַדְּפָסְנוּ אֶת סֵפֶר זוּהַר הַשְּׁבֻת)
זְקָנִים עִם נְעָרִים. וּמִי שֶׁמְעוֹנֵן לְעִזּוֹר לְכֹף יִהְיֶה שְׂתָף
לְרַשְׁבִּי זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אָמֵן.

הַגַּר"א בְּמִשְׁלֵי (י"ב, י"ד), מְבַאֵר גּוֹדֵל הַזְּכוּת שֶׁיֵּשׁ לְמִזְכֵּי
הַרְבֵּים וְלְמוֹכִיחַ אֶת חֲבֵרוֹ. שְׂאֵם חֲבֵרוֹ שָׁמַע,
מְקַבֵּל שְׂכָר עַל כָּל מֵה שֶׁיַּעֲשֶׂה לְדוֹרוֹת, וְגַם אִם לֹא שָׁמַע,
מְקַבֵּל כָּל חֵלְקוֹ הַטּוֹב, וְזֶה שְׂאֵל שָׁמַע מְקַבֵּל מִמֶּנּוּ אֶת
חֵלְק הַגִּיהֵנוּם שְׁלוֹ.

וְאִם בְּרִצּוֹנְךָ לְזְכוּת לְעוֹלָמוֹת נִצַּח! "עֵינֵי לֹא רְאִתָּה.."
וּלְקִרְבֵי הַגָּאֵלָה - הֵנָּה יְכוֹל לְחַלֵּק סֵפֶר "עֵרְכָה שֶׁל
שְׁעָה", הַמְּעוֹדֵד וּמְעוֹרֵר לְלַמּוֹד זוּהַר הַקְּדוּשׁ בְּכָל יוֹם,
וּבְפֶרֶט בְּשֻׁבָת קוֹדֵשׁ וּבְיוֹם טוֹב.

פְּנִינֵי הַזֹּהַר מִסַּכַּת שְׁבֻעוֹת - דף מט

וְאִם בְּזִכְוֹתֶיךָ יִלְמַד אֶפְּלוּ יְהוּדֵי אֶחָד תּוֹרַת הַזֹּהַר הָרִי
 תִּזְכֶּה לְמִילִיוֹנֵי שָׁנוֹת תּוֹרָה, כִּי כָּל הַלּוֹמֵד שְׁעָה
 זוֹהַר הַקְּדוּשׁ בְּשִׁפְתַי עוֹלָה לוֹ לְמֵאָה מְלִיוֹן שָׁנָה תּוֹרָה,
 וְאִם תִּכְפִּיל בְּכָל שְׁבַתוֹת הַשָּׁנָה וְיוֹם טוֹב, לְכָל יְמֵי חַיָּו,
 [יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבַעִים] תִּגִּיעַ ל- 640 מְלִיאָרְד שָׁנָה
 תּוֹרָה. וְאִם בְּזִכְוֹתֶיךָ יִתְאַרְגֵּן שִׁיעוֹר לְמִנְיַן יְהוּדִים
 שִׁילְמָדוּ בַּזֹּהַר הַקְּדוּשׁ תִּגִּיעַ לְסִכּוּם אַגְדֵי שֶׁל מְלִיאָרְדֵי
 שָׁנִים תּוֹרָה.

וּבַזֹּהַר הַקְּדוּשׁ (פְּרֻשֶׁת וַיֵּצֵא קֶס"א). כְּתוּב, שֶׁכָּל מֵה שְׁנוֹתֵנִים
 מְשֻׁמִּים הוּא בְּאֶלֶף, וְעוֹד כִּידוּעַ "כָּל עֲשָׂרָה בֵּיה
 שְׁכִינָה שְׂרִיָּה", אֲתָה מְכַפִּיל כָּל מִנְיַן יְהוּדִים בְּאֶלֶף. תִּגִּיעַ
 לְמִסְפַּר שְׁקָשָׁה מְאֹד לְחֹשֶׁב 6 זִילִיוֹן ו-400 טְרִילִיוֹן שָׁנָה
 תּוֹרָה. - וְיָמֵי יוֹכֵל לְחֹשֶׁב אֶת גּוֹדֵל הַשְּׂכָר הַנִּצְחִי שִׁיִּזְקָפוּ
 לְזִכְוֹתֶיךָ בְּרֻדָּאוֹת!!!

חַזִּינוּן הַשְּׁתָּא, עַד כַּמָּה גְּדוֹל וְעֲצוּם כַּחוֹ שֶׁל הַלְמוּד
 בְּסִפְרֵי הַזֹּהַר, אֵין לָנוּ אֶלָּא לְחִזְקָא אֶת יְדֵי עוֹשֵׂי
 מְלָאכְתַּי הַקְּדוּשׁ, לְהוֹסִיף לָהֶם אִמְצָא וְכַח וְחִזְקָא בְּעִבּוּדְתָם
 הַקְּדוּשָׁה, אִמְצוּ מִתְנִים וְחִגְרוּ עַז לְהַמְשִׁיךְ וּלְהַפִּיץ אֶת
 אוֹרוֹ שֶׁל רַבֵּי שְׁמֵעוֹן בֵּר יוֹחָאֵי, לְפָרְסָם כַּחוֹ בְּעוֹלָם
 וּלְסִיעַ בְּכָל מֵה דְאֶפְשָׁר, וְהוֹסִיפוּ לְעֲשׂוֹת חֵיל,
 וּלְהַרְבּוֹת חֵילִים לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְאוֹרֵיתָא, לְאוּקְמָא
 שְׁכִינְתָא מַעְפָּרָא.